Szabó József

DEVIZAHITEL

A Gazdasági Versenyhivatal (GVH) felelőssége

2021. március

ISBN 978-615-01-1076-9

Köszönet a feleségemnek a megértéséért és a türelméért, mivel már több mint 10 éve szinte minden nap órákat töltök el a devizahitelezéssel. Ráadásul nem csak a saját szerződésünkkel kapcsolatban perlek az otthonunk védelmében, hanem „hobbyból” is költöm a családi kasszából a pénzt perekre.

Az, hogy végül is beadványokat írtam a GVH-nak, (illetve az MNB-nek, valamint elküldtem a Kúriának is) egyértelműen a 2018-2019-es Devizahiteles Országjárás tapasztalatainak köszönhető. Köszönöm a sorstársaim érdeklődését, figyelmét és kérdéseiket. Köszönöm az MSZP-nek és a Párbeszédnek a szervezést és a találkozók helyszíneinek a biztosítását.

Első kiadás – 2021. március

ISBN 978-615-01-1076-9

Kapcsolat a szerzővel: devizahiteligazság@gmail.com

Ez a könyv (teljes egészében és részleteiben is) szabadon terjeszthető, sokszorosítható!
Természetesen a forrás feltüntetésével

Tartalomjegyzék

Tartalomjegyzék ... 3

Bevezetés ... 5

GVH űrlapos panasz érdemi részei 2019.01.01 ... 7

GVH panasz kiegészítés 2019.02.05. ... 15

A Fővárosi Törvényszéken tett nyilatkozatunk – 2019.06.05 ... 17

A Fővárosi Törvényszék tárgyalás 2019.06.12. ... 33

Devizahiteles GVH tárgyalás 2019.06.12. – film ... 39

A becsatolt mellékletek ... 39

- A Goldmann szerint túlértékelt a forint ... 39
- Surányi György: a devizahitelezés csapdái ... 41
- Devizahitel korlátozás és tehercsökkentési tervek 2008-2009 ... 42
- Bankárok reggelije: felére olvadt a legnagyobb magyar kartellügy bírsága ... 47
- Ők nyögték a legnagyobb bírságot ... 51
- Kocsis Máté: Mondják ki, hogy a bankok becsapták az ügyfeleiket! ... 52
- Kovács Levente: A bankvezetési kultúra változása a gazdasági válság hatására (részlet) ... 53
- Árfolyamok ... 56
- A pénzügyi fogyasztóvédelem átalakítása - 2008 ... 59
- Levélben magyarázkodott Matolcsy György az osztrákoknak a tervezett kedvezményes árfolyamú végtörlesztésről ... 65
- MNB válasz képviselői kérdésre a forintosított devizahiteles szerződésekről ... 71
- A jövő héttől megkezdődik a devizahiteles ügyfelekkel történő elszámolás ... 74
- Egy piaci kudarc története ... 77

A Fővárosi Törvényszék ítélete 2019.07.12 ... 79

Ítélethirdetés a Fővárosi Törvényszéken - 2019.07.02 - film ... 90

Fellebbezés a Kúriánál 2019.07.12. ... 91

- I. Előzmények ... 92
- II. Hibás tényállítások, hibás jogi következtetések az ítéletben ... 99
- III. Uniós irányelv ... 127
- IV. Összegzés ... 128

Kiegészítés a Kúriának 2019.10.22. ... 129

- 1. melléklet 2019.08.27 - kérdések a legújabb devizahiteles fejleményekkel kapcsolatban 134
- 2. melléklet 2019.08.26. – Dr. Wellmann György válasza ... 137

3. melléklet 2019.09.10. – a GVH válasza 138
Kúria végzése a kötelező jogi képviseletről 2019.10.03..... 140
Kúria ítélete 141
GVH elutasító végzés – 2011.06.16..... 151
Levél a GVH-hoz - 2011 164
A GVH behajtóval fenyegetett 179
Zárszó és ajánló 182

Bevezetés

Ebben a könyvemben a devizahiteles GVH eljárás és per folyamatát, valamint a még közre nem adott dokumentumait összesítem. Az előző könyvemben megjelent, hogy milyen eljárást szerettem volna a GVH-nál (valamint az MNB-nél, a két állami pénzügyi fogyasztóvédelmi hatóságnál) lefolytatni. Olvasd:

DEVIZAHITEL – A megtévesztés esetei
https://mek.oszk.hu/19100/19109/19109.pdf

Az vitathatatlan tény, hogy az elmúlt 35 évben szinte végig folyamatosan emelkedett a CHF árfolyama (hivatalos MNB árfolyamok):

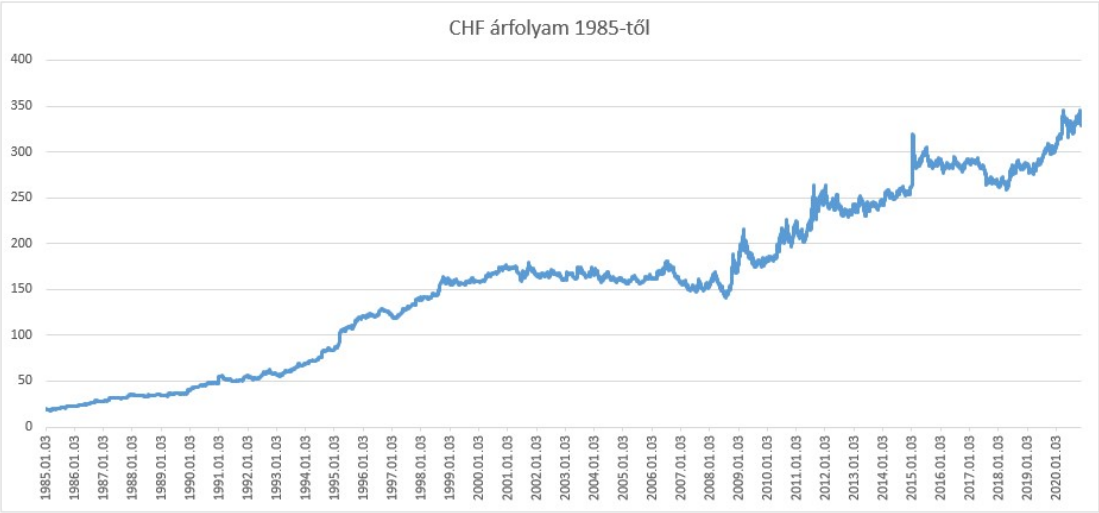

A bankok, a Kúria, az Orbán kormány, a bankokat támogató gazdasági újságírók és közgazdászok álláspontja egyértelmű, egységes és határozott: a 2008-as világválság az oka a lakossági terhek növekedésének, a CHF, az EUR (stb) devizaárfolyamok emelkedésének.

Van azonban olyan vélemény, álláspont is, hogy ez nem így van!

Becsapták-e a teljes lakosságot, az egész magyar társadalmat a bankok a devizaárfolyam várható alakulásával kapcsolatban? Történt-e megtévesztés a devizahitelezés időszakában és tart-e még ez a megtévesztés napjainkban 2021 tavaszán?

Fel kell tennünk részkérdéseket, melyek segítenek abban, hogy megértsük, pontos mi, miért és hogyan történt az elmúlt években:

- Létezik-e olyan elmélet, mely szerint az elmúlt évtizedekben a CHF erősödése (a forintunk gyengülése) volt várható?
- Ismert volt-e ez az elmélet a szerződéskötések idején (2001 és 2008 között)?
- Készült-e hazánkban olyan várható CHF árfolyam számítás (előrejelzés), mely a CHF erősödését mutatta?
- Amennyiben igen, akkor az árfolyam tényleges alakulása beigazolta-e az előrejelzést?
- Tény, hogy a szerződéskötésünk idején és az azt megelőző pár évben a forint stabil volt, sőt időnként némileg erősödött is a CHF-el szemben, az a kérdés, hogy észlelték-e pénzügyi-gazdasági szereplők, hogy megváltozott az árfolyam mozgása? Nem a várakozásoknak megfelelően alakult?
- Ismert-e az árfolyam előrejelző pénzügyi-gazdasági elméletnek hatása a devizahitelek törlesztő részletének alakulására?

A részkérdésekre adott válaszokból összeáll majd a teljes devizahiteles valóság. Megtudjuk mindazt, amit a bankok és a bankrendszer gátlástalan kiszolgálói el kívánnak előlünk titkolni.
Ezek azok a kérdések, melyeket semmiképpen sem kívánt a GVH (és az MNB sem, de az egy másik történet) fogyasztói megkeresésemre kivizsgálni.

Ez a könyv azt ismerteti, milyen indokok alapján utasította el a GVH a vizsgálatot, milyen új dokumentumokat terjesztettem elő, valamint választ kapunk arra is, hogy a bíróságok miért a GVH-nak adtak igazat?
Valamint (többek között):

- Kiderül, hogy milyen devizahiteles tanulmányt, és kitől rendelt meg a GVH?
- Miért tartották a jelenlegei kormánypártok (Fidesz és KDNP) képviselői alkalmatlannak a GVH-t a pénzügyi fogyasztóvédelmi feladatok ellátására?
- Miként védte meg Matolcsy György az osztrák bankok érdekeit a magyar állampolgárok érdekével szemben? Azt mindenki saját maga döntse el, hogy ez tekinthető-e hazaárulásnak?
- Végzett-e vizsgálatot 2011-ben a GVH a benyújtott panaszom alapján?
- Mi a GVH vezetőjének 2014-es tanulmánya szerint a banki aktív és a passzív megtévesztés?
- Miért állítja határozottan a GVH, hogy a bankok részéről „nem valószínűsíthető” a jogsértő magatartás, és miért ért ezzel egyet a Kúria?
- Mit vizsgált 2004-ben a GVH és milyen megállapításokat tett?
- Milyen volt a GVH 2008-as próbavásárlásos devizahitelezés vizsgálata? Teljeskörű volt-e a vizsgálat, kiterjedt-e mindenre lényeges pontra?

GVH űrlapos panasz érdemi részei 2019.01.01.

ŰRLAP

fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat, üzleti döntések tisztességtelen befolyásolása, és jogsértő összehasonlító reklám bejelentéséhez

I.A bejelentettre vonatkozó adatok
Az összes, a magatartásban részes Ön által ismert vállalkozást tüntesse fel!
Az egyes adatokat vállalkozásonként külön-külön, adott esetben az azonosíthatóság érdekében a vállalkozásokat megfelelő sorszámokkal jelölve adja meg!
A bejelentett vállalkozás azonosító adatai
Bejelentett szerződő vállalkozás [1. sorszám]
cégneve: Erste Bank Hungary Zrt.
székhelye: 1138 Budapest, Népfürdő u. 24-26.
fő tevékenysége: 6419'08. Egyéb monetáris közvetítés, 6492'08 Egyéb hitelnyújtás tevékenységének földrajzi területe: Magyarország területe

Bejelentett, közreműködő szervezet [2. sorszám]
neve: Magyar Bankszövetség
székhelye: 1051 Budapest, József nádor tér 5-6.
fő tevékenysége: a hitelintézeti szektor érdekképviseleti tevékenysége, a hitelintézeti szektor szolgáltatási színvonalának növelése, a tisztességes piaci verseny elősegítése, az ügyfelek bizalmának erősödése
tevékenységének földrajzi területe: Magyarország területe

A feltételezetten jogsértő magatartás bemutatása
A bejelentett magatartás
Mutassa be részletesen, milyen magatartásokat kifogásol, tart jogsértőnek!

A bejelentett (1) vállalkozással azért kötöttem lakásvásárlás céljára CHF alapú elszámolással kölcsönszerződést (1. melléklet), mert a szerződéskötés során a bejelentett (1) vállalkozás megtévesztett és becsapott. Megtévesztő tevékenységet folytatott és megtévesztő mulasztást követett el velünk szemben.

A bejelentett (1) vállalkozás nem csak velünk szemben, hanem több tízezer fogyasztó társammal szemben is tisztességtelenül járt el. Nem csak a bejelentett vállalkozás, hanem az úgynevezett devizahitelezéssel foglalkozó összes hitelintézet, pénzügyi vállalkozás tisztességtelenül járt el. Több mint egymillió devizahiteles kölcsön-, illetve lízing szerződésről van szó.

A bejelentett (2) szervezet több módon is törekedett tisztességtelen eszközökkel arra, hogy nekünk és becsapott fogyasztó társainknak meglegyen a bizalma a devizahitelek iránt.

A megtévesztés által aláíratott kölcsönszerződés az árfolyamkockázatról nem közölt semmilyen konkrét, később valósnak bizonyuló információt. Nincs a részünkre átadott termékismertetőben (2. melléklet), a szerződéskötés idején érvényes üzletszabályzatban (3. melléklet) semmilyen tájékoztatás az árfolyamkockázatról. A kölcsönszerződésben szereplő (megtévesztő és rendkívül hiányos) írásos tájékoztatás, a szóban közölt ismertetések és a sajtóban megjelenő információk alapján hoztunk, számunkra végzetes döntést. Amennyiben tudunk olyan tényeket, melyeket ma már ismerünk, akkor egészen bizonyosan nem kötünk semmilyen (sem deviza, sem forint) kölcsönszerződést.

A bejelentett (1) vállalkozás a szerződéskötés több hónapos időtartama alatt mindig azt mondta, amit a bejelentett (2) szervezet a tájékoztatójában (4. melléklet), az MTI közleményében (5. melléklet) és a sajtóban, pl. az Origóban és a Haszon magazinban (6. melléklet) közzétett: nem kell félni a devizahitelezéstől. Idézet az Origótól: „Mivel a devizahitelek túlnyomó többsége hosszabb lejáratú hitel, a néhány napos nagyobb árfolyamingadozás a törlesztési terheket érdemben nem változtatja meg. Nem kell tehát attól félni, hogy az árfolyamkockázat miatt a devizában hitelt felvevő háztartásokat súlyos veszteségek érhetik.” „A bankszövetség szerint hosszabb távon egyértelműen azzal kell számolni, hogy a forint árfolyama - legalábbis reálértelemben - folyamatosan felértékelődik.” „A bankszövetség szerint nem csak a reálértelemben vett tartós forintgyengülést zárhatjuk ki a lehetséges jövőbeni forgatókönyvek közül, hanem a forint jelentős és tartós nominális gyengülését is.” A bejelentett vállalkozás (1) nem közölt velünk sem szóban, sem írásban olyan információkat, melyek ezzel a „nem kell félni a devizahiteltől” tájékoztatástól eltért volna. Így abban a tudatban kötöttünk mi is és több százezer becsapott fogyasztó társunk is szerződést, hogy a devizahitel veszélyeivel nem voltunk tisztában.

Amikor a kölcsönszerződésünk nyilvántartási devizája, a CHF árfolyama el kezdett emelkedni, a bejelentett (2) szervezet egyik vezetője megnyugtató közleményt (7. melléklet) adott ki:

„A forint gyengülése miatt nem kell súlyos következményektől tartaniuk sem a devizaalapú hitelt felvevőknek, sem a bankoknak.”
„A törlesztő részlet lényeges növekedése Nyers Rezső szerint okozhatna problémát, erre azonban nem számítanak, ahogy az árfolyam lényeges növekedésére sem. Ha az adott deviza árfolyama a hiteltörlesztés időpontjában magasabb, mint a felvétel időpontjában volt, a törlesztő részlet természetesen emelkedik, ez azonban nem okoz elviselhetetlen terheket a lakosságnak -mondta a főtitkár.”

Nem telt el megnyugtató nyilatkozat után sok idő, az CHF árfolyam nagyon jelentős mértékben és tartósan emelkedett. Több százezer család nem tudta fizetni a törlesztő részleteket. A kormány lépésre szánta el magát. Nem titkolta a törvénytervezet előterjesztője, Rogán Antal a Parlamentben (8. melléklet) sem, hogy mi történt: „azokat az embereket, akik annak idején a devizahitel felvételének a lehetőségével éltek, kevés kivétellel, de gyakorlatilag megtévesztették és becsapták; megtévesztették és becsapták abban az értelemben, hogy messze nem voltak tisztában a devizahitelek felvételének minden kockázatával.” Magyarország miniszterelnöke, Orbán Viktor is egyértelműen fogalmazott (9. melléklet): „az nem megy, hogy egy országban egymillió embert becsapjanak”, „az nem tartható, hogy az emberek éveken át fizetik a törlesztőrészleteiket, majd kiderül, hogy többel tartoznak, mint az indulásnál”

Bejelentésünk arra irányul, hogy a GVH vizsgálja ki, milyen módon tévesztették meg és csapták be az emberek százezreit a bankok a devizahitel tulajdonságainak ismertetése során, az árfolyamkockázat ismertetése során.

Az Európai Parlament és a Tanács a 2005/29/EK irányelvet 2005. május 11.-én fogadta el. Az irányelv számunkra fontos, két megtévesztési formát ír le:
„6. cikk Megtévesztő tevékenységek. Megtévesztőnek minősül a kereskedelmi gyakorlat, amennyiben hamis információt tartalmaz, és ezáltal valótlan, vagy bármilyen módon – ideértve a megjelenítés valamennyi körülményét – félrevezeti vagy félrevezetheti az átlagfogyasztót, még akkor is, ha az információ az alábbi elemek közül egy vagy több tekintetében tényszerűen helytálló, és feltéve bármelyik esetben, hogy ténylegesen vagy valószínűsíthetően arra készteti a fogyasztót, hogy olyan ügyleti döntést hozzon, amelyet egyébként nem hozott volna meg.”

„Megtévesztőnek minősül a kereskedelmi gyakorlat akkor is, ha az tényszerű összefüggésében, sajátosságaira és körülményeire figyelemmel, az átlagfogyasztót ténylegesen vagy valószínűsíthetően olyan ügyleti döntés meghozatalára készteti, amelyet egyébként nem hozott volna meg.”

„7. cikk Megtévesztő mulasztások. (1) Megtévesztőnek minősül az a kereskedelmi gyakorlat, amely a ténybeli körülmények alapján – figyelembe véve annak valamennyi jellemzőjét és feltételét, valamint kommunikációs eszközeinek korlátait is –, az átlagfogyasztó tájékozott ügyleti döntéséhez szükséges jelentős információkat hagy ki, és ezáltal – a körülményektől függően – ténylegesen vagy valószínűsíthetően ahhoz vezet, hogy az átlagfogyasztó olyan ügyleti döntést hoz, amelyet egyébként nem hozott volna. (2) Megtévesztő mulasztásnak minősül az is, ha a kereskedő az (1) bekezdésben említett jelentős információt hallgat el, vagy azt homályos, érthetetlen, félreérthető, vagy időszerűtlen módon bocsátja rendelkezésre, figyelembe véve az említett bekezdésben leírt szempontokat, illetve ha nem nevezi meg az adott kereskedelmi gyakorlat kereskedelmi célját, amennyiben az a körülményekből nem derül ki, és amennyiben ez bármelyik esetben ténylegesen vagy valószínűsíthetően ahhoz vezet, hogy az átlagfogyasztó olyan ügyleti döntést hoz, amelyet egyébként nem hozott volna.

A következőkben, a megtévesztő tevékenységekre és a megtévesztő mulasztásokra mutatunk példákat. Ezek a példák véleményünk szerint elegendőek lesznek arra, hogy a GVH alapos és teljeskörű vizsgálatot tudjon indítani.

Megtévesztő tevékenység volt annak a közlése (4. melléklet), hogy nem kell félni a devizahitelezéstől, nyugodtan választhatjuk a devizahitelt. Megtévesztő tevékenység volt annak a közlése, hogy nem várható jelentős és tartós árfolyammozgás:
„Mivel a devizahitelek túlnyomó többsége hosszabb lejáratú (lakás- és gépkocsi finanszírozású) hitel, az esetleges néhány napos nagyobb árfolyam ingadozás a törlesztési terheket érdemben nem változtatja meg. Mindez azt jelenti: a hosszabb lejáratú hitelt felvenni szándékozók nyugodtan választhatják a pénzintézetek által kínált devizaalapú hitelkonstrukciókat is; a hitel futamideje alatt a hitel törlesztési terhét jelentősen és tartósan megnövelő árfolyammozgás nem lesz.”

Megtévesztő mulasztás volt a bejelentett (1) vállalkozás részéről, hogy nem közölték velünk a szerződéskötés során, hogy a forint felülértékelt állapotban van. A bejelentett (2) szervezet így fogalmazott (4. melléklet) 2006 januárjában:
„A forint árfolyama 22%-kal kevésbé gyengült, mint ha az a hazai és az EU-s infláció különbözetének megfelelően változott volna.”
„A forint 16%-kal kevésbé gyengült, mint ha a forintért vásárolható termelékeny munka mennyiséget vettük volna alapul.”
„Hosszabb távon egyértelműen azzal kell számolni, hogy a forint árfolyama – legalábbis reálértelemben – folyamatosan felértékelődik.”

Egy évvel később, a bejelentett (2) szervezet már nagyobb felértékelődésről számolt be (10. melléklet):
„A forint/euró árfolyam 2000 és 2007 között a 253 forintos átlag körül ingadozott, viszonylag csekély szórás mellett. (Egy-egy rövid időszakban az árfolyam nagyobb ingadozást is mutatott.) A forint az euróhoz képest ebben az időszakban mindegyik reál effektív árfolyamindex alapján jelentősen felértékelődött (fogyasztói inflációk különbsége alapján megközelítőleg 30%-kal)".

Megtévesztő mulasztás volt a bejelentett (1) vállalkozás részéről, hogy nem tartalmazta sem a kölcsönszerződés (1. melléklet), sem a termékismertető (2. melléklet), sem az üzletszabályzat (3. melléklet) azt, hogy hogyan fog várhatóan alakulni a CHF elszámolású kölcsön havi törlesztő részlete a 20 éves futamidő alatt. A bejelentett (2) szervezet csupán 2013-ban tette közzé azt az információt (11. melléklet), amit nekünk és minden devizahitelesnek már a szerződés kötést megelőző tájékoztatásokon ismertetni kellett volna.
„A devizahitel kapcsán érdemes elméletileg összehasonlítani a törlesztési karakterisztikákat: eszerint az alacsonyabb kamatozású (pl. CHF) hitelek esetében jelentősen mérsékeltebb a kamattörlesztési teher is. Ezt a mérsékeltebb kamatfizetési terhet viszont ellensúlyozhatja a fennálló tőketartozás folyamatosan változó árfolyama. Végeredményben a teljes futamidőt tekintve reálértéken a forint és a svájcifrank-alapú hitelek törlesztési terhe hozzávetőleg megegyezik; a különbség az, hogy amíg a forinthitel törlesztési terhe (a magasabb kamatszint miatt) az első időszakban relatíve magasabb, a végső időszakban (a fixált forint törlesztőrészlet elinflálódása miatt) viszont alacsonyabb. A devizahitel törlesztési terhe (az alacsonyabb kamatszint miatt) viszont alacsonyabb szintről indul, de a törlesztési időszak alatt a devizaalapú tőketartozás miatt (feltételezve, hogy az árfolyam-emelkedés pontosan megegyezik a bér- és az árszintnövekedéssel!) reálértéken változatlan marad. A devizahitel törlesztési karakterisztikája kedvezőbb a családok számára, hiszen az első időszakban, amikor a családalapítás történik, nem jelent elviselhetetlen terheket; igaz, a gyerekek kirepülése után is marad még törlesztenivaló."
Valóban úgy történt esetünkben is, miként a Bankszövetség főtitkára megfogalmazta, A gyermekeink felnőttek, a havi törlesztő részlet pedig olyan mértékben megemelkedett, hogy képtelenek voltunk fizetni.
A 2. grafikon egyszerű ábrája (11. melléklet) alkalmas lett volna arra, hogy bejelentett (1) vállalkozás megmutassa a különbséget a deviza- és a forint elszámolású kölcsön között. Mindenképpen közölniük kellett volna, hogy számítsunk arra, hogy a havi törlesztő részlet biztosan magasabb lesz, mintha forint kölcsönt vennénk fel.

Megtévesztő mulasztás volt a bejelentett (1) vállalkozás részéről, hogy nem ismertette velünk, hogy a deviza elszámolású kölcsön nem kedvezőbb, mint az elérhető forintos kölcsön: „Végeredményben a teljes futamidőt tekintve reálértéken a forint és a svájcifrank-alapú hitelek törlesztési terhe hozzávetőleg megegyezik”.
Megtévesztő tevékenység volt a bejelentett (1) vállalkozástól, amikor azt állította, hogy kedvezőbb a deviza elszámolású kölcsön, mint a forint kölcsön. Azért vettünk fel deviza elszámolású kölcsönt a bejelentett (1) vállalkozástól, mert a bank ezt ajánlotta a forint kölcsön helyett, melynek felvételére nem is voltunk jogosultak, mivel a magas törlesztő részletet nem tudtuk a jövedelmünkből fizetni.

Megtévesztő mulasztás volt a bejelentett (1) vállalkozás részéről, hogy nem ismertette velünk, hogy számolnak határidős árfolyamokat és a határidős árfolyamok alapján évek óta arra kell számítani, hogy a forint gyengülni fog. A határidős árfolyam képlete (12. és 13. melléklet) pontosan mutatja, hogy ha magasabb a magyar kamatláb, mint a deviza kamatlába, akkor a forint gyengülni fog. Egyértelműen a forint gyengülése volt várható 2007-ben is.

Megtévesztő mulasztás volt a bejelentett (1) vállalkozás részéről, hogy nem készített részünkre árfolyam előrejelzést. Olyant például, mint a Budapesti Értéktőzsde készített 2004 októberében (14. melléklet) az elemzésében. A BÉT elemzője 10 évre előre számolt a már említett határidős árfolyam képletével, az akkor ismert magyar és svájci állampapírok hozamai alapján CHF árfolyamokat, egészen 2014 decemberéig. Amennyiben tudjuk, hogy arra kell számítani, hogy 2014 végén a CHF árfolyama 256 forint lesz, 100 forinttal magasabb lesz az árfolyam, mint a szerződéskötés napjaiban, akkor nem kötünk kölcsönszerződést.

Megengedhetetlen egyeztetés volt a bankrendszer részéről (15. melléklet), hogy megbeszélték egymással azt, hogy egyformán semmitmondó, félrevezető árfolyamkockázat tájékoztatásokat nyújtanak a fogyasztóknak: „A bankok mindenesetre fontosnak tartották, hogy e nyilatkozatok minden banknál egységesek legyenek, nehogy az ügyfél utólag – bukás esetén – azt mondhassa, hogy egy másik bank szövege sokkal jobban feltárta a kockázatot, s annak alapján nem vette volna fel a hitelt.”
Az egyeztetett, megtévesztő árfolyamkockázat ismertetés eredményeképpen több százezer család „bukott” és került végrehajtási eljárás alá. A „bukottak” közt vagyunk mi is.

Megtévesztő mulasztás volt a bejelentett (1) vállalkozás részéről, hogy a devizahitel alapvető tulajdonságát nem közölte velünk.

Azért mert a magyar banki kamatnál alacsonyabb a svájci kamat, az nem csak azt jelenti, hogy alacsonyabb a CHF elszámolású kölcsön havi törlesztő részlete, hanem azt is jelenti, hogy a forint egészen biztosan gyengülni fog. Ez egy alapvető gazdasági törvényszerűség.

Dr. Lóránt Károly mérnök-közgazdász, a Magyar Közgazdasági Társaság tagja, 2014-ben egy riportban (16. melléklet) így foglalta össze a lényeget: előbb-utóbb a magasabb inflációjú ország pénze le fog értékelődni. Ezzel az információval 2007-ben kellett volna rendelkeznünk.

A tényleges CHF árfolyamokat megnézve láthatjuk (17. melléklet), hogy valóban a magasabb inflációjú-kamatszintű forint leértékelődik és követte a BÉT CHF árfolyam előrejelzését.

Tudomása szerint mióta áll fenn, illetve ha már befejeződött, mettől meddig állt fenn a bejelentett magatartás?
Esetünkben a bejelentett (1) vállalkozás megtévesztése 2007 elején kezdődött és a mai napig is tart. Több százezer banki károsult esetében a szerződéskötés előtti tájékoztatás a megtévesztés kezdő időpontja.

Álláspontja szerint a sérelmezett magatartás hogyan készteti vagy késztetheti a címzettjét (fogyasztót, illetve üzletfelet) olyan döntés meghozatalára, amelyet egyébként nem hozott volna meg? *(Válaszát indokolja!)*
Az alábbi tényekkel nem voltunk a szerződéskötés során tisztában:
Az hogy a CHF elszámolású törlesztő részlet összege alacsonyabb, mint a szerződéskötés során számunkra elérhető forint kölcsön törlesztő részlete, csak egy pillanatnyi, kedvező állapot. Arra kell számítani, hogy a CHF elszámolású kölcsön törlesztő részlete egyre magasabb lesz, egy idő után meghaladja a forint kölcsön törlesztő részletét.
Nem tudtuk, hogy eltérő a két kölcsön „törlesztési karakterisztikája".
Nem tudtuk, hogy végeredményben a deviza elszámolású kölcsön nem kedvezőbb, mint a forintkölcsön.
Elhallgatta bejelentett (1) vállalkozás, hogy egyértelműen folyamatos és jelentős CHF árfolyam erősödésre kell számítanunk.
Elhallgatta előlünk bejelentett (1) vállalkozás, hogy a futamidő utolsó szakaszában, több éven keresztül egyértelműen magasabb összegű törlesztő részlet várható, mint ha forint kölcsönt választanánk.

A bank a jövedelmi adataink alapján azt állapította meg, hogy tudjuk fizetni majd a havi törlesztő részleteket.
Elhallgatta előlünk bejelentett (1) vállalkozás, hogy saját maga is számolja, hogy milyen devizaárfolyam várható (határidős árfolyam), és ez alapján egyértelműen CHF erősödésre lehet számítani.
Elhallgatta előlünk bejelentett (1) vállalkozás, hogy megtévesztő az, hogy az elmúlt években stabil CHF árfolyamot tapasztalunk, mivel csupán arról van szó, hogy a forint árfolyama kevésbé romlott, mint arra számítani lehetett.
Elhallgatta előlünk bejelentett (1) vállalkozás, hogy a forint 20-30%-kal felülértékelt.
Elhallgatta előlünk bejelentett (1) vállalkozás, hogy a BÉT számítása alapján 2014 végére 256 forintos CHF árfolyam várható.

Ha a II.8.2– II.8.4. kérdések valamelyikére igennel válaszolt, írja le a más hatóság vagy a bíróság előtti üggyel kapcsolatos információit, valamint adja meg a hatóság, bíróság nevét, illetve – ha tudomása van róla – az ügyszámot, az ügyintéző nevét és elérhetőségét!
Jelenleg két felfüggesztett bírósági eljárásunk is van. A Fővárosi Törvényszék 606.G.42.877/2013/8 számon hozta meg, 2014. július 29.-én, a szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perünkben a peres eljárás hivatalból történő felfüggesztését előíró végzését addig, amíg az elszámolás be nem fejeződik. A Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság a 2.P.XVIII.21.925/2017/11 számon hozta meg, 2018. január 19.-én, a végrehajtás megszüntetése iránt indított perünkben a per felfüggesztését előíró végzését addig, amíg a Fővárosi Törvényszék előtt lévő perünk jogerősen be nem fejeződik.

Én, Szabó József 2016 júniusában írtam meg az ügyészségnek a devizahitelezés során elkövetett törvénytelenségeket. Az ügyészség a beadványommal érdemben nem foglalkozott. Ügyiratszámok: P.KvFG. 2662/2017/1-I. és PM.5625/2016/2.
Az ügyészségnek írt anyagomat kiadtam könyvben: ISBN 978-963-12-6442-5
http://mek.oszk.hu/18300/18357/
https://www.libri.hu/konyv/szabo_jozsef.devizahitel-1.html

A beadványt több alkalommal is kiegészítettem, a kiegészítéseket összefoglaltam és elküldtem a Kúriának könyv formájában: ISBN 978-963-12-8045-6
http://mek.oszk.hu/18300/18356/

Mellékletek:

1. Kölcsönszerződés magánszemélyek részére lakásvásárlás céljára CHF alapú elszámolással
2. Piaci kamatozású lakáscélú hitel termékismertető

3. Üzletszabályzat
4. Bankszövetség – Tájékoztató a devizaalapú lakossági hitelek kockázatairól
5. Bankszövetség: nem kell félni a devizaalapú konstrukcióktól – MTI közlemény
6. Nem kell félni a devizahitelektől – újságcikkek
7. A bankszövetség nem számít jelentős forintgyengülésre – MTI közlemény
8. Országgyűlés 2011. szeptember 19. – részletek a jegyzőkönyvből
9. Orbán Viktor: a devizahiteleseken segíteni kell – MTI közlemény részlet
10. Beszámoló a Magyar Bankszövetség 2007. évi tevékenységéről – részlet
11. Kovács Levente: A devizahitelek háttere
12. Terméktájékoztató határidős árfolyammegállapodás ügyletekhez
13. Deviza ügyletek – Általános Terméktájékoztató
14. BÉT: A devizahitelezés kockázati tényezői, és ezek csökkentése tőzsdei származékos termékekkel
15. Beszámoló a Magyar Bankszövetség 2004. évi tevékenységéről – részlet
16. Echo TV: Lóránt Károly riport - részlet
17. CHF árfolyamok – MNB és BÉT előre jelzés

GVH panasz kiegészítés 2019.02.05.

Azért tartottam szükségesnek a bejelentést kiegészíteni, hogy elkerüljük a félreértéseket. Azonos kifejezéseken azonos tartalmat értsünk.

A kiegészítés a (már hivatkozott) könyvben a 17. oldaltól kezdődik:
„Az eddig meghozott devizahiteles törvények kiinduló alapja az volt, hogy a bíróságoknak értelmezniük kellett (mivel nem ismertek) több alapfogalmat, alapösszefüggést pl.: költség, árfolyamrés, egyoldalú szerződésmódosítás…
Az értelmezések általában évekig tartottak! A bankok mindent elkövettek, hogy a bíróságokat (és az egész társadalmat) félrevezessék. Összehordtak hete-havat, amit szükségesnek láttak félremagyaráztak, tényeket elferdítettek vagy elhallgattak. A megtévesztésben tevékenyen részt vett sajnos a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (PSZÁF), a Magyar Bankszövetség, a Magyar Nemzeti Bank (MNB) és a Legfőbb Ügyész is. Végül aztán az igazsághoz elég közeli eredmények születtek, talán elég csak arra utalnunk, hogy minden devizahiteles és forintos szerződést újra kellett számolni.

Köztudott, hogy az elszámolási törvények alapjai a Kúria megállapításai voltak. A Kúria elsőként (azért, hogy tisztán lássa az érintett felek eltérő nézeteit), konferenciát rendezett, melyen a civilek is részt vehettek. A konferencia a fogyasztók számára kedvező eredménnyel zárult, mivel a Kúria a döntések meghozatalakor figyelembe vette a fogyasztóvédelmi szempontokat. Ez volt 2012. november 26.-án az első és (azóta az) egyetlen konferencia, ezt követően a Kúria szinte kizárólag csak a bankrendszer érveit fogadta el.
Azért, hogy a hazai és uniós fogyasztóvédelmi elveknek, az igazságnak megfelelő döntések szülessenek hazánkban, újabb fogalmakat kell (a lehető leggyorsabban) megismernünk. Ugyanúgy tanulási folyamatra van szükség, mint például az árfolyamrés esetében volt. Meg kell tanítanunk egymásnak, a fogyasztóvédelmi szerveknek, és a devizahiteles ügyben eljáró bíróknak az alábbi kifejezéseket és ezek jelentőségét:
Kamatparitás
Határidős árfolyam
Tényleges árfolyam
Árfolyam értékelés - felértékelődés
A várható árfolyam beigazolódása
Devizaswap
Törlesztési karakterisztika
Egyenértékű kölcsönök
Megtévesztés

Az elmúlt évek során már tisztázott fogalmak közé tartozik:
Egyoldalú szerződésmódosítás
Árfolyamrés
Tanulságos ma is felidézni, hogy milyen módon sikerült ezzel a két fogalommal kapcsolatban tisztán látnunk.”
A könyv címe: DEVIZAHITEL a megtévesztés esetei
ISBN 978-615-00-4570-2

A könyv nem került kereskedelmi forgalomba, a könyvesboltokban ezt a könyvet hiába is keresitek. Viszont fent van a Magyar Elektronikus Könyvtárban és fellelhető a nagyobb könyvtárakban kinyomtatott formában egy-egy példány.

https://mek.oszk.hu/19100/19109/19109.pdf

https://mek.oszk.hu/19100/19109/

A Fővárosi Törvényszéken tett nyilatkozatunk – 2019.06.05

Tisztelt Fővárosi Törvényszék!

Tárgy: felperesi nyilatkozat a védiratra – 107.K.700.149/2019

Felperesek: Szabó József és Szabóné Nagy Ágnes Marianna
Alperes: Gazdasági Versenyhivatal
A per tárgya: a B/14-01/2019 számú határozat felülvizsgálata

A 2019. március 28.-án kelt, idézést tartalmazó levelük tartalmazza, hogy az első tárgyalás megtartásáig van lehetőségünk írásban nyilatkoznunk, a tárgyaláson ugyanis kizárólag szóban tehetünk majd nyilatkozatot.

Élve a lehetőséggel írásban kívánunk nyilatkozni a Gazdasági Versenyhivatal 2019. március 5.-én kelt védiratára.

Amiről a Gazdasági Versenyhivatalhoz benyújtott bejelentésünk szól (banki megtévesztés és ennek különböző formái), egyáltalán nem ismeretlenek a Gazdasági Versenyhivatal előtt. Miskolczi Bodnár Péter két cikluson keresztül, 12 évig volt a GVH Versenytanácsának a tagja. 2014-ben foglalta össze a GVH vizsgálataira hivatkozva, hogy a pénzintézetek miként tévesztik meg a fogyasztókat.

Részletek az öt éve készült tanulmányból (Fogyasztók megtévesztéssel szembeni védelme a pénzügyi szektorban - Pénzügyi Szemle 2014/1):
„A korrekt tájékoztatás a polgári jog alapvető elvárása a szerződő felektől. Az együttműködési kötelezettség részeként a szerződés megkötése során kötelesek a felek a szerződést érintő valamennyi lényeges körülményről informálni egymást.
A tájékoztatásnak még nagyobb a szerepe, ha az egyik fél fogyasztó, a másik pedig vállalkozás. A laikus fogyasztó és a szakértő vállalkozás között információs szakadék tátong, amely komolyan akadályozza a fogyasztót szükségleteinek és pénzügyi lehetőségeinek leginkább megfelelő termék kiválasztásában.
A pénzügyi szolgáltatások területén a fogyasztó jellemzően igen terjedelmes, sajátos nyelvezetű blankettaszerződésekkel szembesül. Az egyes konkrét szerződésekhez további, nehezen hozzáférhető, megismerhető, terjedelmes általános szerződési feltételek is társulnak.
Az átlagos magyar ügyfél élete során csupán néhány alkalommal vesz igénybe ugyanolyan jellegű pénzintézeti szolgáltatást, nincs tehát tapasztalata, nem alakul ki olyan rutinja, mint az élelmiszerek vagy a háztartásban szükséges termékek megvásárlása során.
A tájékozatlan fogyasztó által meghozott rossz döntés hosszú távú hatású, hiszen a pénzügyi szektor szolgáltatásai sokszor évtizedre szólnak. A felek közötti hosszú kapcsolat ráadásul azzal az extra kockázattál jár, hogy a szolgáltatás a futamidő során megváltozik ahhoz képest, amilyen tájékoztatást a szerződés megkötése előtt nyújtottak róla.
A fogyasztók – részben az előzőekben kifejtett nehéz érthetőség, áttekinthetőség és az ehhez kapcsolódó nagyobb időigény miatt – jellemzően elfogadják a szerződéses feltételeket az ügyintézők, ügynökök által közölt információk alapján és legfeljebb a szerződés aláírása után tanulmányozzák a részleteket. Mindennek végeredménye az, hogy a fogyasztói kiszolgáltatottság ezen a piacon továbbra is létezik, s ez rövid távon nem is tűnik felszámolhatónak.
A megtévesztésnek mind az aktív, mind a passzív formáját tiltja a jog (bizonyos további feltételek megléte esetén).

Az aktív megtévesztés, tiszta és egyszerű esete, amikor a vállalkozás valótlan tényt állít a kereskedelmi kommunikációi során. Egy másik eset, ami már bonyolultabb, amikor ugyan valós tényeket állít, de ezt olyan módon teszi, hogy a fogyasztónak a tévedése bekövetkezik vagy ennek a lehetősége kialakul, és ennek hatására a fogyasztó esetleg olyan döntést hoz, amelyet egyébként nem hozott volna meg, vagy erre lehetőség teremtődik.
Passzív megtévesztésről akkor beszélünk, ha a tájékoztatás nem az abban szereplő valótlan közlések miatt jogellenes, hanem amiatt, hogy a közölt – önmagában nem valótlan – tájékoztatás mellől hiányzik valami, ami ahhoz hozzátartozna. A hiány két „fokozatát" különböztetjük meg. Elhallgatásnak nevezzük azt az esetet, amikor egyáltalán nem szerepel a tájékoztatásban valami, aminek ott kellene lenni. Elrejtésről akkor beszélünk, ha ugyan formálisan megtalálható a közölt üzenet minden eleme az adott tájékoztatásban csak éppen olvashatatlanul (például az apró betűvel történő közreadás miatt) vagy észlelhetetlenül (például a közlés rövid időtartama vagy más figyelemelterelő körülmény miatt), és így az nem válik a fogyasztó által vett üzenet részévé. Elhallgatás és elrejtés esetén is csak akkor beszélhetünk jogellenességről, ha a hiányzó információ miatt a tájékoztatás más értelmet kap."

Mi kimondottan olyan vizsgálat elvégzését kértük a Gazdasági Versenyhivataltól, amilyet az öt évvel ezelőtt készült tanulmány leír: aktív és passzív megtévesztés a devizahitelezéssel kapcsolatban.

A Gazdasági Versenyhivatal a védirat 1. pontjában megállapítja, hogy „a Gazdasági Versenyhivatal hatáskörébe tartozó jogsértés miatt bárki bejelentéssel élhet a Gazdasági Versenyhivatalnál".
A védirat 1. és 2. pontja megállapítja, hogy a versenyfelügyeleti eljárást megelőzi egy (előzetes) eljárás, melyet egy vizsgáló végez. Ezen vizsgálat alapján kell megállapítani, hogy „valószínűsíthető-e jogsértő magatartás" és olyan súlyú ügyről van-e szó, mely miatt szükséges a „közérdek védelme"?

Elsőként a már ismertetett jogsértő magatartásokat kívánjuk újabb bizonyítékokkal alátámasztani:

A Bankszövetség vezető munkatársa, Kovács Levente főtitkár 2017-ben a Debreceni Egyetem szakfolyóiratában teljesen világosan fogalmazott (1. melléklet):
Devizahitel esetén „azzal kell számolni, hogy az inflációs (értsd: kb. kamat) különbség miatt ez **az alacsony kamatozású deviza folyamatosan fel fog értékelődni, és ezzel folyamatosan nőni fog a havi törlesztőrészlet**."

Ez egy olyan tény, mellyel minden fogyasztónak, minden banki ügyfélnek **tisztában kellett volna lennie, még a szerződés aláírása előtt**! A tény: „folyamatosan nőni fog a havi törlesztőrészlet!!! Mi az oka ennek? A két ország közti inflációs különbség, a két ország közti kamatkülönbség! Az a gazdasági körülmény, amely a szerződéskötés pillanatában fennállt. Az a gazdasági alapelv, amely több mint 100 éve ismert.
Ha Kovács Levente 2017-ben nagyon érthetően el tudta magyarázni, hogy mi a különbség egy forint- és egy deviza kölcsön között, akkor erre a tájékoztatásra a bankoknak is képesnek kellett volna lenniük.

Kovács Levente 2013-ban a Parlament Fogyasztóvédelmi bizottságában (Jegyzőkönyv az Országgyűlés Fogyasztóvédelmi bizottságának 2013. február 25-én, hétfőn 10 óra 3 perckor a Képviselői Irodaház 562. számú tanácstermében megtartott üléséről) is kifejtette, hogy az adósoknak devizaárfolyam növekedéssel kell számolniuk. Részlet a jegyzőkönyvből:
„Dr. Kovács Levente főtitkár (Magyar Bankszövetség):
... Korondi képviselő úr felé szeretném jelezni, hogy hibás termék felvetés kapcsán, nyilvánvalóan a **devizahitelnek más a törlesztési karakterisztikája, mint a forinthitelnek**, hiszen a roppant alacsony **kamatokért cserébe normál esetben egy árfolyam-növekedés bekövetkeztével kell számolni**."

Elemezzük csak egy picit ez a mondatot! „Normál esetben" – vagyis történhet másként is, azonban akkor abnormális fejleményről (változásról) kell beszélni. „Árfolyam növekedés bekövetkeztével kell számolni" – vagyis nem igaz az az állítás, hogy az árfolyam emelkedhet is és csökkenhet is, nem arról van szó, hogy akár emelkedhet is a deviza árfolyama, hanem egyértelműen számolni kell az árfolyam növekedés bekövetkeztével. Nem az emelkedés lehetőségével kell számolni, hanem annak a bekövetkeztével. Normál esetben természetesen. Azonban, mint tudjuk, a devizák árfolyama a 2000-es évek elejétől nem „normál" módon változott, hanem abnormálisan. A forint nem gyengült, hanem stabil maradt, sőt még nominálisan is erősödött. Reálértékben pedig egyre inkább felülértékelődött.

Érdemes az egyetemi jegyzetből az alábbi idézetet is alaposan elemezni:
„A válságot megelőző években a magyar forint a korábbi alulértékeltség miatt, az inflációs különbség ellenére, erősödni tudott. Ez az átmeneti erősödés sokakat, köztük szakembereket is megtévesztett. Így azt a téves képzetet eredményezte, hogy a deviza hitelesek tartósan csak jobban járhatnak, mint a forint hitelesek."
A magyar forint az „inflációs különbségek ellenére erősödni tudott" – vagyis a forintnak az inflációs különbségeknek megfelelően gyengülnie kellett volna. A stabil forint árfolyam „téves képzetet eredményezett"!

Ezek mind-mind olyan tények, melyeket a Gazdasági Versenyhivatalhoz intézett bejelentésünk és annak kiegészítése több rétegűen ismertet. Azért idézzük most ezeket, mert amikor írtuk a bejelentésünket a Gazdasági Versenyhivatalnak, ezzel (és még több, ismertetésre kerülő) dokumentummal még nem rendelkeztünk. Maga a Bankszövetség támasztja alá, világosan és közérthetően, hogy teljes mértékben igazak a korábbi állításaink!

A forint felülértékelté, más kifejezéssel túlértékelté vált: „A Goldman Sachs a felzárkózó piaci valutákat is túlértékeltnek tartja; a forintot például 42 százalékkal…". Ez a hír 2007 novemberében jelent meg (2. melléklet). A forint árfolyama nem az előre várt „normál" módon változott, nem gyengült, úgy ahogy az „inflációs különbség" alapján kellett volna, hanem abnormális módon változott, túlértékelté vállt.

A Gazdasági Versenyhivatalnak minden eszköze meg van ahhoz, hogy megállapítsa, a bankok a szerződésekben, a termékleírásokban **adtak-e a fogyasztóknak olyan tájékoztatást, hogy normál esetben a deviza árfolyam emelkedésével kell számolniuk**, és senkit se tévesszen meg az, hogy évek óta stabilnak látszik a forint árfolyama, ugyanis ez abnormális változás megtévesztő látszata.

Az eddigiekből egyértelműen következik, hogy a devizahitelnek alapvető, jellegadó tulajdonsága az, hogy „árfolyam-növekedés bekövetkeztével kell számolni", „folyamatosan nőni fog a havi törlesztőrészlet".

A rendelkezésünkre álló dokumentumok alapján a devizahitelt az 1980-as években fejlesztették ki londoni bankházak. A termék innovációhoz szorosan hozzá tartoztak különböző „kockázatmenedzselési technikák". A megszerzett információkat egy nemzetközi szerzőgárda által írt könyvben (3. melléklet) tette közzé Szabó József felperes:
„A devizahiteles parlamenti albizottság (2) így fogalmazta meg 2012-ben a devizahitelezés történelmi hátterét: „A változó kamatozású, többféle devizában elérhető tőkepiaci (hosszú futamidejű) finanszírozás az 1980-as évek végétől, az ún. xenopiacok felfutásával párhozamosan, az e piacon domináns londoni bankházak egyik meghatározó termék-innovációjaként világszerte elterjedt a bankközi piacokon és a nagyvállalati hitelezésben. A konstrukció lényege, hogy a kamatozó periódusok (tipikusan 3 vagy 6 hónap) elején az aktuális pénzpiaci feltételeket tükröző referencia kamatlábakhoz igazítják a kamatbázist, amelyhez a futamidő alatt nem változó, a konkrét adós hitelfelvételkor megbecsült bonitását tükröző kamatfelár adódik hozzá. Leggyakrabban a számos pénznemben (USD, EUR, CHF, JPY, stb.) jegyzett londoni bankközi kamatláb, az ún. LIBOR szolgál a kamatbázis meghatározására.

E konstrukciók az ugyanezeken a piacokon szintén elérhető **professzionális kockázatmenedzselési technikákkal** (különféle kamat, ill. devizafedezeti ügyletekkel) **párosítva az adós számára legkedvezőbb pénznem/kamatozási mód portfóliók felépítését és folyamatos illesztését is lehetővé teszik**. A magyar állam már évtizedek óta fedezi külső forrásszükségletét hasonló elven kibocsátott kötvények révén, és azok kockázatmenedzsmentje keretében is hasonló eszközöket használt és módszereket követett előbb az MNB, majd idővel a feladatokat átvevő ÁKK" (33. oldal)."

Rendkívül sajnálatos módon a „kockázatmenedzsment" teljesen eltűnt, mire magyar családok százezreihez eljutott a devizahitel. Ha a pénzügyi fogyasztóvédelem aktívabb szerepet játszik az elmúlt másfél évtizedben, akkor nem veszíti el otthonát több tízezer család.

Mi történik akkor, ha huzamosabb ideig nem „normál" módon változik a forint árfolyama? Ismét egy rövid részlet az idézett könyvből (3. melléklet):
„Schepp Zoltán közgazdász arra a következtetésre jutott 2008-ban készült írásában (8), hogy **éppen az intenzív devizahitelezés a magyarázata annak, hogy a forintleértékelődés elmaradt**: „Hazánkban jelenleg ugyanis épp az új hitelek felvétele révén folyamatosan újratermelődő devizakínálat az egyik fontos oka annak, hogy nem következik be az utólagos hozamkiegyenlítődést eredményező forintleértékelődés. A devizaadósokra az egyik legnagyobb veszélyt épp az jelentené, ha ezen hitelek kereslete hirtelen és jelentős mértékben visszaesne".
A parlamenti devizahiteles albizottság jelentése (2) ír arról is, hogy a leértékelődés időben elcsúszhat: „a gyakorlati tapasztalatok szerint rugalmas árfolyamrendszerben utólag jellemzően nem szokott bekövetkezni a kamateltéréseket kompenzáló árfolyamváltozás, sőt inkább a magasabb kamatot fizető pénzek szoktak felértékelődni. Tudni kell azonban mindezek mellett azt is, hogy carry trade komoly kockázattal jár: bár a magasabb kamatú pénz az időszakok többségében nem értékelődik le, de előre nem meghatározható időközönként azért **az aktuális időszak kamateltérést messze túlkompenzáló árfolyamveszteségek is be szoktak következni**. A pénzügyi piacok profi aktorai ezt tudva általában tartalékolnak is tőkét, de **egy deviza alapú lakáshitelét a folyó jövedelmét kifeszítve törlesztő adós számára a hasonló időszakok végzetesek tudnak lenni**" (40. oldal).
Az előre számolható forintgyengülés bekövetkezése több százezer családnak valóban végzetes lett."
Surányi György, aki két alkalommal is a Magyar Nemzeti Bank elnöke volt, a most említett forint felértékelődést 2017 májusában „fenntarthatatlannak" nevezte, a bekövetkezett forint leértékelődést pedig „elkerülhetetlennek" (4. melléklet): „Minél szélesebbé vált a kamatkülönbözet a belföldi és a nemzetközi kamatok között, annál vonzóbbá vált a devizahitel.

Minél nagyobbá vált a kamatkülönbözet annál több külföldi tőke… áramlott be a hazai pénz- és tőkepiacokra." „Ez rövidtávon a forint fenntarthatatlan felértékelődésével, az ország eladósodásával járt." „**A forint művi**, tehát nem a hazai versenyképességet tükröző **felértékelése viszont előre vetítette a forint későbbi elkerülhetetlen leértékelődését.**"

2008-ban tehát bekövetkezett az „elkerülhetetlen" forint leértékelődés. A Bankszövetség (és a teljes bankszektor) azonban nem élt azzal a lehetőséggel, hogy a tényeket, a gazdasági összefüggéseket feltárja a társadalom előtt. Ellenkezőleg! Továbbra is azt a nézetet vallotta (MTI 2009. március – 5. melléklet) az árfolyamváltozással kapcsolatban, hogy „hosszabb időszak alatt az ingadozások kiegyenlítődése remélhető". Akkor állította ezt a Bankszövetség, amikor már fél éve folytak a tárgyalások a kormány és a Bankszövetség között arról, hogy miként lehetne a lakosságot megmenteni a katasztrófától (5. melléklet). Sajnos a pénzügyi fogyasztóvédelem még ekkor sem tartotta szükségesnek a devizahitelek korlátozását, a bankok egy része viszont önkéntesen megszüntette a devizahitelezést (5. melléklet) annak veszélyei miatt.

Tényként kell elfogadni, hogy a bankszektor az összes gazdasági szereplő közül a leginkább hajlamos arra, hogy a jogszabályokat figyelmen kívül hagyja. Évről évre gigantikus mértékű bírságokkal próbálják a legnagyobb bankokat is arra kényszeríteni, hogy betartsák a jogszabályokat (6. melléklet). Nemzetközi szinten 10 milliárd dolláros bankbírságok is születtek, hazánkban forint milliárdokról beszélhetünk.

A már idézett Kovács Levente tanulmány is a szabályozás, az ellenőrzés fontosságára hívja fel a figyelmet (1. melléklet):
„Konjunkturális időszakban megjelennek az új befektetők, új pénzt visznek a piacra, mellyel tovább fűtik a gazdaságot. Abban az esetben viszont, amikor a piac bizonytalanságokkal és recessziós félelmekkel válik terheltté, a nemrég érkezett befektetők kimenekítik a pénzüket, így voltaképpen megpróbálják a veszteségüket elkerülni, vagy legalábbis minimalizálni. Ez a természetes pénzügypiaci működés határozza meg a hitelkínálatot és az értékpapírpiaci keresletet is, és valójában ez adja a piac működésének egyik természetes alapját. A hitelintézeti szektornak ezt a természetes működési sajátosságát kizárólag szabályozási és felügyeleti eszközökkel lehet csillapítani.
Ennek oka, hogy **a bankszektor** – mint a többi versengő üzleti szektor is - **mindig kitölti a szabályozási keretét**. A nemzetközi versenyhelyzet, a tulajdonosi nyereségelvárások és a hagyományos üzleti magatartás azt eredményezi, hogy az egyébként is innovatív és átjárható pénzügyi piacokon **minden lehetőséget kihasználnak a szereplők**. Ha az egyik szereplő ezt nem tenné, a másik azonnal a helyébe lépne.

Ezek a természetes tulajdonságok **csak és kizárólag aktív szabályozással és hatékony kontrollal befolyásolhatók**; ez a bizonyítottan működő módja a prociklikusság csökkentésének és a szolgáltatási meder szélessége szabályozásának.
A 2008-as gazdasági válságot megelőző tartós gazdasági fellendülés éveiben a **szabályozó és felügyelő hatóságok** a szektor jó teljesítményétől elragadtatva **elfeledkeztek a feladatukról**, és gyakorlatilag tétlenül nézték a ciklikusan megérkező, mára már jól ismert turbulens események kibontakozását."

Nagyon fontos megállapítás a Bankszövetség vezetőjétől: a bankszektor mindig kitölti a szabályozási keretét. Időnként a „kitöltés" nem sikerül pontosan, ez esetben jönnek a bírságok. Újra és újra, évről évre – feltéve ha a „szabályozó és felügyelő hatóságok" elvégzik a munkájukat és nem „feledkeznek el a feladatukról és nem nézik tétlenül az eseményeket".

Ezért is van nagy szerepe a fogyasztóvédelemnek. Mivel a banki termékeket nem kell (és nem lehet) engedélyeztetni, a fogyasztóvédelem szerepe nagymértékben felértékelődik.

Másodrészt a közérdek védelmének fontosságát kívánom újabb bizonyítékokkal alátámasztani:

2009 májusában a Bankszövetség már tisztában volt azzal, hogy súlyos társadalmi katasztrófa van kialakulóban (MTI – 5. melléklet):
„A bankszövetségnél úgy számolnak, hogy a mintegy 700 ezer lakáshitel kevesebb mint 1 százaléka kerül végrehajtásra, a szabad felhasználású jelzáloghiteleket is beszámítva - így 1,4 millió hitelről van szó -, még kisebb a végrehajtások aránya.
A főtitkár szerint a hatezres szám önmagában magas, mintegy két és félszerese az elmúlt évinek, amellyel "foglalkozni kell"."
A Bankszövetség a „hatezres számot önmagában is magasnak" találta, azonban több mint százezer végrehajtás indult az elmúlt években azért, mert a bankok becsapták és megtévesztették a fogyasztókat, miközben a „szabályzó és felügyelő hatóságok **elfeledkeztek a feladatukról**, és gyakorlatilag tétlenül nézték" az eseményeket.

A bankok megtévesztésének eredményeképpen „a lakosság 2009-ig közel 9.000 milliárd forint értékben vett fel deviza elszámolású kölcsönt" (3. melléklet). Elég komoly közérdek ahhoz, hogy a Gazdasági Versenyhivatal vizsgálata alapján kiderüljön, hogy valóban úgy csapták-e be a bankok családok százezreit, ahogy a bejelentésünk és kiegészítései (beleértve jelen nyilatkozat elemeit is) tartalmazzák. Azt, hogy a bankok becsapták a fogyasztókat, mi sem bizonyítja jobban, mint Orbán Viktor miniszterelnök parlamenti felszólalása:

https://youtu.be/ciREIW3qISo

„Tisztelt Elnök Úr!
Magyarország csak akkor lehet a maga ura, ha sikerül pontot tenni a lakás célú jelzálog alapú, deviza hitelek ügyére is. Mi is történt a deviza alapú hitelek ügyében? Sokan és sokféleképpen minősítették már ezt az esetet. Én úgy látom, hogy amikor a bankok ezeket a hiteleket megkötötték az ügyfelekkel, akkor visszaéltek a saját helyzetükkel. Visszaéltek az emberek jóhiszeműségével, és naivitásával.
Ezeket a hiteleket a Bankok úgy terjesztették el, hogy közben ismerték a lehetséges kockázatokat. A Bankok pontosan tudták, hogy mi lesz, ha elszabadulnak az árfolyamok. Ez épp onnan tudható, hogy az összes árfolyam kockázatot jó előre áthárították az ügyfelekre.
A szerződéseket úgy fogalmazták meg, hogy baj esetén a kockázatot csak az ügyfeleik viseljék, ők maguk pedig semmilyen veszteséget, kárt ne szenvedjenek el. Igaz, senkit se kényszerítettek ilyen szerződés aláírására, de ilyen egyoldalú szerződések láttán nehéz jóhiszeműséget feltételezni. Valójában a Bankok egy olyan üzletet kötöttek, amely csak nekik jelentett óriási profitot.
Az üzleti életben elfogadhatatlan, ha két fél úgy köt üzletet egymással, ha csak az egyik visel kockázatot, tehát csak az egyik járhat pórul, miközben a másik számára a nyereség garantálva van.”
A miniszterelnök nyilvánvalóan nem személyes véleményét, hanem hozzáértő stábja összefoglalását közölte az idézett szövegben.

Harmadrészt reagálunk a védirat pontjaira.

A védirat 12. pontja elég pontosan visszaadja az ügyünk lényegét: „a megtévesztő tájékoztatás a mai napig fennáll…” a bank nem ismeri el, hogy „a felpereseknek és további érintett fogyasztóknak azzal kellett számolnia, hogy a kamatkülönbségből adódóan tartós és nagymértékű forintgyengülés várható”.

Teljes mértékben megalapozatlannak tartjuk a védirat 16. pontjában lévő állítást: „a felperesek a bejelentésükben és a bejelentés alapján folytatott eljárás során, valamint a keresetükben sem tudtak olyan jogsértést valószínűsíteni, amely… versenyfelügyeleti eljárás indítását tenné indokolttá.”

Megismételjük korábbi állításunkat, melyet Magyarország Miniszterelnöke is alátámasztott:
A bankok becsapták és félrevezették családok százezreit, mivel valótlan információkat közöltek a devizahitelről és lényeges információkat elhallgattak. Amennyiben a bankok a jogszabályi előírásoknak megfelelően minden lényeges információt közölnek, akkor több tízezren nem veszítik el otthonukat, százezrek nem kerülnek végrehajtás alá. A hamis, illetve **elhallgatott információk torzították a versenyt**. **A verseny torzításának vizsgálata a GVH hatáskörébe tartozik**. A bankok jogszabály ellenes kereskedelmi gyakorlata több száz milliárd forintnyi kárt okozott és okoz jelenleg is hazánkban. A kár mérsékelhető lett volna és jelenleg is mérsékelhető lenne, ha a bankok felhagynak megtévesztő tevékenységükkel. Ezért van szükség a pénzügyi fogyasztóvédelem eljárására és ezért nem beszélhetünk elévülésről.

A védirat 16. pontjában a Gazdasági Versenyhivatal csak állít valamit, azonban az állítását nem támasztja alá. A mi állításaink egyetlen egy pontjáról sem mondják ki, hogy valótlanság lenne. Csupán általánosságban, a problémát elkenve fogalmaznak: „nem tudtak olyan jogsértést valószínűsíteni, amely versenyfelügyeleti eljárást tenne indokolttá”. Az Országgyűlésben törvényjavaslat vitája során hangzott el, hogy a bankok becsapták és megtévesztették az adósokat, a védirat 16 pontjában ezzel szemben „esetleges megtévesztő tájékoztatásról” írnak. Sőt azt állítják, ellentétben saját korábbi, idézett megállapításaikkal is, hogy a bankok részéről „nem valószínűsíthető” a jogsértő magatartás. Ugyancsak elfogadhatatlan, minden tárgyszerűséget nélkülöz „a felperesek sem konkrét kereskedelmi kommunikációkat, sem beazonosítható hiteltermékeket nem jelöltek meg, csupán általános pénzügyi folyamatokat, melyek tekintetében a fogyasztók ügyleti döntése nem volt beazonosítható.”

A „fogyasztók ügyleti döntése” azért született meg a devizahitel mellett, mert a bankok a devizahitelről megtévesztő, hamis állításokat tettek és lényeges információkat elhallgattak. Szerződéskötést követően sem változtattak a bankok korábbi megtévesztő állításaikon, pedig ez esetben lehetőségük lett volna az adósoknak kárenyhítő lépéseket tenni. Ilyen, törvény által biztosított lehetőség lett volna a 2011 év végi kedvezményes árfolyamú végtörlesztés, amelyet a bankok -bizonyítottan- ahogy csak tudtak, akadályoztak. Ez banki összejátszás, ez a kartell nagyon is jól ismert a Gazdasági Versenyhivatal előtt (6. melléklet). A bankok mindent elkövettek, hogy a számukra kiemelkedő jövedelmezőséget biztosító devizahiteles szerződésben tartsák a családok százezreit. Olyan szerződésekben, mely kilakoltatásokhoz, végrehajtásokhoz anyagi tönkremenetelhez, külföldre meneküléshez, és sajnos sok esetben öngyilkossághoz vezet.

A most csatolt dokumentumok közül idézzük ismét azt a két információt, melyet minden fogyasztónak ismernie kellett volna ahhoz, hogy megalapozott, felelős ügyleti döntést tudjanak hozni:
„nyilvánvalóan a devizahitelnek más a törlesztési karakterisztikája, mint a forinthitelnek, hiszen a roppant alacsony kamatokért cserébe normál esetben egy árfolyam-növekedés bekövetkeztével kell számolni.”
„azzal kell számolni, hogy az inflációs (értsd: kb. kamat) különbség miatt ez az alacsony kamatozású deviza folyamatosan fel fog értékelődni, és ezzel folyamatosan nőni fog a havi törlesztőrészlet.”

A védirat 18. pontjának állítása (ha valóban így lenne, reméljük valamiféle félreértésről van szó), lehetővé tenné, hogy a Gazdasági Versenyhivatal válogasson a bejelentések között és csak azzal foglalkozzon érdemben, amivel épp akar: „A bejelentés alapján folytatott eljárás specialitása abban nyilvánul meg, hogy az alperesnek a bejelentés kapcsán a versenyfelügyeleti eljárás megindításának megtagadására elegendő… a feltételek hiányát valószínűsíteni. A bizonyítottság és a valószínűsítési kötelezettség ezen szintje azt jelenti, hogy az alperesnek a bejelentés alapján folytatott eljárásában nem kell kétséget kizáróan igazolnia, ill. bizonyítékokkal alátámasztania az álláspontját, hiszen az a versenyfelügyeleti eljárás érdemére tartozó feladat, hanem elegendő az említett feltételek fennállásának vagy ezek hiányának olyan, az egyszerű lehetőség szintjét meghaladó megállapítása, ahol a rendelkezésre álló adatok nagyobb részt az említett tényállás megvalósulásának hiánya irányába mutatnak.”

Álláspontunk szerint a fogyasztóvédelemnek az a feladata, hogy a fogyasztókat védje az erő- és információ fölénnyel rendelkező, ezekkel a fölényekkel visszaélő gazdasági szereplőkkel szemben. Kimondottan igaz ez a pénzügyi szolgáltatások területére, ahol nincs semmilyen termékengedélyeztetés.

A fogyasztóvédelemnek olyan működést kell kialakítania, úgy kell folyamatosan dolgoznia, hogy állandóan érezzék a gazdasági szereplők, hogy jogsértés esetén nagyon komoly bírsággal és kártérítéssel kell számolniuk. A jogsértéssel szemben szankcióknak kell állniuk. Ha a jogsértés nem jár szankciókkal, akkor ugyan mi kötelezné a gazdasági szereplőket a fogyasztóvédelmi rendelkezések betartására?
Ugyancsak nem érheti el a fogyasztóvédelem a célját, ha a fogyasztóvédelmi hatóság válogathat, szabadon csemegézhet a bejelentések között.

A védirat 19. pontja kísértetiesen hasonlít a 22-es csapdára (Joseph Heller: A 22-es csapdája - 1961):
„Az alperesnek a bejelentés alapján folytatott eljárása során törvényi rendelkezés hiányában nincs arra lehetősége, hogy a bejelentésben kifogásolt magatartás érdemi értékelése tekintetében egyértelműen állást foglaljon, hiszen az kifejezetten a versenyfelügyeleti eljárás feladata, azonban az alperes a felperesek által rendelkezésre bocsátott adatok alapján nem tartotta indokoltnak a vizsgálat indítását…”.
Mint tudjuk a védirat 18. pontjából a Gazdasági Versenyhivatalnak még csak „igazolnia, ill. bizonyítékokkal alátámasztania (sem kell) az álláspontját”, elegendő a valószínűsítés.

Kifogásoljuk a védirat 21. pontjának állítását: „Az alperes vitatott értékelése szerint továbbá a kereskedelmi kommunikációk közzététele jellemzően időszakos, azok egy-egy pénzügyi termék népszerűsítéshez kapcsolódnak, valamint maguk a devizaelszámolási alapú pénzügyi termékek időszakonként ugyancsak változnak tartalmukban, feltételeikben, így ellenkező információk hiányában a tájékoztatások azonossága és folyamatossága nem vált azonosíthatóvá.”
Az elmúlt években „időszakoktól” függetlenül állította a bankszektor, hogy a devizahitel biztonságos, nem kell tőle „félni”, ha lesz is árfolyammozgás, akkor azok a hosszú futamidő alatt kiegyenlítik egymást, a lakosság bátran válassza a devizahitelt. A mai napig nem tett a bankszektor ezzel ellentétes állítást. Arról nem beszéltek, hogy tulajdonsága az alacsonyabb kamatozású devizahitelnek az, hogy a várható forintleértékelődés során a havi törlesztő részlet egyre magasabb és magasabb lesz. Azt is elhallgatták, hogy a forint 2000-es évek elejétől számítva egyre inkább felülértékelté, túlértékelté vállt. Még akkor sem kezdett a bankszektor „kárenyhítő lépésekbe”, amikor 2008-ban a felülértékeltség sokkszerűen megszűnt. Így aztán százezrek várják azt, hogy a 2008-ban indult pénzügyi-gazdasági válság megszűnik és újra 150 forint lesz egy svájci frank, 250 forint lesz egy euró. Hogy jön a feltárt és ismertetett visszaélésekhez, megtévesztésekhez a „termék népszerűsítése” és a „jellemzően időszakos kommunikáció”?

A védirat 22. pontja ismételten utal arra a valótlanságra, hogy jelen bejelentésünket (vagyis az un. árfolyamkockázat kérdését, a megtévesztés eseteit) már 2011-ben vizsgálta a Gazdasági Versenyhivatal: „…e kifogást az alperes azonos tényállás és változatlan jogi szabályozás mellett a felperesek korábbi bejelentése nyomán már elbírálta."

Ez az állítás minden alapot nélkülöz!

A Keresetlevelünk 3. számú melléklete tartalmazza a Gazdasági Versenyhivatal elutasító végzését. Ebben a 2. oldalon 5 pontban foglalják össze a „bejelentő részletes észrevételeit". Ezek:
napi kamatszámítás
árfolyamrés
eltérő THM értékek
szolgáltatás nélküli kezelési költség
kamatemelések

A 2. és az 5. pont esetében 2014-ben törvény vélelmezte, hogy a bankok tisztességtelenek voltak. A vélelmet az állam ellen indított perekben a bankok nem tudták megdönteni. Kétmillió devizás szerződést kellett újra számolniuk a bankoknak, és a követelésüket ezer-milliárd forinttal kellett csökkenteniük. Ez az ezer-milliárd forint az az összeg, melyet a bankok tisztességtelen módon (csalással) szedtek be a fogyasztóktól.

A 2010-ben benyújtott bejelentésünket a Gazdasági Versenyhivatal 2011 júniusában elutasította: „a versenyfelügyeleti eljárás indításának feltételei nem állnak fenn". A végzés szerint a 3. 4. és az 5 pontok nem tartoznak a Gazdasági Versenyhivatal hatáskörébe, a 2. 3. és 5. pontot áttette a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéhez.

Mivel a Pénzügyi Szervezetek Állami felügyelete sem folytatott semmilyen vizsgálatot, és még csak nem is válaszolt az „áttétel" után, 2012 májusában levelet (8. melléklet) írtunk a Gazdasági Versenyhivatalnak. A levél tartalmának vizsgálatából kiderül, hogy 7 évvel ezelőtt nem rendelkeztünk azokkal az információkkal, amilyeneket most a Gazdasági Versenyhivatal elé tártunk. Így semmilyen módon sem állíthatja azt a Gazdasági Versenyhivatal, hogy „azonos tényállás és változatlan jogi szabályozás mellett a felperesek korábbi bejelentése nyomán már elbírálta." Egyrészt nem azonos a tényállás, másrészt más jogszabályi pontokra hivatkozunk, harmadrészt 2011-ben semmilyen vizsgálatot nem végzett a Gazdasági Versenyhivatal.

A fogyasztók védelmében 8 éve sem kívánt semmit tenni a Gazdasági Versenyhivatal, és most 2019-ben sem kíván vizsgálatot folytatni. Rendkívül sajnálatos, hogy fogyasztónak azért kell pert indítani, hogy az állami fogyasztóvédelmi hatóság elkezdjen egy több százezer fogyasztót érintő vizsgálatot.

Olyan széles körű vizsgálatra van szükség, mint amilyent a Gazdasági Versenyhivatal 2005-ben folytatott. A vizsgálat így indult:
„2004. július 9-én a GVH elnöke ágazati vizsgálat lefolytatását rendelte el a pénzügyi szolgáltatás és kiegészítő szolgáltatásai ágazatára, illetve a hitel/kölcsönügylet szolgáltatáscsoporton belül a lakáscélú jelzálog hitelezés tárgyában a lakáshitelezési piacokra vonatkoztatva és alapvetően bankszektorra kiterjedően."

Csupán egy példa a Gazdasági Versenyhivatal 14 évvel ezelőtti megállapításai közül:
„A hatásos verseny feltétele ugyanakkor a jól tájékozott, megalapozottan és jól választani képes fogyasztó. Mint látjuk azonban – a szükségszerű ismerethiányból, laikusságból fakadó korlátozott racionalitás, az információ bőségéből, és a szelekció hiányából illetve torzítottságából fakadó fogyasztói döntési eltérések, továbbá a döntési helyzetet jellemző időhiány miatt – a fogyasztói döntések kevéssé képesek kikényszeríteni a kínálati oldal hatásos versenyét, ezen belül különösen a valódi árverseny intenzitásának növekedését."

Pontosan erről van jelen ügyben is a bankok torzították a fogyasztóknak eljuttatott információt. A Gazdasági Versenyhivatal 2005. évi vizsgálata egyáltalán nem foglalkozott a devizahitelezéssel.
A Gazdasági Versenyhivatal ilyen szakmai múlt után, ilyen óriási tapasztalat birtokában miként állíthatja, hogy jogsértés „a bejelentésben foglaltak alapján nem valószínűsíthető"!

Az, hogy a Gazdasági Versenyhivatal nem tud majd eleget tenni a fogyasztóvédelmi feladatoknak, már 2008-ban felmerült a Parlamentben (7. melléklet). Két rövid részlet a vitában elhangzottakból:
„Nem tartjuk életszerűnek, hogy a jövőben majd a GVH vagy a PSZÁF egyéni panaszosokkal fog foglalkozni
. … Mi úgy gondoljuk, hogy talán a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatósághoz kellene delegálni, hiszen az, hogy a GVH, amely a verseny tisztaságát felügyeli, vagy a PSZÁF, amely felügyeleti szervként működik, a jövőben majd az egyéni panaszosokkal hogy fog tudni megbirkózni, némi kivetnivalót hagy maga után, és elég sok a szkeptikus hang ezen a területen."

„Sajnáljuk, hogy az EU-s irányelv Magyarországon olyan módon kerül átültetésre, ami nem garantálja az egyéni panaszosoknak azt, hogy a jövőben az ő ügyüket el fogja tudni látni az államapparátus, hiszen - bár teljesen egyetértünk az irányelvvel, teljesen egyetértünk avval, hogy az agresszív kereskedőket, az agresszív kereskedelmet vissza kell szorítani hazánkban is - nem látjuk biztosítottnak azt, hogy ha a törvényben a Gazdasági Versenyhivatalt vagy a PSZÁF-ot jelöljük meg egyébként egyedi panaszos oknak, hozzájuk lehet a jövőben fordulni, hiszen sem a GVH, sem a PSZÁF nem rendelkezik kapacitással, és nem is rendelkezik azzal a tapasztalattal, amivel a jövőben ezrek fogják őket bombázni különböző panaszos ügyekkel. Tehát az irányelvvel teljesen egyetértünk, viszont az átültetése nehézségeket fog okozni, ezt már korábban is jeleztük."
Az akkor ellenzéki Fidesz-KDNP képviselők ismertették az aggályaikat, azonban a kormánypárti MSZP-SZDSZ képviselők bizalmat szavaztak a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének és a Gazdasági Versenyhivatalnak.

Miközben a Gazdasági Versenyhivatal a bejelentésekkel kapcsolatban évek óta csak a kibúvót keresi, hogy ne kelljen a fogyasztói bejelentésekkel érdemben foglalkozni, a Bankszövetség minden lehetőséget megragad arra, hogy a jogi vitákat a maga javára fordítsa. A legfontosabb fejleményeket, ismereteket Szabó József felperes összegyűjtötte és 2014-ben könyvben (részletek a 9. mellékletben) kiadta. 2012 nyarán a Bankszövetség oktatta a bírókat:
„Arról hogy a bírókat a bankszövetség oktatta, egyrészt a Hiteles Magyarok Fóruma honlapján található információ:
„A bíróságok központi oktatási terve 2012.július:
Egynapos képzés a Magyar Bankszövetség közreműködésével a hitelintézetek tevékenységével összefüggő speciális szerződésekről.
Főbb témák: A hitelintézetek tevékenységével összefüggő speciális szerződések és azokkal összefüggő tipikus, a gyakorlatban tapasztalható problémák (bankszámla-, hitel- és kölcsönszerződések, pénzügyi lízingszerződések, projektfinanszírozási ügyletek, faktorálási szerződések, óvadéki szerződések, bankgarancia szerződések, engedményezés banki gyakorlata) és más aktuális kérdések.
Időpont: 2012. július 10.

Az oktatásról röviden beszámol maga a Bankszövetség is a 2012-ről szóló éves jelentésében:
„A külső szervezetekkel tartott kapcsolatok terén feltétlenül említést érdemel a bíróképző akadémián tartott, pozitív visszhangot kiváltott bankszakmai nap"."

A bankrendszer nem csak az információs erőfölényével élt vissza, hanem nagyon intenzív lobbi tevékenységet is folytatott. Nagyon sajnálatos, hogy az állami pénzügyi fogyasztóvédelem meghatározó szereplője a Gazdasági Versenyhivatal nem állt és még most sem áll aktívan a becsapott és megtévesztett fogyasztók oldalára.

Nem tudunk arról, hogy 2012-ben, a Kúria által szervezett konferencián (9. melléklet) a Gazdasági Versenyhivatal részt vett-e, készített-e a fogyasztók érdekében szakmai anyagot.

A Bankszövetség folyamatosan figyelemmel kíséri a bíróságok munkáját. 2016-ban levelet írt a Kúriának és felhívta a Kúria figyelmét arra, hogy tévesen értelmezi a Kúria a saját maga által hozott jogegységi határozatot (10. melléklet). Erre a levélre válaszként született meg az 1/2016 számú polgári jogegységi döntés. Sajnos nem tudunk arról, hogy a Gazdasági Versenyhivatal ilyen eredményesen fellépett volna azért, hogy a Kúria a fogyasztóvédelmi szempontokat maximálisan vegye figyelembe.

Most, amikor egy bejelentés kapcsán bizonyíthatná a Gazdasági Versenyhivatal rátermettségét, szakmai felkészültségét, elkötelezettségét a fogyasztóvédelem mellett, most, amikor tehetne több százezer banki károsult család érdekében, a Gazdasági Versenyhivatal inkább valótlanságokat állít azért, hogy most se kelljen semmilyen vizsgálatot sem folytatnia.

Kérjük a Tisztelt Bíróságot, kötelezze a Gazdasági Versenyhivatalt a kért vizsgálat elvégzésére úgy, ahogy a keresetlevelünk 4.6 pontjában felsorolva, négy pontban kértük.

Budapest, 2019. 06. 05.

A Fővárosi Törvényszék tárgyalás 2019.06.12.

A FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK
mint elsőfokú bíróság
107.K.700.149/2019/6.

A jegyzőkönyv kijavításra és kiegészítésre került
a 14. sorszámú végzéssel.
Budapest, 2019. 09. 05.
Ságiné dr. Márkus Anett s.k.
a tanács elnöke

JEGYZŐKÖNYV
nyilvánosan megtartott tárgyalásról

I. rendű felperes:	Szabó József
II. rendű felperes:	Szabóné Nagy Ágnes
Alperes:	Gazdasági Versenyhivatal
A per tárgya:	versenyügyben hozott közigazgatási döntés bírósági felülvizsgálata iránti közigazgatási jogvita
A tárgyalás helye:	1027 Budapest, Tölgyfa u. 1.-3. szám alatti épületében, az I. emelet 132. sz. tárgyalótermében
A tárgyalás ideje kitűzve:	2019. június 12. napjának 11 órája
ténylegesen megkezdve:	11 óra 25 perckor a tanácstagok más tanácsban való elfoglaltsága miatt

A jegyzőkönyv lényegi részéből:

A bíróság figyelmezteti a feleket a bizonyítási teherre. A felpereseket terheli a közigazgatási perben annak bizonyítása, hogy az alperesi döntés, az anyagi vagy eljárási szempontból nem volt jogszerű, téves megállapításokon, adott esetben téves jogértelmezésen alapul. Arra is figyelmezteti a bíróság a feleket, hogy megsemmisítésre, illetve a döntés hatályon kívül helyezésére csak akkor van lehetőség, amennyiben ez az eljárási szabálysértés az ügy érdemére kihat - amennyiben más eredményre juthatott volna a GVH vizsgálata, akkor lehet szó eljárási hiba esetén hatályon kívül helyezésről vagy megsemmisítésről. Ezt is a felpereseknek kell bizonyítani.

Peres felek:
Megértettük a figyelmeztetést.

Felperesek:
Megértettük azt is, hogy a bizonyítási indítványokat az első tárgyaláson terjeszthetünk elő.
Most nincs nálunk, de van egy tanulmány, amire most kívánunk majd utalni a tárgyaláson, hogy a 2010-ben a GVH megrendelésére kiadásra került egy tanulmány, ez a honlapján megtalálható. Erről most csak szóban nyilatkozunk, de ha van lehetőség, akkor a későbbiekben a perben csatoljuk.

Szabó József I. rendű felperes:
Továbbra is fenntartjuk a keresetben foglaltakat. Miskolczi-Bodnár Péter versenytanács tag volt évekig, 4. számú beadványunkban is utaltam a fogyasztók megtévesztése tárgyban kiadott írására, ezt most kívánom csatolni is.

A 6/F/1. szám alatt a bíróság ezt a jelen jegyzőkönyvhöz csatolja, rögzíti, hogy azt a felperes átadja az alperesi képviselőnek.

Szabó József I. rendű felperes:

Továbbá utalok arra, hogy a devizahitelekből, ebből a termékről kell kiindulni. Itt a forint kölcsön összehasonlítása kapcsán már hivatkoztunk Kovács Leventének a tanulmányára. Szintén a legutóbbi 4. számú beadványunkban is szerepel. Itt egyértelmű az ő tanulmánya szempontjából, hogy a forint kölcsön törlesztő részlete, az fix kamatozás esetén, az mindig azonos, és kifejtette azt, hogy a teher, melyet a családoknak viselni kell, az évről évre csökken, tehát könnyebb kifizetni. Ezzel szemben kifejtette, hogy a deviza kölcsön, az nem ilyen. Mindezek kapcsán pedig pont arra hívtam fel a figyelmet a 4. számú beadványban és a keresetben is, hogy amikor ez a 2013 as tanulmány és a Bankszövetség főtitkárának ez a nyilatkozata megjelent, mégis fenntartotta azt a bankszektor, hogy a bizonytalanság az nem volt előre látható. Ez az „elhallgatás" az, amit egy megtévesztő mulasztásként kívántunk a GVH elé tárni.

Visszautalok arra, hogy ezen a nyilatkozat alapján mindez „az inflációs különbségből adódik" a forint kölcsön, illetve a deviza kölcsön között.

Idézek a Parlament Fogyasztóvédelmi Bizottságának a 2013-as ülésén készült jegyzőkönyvből. Ezt a jegyzőkönyvet kívánom most csatolni.

A bíróság 6/F/2. szám alatt a tárgyalási jegyzőkönyvhöz csatolja a felperes által felmutatott iratot, és rögzíti, hogy az alperesi képviselőnek is átadásra került ez.

Szabó József I. rendű felperes:
A deviza hitelek esetében nem egy normál esetről volt szó, itt a forint felülértékeltté vált. Ezzel kapcsolatban kimutatást kívánok csatolni a deviza árfolyam változás vonatkozásában.

Ezt a kimutatást 6/F/3. szám alatt a bíróság a jegyzőkönyv mellékleteként kezeli, és rögzíti, hogy az átadásra kerül az alperesi képviselőnek is.

Szabó József I. rendű felperes:
Schepp Zoltán nyilatkozatára is visszautalunk, ezt is a 4. számú beadványunkban részleteztük. Illetve a GVH pályázatára 2010. évben beadott elemzésből kívánok szó szerint idézni. Ebből szerintem egyértelmű az elemzés alapján, hogy ezekkel az információkkal, - amelyeket mi most összegyűjtöttünk, és a bejelentésben is ez alapján kifogásoltuk a bejelentettek megtévesztő magatartását - tisztában kellett lennie bejelentetteknek. Utalok Surányi Györgynek a 2017. évi májusi nyilatkozatára. Ez is benne van a 4. számú anyagunkban. Továbbá hivatkozom rá, hogy ez széles kört érint. E körben csatolom a Statisztikai Hivatalnak a kimutatását.

A bíróság a statisztikai kimutatásra vonatkozó iratot 6/F/4. szám alatt a jegyzőkönyv mellékleteként kezeli, és rögzíti, hogy az átadásra kerül az alperesi képviselőnek.

Szabó József I. rendű felperes:
Ebből az anyagból az is kiderül, hogy a kedvezményes árfolyamú végtörlesztéssel végül is igen kevesen tudtak élni. Ennek okai vonatkozásában kívánom csatolni a kormányzat részéről ~~Matolcsy György nyilatkozatát,~~ Matolcsy Györgynek az osztrák gazdasági miniszter részére írt leveléről szóló, 2011.09.19. napján megjelent cikket, és egy közérdekű adatigénylés tárgyában keletkezett iratot.

A bíróság a nyilatkozatot 6/F/5. számú alatt, a közérdekű adatigénylés tárgyában keletkezett iratot 6/F/6. szám alatt a per irataihoz csatolja, rögzíti, hogy az átadásra kerül az alperesi képviselőnek.

Szabó József I. rendű felperes:
Ezekkel a bizonyítékokkal azt kívánjuk alátámasztani, és a keresettel, a 4. számú beadványunkkal is, hogy van tehát versenyjogi probléma, a megtévesztő magatartás is fennáll, a köz érdekében lenne mit vizsgálnia a GVH-nak.

A tanács elnökének arra a kérdésére - hogy itt az alperesi döntés kereteiben kell elsődlegesen vizsgálódni, tehát az elévülés és a versenyjogi probléma kapcsán - rögzítem, hogy az az álláspontunk, hogy nem évült el a jogsértés. Ezzel kapcsolatban az elévülés vonatkozásában annak lenne jelentősége, hogy egyáltalán ezt a megtévesztő magatartást, ezt a bejelentettek abbahagyták-e. Viszont erre egyáltalán nincs adat, hogy ez abbamaradt volna, ez a megtévesztés ez megszűnt volna. Ez a mai napig fennáll.

Másodsorban utalok rá, hogy pont ellenkező az álláspontunk, mint amit a GVH állít, hogy azt feltételezi, hogy itt nem történt versenyjogsértés, vagy megtévesztő magatartás. Ezzel szemben én kifejezetten hivatkozom arra, hogy volt ez a 2010-es GVH elemzés, volt kartell vizsgálat is a bankok vonatkozásában. Mindezek kapcsán már feltételezhető ez a jogsértés, ugyanígy a kedvezményes árfolyamú végtörlesztés vitája is erre utal.

A GVH a védiratában három bírósági határozatra hivatkozik a valószínűsítés szintje, illetve az ő vizsgálódásának a szintjét illetően. Én megpróbáltam ennek utánanézni a bíróság honlapján, de anonim módon nem találtam ezeket a bíróság honlapján. Erre vonatkozóan a lekérdezésemet csatolom. Kérem *bizonyítási indítványként,* hogy kerüljenek ezek a bírósági döntések beszerzésre a perben. A 6/F/7. számú irat: Tanulmány – Juhász Ágnes: Az együttműködési és tájékoztatási kötelezettséghez kapcsolódó egyes kérdésekről.

A bíróság rögzíti, hogy a lekérdezést 6/F/8. szám alatt csatolja a jegyzőkönyvhöz és ez az irat is átadásra kerül az alperesi képviselőnek.

Szabó József I. rendű felperes:
Arra vonatkozóan, hogy 2011-ben már fordultunk beadvánnyal a GVH-hoz nyilatkozom, hogy ahogy már ezt szintén rögzítettük, itt az árfolyam kockázati nyilatkozatot hiányoltuk. Ezzel kapcsolatos volt a bejelentésünk. Tehát a két ügy ténybeli, jogi azonossága nem állapítható meg. Nyilvánvaló, hogy 2011-ben nem tudtunk olyan dokumentumokra a továbbiakban hivatkozni, amelyek később kerültek napvilágra. Így például a Kovács Levente-féle 2013-as tanulmányra. Ezért ezzel most az új bejelentés kapcsán tudtunk élni.

A pénzügyi fogyasztóvédelem kapcsán szintén utaltunk a parlamenti vitára, hogy ez mi módon került megosztásra a hatóságok között, e vonatkozásban is visszautalok a 4. számú beadványomra.

A közérdek vonatkozásában pedig hogy hányakat érint, hány családot, illetve szerződést érint, e tekintetben pedig utalok rá, hogy Varga Mihály miniszter is nyilatkozott, hogy körülbelül három millió számúra becsüli azt a szerződést, amit az elszámolás, forintosítás érintett.

Az erre vonatkozó iratot a bíróság 6/F/9. szám alatt csatolja a per irataihoz és ez az irat is átadásra kerül az alperesi képviselőnek.

Szabó József I. rendű felperes:
Itt is visszautalok a 4. számú beadványban foglaltakra, a 11. oldalra, amely arra vonatkozott, hogy a bank szektor, illetve a Bankszövetség az miként próbálta befolyásolni az ilyen típusú eljárásokat, illetve az oktatásba és egyéb módon, hogyan avatkozott be álláspontunk szerint. Összességében az állapítható meg, hogy itt a bankszektor részéről mindig az volt a felvetés, hogy az árfolyamrés, az nem okoz költséget a fogyasztónak. Szemben áll ezzel, hogy nagyon sok számú fogyasztónak a deviza hitellel kapcsolatban hátrányos helyzete merült fel. Ezzel szemben áll a pénzügyi szektor fölénye, illetve annak lobby tevékenysége is. Továbbiakban sem tudtuk azt elérni, hogy legyen olyan szerv, amely vizsgálja ezt. Pontosan a GVH lenne hivatott arra, hogy ilyen versenyjogsértést, illetve tisztességtelen magatartást vizsgáljon.

A „2010. novemberi GVH elemzés" kifejezés kérem, hogy *pontosításra kerüljön* a jegyzőkönyvben, mert ez a GVH által kiírt pályázaton a 7 Sigma Kft. elnevezésű vállalkozás részéről készült elemzés volt „Egy piaci kudarc története" címmel. A banki szakemberekből lett elemzők készítették ezt a GVH kiírt pályázatára.
Az Fttv. 13. §-ára utalok akkor, amikor azt mondom, hogyha folyamatos a jogsértő magatartás, akkor a határidő a magatartás abbahagyásától kezdődik. Tehát erre hivatkozom az elévüléssel szemben.

Szó szerint kérem a mostani idézetet majd rögzíteni.

A tanács elnöke a felolvasott idézet kapcsán rögzíti, hogy ez az iratanyagban – a 4. számú felperesi beadványban is (2. oldal utolsó előtti bekezdés) - szerepel „azzal kell számolni, hogy az inflációs különbség miatt ez az alacsony kamatozású deviza folyamatosan fel fog értékelődni (...)", ezért nem szükséges annak ismételt jegyzőkönyvben való megjelenítése.

Szabó József I. rendű felperes:
Az is lényeges, hogy itt a forint felülértékelt volt, amikor felvették a deviza hiteleket az egyes fogyasztók. Ugyanakkor ezt nem tudták a szerződéskötéskor, illetve a deviza hitel felvételekor, és mi ebben is látjuk a megtévesztést.

dr. Nagy Krisztina alperesi képviselő:
A végzésünkben foglaltakat változatlanul fenntartjuk, illetve a védiratban foglaltakat, és kérjük a kereset elutasítását. Rögzíteném, hogy mi volt a tényállása az ügynek. Tehát itt a 2007. évi április 26-i szerződéskötésük kapcsán volt a felpereseknek bejelentése, ez a szerződéskötés az ERSTE-vel történt. Több tényállási elem volt. Egyrészt az ERSTE-vel, illetve a Bankszövetséggel szembeni bejelentés, amely a tájékoztatási gyakorlat vonatkozásában történt. Továbbá a más fogyasztóknak más pénzintézetek, más bankok vonatkozásában - lényegében azonos - tájékoztatására hegyezték ki a felperesek a bejelentésben foglaltakat.
Az az álláspontom, hogy ezt kétfajta Fttv-beli elemre lehet bontani: egyrészt a valótlan tény közlésre, másrészt pedig a lényeges információ elhallgatására. Mindezek tekintetében állapította meg azt az alperes, hogy itt az eljárás megindítására vonatkozó elévülési idő bekövetkezett. Tehát eltelt a három év. Ez az Fttv. 13. §-ából következik.

Az említett tényállási elemek vonatkozásában azonban még azt is hangsúlyozni kell, hogy itt lényegében a felperesek mind a bejelentésében, mind pedig a keresetében, mind pedig most, ugyanazon tényállási elemeket említik. Ebből azt a következtetést vonja le egyébként az alperes, hogy maga az alperes végzésében foglalt tényállási elemeket, azt nem vitatja a felperesi oldal. E vonatkozásban utalok arra, hogy maga az I. rendű felperes egyébként szintén hivatkozott arra, hogy már több mint tíz év eltelt a szerződéskötéstől, illetve más személyek vonatkozásában is arra utalt, hogy ezeket a hiteleket felvették. Ennek kapcsán állapítottuk mi meg az előzőeket. Nem vitatja tehát a felperesi oldal, hogy lényegében itt lezárult ügyletekről volt szó. Ezekben a kérdésekben nem azt vizsgálta a GVH, hogy itt érdemben az adott kérdések versenyjogi problémát felvetnek-e, hanem éppen az elévülés miatt ennek a vizsgálatnak az akadályát állapította meg. A más fogyasztók más bankokkal kapcsolatos bejelentése vonatkozásában pedig az is hiányosság volt, hogy nem jelent meg a bejelentésben konkrét kereskedelmi gyakorlat, meghatározott ügylet vagy fogyasztói döntés. Így ezek szintén nem lehetnek megalapozott bejelentés alapjai.
Annyi eltérés történt, hogy a 2011-hez, illetve a jelen bejelentéshez képest későbbi bizonyítékok álltak aztán a felperesek rendelkezésére. Ugyanakkor a megállapításunkon ez nem változtathat tekintettel arra, hogy az említettek szerint itt a szerződéskötéssel kapcsolatos tájékoztatási gyakorlat a kifogásolt magatartás. Ugyanígy az elhallgatás is csak egyszer lehet. Nem lehet ezáltal egy folyamatosságot kimutatni.
További következtetés volt az alperes részéről az eljárás megszüntetése arra vonatkozóan, hogy 2011-ben már egy bejelentést a felperesi oldal részéről vizsgált, e vonatkozásban állapította meg, hogy az eljárás megszüntetésének van helye a Tpvt. 43/H. § (7) bekezdés c) pont cb) alpontjai szerint.
A közérdek védelmére vonatkozó felperesi álláspontlal szemben rögzíteném itt az Fttv. 26. §-a lényeges. Ez más logika szerint épül fel. Itt a hatásköri rendelkezéseknél is elsődlegesen az alperesnek az érdemi érintettséget kell vizsgálni. A jelen esetben ugyanakkor ezeket az eljárási kérdéseket azért is nem kellett, hogy részletesen vizsgálja az alperes, mert tekintettel volt arra, hogy egy befejezett bejelentetti magatartásról van szó, amelynél az elévülési szabályok érvényesülése, illetve annak figyelembe vétele megelőzte ezen vizsgálatot.

Szabó József I. rendű felperes:
A fogyasztóvédelem szerepét másként látjuk, mint az alperes. Itt visszatartó erőt kell, hogy demonstráljon adott esetben a beavatkozásával a GVH, a szankciókkal, bírsággal vagy kártérítéssel.

Olyan termék a deviza hitel is, amelyet 15-20 évre vettek fel, ugyanakkor továbbra is az látható, hogy olyanoknak adták el, akik nem voltak alkalmasak arra, hogy forint kölcsönt vegyenek fel, nem volt menekülési út. Ezért állítom azt, hogy itt nemcsak a szerződéskötés a lényeg, amely a folyamat eleje, hanem a teljes folyamat. Itt történt meg az a mulasztás, hogy nem hívták fel a figyelmet, holott erre voltak tények, adatok, hogy mi fog történni, illetve hogy az árfolyam milyen kockázatot rejt. Visszautalok ismét a 2010 novemberi, a GVH honlapján is megtalálható elemzésre. Visszautalok továbbá a 4. számú beadványom 9. oldalára a vonatkozásban, hogy mit tartalmazott a korábbi bejelentésünk, illetve a jelen bejelentésünk, mik igazolódtak más az idők során ezekkel kapcsolatban, és továbbra sem állja meg az a helyét, amit a GVH próbál kihozni, hogy 2011-ben az árfolyam kockázat kapcsán volt érdemi vizsgálat.

12 óra 35 perckor 5 perc szünetet rendel el a bíróság.

12 óra 40 perckor a bíróság folytatja a tárgyalást.

A tanács elnöke kérdésére dr. Nagy Krisztina alperesi képviselő:
Nyilatkozom, nem kifogásolom, hogy a tárgyalást követően a most 6/F/1-től 6/F/9. számig becsatolt papír alapú beadványokat beszkennelve elektronikus úton utóbb megküldje számomra a bíróság.

A bizonyítási indítványa kapcsán a felpereseknek rögzíteném, hogy szükségtelennek tartjuk annak teljesítését. Az alperes a védiratban ezekre a nemperes eljárásban hozott bírósági döntésekre az érvelése alátámasztásaként hivatkozott, csupán az elvi részükre. Tekintettel arra, hogy ezek a tényállást nem befolyásolják, ezért szükségtelennek tartjuk ezt a bizonyítási indítványt. Az egyéb bizonyítás kapcsán is, - így a 2010.évi GVII-nak készült tanulmány kapcsán – a felperesi előadás a történeti tényállásra vonatkozik, így az nem releváns, mivel a tényállási elemek nem vitatottak a felek között. Kizárólag az elévülés kapcsán jogkérdésben van vita, így a további bizonyítási indítvány is szükségtelen.

Szabó József I. rendű felperes:
Itt mintha azt kifogásolta volna az alperes, hogy csak az Erste, illetve a saját szerződéskötés anyagai voltak meghivatkozva konkrétan a felperesek részéről. Én tudom vállalni, hogy megszervezem azt, hogy az összes érintett bank szerződései kapcsán és a tájékoztatási gyakorlata kapcsán ezt át tudjuk adni, ezeket az anyagokat az alperesnek.

Ezt követően a bíróság meghozta és kihirdette a következő

II. számú végzést:

A bíróság a felperesek bizonyítási indítványait mellőzi. Ennek indokait az eljárást befejező határozatában fejti ki.
Ezt követően a tanács elnöke figyelmezteti a feleket, hogy a tárgyalást a bíróság be kívánja rekeszteni, figyelmezteti őket a berekesztés következményeire, hogy utoljára most tehetnek nyilatkozatot.

Felperesek, alperesi képviselő:
Egyéb előadnivaló, további nyilatkozat, bizonyítási indítvány nincsen.

Ezt követően a bíróság a tárgyalást berekesztette, majd a tanács elnöke kihirdette a következő

III. számú végzést:

A bíróság **a határozat kihirdetését elhalasztja, és a határozat hirdetésre új határnapot tűz ki**. A határozat hirdetés időpontjaként a bíróság **2019. július 2. napjának 13 óráját** tűzi ki a jelen bírósági épületbe, a 132. számú tárgyalóterembe, amely határnapról ezúton értesíti a felpereseket, valamint az alperesi képviselőt.

Felperesek:
Kérjük a jegyzőkönyvet postai úton megküldeni.

Alperesi képviselő:
Kérjük elektronikus úton megküldeni a tárgyalási jegyzőkönyvet.

Tárgyalás befejezve, jegyzőkönyv lezárva: 12 óra 50 perekor.

K.m.f.

Ságiné dr. Márkus Anett sk.
a tanács elnöke

Devizahiteles GVH tárgyalás 2019.06.12. – film

A törvényszéki tárgyalást szinte teljes egészében sikerült rögzíteni:

https://www.youtube.com/watch?v=hCoHEAtAB14

A becsatolt mellékletek

A tárgyaláson becsatolt mellékletek közül talán a legfontosabbak az alábbiak.

A Goldmann szerint túlértékelt a forint

https://www.origo.hu/gazdasag/hirek/20071112-goldman-sachs-ideje-a-profitkivetelnek-tulertekelt-a-forint-is.html

„A Goldman Sachs a felzárkózó piaci valutákat is túlértékeltnek tartja; a forintot például 42 százalékkal…”

Profitkivételt tanácsol felzárkózó piaci pozíciókat tartó ügyfeleinek a Goldman Sachs, arra hivatkozva, hogy a globális hitelpiaci sokk "fájdalmas" korrekciót indíthat el az eddig szárnyaló latin-amerikai, kelet-európai és egyes ázsiai befektetési termékek árfolyamában. A cég szerint a forint is jelentősen túlértékelt.

A Goldman Sachs Londonban idézett belső ügyfélértesítői szerint az amerikai székhelyű pénzügyi szolgáltató cég "rövid távú elővigyázatossági intézkedésként" javasolja a profitkivételt a felzárkózó piacokon. A bank saját pozícióit már zárta is a brazil és a mexikói tőzsdéken, miután - a hétfői The Daily Telegraph megfogalmazása szerint - "zsíros hasznot zsebelt be" az ottani fellendülésen.

A londoni napilap szerint a Goldman Sachs figyelmeztetéseit valószínűleg "homlokráncolással fogadják banki körökben", miután az amerikai bank haladt az élen a "határgazdaságokban" - elsősorban is Brazíliában, Oroszországban, Indiában és Kínában - történő befektetésekben.

A GS egyik leirata szerint a ház "folytatódó sebezhetőséget" lát a felzárkózó piacokon. "Ahogy az augusztusi (befektetői) visszavonulások is mutatták, a piac még inkább aggódni kezdhet amiatt, hogy a pénzügyi gondok átszűrődhetnek az amerikai és a világgazdasági növekedésbe ... jóllehet az augusztusi esetben a felzárkózó piaci értékpapírokra átterjedő járvány rövid életűnek bizonyult, de egyben fájdalmas is volt ... úgy gondoljuk, megfontolt cselekedet lenne a haszon elkönyvelése", áll az egyik idézett, ügyfeleknek szánt leiratban.

A Goldman Sachs a felzárkózó piaci valutákat is túlértékeltnek tartja; a forintot például 42 százalékkal, a lengyel zlotyt 60 százalékkal. A ház különösen aggályosnak tartja a térségbe áramló külföldi tőke szerkezetét, megállapítva: a felzárkózó Európába érkező tőkének mindössze a negyede a nettó közvetlen külföldi befektetés, miközben Latin-Amerikában ez az arány 50 százalék.

A túlfűtöttségtől fenyegetett Kelet- és Közép-Európa jelentős részén "forró pénzek" finanszíroznak hatalmas folyómérleg-hiányokat; a folyó deficit Romániában az idén eléri a GDP-érték 11,3 százalékát, de Észtországban 17 százalék, Lettországban pedig 25 százalék lesz - áll a figyelmeztetésben.

Surányi György: a devizahitelezés csapdái

Surányi György: A devizahitelezés csapdái

2017. május 12., 12:10 Portfolio

A munkaerő-piac 1989-93 közötti drámai átalakulása (nagyjából egy millió munkahely megszűnése) mellett a deviza hitelek és azok következményei testesítik meg a rendszerváltozás utáni évtizedek legsúlyosabb társadalmi-, szociális-, gazdasági- és pénzügyi válságát.

Minél szélesebbé vált a kamatkülönbözet a belföldi és a nemzetközi kamatok között annál vonzóbbá vált a devizahitel. Minél nagyobbá vált a kamatkülönbözet annál több külföldi tőke (devizában denominált), nem kevés spekulatív tőke áramlott be a hazai pénz- és tőkepiacra. Egy része finanszírozta a bankok devizahiteleit, más része learatta a belföldi és külföldi kamat különbözetet (kamat arbitrage). Ez rövidtávon a forint fenntarthatatlan felértékelődésével, az ország eladósodásával járt. De ez azt jelezte, hogy miközben az MNB szigorítása mérsékelte a forint hitelek növekedését, ennél szándéka ellenére lényegesen gyorsabban ösztönözte a devizahitelezést. 2004-2008 között a forint hitelek évente 8-9%-kal, a deviza hitelek viszont több mint 30%-kal száguldottak, s állományuk meghaladta a forint hitelekét. (A teljes - forint és deviza-hitelállomány éves expanziója felülmúlta a 20%-ot, ami több mint az akkori nominális GDP növekedésének kétszerese.)
A forint művi, tehát nem a hazai versenyképességet tükröző felértékelése viszont előrevetítette a forint későbbi elkerülhetetlen leértékelődését.
(részlet a cikkből)
http://m.portfolio.hu/gazdasag/suranyi_gyorgy_a_devizahitelezes_csapdai.248905.html

Devizahitel korlátozás és tehercsökkentési tervek 2008-2009

A PSZÁF nem tervez korlátozásokat a devizahitelezésben
2008. október. 13. 19:00
A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (PSZÁF) szerint a jogalkotói-szabályozói oldalról történtek lépések a bizalom erősítésére, s nem kell a devizaalapú hitelezés területén korlátozásokat bevezetni - mondta Binder István szóvivő az MTI-nek.
A szóvivő az MKB Bank hétfői bejelentésére reagált, amely szerint a hitelintézet - az ügyfelek számára fenyegető árfolyamkockázattal indokolva - határozatlan időre felfüggesztette az új kérelmek befogadását az euró és svájci frank alapú hitelekre. Az OTP Bank és az Erste Bank egyelőre mérlegel, a Budapest Bank folytatja a devizaalapú hitelezést, akárcsak a Raiffeisen Bank is, amely azonban a vállalatoknál egyedi elbírálást alkalmaz.
A szóvivő szerint a bankok most a nemzetközi és a magyar piacon is erősebb vagy gyengébb hangsúllyal, de ugyanazon lépéseket teszik meg: visszafogják aktivitásukat, tartózkodnak a kockázatosabb ügyletek vállalásától. Ez történhet úgy, hogy ideiglenesen felfüggesztik a hitelezést, szigorítják a hitelbírálati eljárást vagy a forrásköltséget kényszerűen áthárítják az ügyfelekre - mondta Binder István.
A felügyelet úgy értékeli, hogy az elmúlt napokban a jogalkotói-szabályozói oldalról történtek lépések a bizalom erősítésére, a normális banki működés szavatolására, ilyen lépés volt például a betétgarancia kiterjesztése az állam részéről. Most a másik oldal, a piac tesz a meglévő ügyfélkör és a piaci szereplők biztonságának erősítésére lépéseket, akár az aktivitás, a növekedés visszafogása árán is.
A szóvivő elmondta azt is, hogy a napi likviditási riportok továbbra is megnyugtatóak.
https://hvg.hu/gazdasag/20081013_hitelvalsag_devizahitel_pszaf_korlatozas

Az AEGON-nál marad a svájci frank alapú hitel
2008. november 17.
Budapest, 2008. november 17., hétfő (MTI) - Az AEGON Magyarország Hitel Zrt. nem szünteti meg svájci frank alapú hiteleit, a folyamatos finanszírozás ugyanis a társaság erős nemzetközi hátterének köszönhetően biztosítható - közölte a társaság hétfőn az MTI-vel.
A cég sajtóközleményében ismerteti: november 15-től emelte a svájci frank alapú hitelek kamatát, a lakásvásárlási célú kölcsönt 8,22 százalékos, a szabad felhasználású hitelt 9,91 százalékos teljes hiteldíj mutatóval (THM) kínálja, megfelelő mértékű jövedelem esetén. A társaság decembertől euró és forint alapú kölcsönökkel bővíti hitelkínálatát, a hitelek maximális futamidejét pedig 35 évre növeli, lehetőséget teremtve a havi törlesztő részletek csökkentésére.

A vállalat a piaci tendenciákhoz igazodva módosítja az elvárt jövedelmi kategóriákat, ügyfelei november közepétől megfelelő, elégséges és minimális jövedelemvizsgálat mellett vehetnek fel kölcsönt.
Az elmúlt hetekben több hitelintézet - köztük az MKB Bank, a K and H Bank, a Raiffeisen Bank, a Volksbank - bejelentette, hogy határozatlan időre felfüggeszti a svájci frank (CHF) alapú hitelezést, az MKB euró alapú, a Volksbank pedig dollár alapú hiteleket sem nyújt. Más pénzintézetek még folyósítanak CHF alapú hiteleket, ám a feltételeket megszigorították, a kölcsönöket megdrágították. Az OTP Bank úgynevezett Világhitel konstrukciója például már csak a privát banki szerződéssel rendelkező ügyfelek számára érhető el.

Számos lízingcég is felfüggesztette a CHF alapú finanszírozást és szigorította a hitelezési feltételeket. Az úgynevezett autós nagykoalíció - a Magyar Lízingszövetség, a Magyar Gépjárműimportőrök Egyesülete valamint a Gépjármű Márkakereskedők Országos Szövetsége - azt javasolja tagvállalatainak, hogy az eurózónán kívüli devizanemek magasabb árfolyamingadozásából fakadó kockázatok elkerülése érdekében az euró és forint alapú finanszírozást részesítsék előnyben.

Megosztanák terheiket a devizahitelesek a bankokkal
2009. március 27.
Budapest, 2009. március 27., péntek (MTI) - Az ingatlanalapok befektetői után a devizahitelesek képviseletére is egyesület alakult, amely azt szeretné elérni, hogy a bankok vállaljanak részt a megnövekedett törlesztési terhekből. A háztartások devizahitel-állománya az MNB adatai szerint január végén 5.794 milliárd forint volt.
A Devizahitelkülönbözet Károsultjainak Egyesülete nevet viselő szervezet a Magyar Nemzet beszámolója szerint petíciót nyújtott át a Magyar Bankszövetségnek, amiben azt kérték, hogy a bankok vállaljanak részt a terhekből. A bankszövetség az MTI-nek megerősítette: átvették a dokumentumot, és ismertetni fogják a bankokkal annak tartalmát.

A Magyarok Világszövetsége (MVSZ) sajtószolgálata által az MTI-hez is eljuttatott dokumentum azt kéri a bankszövetség elnökétől, kezdeményezzen megállapodást a Magyarországon működő, külföldi tulajdonban lévő bankokkal (vagyis gyakorlatilag valamennyivel) arról, hogy a pénzintézetek vállalják át a devizahitelesek többletköltségének felét.

A kialakult helyzetről az egyesület szerint nem a hitelfelvevők tehetnek. Minden hitelfelvevő tisztában volt szerződése aláírásakor azzal, hogy a deviza árfolyamának változása miatt megemelkedhet a hitel törlesztő részlete, arra azonban nem számítottak, hogy az emelkedés ilyen drámai mértékű lesz Magyarország felerősödött kiszolgáltatottsága, és védtelen devizahelyzete miatt - áll a petícióban, amelynek támogatója az MVSZ mellett a Vecsési Nemzeti Szövetség.

A háztartások devizahitel-állománya január végén 5.794 milliárd forintot tett ki, egy hónap alatt közel 13 százalékkal – 641 milliárd forinttal - emelkedett a Magyar Nemzeti Bank (MNB) adatai szerint. A bővülés több mint 97 százaléka a forint leértékelődésének tudható be. A vállalatok devizahitelei január végén 5.263 milliárd forintra rúgtak.

A tavaly ősz óta bekövetkezett jelentős forintgyengülés miatt a kormány tavaly novemberben megállapodott a devizaalapú hitelezés területén meghatározó bankokkal, hogy azok saját eszközeikkel igyekeznek enyhíteni a devizahitellel rendelkező adósok fizetési problémáit. A megállapodás eredetileg december végéig szólt, februárban azonban a devizahitelezésben meghatározó súlyt képviselő 11 bank vállalta, hogy a korábbi megállapodásban foglaltakat továbbra is alkalmazzák.

Így jelenleg is lehetőség van a törlesztési időszak meghosszabbítására, a devizában meghatározott hitel forintalapú kölcsönné történő átalakítására, a törlesztés egyedi döntés alapján való átmeneti megkönnyítésére, s a bankok rugalmasan kezelik a devizaalapú hitelek előtörlesztését is, ennek díját azonban nem engedik el.

A rugalmasság és a törlesztési könnyítés egyébként a hitelnyújtók érdeke is, hiszen jobban járnak, ha az adós hosszabb idő alatt fizeti vissza adósságát, mintha fizetésképtelenné válik.

Felcsuti Péter, a Magyar Bankszövetség elnöke azonban már a megállapodás novemberi aláírásakor felhívta a figyelmet arra, hogy "ingyen ebéd nincs", átmeneti kedvezményekről van szó, amelyeknek később meg kell fizetni az árát. Így például a futamidő meghosszabbítása rövid távon enyhítést jelenthet ugyan, ám a futamidő egészében emiatt sokkal több kamatot kell kifizetni majd. A devizahitelek forintra átváltása pedig egyáltalán nem tanácsolható, hiszen ebben az esetben azonnal realizálódik az árfolyamveszteség, míg hosszabb időszak alatt az ingadozások kiegyenlítése remélhető.

A devizahitelek "forintosításának" lehetőségét a kormány is vizsgálta. Az MTI birtokába került, a kabinet számára készült előterjesztésből és szakértői anyagból azonban az derül ki, hogy ez jelentős költségvetési terhek mellett lenne csak megvalósítható.

Ha nem az aktuális piaci árfolyam mellett váltanák át a devizahiteleket forintra, akkor a gyenge forint miatti veszteség azonnal jelentkezne az államnál vagy a bankoknál. A piacinál például 10 százalékkal kedvezőbb árfolyamon - 191 forintos svájci frank, 280 forintos euró árfolyamon - történő átváltás 250-300 milliárd forintos, döntően az államra szálló költséget jelentene a szakértői anyag szerint.

Ezek a költségek megduplázódnának, ha az átváltási lehetőséget kiterjesztenék a szabad rendelkezésű jelzáloghitelekre is. További problémát okozna az is, hogy az átváltás visszavonhatatlan elkötelezettséget jelent, így a forintárfolyam erősödése esetén nem lehetne visszacsinálni. Konfliktusforrást jelent az is, hogy az adósok különböző árfolyamon vették fel devizahitelüket, és eddig különböző mértékű előnyöket értek el. A megoldás a dokumentum szerint diszkriminációt jelentene a forinthitelt felvevőkkel szemben.

Bár a bankok az előző években a devizaalapú hiteleken – a forintkamatokhoz képest magasabb marzs miatt - valóban sokat profitáltak, nem valószínű, hogy erre tekintettel most hajlandóak lennének részt vállalni a hiteladósok megnövekedett terheiből. Különösen, hogy a gazdasági és pénzügyi válság a bankszektort is rendkívül kedvezőtlenül érinti. A bankok portfoliója már a tavalyi negyedik negyedévben is romlott, kockázati költségeik jelentősen emelkedtek, forrásszerzésük megdrágult, ami a tavalyi eredményeken is meglátszik.

A bankszektor tavalyi, az előzetes adatok szerint 303 milliárd forintos adózott nyeresége papírforma szerint ugyan csak 6,6 százalékkal kisebb a 2007. évi 324,7 milliárd forintnál, figyelembe véve azonban, hogy ebből - az OTP Bank profitjának részeként - 121,4 milliárd forint nettó eredmény az OTP-Garancia Biztosító tavalyi értékesítésének volt köszönhető, a szektor tavalyi összesített adózott nyeresége csupán 181,8 milliárd forint, 56 százaléka az előző évinek. A további kilátások sem biztatóak, mert a hitelintézetek portfoliója az idén várhatóan tovább romlik.

"Tulajdonos-bérlő-tulajdonos" program a nehéz helyzetbe került lakáshiteleseknek
2009. május 11.
Budapest, 2009. május 11., hétfő (MTI) - A Pénzügyminisztérium (PM) és a Magyar Bankszövetség szakértői közösen vizsgálják, fel lehetne-e építeni egy olyan konstrukciót, amely a lakáshitelesek és a bankok számára is kedvezőbb helyzetet teremtene a jelenleginél - mondta az MTI-nek Nyers Rezső, a Magyar Bankszövetség főtitkára.
A főtitkár szerint ennek része lehet, hogy a saját tulajdonú lakás átmenetileg bérlakássá, a hiteltörlesztés pedig bérleti díjjá alakul át. Ehhez azonban komoly technikai és jogi feltételeket kell kialakítani - hangsúlyozta. Hozzátette: a bankok is érdekeltek abban, hogy jól működő, hasznos konstrukció jöjjön létre.

Molnár Csaba miniszter jelentette be hétfőn, hogy a lakáshitelesek törlesztési nehézségeinek megoldására van olyan elképzelés is, amely szerint bérleti konstrukcióval váltanák ki a hitelszerződéseket.

Feltehetően a "tulajdonos-bérlő-tulajdonos" programról van szó, amelyet a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (PSZÁF) dolgozott ki a felmondott ingatlanfedezetes hitelekkel kapcsolatos végrehajtásokra reagálva, és mint Varga Csaba, a PSZÁF főigazgatója a szervezet hétfői sajtótájékoztatóján elmondta, a jogalkotónak már be is nyújtották.

A program célja az, hogy a bank ne adja el a hozzá került ingatlanfedezetet, hanem az átmenetileg bajba jutott adós bérlőként az ingatlanban maradhasson, és később, helyzete javulásával vissza tudja fizetni a hitelt.

Nyers Rezső elmondta: a PM nemrég kereste meg a Magyar Bankszövetséget azzal a kéréssel, mérje fel a devizahitel-adósok megsegítésére kötött megállapodás tapasztalatait annak érdekében, hogy kiderüljön, érdemes-e a megállapodást kiterjeszteni és folytatni. Ezzel hamarosan elkészülnek - tette hozzá.

A bedőlt lakáshitelekkel kapcsolatban a főtitkár hangsúlyozta: különbséget kell tenni a törlesztési késedelem és az olyan fokú késedelem között, amikor már végrehajtási eljárás indul.

A bankszövetség a legnagyobb lakásfinanszírozó - a piac 80 százalékát lefedő - bankokra kiterjedő gyors felmérése szerint az idén mintegy 6 ezer esetben juthat el a fizetési késedelem a végrehajtásig. Még ez esetben is - attól függően, hogy a szerződés mit enged meg - vannak azonban lehetőségek, például az adós a bankkal együttműködve értékesítheti a lakást - hívta fel a figyelmet.

A bankszövetségnél úgy számolnak, hogy a mintegy 700 ezer lakáshitel kevesebb mint 1 százaléka kerül végrehajtásra, a szabad felhasználású jelzáloghiteleket is beszámítva - így 1,4 millió hitelről van szó -, még kisebb a végrehajtások aránya.

A főtitkár szerint a hatezres szám önmagában magas, mintegy két és félszerese az elmúlt évinek, amellyel "foglalkozni kell".

Arról a korábban ismertetett kormányzati elképzelésről, amely szerint általános érvényű szabályozássá tennék a devizahitelesek megsegítését célzó megállapodásban foglaltakat (ez az új kabinet Válságkezelés és bizalomerősítés címet viselő egyéves cselekvési tervében szerepel) Nyers Rezső úgy vélekedett, hogy azok rendkívüli időkben követendő szükségmegoldások, nem biztos, hogy célszerű hosszú időre, jogszabályban rögzíteni.

A devizában való törlesztésre a főtitkár szerint minimális a valós igény. Annak megfontolását, hogy a devizaalapú hiteleket devizában is megfizethessék az ügyfelek, a PSZÁF javasolta nemrég vezetői körlevelében, az ügyfelekre nehezedő terhek mérséklése érdekében.

Bankárok reggelije: felére olvadt a legnagyobb magyar kartellügy bírsága

2018.08.23. 09:03

Hét éve történt. Az állam váratlanul keményen sarokba szorította a bankokat, az úgynevezett végtörlesztéssel, amikor a tehetős ügyfelek diszkontált áron rendezhették adósságaikat. A bankok védekeztek. A versenyhivatal szerint szabálytalanul, tiltott módon, összehangoltan. A Gazdasági Versenyhivatal (GVH) először nagyon szigorúan csapott le, most a felére olvadt a bírság. A furcsa ügyben csak úgy sorjáztak a fordulatok.

Kartelleztek a bankok 2011-ben a devizahiteleket kiváltó forinthiteleknél, csak éppen nem a Gazdasági Versenyhivatal (GVH) által elsőre feltárt mértékben – nagyjából itt tart 2018 augusztusában, ez az egészen hosszúra nyúló versenyhivatali ügy.

Ellenséggé váltak a pénzintézetek

Az eredeti ügy erősen politikai szagú volt. A bankok a lakossági devizahitelek miatt első számú közellenséggé váltak, a kormány döntése alapján ezért a bankoknak úgynevezett végtörlesztési lehetőséget kellett adni a devizahiteles ügyfeleiknek.

A bankok finoman szólva sem örültek a helyzetnek, mert az súlyos, azonnali veszteséget jelentett nekik, és ezért megpróbáltak a devizahitelek helyett nyújtott forinthiteleken minél többet kaszálni.

MIVEL AZ EGYEDI ELKÉPZELÉSEIKRŐL MÉG INFORMÁCIÓT IS CSERÉLTEK, A GAZDASÁGI VERSENYHIVATAL (GVH) EGY VIZSGÁLAT VÉGÉN REKORDMÉRTÉKŰ, ÖSSZESEN 9,5 MILLIÁRD FORINTOS BÜNTETÉST SZABOTT KI 11 HITELINTÉZETRE.

A GVH ebben megállapította, hogy a végtörlesztés komoly veszteséget okozott a bankoknak, ezért ők összebeszéltek, hogy ezt a veszteséget csökkentsék. Üzleti titoknak minősülő információkat osztottak meg egymással, arról egyeztettek, hogy a devizahiteleket leváltó forinthiteleket magas kamattal nyújtsák az ügyfeleknek.

A bankok teljesen kiakadtak

A GVH határozata sok banknál kiütötte a biztosítékot. Több szakember úgy vélte, hogy az ilyenkor már-már kötelező csodálkozás, felháborodás és tagadás mellett objektív szemmel is eltúlzott volt a GVH-határozat.

Ráadásul, az első bírság körül valóban sok furcsaság volt, például

A VALAHA VOLT LEGNAGYOBB MAGYAR KARTELLÜGYET ÁTSZIGNÁLTÁK EGY TELJESEN KEZDŐ SZAKEMBERRE, AKI HÁROM HÉT MUNKA UTÁN MÁR ELŐ IS ÁLLT AZ ELSŐ ANYAGÁVAL.

A háttérbeszélgetéseink alapján, a most megismételt eljárás végén kirótt közel 5 milliárd forintos bírság már inkább reális, inkább elfogadható a bankok számára is.

Az eredeti történet

A végtörlesztés bejelentése után a bankpiacon 2011 novemberének közepéig valóban emelkedtek a forinthitelek kamatai, november közepére 10 százalékos éves kamat felé szaladtak az árak. A bankárok erről korábban azt mondták, hogy semmilyen összehangolt magatartás nem kellett ahhoz, hogy amennyiben nőtt a kereslet a forinthitelek iránt, azt drágábban is el lehet adni.

A GVH szerint azonban az alapozta meg a vizsgálatot, hogy a McKinsey tanácsadó cég kitalált egy banki szakmai tapasztalatcserét szolgáló, 2008 óta havi rendszerességgel megrendezett, kockázatkezelőknek szóló rendezvényt, a retail risk breakfast elnevezésű eseményt, ahol a bankárok beszélgettek.

Ezt 2011 szeptemberében és októberében, vagyis a végtörlesztés idején is megrendezték (szeptember 15-én az OTP-ben, majd október 3-án az MKB-ban), ahol a lakossági kockázatkezelők beszélgettek a lakossági végtörlesztésről. Ezen a két kockázatkezelői összejövetelen, illetve személyes bankvezetői találkozókon is szóba került a végtörlesztés, illetve ebből alakult ki egyfajta összehangolt magatartás is, amit a bankok a kiváltó hitelek nyújtása során alkalmaztak.

A GVH a vizsgálatot 2011. november 23-án indította, először az OTP, az Erste, az MKB, a Raiffeisen, a CIB és az UniCredit, illetve a Fundamenta (őt később kihagyta az ügyből) ellen, majd 2012. február 13-án kiterjesztette azt a Budapest Bank, a Citibank, az FHB, a K&H, a Magyar Cetelem és a TakarékBank ellen is.

Mindent tagadtak

A bankok mindent tagadtak. Azzal érveltek, hogy ezeken a szakmai összejöveteleken a hitelintézetek negyed-, olykor ötödvonalába tartozó középvezetők beszélgettek, ezek a beszélgetések nem befolyásolták a hiteltermékek árazását.

Volt, aki úgy érvelt, hogy amennyiben két cigi elszívása közben a város főterén a Lidl és a Penny Market pénztárosa arról beszélget, hogy hülyeség ilyen olcsón adni a sütőtököt, az nem lehet kartell, mert a dohányos kasszások nincsenek abban a helyzetben, hogy megállapodjanak.

A bankárok szerint a világ legnagyobb ismert kartellügyeiben, vagyis a zürichi vitaminkartellben, illetve a globális acélkartellben szivarfüstös szobákban a piac szereplői felosztották egymás között, hogy melyik gyógyszercég, vagy acélgyártó hová szállíthat.

A BANKÜGYBEN AZONBAN SEMMILYEN MEGÁLLAPODÁS NEM SZÜLETETT, LEGFELJEBB AZ VOLT FELRÓHATÓ, HOGY A BANKOK KÖZÖTT EGYÁLTALÁN INFORMÁCIÓ ÁRAMLOTT.

Fellebbezés

Mindez akkor nem hatotta meg a GVH-t, amely bírságolt. A bankok zöme azonban fellebbezett, ám, első és másodfokon a bíróság csak megerősítette a GVH véleményét.

FORDULATOT A KÚRIA VÉLEMÉNYE HOZOTT, Ő UGYANIS RÉSZLEGESEN HATÁLYON KÍVÜL HELYEZTE A HATÁROZATOT.

Valami olyasmit mondott, hogy volt jogsértés, de az nem valamilyen átfogó terven alapult, hanem, amikor a kormány elhatározta, hogy a bankok pénzéből visszaad a lakosság zsebébe, akkor a bankok a számukra sokkszerű helyzetben egyeztetett módon reagáltak.

Természetesen, azt többen elismerték az Indexnek, hogy ilyen helyzetben sem beszélgethetnek a bankok arról, hogy
„az olcsó forintalapú kiváltó hitellel magunkat lőnénk tökön”.

Új vizsgálat

Mivel a Kúria azt mondta, hogy volt jogsértés, de nem akkora, mint a határozatban, ráadásul a GVH túl tág árbevételt vett alapul a bírsághoz, ezért borítékolni lehetett, hogy az újabb körben is lesz bírság, de már kisebb. Így is történt.
A GVH második körben kisebb büntetéseket határozott meg, igaz a részletes vizsgálat alapján eltérő tételeket engedett el, a Budapest Banknak szinte semmit, az OTP-nek viszont a büntetés nagyobbik részét.

Ezt az 5 milliárd forintos összeget most a bankoknak be kell fizetni. Korábban is be kellett fizetni a 9,5 milliárdot, de amikor a Kúria döntése alapján a befizetett bírság jogalap nélkülivé vált,

AZ ÁLLAM KAMATOKKAL NÖVELT ÉRTÉKEN VISSZAADTA A BANKOKNAK AZT A PÉNZT.

Vége, vagy folytatódik?

Az újabb bírság ellen is lehet fellebbezni, de azt tippeljük, hogy ezzel a tétellel már megbékélnek a bankok. Igaz, ez nem egy könnyű döntési helyzet. A bankok örültek, amikor első körben visszakapták a már befizetett pénzt, de céltartalékot képeztek, mert tudták, hogy bírság nélkül nem lehet megúszni az ügyet.

Aki végül a megképzett céltartaléknál jobban jár, ott könnyű egy vezető tisztségviselőnek elengedni ezt az ügyet, hiszen az idei évben ez a bírság gyakorlatilag

már nyereséget jelent (céltartalék-felszabadítást tesz lehetővé). 2011 óta zajlik a balhé, mindenki szeretné lezárni.

Csak mindig ott van a dilemma, hogy mit szólnak a részvényeseim, ha én nem fellebbezek, a többiek meg igen, és további pénzeket takarítanak majd meg maguknak?

https://index.hu/gazdasag/2018/08/23/bankarok_reggelije_felere_olvadt_a_legnagyobb_magyar_kartellugy_birsaga/

Ők nyögték a legnagyobb bírságot

2014.09.18., 10:27 Frissítve: 2014.09.18., 10:28

Bankok és építőipari cégek a bírságolás „élmezőnyében”

A bírságok összegét tekintve behozhatatlanul két bank és három építőipari társaság „vezeti” az elmúlt öt évről készített százas listát a feketelista.hu összesítése szerint. Az OTP Nyrt. (4,44 milliárd forint) és az Erste Bank Hungary Zrt. (1,83 milliárd forint büntetéssel) toronymagasan „vezet” a bankok között, pedig az első húsz között még hat másik bank is található. A gazdasági verseny megsértéséért a Szentesi Vasútépítő Kft.-t 3,4 milliárd, a Mávépcell Mély-Magas és Vasútépítő Kft.-t 2,1 milliárd, a Colas Dunántúli Út- és Vasútépítő Zrt.-t pedig 1,5 milliárd forint bírsággal büntette a GVH. Az első húsz legnagyobb bírsággal sújtott társaság között a nagy bankok mellett szerepel még a MÁV Zrt. (700 millió forint), CEMEX Hungária Kft. (643 millió forint), az International Business Machines Corporation Magyarország Kft. (620 milli ó forint), a SAP Hungary Kft. (620 millió forint), és a Gyárt-Ker Termelő és Kereskedelmi Kft. (600 millió forint). A negyedmilliárd forint fölött bírságoltak között találjuk még a Magyar Telekomot, a Vodafone Magyarország Zrt.-t, vagy a Duna-Dráva Cement Kft.-t. Még a századik helyre sorolt társaság pénzbírsága is 10 millió forintra rúg.
(részlet)

https://adozona.hu/altalanos/Ok_nyogtek_a_legnagyobb_birsagot_PHRT92

A legmagasabb versenyfelügyeleti bírságok alanyai 2011. 11 – 2016. 10. között (összesen forint és ügyek)			
Ssz.	Cégnév	Összes bírság összege (ft)	Esetek száma (db)
1	OTP Bank Nyrt.	4 045 400 000	3
2	ERSTE BANK HUNGARY Zrt.	1 725 700 000	1
3	AUCHAN MAGYARORSZÁG KERESKEDELMI ÉS SZOLGÁLTATO Kf...	1 117 300 000	2
4	Kereskedelmi és Hitelbank Zrt.	1 103 300 000	3
5	CIB Bank Zrt.	835 400 000	1
6	EUROMEDIC-PHARMA Gyógyszernagykereskedelmi Zrt.	792 200 000	1
7	HUNGAROPHARMA Gyógyszerkereskedelmi Zrt.	792 200 000	1
8	TEVA Gyógyszergyár Zrt.	792 200 000	1
9	MKB Bank Zrt.	783 000 000	1
10	PANNON LAPOK TÁRSASÁGA KIADÓI Kft.	755 422 000	1

https://feketelista.hu/a-versenyhivatali-birsagolas-ot-eve-tablazatok/#vbu

Kocsis Máté: Mondják ki, hogy a bankok becsapták az ügyfeleiket!

2013. november 21., csütörtök 17:10, frissítve: csütörtök 21:09

A Gazdasági Versenyhivatal bírsága jó, de nem elegendő – így reagált a Fidesz kommunikációs igazgatója arra, hogy a GVH 9,5 milliárd forinttal bírságolt meg 11 pénzintézetet, mert összehangoltan akadályozták az ügyfeleket a végtörlesztésben. https://hirtv.hu/ahirtvhirei/kocsis-mate-mondjak-ki-hogy-a-bankok-becsaptak-az-ugyfeleiket-1196674

Most e tanulmányban csak és kizárólag az árfolyam és a devizahitelezés kapcsolatának a hátterével fogunk foglalkozni.

A bankszektor egyik alap szolgáltatása az, hogy egy jövőbeli időpontra nézve előre, meghatározott árfolyamon más devizát biztosítson. Ilyenre van szüksége pl. azon export vállalatoknak, akiknek a vevőjük időben később fizet, amennyiben az exportálók a későbbi időpont miatt az árfolyamváltozás kockázatát el akarják kerülni.

A bankszektor a jövőbeli árfolyamjegyzést mindenki számára nyitott és elérhető szolgáltatásként nyújtja. A jövőbeli árfolyam meghatározási metódust egy 2007-es, kerekítéseket tartalmazó, számpélda alapján mutatjuk be.

Az 1.000.000,- HUF betétként 8%-os HUF bankközi kamat mellett egy év múlva 1.080.000 Ft-ot fog érni.

Amennyiben a mai árfolyam 160 HUF/CHF, akkor az 1.000.000,- HUF-ért ma 1.000.000/160 = 62.500,- CHF-et lehet kapni. Ennyi CHF betét 2%-os CHF bankközi kamat mellett egy év múlva 63.750,- CHF-et fog érni.

A bank szempontjából indifferens (különben a pénzügyi piacokon azonnal arbitrálnák a bankot és ezzel jelentős veszteséget szenvedne el), hogy a pénz milyen devizanemben kamatozik. Ezért a jövőbeli, egy év múlvára meghatározandó árfolyam a jövőbeli értékek hányadosa: 1.080.000/63.750 =169 HUF/CHF lesz. Azaz a jövőbeli árfolyam, melyen az ügyfelek számára deviza adható/vehető minden esetben a kamathozamok pontos hányadosa: 160 * (1,08 / 1,02) = 169.

Durva közelítésben az inflációs különbség miatt várható árfolyamok és a jövőben esedékes piaci árfolyamok (amennyiben az érintett nemzetgazdaságok fejlődésben nincs valamilyen irányú sokkhatás) hosszú távon azonos görbére esnek. Ez pedig jó alapot nyújt arra, hogy megvizsgáljuk a hosszú távú eladósodás esetén várható törlesztési karakterisztikákat.

Az egyik eset az, hogy a hitelek nyújtása relatíve magas (10-15%-os) kamaton történik, ahogy ez a gazdasági válság előtt Magyarországon forintban történhetett. Ilyen esetben, az első időszakban a hitel felvevőknek igen magas törlesztőrészlettel kell számolniuk, akár a hitel összegének 20%-át is vissza kell fizetniük az első évben.

Aztán az évek múlásával – a bérjövedelmek növekedése és az infláció miatt – a törlesztési teher aránya a bérből jelentősen csökken, majd a futamidő végére nevetségesen alacsonnyá válik.

A másik eset az, hogy a hitelek nyújtása relatíve alacsony (2-5%-os) kamaton történik, amint ezt a svájci frank alap biztosította. Ekkor azzal kell számolni, hogy az inflációs (értsd: kb. kamat) különbség miatt ez az alacsony kamatozású deviza folyamatosan fel fog értékelődni, és ezzel folyamatosan nőni fog a havi törlesztőrészlet. Azonban amennyiben a bérnövekedés megfelel az inflációs különbségnek, akkor a havi törlesztőrészlet a havi rendszeres bérjövedelemnek változatlan részét fogja elvinni. Azaz ebben az esetben a havi törlesztőrészlet terhelése változatlan marad a hitel teljes futamideje alatt: az elején nem lesz nagyon nehéz, de a vége sem lesz nagyon könnyű. Olyan ez, mintha az aranyásó, minden hónapban átlagosan egy hetet dolgozna az otthonáért. Ideális körülmények mellett társadalmi szinten ez a kívánatos struktúra!

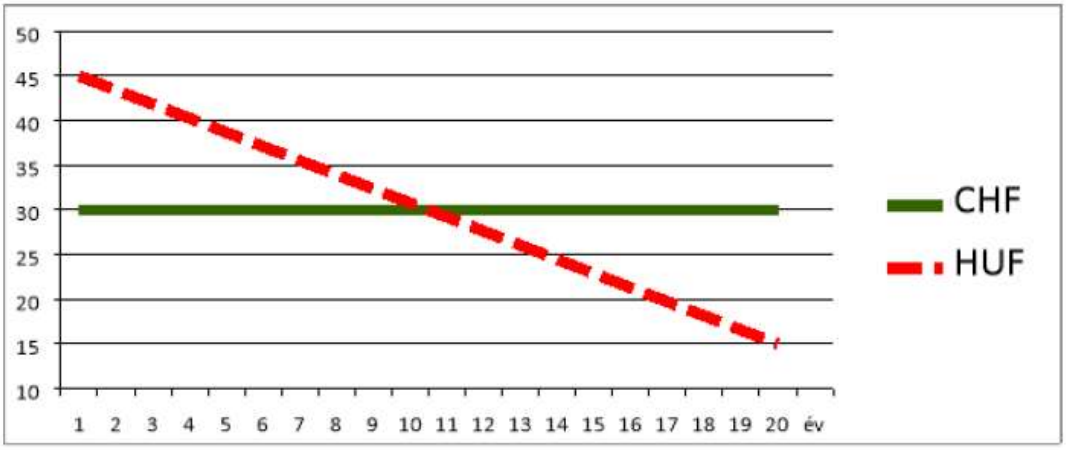

1. ábra: A lakáshitel törlesztés ideális, elméleti karakterisztikája
(Forrás: Saját szerkesztés)

Ahogy említettük, ez a hatás az árfolyamok és jövedelmek ideális, folyamatos és egyenletes változása esetén következik be. Évtizedes távlatokban érdemes lehet ezzel a karakterisztikával számolni. Nézzük meg ezt 2005-tól, a devizahitelezés tömeges elindulásától 2016-ig!

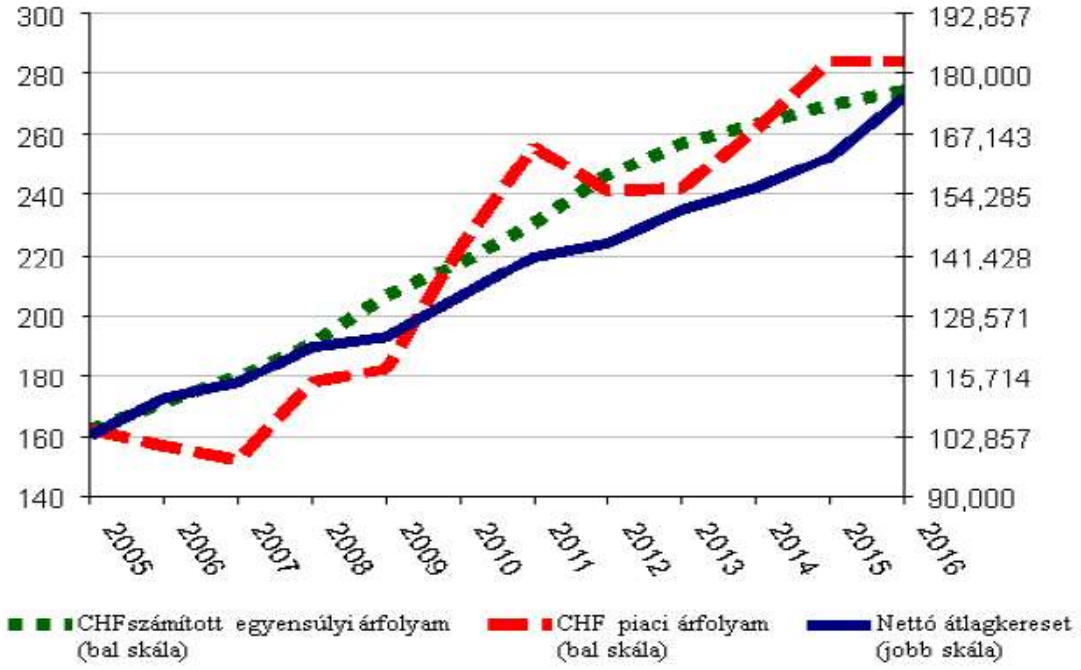

* Az árfolyam- és a bérskála azonos százalékos növekedés szerint skálázott!

*2. ábra: A magyarországi nettó bérek, a várható és a piaci árfolyamok alakulása 2005-2016**
(Forrás: Saját összeállítás (KSH, MNB adatok alapján), ábra: Vass Péter)

Ahogy látható, a gazdasági válság kitöréséig a bérek együtt haladtak a banki számolt árfolyammal, azonban a béremelkedés a gazdasági válsággal megtört, látható korrekció 2015-tól jelent meg. A piaci árfolyamok a banki számolt árfolyamtól először lemaradtak, majd fölé kerültek; a piaci árfolyam évtizedes trendje azonban a banki számolt árfolyamgörbére illeszkedik.

Árfolyamok

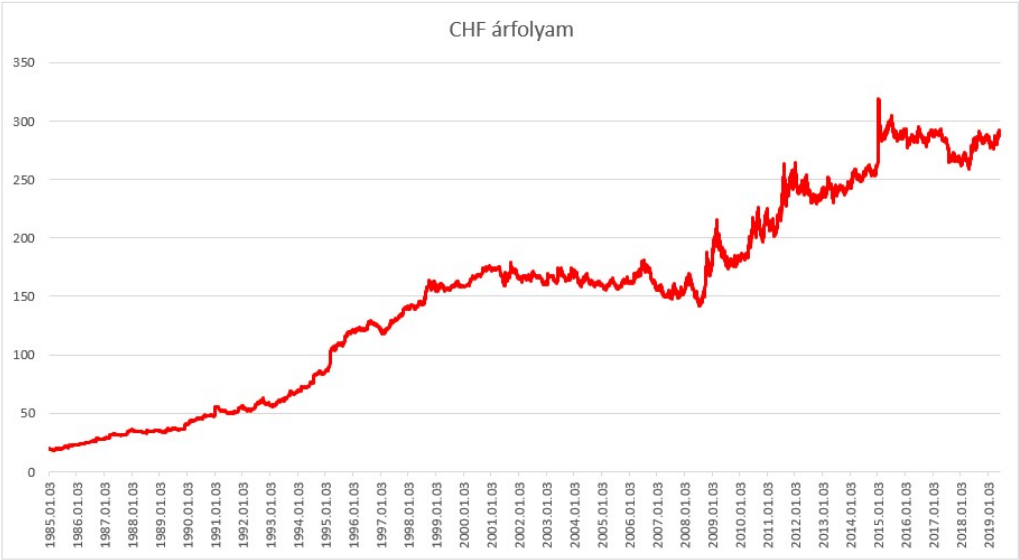

1. ábra - a CHF árfolyama 1985-től

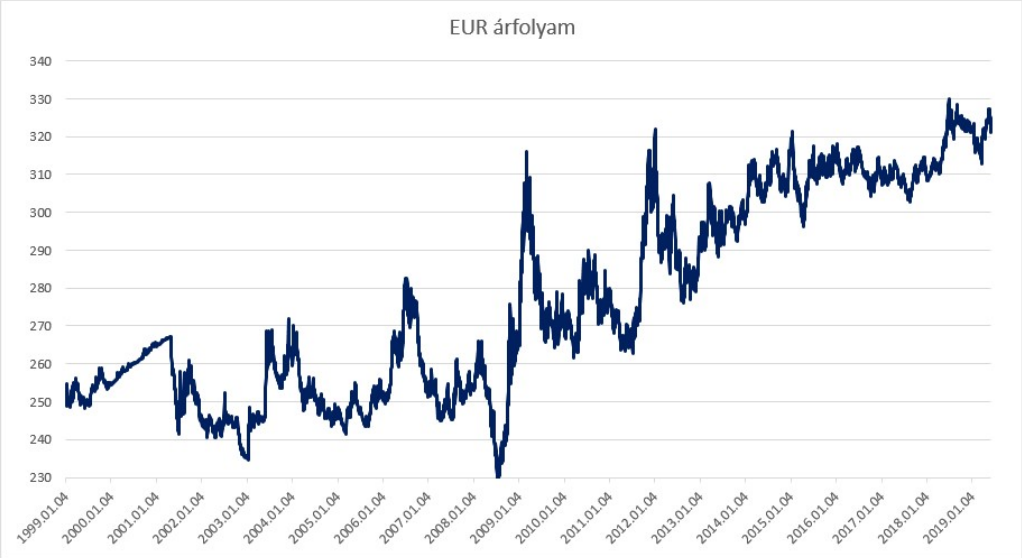

2. ábra - az EUR árfolyama 1999-től

„…azzal kell számolni, hogy az inflációs (értsd: kb. kamat) különbség miatt ez az alacsony kamatozású deviza folyamatosan fel fog értékelődni, és ezzel folyamatosan nőni fog a havi törlesztőrészlet.”

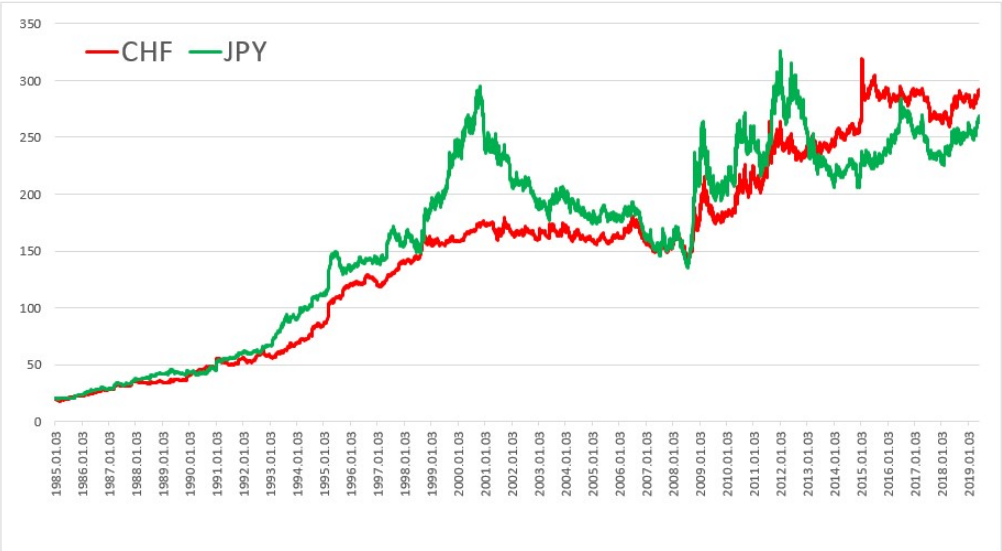

3. ábra - a CHF és a JPY árfolyama 1985-től

„a roppant alacsony kamatokért cserébe normál esetben egy árfolyam-növekedés bekövetkeztével kell számolni”

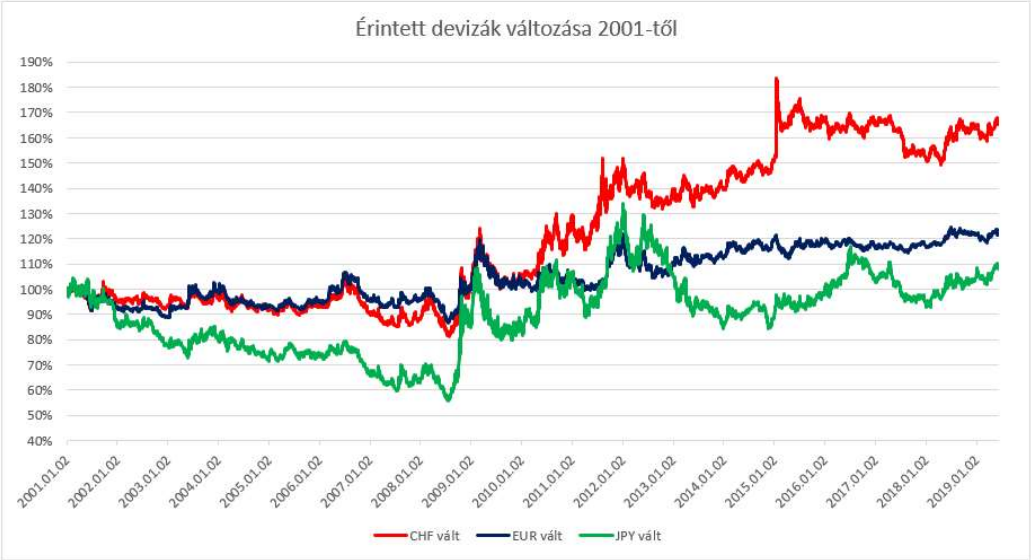

4. ábra - árfolyamok 2001-től

„A forint művi, tehát nem a hazai versenyképességet tükröző felértékelése viszont előre vetítette a forint későbbi elkerülhetetlen leértékelődését.”

„A válságot megelőző években a magyar forint a korábbi alulértékeltség miatt, az inflációs különbség ellenére, erősödni tudott. Ez az átmeneti erősödés sokakat, köztük szakembereket is megtévesztett.”

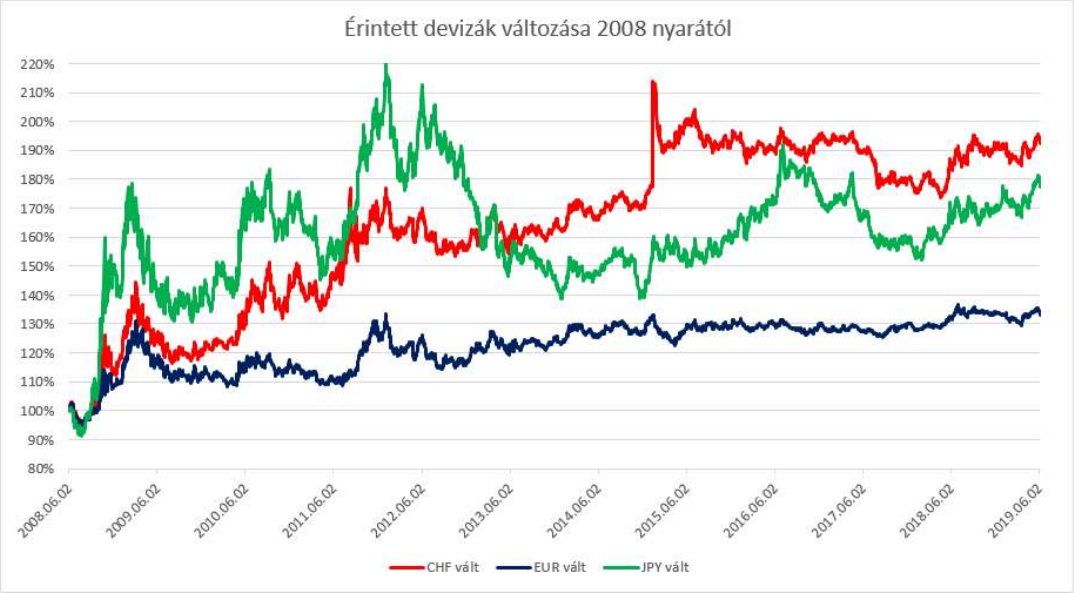

5. ábra - árfolyamok 2008-tól

„…épp az új hitelek felvétele révén folyamatosan újratermelődő devizakínálat az egyik fontos oka annak, hogy nem következik be az utólagos hozamkiegyenlítődést eredményező forintleértékelődés. A devizaadósokra az egyik legnagyobb veszélyt épp az jelentené, ha ezen hitelek kereslete hirtelen és jelentős mértékben visszaesne”.

A pénzügyi fogyasztóvédelem átalakítása - 2008

2008-ban hozta meg a Parlament a tisztességtelen kereskedelemről szóló törvényt (2008. évi XLVII. törvény). A törvényjavaslat (T/5448) indoklása és a parlamenti vita alapján az alábbi tényeket lehet megállapítani illetve ezekből lehet megismerni a törvényalkotók célját, indokait:

- a bankoknak annyi valós, hiteles információt kell átadniuk a fogyasztók részére, hogy felelős döntést tudjanak hozni, ne fordulhasson elő az, hogy később döbbennek rá, hogy megfelelő információk birtokában nem kötöttek volna szerződést
- megtévesztő az a kereskedelmi gyakorlat, amely valótlan információt tartalmaz
- megtéveszti vagy alkalmas arra, hogy megtévessze a fogyasztót valótlan információkkal a kölcsön lényeges jellemzőiről, veszélyességéről és kockázatáról
- megtévesztő az a kereskedelmi gyakorlat, mely során a bank információt elhallgat, elrejt, vagy azt homályos, érthetetlen, félreérthető módon bocsátja a fogyasztó rendelkezésre
- megtévesztő mulasztás a fogyasztót olyan ügyleti döntés (szerződéskötés) meghozatalára készteti (vagy alkalmas rá) amelyet egyébként nem hozott volna meg
- „a fogyasztók gazdasági magatartása jelentős torzításának minősül a kereskedelmi gyakorlat olyan célból való alkalmazása, hogy az érzékelhető módon rontsa a fogyasztó tájékozott döntés meghozatalára való képességét, és ezáltal olyan ügyleti döntés meghozatalára ösztönözze, amelyet egyébként nem hozott volna meg.”
- „A fogyasztói magatartás torzítása akkor állapítható meg, ha a kereskedelmi gyakorlat érzékelhetően rontja a fogyasztó lehetőségét arra, hogy tájékozott döntést hozzon, és ezzel olyan ügyleti döntés meghozatalára készteti (ténylegesen vagy potenciálisan), amelyet egyébként nem hozott volna meg. Tehát a tisztességtelenség megállapításához nem szükséges annak bizonyítása, hogy a fogyasztói magatartás torzítása (a fogyasztó áruval kapcsolatos gazdasági döntésére kihatás) ténylegesen megtörtént, elegendő az erre való alkalmasság”
- a megszületendő törvény „általános tilalmat mond ki minden olyan magatartásra, amely nem felel meg a jóhiszeműség és a tisztesség alapelvének, a szakmai gondosság követelményének, vagy amely érzékelhetően rontja a fogyasztó lehetőségét, hogy tájékozottan hozza meg döntését”
- lakossági bankkölcsönök esetében (a mi ügyünkben) a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (PSZÁF) vagy a Gazdasági Versenyhivatal (GVH) járhat el
- „a GVH az általa lefolytatott eljárásban erős jogosítványokkal rendelkezik. Ez az irányelv végrehajtása során, a fogyasztói jogérvényesítés szempontjából előnyként értékelhető, figyelemmel arra, hogy a fogyasztó az eljárásban való fellépés szempontjából nincs azonos pozícióban a professzionális, nála jobb gazdasági helyzetben lévő vállalkozással”

- „a pénzügyi-, biztosítási területen pedig a PSZÁF felügyeleti tevékenységhez kapcsolódó szakértelmét indokolt bevonni, különösen az – irányelvvel nem érintett – sajátos tájékoztatási követelmények betartásának kikényszerítése tekintetében”
- „a bejelentés alapján a PSZÁF, amennyiben a jogsértés az alapján valószínűsíthető, köteles megindítani a felügyeleti ellenőrzését, attól csak akkor tekinthet el, ha a bejelentéssel érintett szervezettel vagy személlyel szemben már felügyeleti ellenőrzés van folyamatban, vagy a Felügyelet a bejelentésben foglaltakat – a bejelentésben foglaltakkal azonos tényállás és változatlan jogi szabályozás mellett – már elbírálta.”
- „az eljáró hatóságok a hatáskör-megosztásból adódó hátrányok kiküszöbölése érdekében együttműködésre kötelesek (annak részletes szabályait maguk között kidolgozva, azonban az erre vonatkozó megállapodásukat nyilvánosan hozzáférhetővé téve), és eljárásaikról egymást kölcsönösen értesíteni.”
- „a fogyasztók számára valójában indifferens, hogy az ügyükben melyik hatóság jár el, a hatáskörmegosztás az ügyteher ésszerű megosztását biztosítja az érintett hatóságok jogrendszerbeli funkciójára és speciális jogalkalmazási tapasztalatára alapítva. Ami lényeges, hogy minden egyes jogsértés esetén biztosított a hatékony állami fellépés, a jogszabályi rendelkezések kikényszerítése”
- mind a PSZÁF mind a GVH indíthat pert a fogyasztók érdekében
- „az irányelv alapján a jogsértő magatartással érintetteket (jogi érdekkel bírókat) fel kell jogosítani arra, hogy eljárást kezdeményezzenek a jogsértőkkel szemben.”
- a születendő törvény kitér arra is, hogy a PSZÁF-nek, vagy a GVH-nak milyen sorrendben kell a vizsgálatot elvégezniük: „a jogalkalmazás során „fordítva kell végigjárni“ a szabályozás e három lépcsőjét. Egy kereskedelmi gyakorlat tisztességtelenségének megállapításához mindenekelőtt azt kell vizsgálni, hogy az adott magatartás szerepel-e a feketelistában. Ez esetben az minden további vizsgálat nélkül tisztességtelennek minősül. Ha a feketelistán nem szereplő kereskedelmi gyakorlatról van szó, vizsgálni kell azt, hogy az kimeríti-e a megtévesztés vagy az agresszió a Javaslatban megadott kritériumait. S csak ha a tisztességtelenség e tipikus előfordulási eseteibe nem besorolható kereskedelmi gyakorlatról van szó, kerül alkalmazásra a generálklauzula, s annak hármas tesztje.”
- Rendkívül fontos, hogy az eljárások során a bizonyítási teher megfordul:„az irányelv 12. cikke kötelezővé teszi a bizonyítási kötelezettség megfordítását: a kérdéses kereskedelmi gyakorlatban foglalt tényállítás valóságát az azt állító vállalkozás köteles bizonyítani. Ez a szabály eltér a közigazgatási hatósági eljárás általános szabályaitól, amely alapvetően az eljáró hatóságot kötelezi a tényállás tisztázására, és az ehhez szükséges bizonyításra (Ket. 50. §). A bizonyítási kötelezettség megfordításának oka az, hogy egy tényállítással kapcsolatban a nemleges bizonyítás terhét nem indokolt a jogi szabályozást kikényszerítő hatóságra terhelni, miközben az azt állítónak viselnie kell a felelősséget azért, amit – kereskedelmi kommunikáció formájában – állít.”

- a hazai jogrendszerbe átültetendő törvény egyik célja, hogy megelőzze a perek sokaságát: „a Javaslat az irányelvi szabályok kikényszerítését hatósági hatáskörbe utalja. A másik, az irányelvnek megfelelő lehetőség a bírói út lenne, ez azonban a lassúsága, költségessége, eljárási rendje (különösen az eljárást indító felperesre, azaz jellemzően a fogyasztóra nehezedő bizonyítási teher érdemel ebből kiemelést) a bíróságok túlterheltsége és nem utolsó sorban jogi hagyományaink miatt jelenleg nem jelent valós alternatívát."
- kiemelt fogyasztóvédelmi szempont, hogy a fogyasztók el se jussanak olyan helyzetbe, hogy sérelem éri őket és bírósághoz kelljen jogorvoslatért fordulniuk
- mindez úgy érhető el, hogy a bankok súlyos pénzbírságot kapnak, ha megtévesztik a fogyasztókat
- „Az irányelv alkalmazásában megtéveszteni nem csak tevőlegesen, hanem mulasztással is lehetséges. Az irányelv [7. cikke (5) bekezdésében, illetve az ehhez fűzött preambulumi indokolásban a (15) bekezdésben] egyúttal azt is kimondja, hogy ha az információközlést, tájékoztatást uniós jogi aktus írja elő, akkor az ilyen közlési kötelezettség megszegése jelentős információ elhallgatásának minősül. Ezt a mulasztást – mivel az uniós jogi aktus, illetve az azt a belső jogba átültető jogszabály szerint tiltott – önmagában szankcionálni kell"
- „Önálló bírságszankció megállapítására is szükség van, tekintettel arra, hogy a pénzügyi szakági törvényekben a bírságszabályok szintén az érintett törvény sajátosságaihoz igazodnak, s a tisztességtelen kereskedelemi gyakorlat tilalmának megsértése esetén nem feltétlenül alkalmazhatóak."
- „a bírság mértékének meghatározása során a jogsértéshez kapcsolódó körülmények mérlegelése mellett a jogsértésért felelős vállalkozás gazdasági jelentőségét, erejét is figyelembe kell venni, az ehhez igazított sávos bírságminimumok és maximumok útján."
- „Egyes – kiemelten súlyos – esetekben, így ismételt vagy a fogyasztók széles körét érintő jogsértés esetén – összhangban az Fgytv. megfelelő szabályait párhuzamosan módosító törvényjavaslattal – a bírság alkalmazása kötelező"
- az új törvény valójában nem hoz semmilyen új szabályozást, elvárást a bankok felé (vagyis a bankoknak eddig is, 2008 előtt is, így kellett volna eljárniuk): „Fontos kiemelni, hogy az irányelv anyagi jogi szabályait más rendszerben ugyan, de eredményében gyakorlatilag megegyezően hatályos jogunk is tartalmazza. Az irányelv rendszere alapvetően részletezettségében, illetve a másik oldalon a generálklauzulát leképező speciális szabályok felszámolása kötelezettségében különbözik a meglévő szabályozásunktól… Ennélfogva a jogkövető magatartás érdekében a vállalkozásoknak a jövőben sem kell alapvetően másként eljárniuk, mint a meglévő szabályozás esetében."

- a meghozandó törvény alapján a bankoknak nem csupán a szerződéskötésig kell tisztességenek lenniük, hanem végig, a szerződés teljes futamideje alatt (vagyis később sem téveszthetik meg a fogyasztót): „az irányelv, s így a Javaslat alkalmazásában nem csupán a szerződéskötésig, arra vonatkozóan hozott fogyasztói döntés tekintendő „ügyleti döntés“-nek, hanem a fogyasztó valamennyi, az áruhoz kapcsolódó gazdasági döntése, így azok is, amelyek meghozatala jellemzően a szerződés létrejöttét követően történik (például az elállási jog gyakorlásáról, az áruval kapcsolatos igényérvényesítésről való döntés)”.

A Parlamentben és a parlamenti bizottságokban komoly vita volt arról, hogy a PSZÁF és a GVH képes-e a fogyasztóvédelmi feladatoknak eleget tenni. Az ellenzéki Fidesz, a KDNP képviselői és a civil meghívott úgy vélte, hogy alkalmatlanok erre a feladatra. A PSZÁF és a GVH védte magát és mindent megígértek, a kormányoldali MSZP és SZDSZ bizalmat szavazott a PSZÁF-nek és a GVH-nak :

- a törvényjavaslat „olyan szervezeteket emel be a törvény, amelyeknek jelenleg sincs fogyasztóvédelmi feladatuk. A Gazdasági Versenyhivatal csak olyan esetekben jár el, ami közérdeket érint. Tehát megfelelő nagyságúnak és súlyúnak kell lennie az ügynek, hogy foglalkozzanak vele. A fogyasztók ügyei pedig jellemzően nem ilyen nagyságrendűek. A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete a biztosítási ügyekben jár el. Megjegyzem, hatáskör híján jelenleg nem foglalkozik a fogyasztók megtévesztésére irányuló ügyekkel.”
- „a kormány a szervezeti szabályozásban a többszereplős rendszert választotta. Itt a Gazdasági Versenyhivatalt lehet említeni, a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletét, illetve az NFH-t. Ezek egy hármas modellben fognak a jövőben működni. Mi úgy gondoljuk, hogy mivel sem a PSZÁF, sem a GVH nem foglalkozott eddig egyéni panaszokkal, ezért a jövőben az ügymenetet egy átláthatatlan, illetve káoszrendszer fogja jellemezni.”
- „elsősorban a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság és a Gazdasági Versenyhivatal kapott felhatalmazást eljárásra, míg kifejezetten az egyébként is hatáskörébe tartozó ügyekben a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete is bekerült a körbe. Úgy véljük, hogy ez számunkra érthetetlen, hiszen ilyen alapon a Nemzeti Hírközlési Hatóság vagy akár a Magyar Energia Hivatal is kaphatott volna felhatalmazást. Indokolatlan, hogy a fogyasztóvédelemmel foglalkozó hatóságok közötti ilyen módon aprózzák szét a hatásköröket, amikor a központosítás sokkal több előnnyel járna a fogyasztók védelmét illetően.”
- „jelen szabályozásban a GVH, a Gazdasági Versenyhivatal akkor járhat el, ha a gyakorlat érdemben érintheti a gazdasági versenyt. Ennek a határát azonban csak négy nevesített esetben húzzák meg, a többi eset elmosódik. Úgy véljük, hogy ez is bizonytalanságokra adhat okot, és újabb hatásköri vitákat válthat ki, amelyeknek a fogyasztók egyértelműen csak a kárát látják.”

- „Az eljáró hatóságok számát véleményünk szerint tovább kell redukálni. Indokolatlannak tartjuk a PSZÁF jelenlétét. Komolyabb és konkrétabb határt kell kiépíteni a GVH és a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság eljárási jogosultságai közé, mert úgy véljük, hogy kizárólagosan a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóságot mint a fogyasztók védelmét ellátó hatóságot kell jogosulttá tenni a tisztességtelen gyakorlatokkal szemben."
- „…nem tartjuk életszerűnek, hogy a jövőben majd a GVH vagy a PSZÁF egyéni panaszosokkal fog foglalkozni. Teljesen nyilvánvalóan így lehet ezt kivitelezni az országban. Mi úgy gondoljuk, hogy talán a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatósághoz kellene delegálni, hiszen az, hogy a GVH, amely a verseny tisztaságát felügyeli, vagy a PSZÁF, amely felügyeleti szervként működik, a jövőben majd az egyéni panaszosokkal hogy fog tudni megbirkózni, némi kivetnivalót hagy maga után, és elég sok a szkeptikus hang ezen a területen."
- „sajnáljuk, hogy az EU-s irányelv Magyarországon olyan módon kerül átültetésre, ami nem garantálja az egyéni panaszosoknak azt, hogy a jövőben az ő ügyüket el fogja tudni látni az államapparátus, hiszen - bár teljesen egyetértünk az irányelvvel, teljesen egyetértünk avval, hogy az agresszív kereskedőket, az agresszív kereskedelmet vissza kell szorítani hazánkban is - nem látjuk biztosítottnak azt, hogy ha a törvényben a Gazdasági Versenyhivatalt vagy a PSZÁF-ot jelöljük meg egyébként egyedi panaszos oknak, hozzájuk lehet a jövőben fordulni, hiszen sem a GVH, sem a PSZÁF nem rendelkezik kapacitással, és nem is rendelkezik azzal a tapasztalattal, amivel a jövőben ezrek fogják őket bombázni különböző panaszos ügyekkel. Tehát az irányelvvel teljesen egyetértünk, viszont az átültetése nehézségeket fog okozni, ezt már korábban is jeleztük."
- „mind a Versenyhivatalnak, mind a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének egy nagyon kifinomult és eddig nagyon jól bevált szankciórendszere van, ami egyébként nagyon komoly szankciókkal is járt. Az elmúlt időszakban csúcsokat döngettek, hál' istennek, például a Versenyhivatal által kivetett bírságok, de a PSZÁF-nál is hasonló a tendencia. Úgy gondoljuk, hogy részben ezeknek a területeknek a sajátosságai miatt, részben pedig a kialakult nagyon jó működési rendszere és szankcionáló képessége miatt ennek a két szervezetnek mindenképpen helye van a természetesen általános szankcionálást végző fogyasztóvédelmi hivatal mellett ebben a munkában, mármint hogy a fogyasztók érdekvédelme a leginkább megvalósuljon a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatot illetően."
- „a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeleténél vagy a Gazdasági Versenyhivatalnál olyan szakmai kapacitások jöttek létre ezeknek a gyakorlatoknak, ezeknek a versenyellenes tevékenységeknek a megítélésére, vizsgálatára, az ellenük való eljárás megindítására, amit hiba lenne nem kihasználni."

- „azért tartom nagyon fontosnak leszögezni, hogy nemcsak ez a törvény védi a fogyasztók jogait és foglalja keretbe azokat a tevékenységeket, amiket a fogyasztó értékében meg kell tenni a vállalkozásoknak és az állami szervezeteknek, hanem rendkívül sok, a Ptk.-ban, a polgári törvénykönyvben foglalt rendelkezés foglalkozik a fogyasztók jogaival. A kettő együtt már garanciát jelenthet arra, hogy valóban megvalósul a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat, illetve annak a tiltása."
- A pénzügyi terület rendkívül speciálisan szabályozott abból a szempontból is, hogy a fogyasztóvédelem egyrészt elsődlegesen a fogyasztók tájékoztatásával összefüggő szabályok betartása esetére vonatkozik, másrészt ezen a területen a közösségi jog is speciális szabályokat tartalmaz, és a magyar jog is az ágazati törvényekben sokkal részletesebben szabályoz, s ezért került ennek a speciális ismeretnek a birtokában levő PSZÁF-hez, az egyébként jól elhatárolható területre ez a rész.
- A múlt héten szerdán a fogyasztóvédelmi eseti bizottsági ülésen a PSZÁF képviselője is hosszasan indokolta, hogy miért örül annak, hogy ez a világos, terület szerinti elválasztás megtörténik arra tekintettel, hogy adott esetben a megtévesztés ténye is olyan pénzügyi, egyéb banki szakkérdésektől függhet, amelyekre ott van alapvetően megfelelő hatáskör, és arra tekintettel is, hogy ezekkel a fajta megtévesztő gyakorlatokkal összefüggésben a felügyelet egyébként is általános felügyeleti hatáskörrel, tehát az ő eljárásaiban jobban biztosítható pénzügyi szempont tekintetében a szakszerű eljárás az egyes fogyasztói panaszok ügyében.
- Hogyan igazodik el az állampolgár ebben a jogszabálydzsungelben? Azt hisszük, hogy a fogyasztónak nem kell tudnia, hogy melyik hatósághoz kell a három közül beadnia a panaszát. Egyrészt ez a három hatóság egymással együttműködési megállapodást köt, tehát a hatáskörrel rendelkező hatósághoz rövid úton el fog jutni az ügy.
- Fogyasztóvédelmi Egyesületek Országos Szövetsége: „Véleményünk szerint a fogyasztó úgy fogja érezni magát, mint egy pingponglabda, ha ez a jogszabályi rendelkezés ténylegesen érvényesülni fog. Fogyasztó legyen a talpán, aki a GVH, a PSZÁF és az NFH közötti játszadozás során kiismeri, hogy a panasz hova fog kerülni és a probléma hogy fog megoldódni." „Fogyasztóvédelmi szempontból pedig azt látjuk a legnagyobb problémának, hogy a fogyasztó megint nem fog eligazodni a rendszerben. Egyéni fogyasztói jogviták esetén eddig csak egy helyre tudtuk irányítani a fogyasztókat, a békéltető testülethez és próbáltuk nekik megmagyarázni, hogy a GVH miért nem, az NFH miért igen, s akkor most bejön a PSZÁF is. Egy nagyon bonyolult rendszer fog kialakulni, ahol a fogyasztó megint szépen el fog veszni a rendszerben. Ne legyen igazunk, de azt gondolom, ez egy bonyolított rendszer lesz."

- PSZÁF: „arra a felvetésre azt tudom reagálni, mármint pingpongozás következik az átfedő vagy azonos hatáskörrel hatóságok között, hogy a fogyasztók eddig is megtalálták a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletét a pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó panaszaikkal kapcsolatosan. Ez a jelenlegi jogszabályváltozás a mi részünkről azt fogja jelenteni, hogy a fogyasztó teljesebb körű kiszolgálást fog kapni. Nem látom annyira aggályosnak azt a helyzetet, hogy nem fogják tudni eldönteni a tisztelt szolgáltatást igénybe vevők, hogy mikor, melyik hatósághoz kell fordulniuk."
- GVH: „az, hogy ez a törvényjavaslat rögzíti azt a tényt, hogy itt összetett helyzetekről van szó, több hatóság működik ezen a területen, ezeknek a hatóságoknak kooperálniuk kell egymással, a hatásköröket el kell egymás között osztaniuk, az ügyekre együtt kell rápillantaniuk, együtt kell megállapítaniuk, kinek van az adott kérdésben hatásköre, véleményünk szerint egy ilyen rendszer kialakítása nem fogja hátráltatni a rendszert, javítani fogja a rendszert." „az, hogy a hatóságoknak együtt kell működniük, a hatóságoknak együttműködési megállapodással, információcserével kezelniük kell azt a helyzetet is, hogy most a konkrét üggyel ki tud a leghatékonyabban foglalkozni. Ha ilyen szabályok vannak, attól nem válik rosszabbá a rendszer, szerintünk jobbá válik."
- „a vezérlőelv ennél az első pillantásra bonyolultnak tűnő hatásköri szabályozási rendszernél az volt, hogy a legkompetensebb hatóságnál legyen a döntés. Tehát ez volt a vezérlő elv, ez volt a fő gondolatunk, és reméljük, ez a gyakorlatban működni fog."

Levélben magyarázkodott Matolcsy György az osztrákoknak a tervezett kedvezményes árfolyamú végtörlesztésről

2011.09.19. 18:08

Az Index birtokába került Matolcsy György nemzetgazdasági miniszter levele, amit Reinhold Mitterlehner osztrák gazdasági miniszternek írt szeptember 15-én, múlt csütörtökön. A levél válasz az osztrák politikus egy nappal korábban kelt írására, amiben a külföldi politikus vélhetően a devizahitelek rögzített árfolyamon történő törlesztése miatt érdeklődött magyar kollégájánál.

„Fontos megérteni, hogy Magyarországon közel egymillió ember van kitéve a devizában való eladósodásnak. A kormány becslései szerint csak nagyjából tíz százalékuk tudna törleszteni a felajánlott árfolyamon", nyugtatja meg Mitterlehnert Matolcsy. A nemzetgazdasági miniszter azt is hangsúlyozza a levélben, hogy a törlesztésre jelentkezés határideje 2011 vége, és hogy csak azok élhetnek a lehetőséggel, akik a rögzített árfolyam szintje alatt vettek fel deviza alapú jelzáloghitelt. Érdemes felidézni: Lázár János Fidesz-frakcióvezető még 200-300 ezer emberről beszélt, amikor szeptember 9-én ismertette a javaslatot.

Matolcsy György biztosítja az osztrák minisztert, hogy a kormány döntése nem alakítja át a meglevő hiteleket, és nem kötelezi a bankokat arra, hogy forint alapú hiteleket biztosítsanak a törleszteni kívánóknak. Ez a bankok döntése marad. A levél arra is kitér, hogy a törlesztés lehetősége nem a külföldi tulajdonú pénzintézetek ellen szól, hanem az egész magyar bankszektort érinti.
A miniszter azzal zárja levelét, hogy a döntés a magyar makrogazdaság legsérülékenyebb pénzügyi része, a devizában eladósodott fogyasztói szektor talpra állítását szolgálja. Matolcsy kész további levélváltásokra, amennyiben Mitterlehner ezt igényli.

Matolcsy György biztosítja az osztrák minisztert, hogy a kormány döntése nem alakítja át a meglevő hiteleket, és nem kötelezi a bankokat arra, hogy forint alapú hiteleket biztosítsanak a törleszteni kívánóknak. Ez a bankok döntése marad. A levél arra is kitér, hogy a törlesztés lehetősége nem a külföldi tulajdonú pénzintézetek ellen szól, hanem az egész magyar bankszektort érinti.

A miniszter azzal zárja levelét, hogy a döntés a magyar makrogazdaság legsérülékenyebb pénzügyi része, a devizában eladósodott fogyasztói szektor talpra állítását szolgálja. Matolcsy kész további levélváltásokra, amennyiben Mitterlehner ezt igényli.

https://index.hu/gazdasag/magyar/2011/09/19/matolcsy_csak_a_devizahitelesek_tizedet_mentene_meg_a_rogzitett_arfolyam/

MINISTRY
FOR NATIONAL ECONOMY

DR. GYÖRGY MATOLCSY
Minister

Dr. Reinhold Mitterlehner
Bundesminister
Bundesministerium für Wirtschaft,
Familie und Jugend
1011 Wien
Austria

Budapest, 15 September 2011
Ref.number: NGM/19681/2/2011

Dear Minister,

referring to your letter of September 14, let me share with you our considerations behind the recent decision of the Hungarian Government to address with further measures the very significant macro-financial imbalance and excessive social burden that has arisen from foreign currency indebtedness of the household sector.

First, it is important to understand that in Hungary close to one million people are exposed to FX-indebtedness. According to the estimates by the Government, only around 10% of them could take advantage of the option of converting at a preferred exchange rate, as the application period will be limited until end-2011. Further to this, eligibility for this option will be limited to clients that took a mortgage at an exchange rate lower than the fixed conversion rate.

Second, and contrary to what is referred to in your letter, the decision by the Government does not aim at a full conversion of FX liabilities at the fixed conversion rates. The decision will rather create an opportunity for the households to convert and to quit from a situation where their daily subsistence is threatened by the volatile exchange rate movements.

Furthermore, and also contrary to what is implied in your letter, the decision does not oblige banks to offer HUF denominated loans to households wishing to repay their FX-debt at the fixed conversion rate: this will remain the autonomous decision of the banks.

In addition, I would like to emphasize that the envisaged decision is by no means against foreign-owned banks: it will apply to the entire Hungarian banking sector.

Finally, the implementation of the announced measures is expected to be an important step towards reducing the perhaps most significant macro-financial vulnerability of the Hungarian economy, i.e. the high unhedged FX-exposure of the household sector; thus it will contribute to strengthening financial stability.

I am ready to discuss the issue further should you find it necessary.

Yours sincerely,

Nemzetgazdasági Minisztérium

György Matolcsy

H-1055 Budapest, Szemere u. 6 Phone: [+36 1] 374 2700 E-mail: gyorgy.matolcsy@ngm.gov.hu

Annak ellenére hitegették 2011 októberében a magyar családokat, hogy már szeptemberben ígéretet tettek a bankoknak…

Matolcsy: a jövő év végén már ne terheljék a devizahitelek a családokat
Budapest, 2011. október 26., szerda (MTI) - **Matolcsy György azt szeretné elérni, hogy a jövő év végén már ne terheljék a devizahitelek a családokat** - ezt a csütörtökön megjelenő Heti Válasznak adott interjújában mondta a nemzetgazdasági miniszter.
*„A nemzetgazdasági miniszter szerint **a kormány további lépéseket tervez** annak érdekében, hogy **a közel ötezer milliárd forintra rúgó lakossági devizahitel-állományból minél többet szeleteljen le**. Matolcsy György szerint ugyanis minden "épelméjű gazdasági szereplő", így a vezető bankárok is pontosan tudják, hogy "**ezt a mérgező, idegen testet, mint amit a devizahitel-állomány jelent a magyar bankrendszerben, ki kell venni a gazdaságból**".*
„…az Orbán-kabinet előbb a családokat, ezt követően pedig a vállalkozásokat és az önkormányzatokat is szeretné tehermentesíteni a devizahitelek árfolyamkockázata alól.”

Kósa Lajos: cél, hogy fél éven belül megoldódjon a devizahitelesek problémája
Budapest, 2011. október 25., kedd (MTI) - A kormány célja, hogy fél éven belül megoldódjon a devizahitelesek problémája - jelentette ki Kósa Lajos, a Fidesz alelnöke kedden a TV2 Mokka című műsorában.

„Kósa Lajos úgy fogalmazott: kinyilvánított szándékunk, hogy fél évben belül megpróbáljuk magunk mögött tudni a lakáscélú devizaalapú hitelekkel kapcsolatos problémát. Mint megjegyezte, a többi között "nem jó az", hogy a devizahitel-probléma gazdaságpolitikailag megköti a kormány kezét.”

A kormány szerint alapvető érdek az ország devizakitettségének csökkentése
Budapest, 2011. október 5., szerda (MTI) - Magyarország alapvető érdeke, hogy az ország devizakitettségéből származó jelentős pénzügyi hátrányok már a közeljövőben megszűnjenek, továbbá a közel egymillió család életét alapjaiban befolyásoló devizahitel-válságot megfelelően kezelje - hangsúlyozza a kormányszóvivői iroda szerdai közleménye, amelyben a nemzetközi hitelminősítő intézetek a magyar bankrendszerre vonatkozó vizsgálatáraira reagálnak

„A kormány a magyar állam érdekében, továbbá az állampolgárok iránt érzett felelősség teljes tudatában támogatta az Országgyűlés azon döntését, amely az ingatlanfedezetű devizaalapú hitelek rögzített árfolyamon egy összegben történő visszafizetését tette lehetővé a bajba jutott adósok számára - áll a közleményben.”

Az osztrák külügyminiszter az osztrák bankokat félti a magyar devizahitelesek ügyében
Brüsszel, 2011. szeptember 12., hétfő (MTI) - Brüsszeli értesülések szerint Michael Spindelegger osztrák külügyminiszter úgy véli, hogy Ausztria bankjait "létükben fenyegeti" a magyar devizahitelesek gondjainak megoldására kidolgozott magyar kormányzati elképzelés.
„A magyarországi devizahitel-állományban - idézték osztrák médiaforrások a Brüsszelben tartózkodó Spindeleggert - az osztrák bankok mintegy hat milliárd euró erejéig érintettek. Az a magyar bejelentés, hogy e hiteleket kedvezményesen lehetne visszafizetni, a bécsi diplomácia irányítója szerint nagyon érzékenyen érintené az osztrák bankokat.

Spindelegger közölte, hogy az ügyben elfoglalt osztrák álláspontot tudomására is hozta magyar hivatali partnerének, Martonyi Jánosnak. Mindketten az EU-országok miniszteri tanácskozásán tartózkodnak Brüsszelben. A tagországok külügy-, illetve európai ügyi minisztereinek részvételével tartott tanácsülésen elsősorban uniós költségvetési kérdéseket vitattak meg.

Osztrák médiaforrások szerint Spindelegger úgy ítéli meg: a devizahitelesek gondjainak megoldására kidolgozott magyar elképzelések sértik azokat az alapokat, amelyekre az EU épül, így azt az elvet, hogy a magángazdaságban megkötött

szerződéseket be kell tartani. Budapest eljárásával "túl sok porcelán törne, és európai jogi szempontból ez tarthatatlan" - idézték Brüsszelben az osztrák külügyminisztert.

Értesülések szerint osztrák részről felvetették, hogy az Európai Bizottságnak, az unió fő végrehajtó szervének szükség esetén lépnie kellene, és hogy az ügyben az Európai Bírósághoz lehetne fordulni.

Az osztrák külügyminiszter állítólag felszólította Werner Faymann kancellárt, hogy beszéljen az ügyről Orbán Viktor magyar kormányfővel."

Osztrák-magyar levélváltás a devizahitelek végtörlesztésének ügyében

Budapest, 2011. szeptember 20., kedd (MTI) - A nemzetgazdasági tárca az MTI megkeresésére kedden nem kívánta kommentálni a devizahitelek végtörlesztése ügyében folytatott osztrák-magyar levélváltásról a sajtóban megjelent információkat.

„Matolcsy György miniszter angol nyelvű levelét, amelyet az osztrák gazdasági miniszternek írt a devizahitelesek végtörlesztésének ügyében, az index.hu tette közzé hétfőn.

Az Index birtokába került levélmásolat szerint Matolcsy György hangsúlyozza: fontos megérteni, hogy Magyarországon csaknem egymillió embert érint a devizában való eladósodottság. Hozzáfűzte: a kormány becslései szerint - mivel csak 2011 végéig lehet bejelenteni az igényeket - a devizahitelesek körülbelül 10 százaléka tud majd élni a végtörlesztés lehetőségével. Matolcsy György levelében rögzíti: ezenkívül csak azok a devizahitelesek választhatják a végtörlesztés lehetőségét, akik a rögzített árfolyamnál alacsonyabb devizaárfolyamon vették fel jelzáloghitelüket.

"Ellentétben azzal, amire Ön a levelében utal, a magyar kormány döntése nem irányul a teljes devizahitel-állomány fix árfolyamon történő átváltására. A döntés inkább lehetőséget teremt a háztartásoknak arra, hogy kilépjenek egy olyan helyzetből, amelyben napi megélhetésüket fenyegeti az árfolyamok szélsőséges ingadozása" - fogalmaz a nemzetgazdasági miniszter.

Hozzátette: ezenkívül - szintén ellentétben azzal, amit osztrák kollégájának levele tartalmaz - a döntés nem kötelezi a bankokat arra, hogy forintban nyújtott kölcsönöket ajánljanak azoknak a háztartásoknak, amelyek a fix árfolyamon kívánják visszafizetni devizaadósságukat, ez ugyanis az egyes bankok autonóm döntése marad.

A bejelentett intézkedések végrehajtása várhatóan fontos lépés lesz a magyar gazdaság talán legjelentősebb makrogazdasági kockázatának, a háztartási szektor fedezetlen devizahitelek miatt fennálló kitettségének mérséklése felé, így hozzájárul majd a pénzügyi stabilitás megerősítéséhez - tette hozzá a portál birtokába került levél szerint a nemzetgazdasági miniszter.

Matolcsy György a levélben hangsúlyozza, hogy a döntés semmiképpen sem a külföldi tulajdonú bankok ellen irányul, az a teljes magyar bankszektorra érvényes.

A magyar tárcavezető azzal zárja levelét, hogy ha osztrák kollégája igényli, kész a további részletekről egyeztetni.
Az osztrák pénzügyminiszter, Maria Fekter lapértesülések szerint korábban levélben tiltakozott a devizahitelek rögzített árfolyamon való törlesztésére kidolgozott magyar kormányzati javaslat ellen.
Fekter szerint a lépés "hatalmas és azonnali veszteségekhez" vezet az egész magyar bankrendszerben és "veszélyezteti Kelet- és Közép-Európa egészének pénzügyi stabilitását".”
Az osztrák pénzügyminiszter úgy vélekedett, hogy "a tervezett intézkedések a jogbiztonság olyan mértékű sérülését jelentik, amelyre eddig egyetlen EU-tagországban sem volt példa". Maria Fekter szerint az intézkedés piacgazdaságban elfogadhatatlan gyakorlat, és "nem felel meg a várakozásoknak, amelyeket egy befektető egy működő piacgazdasággal és demokráciával szemben támaszthat".
https://index.hu/gazdasag/magyar/2011/09/19/matolcsy_csak_a_devizahitelesek_tizedet_mentene_meg_a_rogzitett_arfolyam/

MNB válasz képviselői kérdésre a forintosított devizahiteles szerződésekről

Feladó: MNB Kommunikáció/Információ <sajto@mnb.hu>
Dátum: 2018. november 27. 15:06:31 CET
Címzett: <csardi.antal@gmail.com>
Tárgy: Válasz: Közérdekű adatigénylés

Tisztelt Képviselő Úr!
A Magyar Nemzeti Bankhoz az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infotv.) 28. § (1) bekezdése alapján előterjesztett közérdekű adat igénylésére vonatkozó kérelmét az alábbi tájékoztatés megküldésével teljesítjük.
A rendszerváltás óta a legszélesebb körre kiterjedő, legmélyebbre gyűrűző pénzügyi veszélyt Magyarországon a devizahitelezés jelentette. A pénzügyi válság, a svájci frank árfolyamának erősödése és a hitelkamatok egyoldalú emelése tízezrek lakhatásának elvesztésével fenyegetett, ezért kiemelt cél volt ennek a problémának a rendszerszintű megoldása. A devizahitelezés kivezetését a 2014. évi forintosítás és a bankok által tisztességtelenül felszámolt költségek elszámolása jelentette, melynek hatására számottevően csökkent az ügyfelek törlesztőrészlete és a bankrendszer, valamint az ország sérülékenysége is jelentősen mérséklődött.

Természetesen a forintosítás nem lett volna lehetséges, ha az MNB nem bocsátja rendelkezésre devizatartalékából az ehhez szükséges 8 milliárd eurót.
Mindent figyelembe véve az elszámolás és a forintosítás körülbelül 1000 milliárd forinttal csökkentette a háztartások adósságát és terheit. Mindezt jó időzítéssel, hiszen a devizahitelek konverziós árfolyamát még azelőtt sikerült rögzíteni, mielőtt a svájci frank tovább erősödött volna. A devizahitelesek átlagos havi-törlesztőrészlete akár 70 százalékkal is növekedett volna az intézkedések nélkül, ami egyúttal 2000 Mrd forintos adósságnövekedést eredményezett volna.

Összesen hány devizahiteles szerződés került forintosításra?
A forintosítással az elszámolást követően összesen 692 ezer deviza alapú hitelszerződés volt érintett, amelyből mintegy 546 ezer szerződés jelzáloggal fedezett, míg 146 ezer szerződés fedezetlen (deviza alapú személyi- és gépjárműhitel) hitelszerződés volt. A forintosítás mellőzését kérőkre tekintettel a ténylegesen forintosított szerződésszám hozzávetőleg 686 ezer volt.

Hányan nem éltek a forintosítással?
A jelzáloghitelek tekintetében a forintosítás mellőzésére 433 esetben került sor, míg a deviza alapú személyi- és gépjárműhitelek forintra váltásával 5 871 szerződés esetében nem éltek a fogyasztók.

Mennyi korábban már felmondott vagy lezárt szerződés került forintosításra?
A felmondott szerződések esetében pontos ügyfélszámról, illetve ügyletszámról nem áll rendelkezésünkre információ. Ugyanakkor fontos megjegyezni, hogy a felmondott szerződések esetében sok esetben már a hitelszerződés felmondását követően forintosításra kerültek a tartozások (tehát a bankok nem devizában tartották nyilván a tartozást a felmondást követően), így e követelések érdemi részét később már nem érintette a törvény által előírt forintosítás.

Hányan éltek a végtörlesztés lehetőségével?
A kedvezményes végtörlesztés (*2011. évi CXXI. törvény az otthonvédelemmel összefüggő egyes törvények módosításáról*) során a program 2012. február 29-i lezárultáig 170 ezer lakossági hitel végtörlesztése valósult meg összesen 1355 milliárd Ft értékben. Így az árfolyamváltozás hatását kiszűrve a lakossági deviza jelzáloghitel állomány közel 25 százalékkal csökkent.

A végtörlesztés után, mennyi szerződés maradt, amit forintosítottak és ez mekkora tőke illetve teljes tartozás összeget tesz ki?
Az elszámolást követően összesen 686 ezer deviza alapú jelzáloghitel és személyi- valamint gépjárműhitel szerződés forintosítása történt meg. A forintosított állomány fennálló tőkéje nagyságrendileg közel 3 ezer milliárd forintot tett ki.

Az árfolyamgát megszűnése hány devizahitellel rendelkező ügyfelet érintett?
Az árfolyamgát programba történő belépés lehetősége 2014 év végéig állt fenn. Eddig az időpontig az adósok összesen 172 875 darab gyűjtőszámlát nyitottak, melyből 157 356 db gyűjtőszámla svájci frankban, 12 191 db gyűjtőszámla euroban, míg 3 328 db gyűjtőszámla japán yenben denominált jelzáloghitelhez kapcsolódott. Az elszámolási törvényekben (2014. évi XXXVIII. tv. és 2014. évi XL. tv.) meghatározottak szerint a tisztességtelenül felszámított összeget a pénzügyi intézményeknek az ügyfél esetleges lejárt tartozásait követően az árfolyamgáthoz kapcsolódó gyűjtőszámláján felhalmozott egyenleggel szemben kellett elszámolniuk. Így az összes érintett adós gyűjtőszámla-egyenlege csökkent az elszámolás során, átlagosan több mint 90 százalékkal, az esetek döntő többségében pedig teljesen el is tüntette a számlán szereplő tartozást.

Mai napon hány darab aktív devizahiteles (forintosított szerződést) tart nyilván az MNB?
A Központi Hitelinformációs Rendszer adatai alapján a teljes pénzügyi rendszerben (hitelintézetek, pénzügyi vállalkozások és követeléskezelők együtt) 2018. szeptemberi adatok alapján megközelítőleg 300 ezer forintosított jelzáloghitel található. E hitelek érdemi része esetében azonban már relatíve alacsony a hátralévő futamidő, így e tartozások kifutása a következő években megtörténhet.
Kérjük tájékoztatásunk szíves tudomásul vételét.

Üdvözlettel,

KOMMUNIKÁCIÓS ÉS PÉNZÜGYI ISMERETTERJESZTÉSI IGAZGATÓSÁG

MAGYAR NEMZETI BANK
Kommunikáció
1054 Bp., Szabadság tér 9.
Telefon: +36 (1) 428 2751
Fax: +36 (1) 428 8000
Email: sajto@mnb.hu

A jövő héttől megkezdődik a devizahiteles ügyfelekkel történő elszámolás

A jövő héttől megkezdődik a devizahiteles ügyfelekkel való elszámolás

2015. február 27. 11:09

Ajánlom 0

2015. március 2-a és április 30-a között kapnak levélben részletes tájékoztatást a devizahitelesek az elszámolásról és a forintosításról - mondta el Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter.

https://www.youtube.com/watch?time_continue=9&v=wiMUYYafOaE

A jövő héttől kezdődően minden devizahiteles ügyfél számára kézzelfoghatóvá válik, hogy a bankoknak vissza kell adniuk a tisztességtelen, egyoldalú szerződésmódosításból és az árfolyamrésből származó bevételüket - hangsúlyozta Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter pénteken sajtótájékoztatón, annak kapcsán, hogy a pénzügyi intézményeknek március elsejétől meg kell kezdeniük az elszámolást devizahiteles ügyfeleikkel.

Varga Mihály azt is felidézte, hogy az Alkotmánybíróság januári döntése kimondta azt is, hogy a bankok elszámoltatásáról szóló törvény összhangban van az alaptörvénnyel, ezért jogi kifogásokkal nem kerülhető meg a végrehajtása.

A miniszter szerint a devizaalapú fogyasztói jelzáloghitelek kivezetésével mintegy 3600 milliárd forint hitelt forintosítottak, amivel közel félmillió család otthonát védte meg a kormány a szélsőséges és előre nem kiszámítható árfolyam-változásoktól.

A deviza- és forinthitelekkel kapcsolatos elszámolás a hitelintézeteknél 2,4 millió, a pénzügyi vállalkozások ügyfeleivel együtt 3 millió szerződést is érinthet. Ez hatalmas logisztikai és technikai feladatot jelent a pénzügyi intézményeknek, van olyan nagybank, ahol számításuk szerint 16 tonnát tesz ki az elszámoló levelek súlya. A bankok felkészültek a feladat végrehajtására, számos informatikai fejlesztést hajtottak végre annak érdekében, hogy az ügyfelek mielőbb megkaphassák a tájékoztatást - mondta a miniszter.

A jelzálogalapú devizahiteleseknek március 2. és április 30. között kell megkapniuk a pénzintézet tájékoztató levelét az elszámolás és a forintosítás részleteiről, míg a nem jelzálogalapú hitelek felvevői az elszámolásról kapnak majd tájékoztatást - ismertette Varga Mihály. Azok az ügyfelek, akik korábban éltek a kedvezményes végtörlesztés lehetőségével, márciusban kérhetik, hogy részükre a hitelező elszámolást készítsen. A többi esetben az elszámolás automatikus, nem szükséges az ügyfélnek kezdeményeznie.

Az első körben a devizahitelesek kapják meg a tájékoztató levelet, azok is, akiknek 2009 júniusa után járt le a kölcsönszerződésük. Az elszámolásról azok is kapnak értesítést, akiknek már felmondták a hitelét és nem a pénzintézetnek, hanem a követeléskezelő cégnek tartoznak, ők az utóbbiaktól kérhetik vissza a tisztességtelenül felszámított díjakat. Lezárt kölcsönszerződés esetén, ha az adósnak nincs fizetési számlaszáma az elszámolást végző banknál, be kell jelenteni a számlaszámot vagy nyilatkozni kell arról, hogy pénztári készpénzfizetés útján veszik át az összeget. Annak, aki április végéig nem kapja meg a levelet, bankjánál kell érdeklődnie.

A levelekből világosan ki kell derülnie, hogy az elszámolásból az ügyfélnek mennyi pénz jár vissza vagy mennyit írnak jóvá tartozásából. A jogszabály kötelezi a pénzügyi intézményeket arra, hogy a tájékoztató leveleket az átlagpolgár számára is érthetően fogalmazzák meg. A levélnek pontosan tartalmaznia kell, hogy az elszámolás után mennyi marad a hitelből, milyen kamattal, futamidővel és törlesztőrészlettel kell törleszteni a tartozást.

A lezárt hitelek esetében a visszafizetést pénzben, a még élő szerződések esetében pedig a törlesztőrészletek csökkentésével kell teljesíteni. A pénzügyi intézmények a Magyar Nemzeti Bank (MNB) által kiadott képletek alapján számítják ki, hogy az egyes esetekben mennyi jóváírás jár az ügyfeleknek. A képletek helyes alkalmazását az MNB kötelessége és felelőssége ellenőrizni.

A miniszter felhívta a figyelmet arra, hogy a devizahitelek rendkívül összetett, bonyolult pénzügyi termékek voltak, ezért szinte minden szerződés esetében egyedileg kell kiszámítani a visszatérítés összegét. A szaktárca számításai szerint a visszatérítés átlagos mértéke 25 százalék lesz, a gyakorlatban 10-40 százalék között alakulhat attól függően, hogy mikor, milyen árfolyamon vették fel a hitelt, illetve a pénzügyi szolgáltató hányszor emelt kamatot és milyen árfolyamon számolt. Az internetes kalkulátorok a miniszter szerint nem mutatnak pontos képet, a legtöbb esetben durva becslésként sem alkalmazhatók.

Mivel a nagy tömegű adatfeldolgozás hibával is járhat, az ügyfeleknek célszerű ellenőrizniük személyes és szerződésre vonatkozó adataikat, így például a korábbi törlesztőrészlet összegét, a kamatot, a futamidőt, tehát azokat az adatokat, amelyekből a visszatérítést és az új törlesztést ki lehet majd számolni. Ha az ügyfél vitatja az elszámolást, a kézbesítéstől számított 30 napon belül panaszt tehet a pénzügyi intézménynél, amely a panasz beérkezését követő 60 napon belül köteles válaszolni. A panasz elutasítása esetén az ügyfél 30 napon belül a Pénzügyi Békéltető Testület eljárását kezdeményezheti.

Az eseményen készült teljes felvétel letölthető a Sajtószobából.

(MTI,kormany.hu)

https://www.kormany.hu/hu/nemzetgazdasagi-miniszterium/hirek/a-jovo-hettol-megkezdodik-a-devizahiteles-ugyfelekkel-valo-elszamolas

7Sigma
Banki, Iparági, Piaci
Elemzéseket Szolgáltató Kft.

Egy piaci kudarc története – okok, körülmények, tanulságok

A hazai lakossági hitelpiac tíz éve

A fentiek fényében értelmezhető az **ún. ragadozó hitelezés**[4] (*predatory lending*) jelensége. A „ragadozó hitelezés" régóta közkeletű kifejezés, amelyet a subprime válság óta még gyakrabban használnak, ennek ellenére nincsen általánosan elfogadott definíciója. A „ragadozó hitelezés" eredeti értelmezésben olyan magatartás, mellyel jelentős előnyöket biztosítanak a hitelezőknek (illetve a hitelezésben részt vevő egyéb szereplőknek, pl. a közvetítőknek) a megtévesztett hitelfelvevő kárára. A definíció-kísérletek sokszor a „ragadozó hitelezés" sajátos eszközeinek felsorolásával igyekeznek meghatározni a fogalmat. Ezek az eszközök az ügyfél hiányos vagy félrevezető tájékoztatásától kezdve az uzsorakamaton keresztül a nem hitelképes ügyfelek eladósításáig terjednek, melynek célja esetleg a fedezetként szolgáló ingatlan megszerzése.

Míg az évezred elején született írásokban még gondosan elkülönítik az ún. *legális subprime* hitelezést az ügyfeleket kihasználó ragadozó hitelezéstől (Engel-McCoy [2002], Carr-Kolluri [2001]), ez a hozzáállás mára, a subprime hitelezési boom által előidézett pénzügyi válság fényében sokat változott. Az USA-ban lezajlott subprime hitelezési boomot ma sok szerző a ragadozó hitelezés példájának tekinti.[5] A ragadozó

[4] Király Júlia fordításában „rablóhitelezés"; Király-Nagy [2008]
[5] Míg mások természetesen tiltakoznak az eredeti – és már akkor sem egzakt – fogalom hatásvadász kiterjesztése ellen.

A hitelpiaci verseny nem számolta fel, ellenkezőleg: felerősítette a negatív gyakorlatot. Úgy tűnik, minél erősebb a verseny, annál nagyobb lehet a késztetés a „ragadozó" eszközökkel elérhető – rövid távú – mérlegfőösszeg- és profitnövelésre. („aki kimarad, lemarad") De hogyan lehetséges ez? A verseny miért nem az ügyfelek számára jobb és jobb feltételek felkínálására vezetett?

A hatékony verseny működéséhez előfeltétel az ügyfél tökéletes informáltsága. Ha számolunk vele, hogy az ügyfél nem tudja minden esetben jól megítélni a kínált termékeket, akkor nem tudja kikényszeríteni a számára jobb és jobb feltételeket sem. Ha megengedjük, hogy az ügyfél nem képes pontosan felmérni saját hitelképességét, akkor már az sem egyértelmű, hogy mik a „jobb feltételek". A hitelkereslet megfelelő eszközökkel könnyen tágítható.

Másrészt, ahogy a hiteladagolásnál láttuk, a racionálisan eljáró, ám adósairól tökéletlen információkkal bíró bank bizonyos kamatszint felett már nem nyújt hitelt, még ha kereslet mutatkozna is rá. Vélelmezi ugyanis a nem megfelelő visszafizetést.

[6] Magyarországon ez olyan kifordított helyzeteket eredményezett, hogy például az autószalonokban olcsóbb volt hitelből gépkocsit vásárolni, mintha készpénzzel fizetett volna érte a vevő.

Ezért túlkereslet esetén „adagol", válogat a hiteligénylők között. Ezek a hagyományos elmélet szűkre szabott keretei. Ha ezzel szemben azt sem feltételezzük, hogy a bank számára ismert „legalább" a hitelfelvevők összességének visszafizetési valószínűsége és így ez a bizonyos áthághatatlan kamatszint, ha megengedjük, hogy egyes bankok magatartását jellemezheti időnként a rövid távú növekedési- és profitérdekek előtérbe kerülése a prudens magatartás rovására, sőt bizonyos versenytársaknál rosszhiszeműség is előfordulhat, akkor lehetővé válik a kockázat alapú verseny.

A pénzügyi válság kibontakozásáig a mikrogazdasági megközelítés volt a jellemző a probléma tárgyalására. A mikrogazdasági kudarcoknak azonban messzire ható következményei lettek. Amennyiben a magatartás idővel tömegessé válik, a ragadozó hitelezés nemcsak az eladósodott ügyfeleket érinti kifejezetten és aránytalanul hátrányosan, hanem magukat a hitelnyújtó bankokat is maga alá temetheti. Ez pedig pénzügyi stabilitási problémát eredményez, ami állami beavatkozást követel.

A Fővárosi Törvényszék ítélete 2019.07.12

A Fővárosi Törvényszék
mint elsőfokú bíróság
107.K.700.149/2019/9.

A Fővárosi Törvényszék a személyesen eljáró Szabó József (1182 Bu[illegible] 62.) I. rendű és Szabóné Nagy Ágnes Marianna (1182 Budapest, Nagycnyed utca 62.) II. rendű felpereseknek, a dr. Nagy Krisztina kamarai jogtanácsos által képviselt Gazdasági Versenyhivatal (1054 Budapest, Alkotmány utca 5.) alperes ellen a bejelentéssel kapcsolatos eljárásban hozott B/14-01/2019. számú közigazgatási végzés bírósági felülvizsgálata iránt indított közigazgatási jogvitában nyilvános tárgyalás alapján – határozathirdetésre halasztott határnapon meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Törvényszék a felperesek keresetét elutasítja.

Kötelezi a felpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg az alperesnek 30 000 (Harmincezer) forint perköltséget.

Kötelezi a felpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg az államnak – az adóhatóság külön felhívására – 30 000 (Harmincezer) forint kereseti illetéket.

Az ítélet ellen a felperesek esetében a kézbesítéstől, az alperes esetében az elektronikus közléstől számított 15 napon belül a jelen bíróságnál benyújtandó, de a Kúriához címzett fellebbezésnek van helye, amelyet a felperesek esetében írásban 4 példányban, az alperes esetében jogi képviselő útján az elektronikus kapcsolattartás szabályai szerint kell előterjeszteni.

Indokolás

A felperesek 2007. április 26. napján 20 éves futamidővel svájci frank alapú elszámolással lakásvásárlási kölcsönszerződést kötöttek 17 millió forint finanszírozási igény kielégítésére, az ERSTE Bank Zrt.-vel (a továbbiakban: Bank). A bejelentéssel éltek az alperesnél a Bankkal, valamint a Magyar Bankszövetséggel (a továbbiakban: Bankszövetség) szemben, amelyben a saját kölcsönszerződésük vonatkozásában, és más fogyasztóknak akár a Bankkal, akár további pénzintézetekkel kötött kölcsönszerződései tekintetében kifogásolták a szerződéskötés előtt és annak során nyújtott tájékoztatást. Előadásuk szerint olyan tájékoztatást adtak a pénzintézetek, köztük a Bank, amely a kölcsönszerződés megkötésére irányuló ügyleti döntésüket érintően hiányos és megtévesztő volt.
Így a Bank:

- szóbeli tájékoztatásában a *várható árfolyamkockázattal* kapcsolatban, későbbiekben valósnak bizonyuló információt nem közölt,
- írásban a szerződéskötés időpontjában átadott termékismertetőben és érvényes üzletszabályzatban sem adott erre vonatkozó információt,

- írásban a szerződéskötés időpontjában átadott termékismertetőben és érvényes üzletszabályzatban sem adott erre vonatkozó információt,
- szóbeli tájékoztatása során a devizahitelezés veszélyeire nem hívta fel a figyelmet; a Bank ezen szóbeli tájékoztatását a Bankszövetség MTI közleményében és a sajtóban megjelenő tájékoztatóira alapozta,
- nem prognosztizált a hitel törlesztési terhét jelentősen és tartósan megnövelő árfolyam mozgást,
- nem adott tájékoztatást arra vonatkozóan sem a kölcsönszerződésben, sem a termékismertetőben, sem az üzletszabályzatban, hogy milyen módon fog változni a kölcsön havi törlesztőrészlete a kölcsön 20 éves futamideje alatt,
- nem bocsátott rendelkezésre információt arra vonatkozóan, hogy egyértelműen folyamatos és jelentős svájci frank árfolyam erősödésre kell számítani.

Mindezeket *megtévesztő magatartásként* állították a felperesek a bejelentésben.

Megtévesztő mulasztásként jelölték meg továbbá a bejelentésben, hogy a Bank nem tájékoztatta őket:
- a forint és deviza- elszámolású kölcsönök közötti különbségekről,
- arról, hogy a deviza alapú kölcsön nem kedvezőbb, mint a forint alapú; még kifejezetten a deviza alapú kölcsönt ajánlotta, mert a felperesek forint alapú kölcsön felvételére nem voltak jogosultak a jövedelmi viszonyuk miatt;
- a határidős árfolyamok számításáról; és arról, hogy ezen számítások alapján arra kell számítani: a forint gyengülni fog; nem is készített a felperesek részére árfolyam előrejelzést,
- a forint felülértékelt mivoltáról, vagyis elhallgatta a Bank, hogy a forint 20-30%-kal felülértékelt,
- a magasabb összegű törlesztő részletről; vagyis, hogy a kölcsön futamidejének utolsó szakaszában több éven keresztül egyértelműen a havi törlesztő részlet magasabb összegű lesz, mint a forint alapú kölcsön vonatkozásában; mulasztott továbbá a Bank, amikor úgy ítélte meg, hogy a felperesek számára a törlesztő részlet fizetése nem okoz, és a jövőben sem fog nehézséget okozni.

Az alperes a bejelentésből körvonalazta azt is, hogy sérelmezték a felperesek, hogy a Bank a két típusú kölcsön törlesztési terhét hosszú távon megközelítőleg azonosként állította be a kommunikációjában a törlesztő részlet vonatkozásában.
Kifogásolták továbbá a felperesek, hogy a deviza alapú kölcsönök árfolyamkockázatáról adott tájékoztatásuk tekintetében mind a Bank, mind pedig a további pénzintézetek egyeztették a tájékoztatási gyakorlatukat, elhallgatva a kockázatokat, amellyel több százezer családot ért kár, végrehajtási eljárás.
Álláspontjuk az volt, hogy a Bank megtévesztő tájékoztatási tevékenysége 2007. évben kezdődött a és jelenleg is fennáll, a megtévesztés kezdő időpontja a banki károsultak esetében a szerződéskötés előtti tájékoztatással indul.

A Bankszövetség vonatkozásában, mint bejelentettel szemben a felperesek - megtévesztő magatartásként - kifogásolták a 2006. évi MTI közleményben és sajtóban megjelent tájékoztatásokat (amelyek azt tartalmazták, hogy hosszabb távon a forint reálértelemben vett felértékelődésével kell számolni, kizárható a forint reál- valamint jelentős és tartós nominális értelemben vett gyengülése), továbbá a 2008. februárjában közzétett közleményben írtakat (a forint gyengülése okán továbbra sem jeleztek előre súlyos következményeket, sem a törlesztő részletek, sem az árfolyam lényeges növekedésének lehetőségét; a hitelfelvétel időpontjához képest bekövetkezett árfolyamemelkedés alapján is azt kommunikálták, hogy nem elviselhetetlen teher a lakosság számára). A felperesek előadták, hogy csak 2013-ban tett közzé a Bankszövetség olyan információt, amely már megjelenítette, hogy a mérsékeltebb kamatfizetési teher mellett ugyanakkor a fennálló tőketartozás folyamatosan változó árfolyamával kell számolni.

A felperesek a bejelentetteknek a banki szerződéskötést megelőzően tanúsított megtévesztő és hiányos tájékoztatását valamennyi deviza elszámolású hiteltermék kapcsán sérelmezték, a hiteltermékek felhasználási céljától függetlenül.

Az alperes a 2019. február 6. napján kelt B/14-01/2019. számú végzésével egyrészt megállapította, hogy a bejelentés egyes elemei vonatkozásában a versenyfelügyeleti eljárás indításának a feltételei nem álltak fenn, másrészt a bejelentés további elemei tekintetében a bejelentéssel kapcsolatos eljárást megszüntette.
Végzésének indokolásában azon bejelentésben foglalt elemeket – amelyek vonatkozásában a *versenyfelügyeleti eljárás indítása feltételeinek a hiányát* állapította meg - két részre bontotta. Ezen bejelentésben foglalt elemek egyik részében a felperesek olyan magatartásokat kifogásoltak, amelyek *tanúsítása óta eltelt 3 év*. Erre figyelemmel a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008 évi XLVII törvény (a továbbiakban: Fttv.) 13 § (1) bekezdését tartotta alkalmazandónak az alperes, amely kizárja az érdemi vizsgálat megindításának lehetőségét.
Ezek a bejelentésben foglalt elemek az alperes szerint: a bejelentettek azon magatartása, melyek értelmében a felperesek 2007. áprilisi szerződéskötését megelőzően, illetve annak során megtévesztő tájékoztatást nyújtottak, illetve az ügyleti döntéshez szükséges és ezért jelentős információt elhallgattak, elrejtettek vagy azokat nem időszerű módon bocsátották a felperesek rendelkezésére a deviza alapú hitelek árfolyamkockázata vonatkozásában. Az alperes ebben a körben azonosította a felpereseknek azokat az állításait, amelyek a bejelentetteknek a hitelkonstrukciók jellege, a törlesztő részletek, továbbá a forint és a svájci frank árfolyamának alakulása, a fogyasztók futamidő alatti vesztessége vonatkozásában, az ezzel összefüggő tájékoztatással kapcsolatban kerültek megfogalmazásra.
A másik része a bejelentésben foglalt elemeknek – amelyek kapcsán az alperes ugyancsak a versenyfelügyeleti eljárás indítása feltételeinek a hiányát állapította meg – az volt, amelyekkel a felperesek valamennyi deviza alapú fogyasztói hiteltermék tekintetében (azok felhasználási céljától függetlenül) kifogásolták a Banknak, valamint további pénzintézeteknek a fogyasztókkal történő szerződéskötést megelőzően tanúsított megtévesztő tájékoztatási gyakorlatát. Az alperes indokolása értelmében e vonatkozásban a felperesek olyan konkrét magatartást nem jelöltek meg, információt nem bocsátottak rendelkezésre, dokumentumokat nem csatoltak, amelyekből az esetleges megtévesztő magatartás és annak időtartama, folyamatossága megismerhető lett volna. Az alperes nézete szerint tehát a valószínűség szintjét elérően nem álltak rendelkezésre olyan bizonyítékok, amelyek a Banknak és további pénzintézeteknek a nem megfelelő kommunikációjára vonatkoztak volna, a piacon elérhető hiteltermékeik fogyasztók számára való népszerűsítésére szolgáló kereskedelmi tájékoztatásukat illetően.
Az *eljárás megszüntetése* kapcsán az alperes a következőket rögzítette. A felperesek a B/43/2011. számon kezelt bejelentésükben – más tényállási elemek kifogásolása mellett – már éltek jelzéssel az alperes felé, amely bejelentéssel kapcsolatos eljárást az alperes befejezett. Így ezen korábbi eljárás tárgya volt - a jelen bejelentéssel azonosan - a Banknak a felperesek kölcsönszerződésének megkötését megelőzően, illetve megkötése során a lakáskölcsön termékek népszerűsítését illető azon gyakorlata, hogy a pénzintézet akkor kedvezőbbnek, előnyösebbnek tüntette fel a svájci frank elszámolási alapú hitelkonstrukciót, mint a forint elszámolási alapút. Az alperes megítélése szerint - az azonos tényállásra és változatlan jogi szabályozásra figyelemmel - ezek a bejelentésben foglalt elemek már a megelőző bejelentés tárgyai voltak, ezért e vonatkozásban az eljárás megszüntetése volt indokolt.

A felperesek az alperes végzésével szembeni keresetükben a végzés bírósági felülvizsgálatát kérték, a kereseti kérelmükben - annak tartalmát tekintve - azt kérték, hogy a bíróság a végzést semmisítse

meg vagy helyezze hatályon kívül és kötelezze az alperest új eljárásra, a vizsgálat elrendelésére. Vitatták, hogy a versenyfelügyeleti eljárás megindításának a feltételei ne álltak volna fenn, illetve kifogásolták a végzésnek az eljárás megszüntetésére vonatkozó részét is.

Azt elismerték, hogy az alperes végzése röviden, de nagyon pontosan összefoglalta a bejelentésüket, egy elem kivételével. Vitatták ugyanis, hogy a bejelentésük tartalmazta volna az állítást, amelyet az alperes úgy azonosított: „a Bank a két típusú kölcsön törlesztési terhét hosszú távon megközelítőleg azonosként állította be a kommunikációjában a törlesztő részlet vonatkozásában". A keresetükben rögzítették, hogy éppen az volt a Bank részéről a megtévesztő mulasztás, hogy ezt nem közölte.

Álláspontjuk az alperes által megállapított *3 éves időkorlát* kapcsán az volt, hogy - szemben az alperes érvelésével - annak van jelentősége, hogy a megtévesztés a mai napig fennáll és a 3 éves határidő az Fttv 13 § a szerint, valamint az 1/2003/EK Tanácsi Rendelet 25 cikke szerint is folyamatos megtévesztés esetén akkor kezdődik, amikor a vállalkozások, - jelen esetben a bankok - a megtévesztő magatartást abbahagyják. Az a körülmény, hogy ez a megtévesztő magatartás fennáll, álláspontjuk szerint alátámasztható a bejelentésükhöz is csatolt újságcikk részletével (Kovács Levente: A devizahitelek háttere – Hitelintézeti Szemle, 2013. 3. szám- keresetlevél 15. oldal). Állították, hogy ameddig az ebben foglaltakkal ellentétes álláspont nem kerül elő a bankrendszer, pl. Bankszövetség vagy egyes bankok részéről, addig tényként kell elfogadni, hogy a megtévesztés a mai napig folyamatos. Nézetük szerint a bejelentésben megfelelő indokát adták annak, hogy a Bank és a Bankszövetség megtévesztése folyamatos, jelenleg is fennáll. E vonatkozásban visszautaltak a 2016. november 29-i Banknak írt levelükre, az arra vonatkozó 2016. december 7-i válaszlevélre. Kiemelték, hogy ebben is úgy állítja be a Bank, hogy egyenlő valószínűsége volt a forint gyengülésének és a forint erősödésének.

Nem értettek egyet azzal sem, hogy az alperes a bejelentésben foglalt azon elemek kapcsán is a versenyfelügyeleti eljárás indítása feltételeinek a hiányát állapította meg, amelyekkel a felperesek *valamennyi deviza alapú fogyasztói hitelterméket tekintetében* (azok felhasználási céljától függetlenül) kifogásolták a Banknak, valamint további pénzintézeteknek a fogyasztókkal történő szerződéskötést megelőzően tanúsított megtévesztő tájékoztatási gyakorlatát. Az alperesi döntéssel szemben rögzítették, hogy nagyon pontosan megjelölték a konkrét magatartást mind a megtévesztő tevékenység, mind a megtévesztő mulasztás vonatkozásában; szakmai anyagok, újságcikkek, szakmai tanulmányok csatolásával.
Állították, hogy az alperesnek lett volna kötelessége hiánypótlást kérni, megjelölni pontosan mely bejelentői állítások, információk igazolásához hiányoztak dokumentumok. Egyetlen felperesi állításról sem állapította meg az alperes, hogy valótlan lenne és amennyiben az összefüggések jelentőségét nem tudta felismerni a bejelentés alapján, akkor azt további, különböző eljárási cselekményekkel tisztáznia kellett volna. Sérelmezték, hogy az alperes szerint nem valószínűsített az, hogy a pénzintézetek az árfolyamkockázat ismertetése során megtévesztették a fogyasztókat, és az is jogsértő, hogy ezt az álláspontját nem indokolta megfelelően az alperes a döntésében.

Álláspontjuk szerint nem állt fenn a bejelentéssel kapcsolatos *eljárás megszüntetésének* feltétele sem, mert a 2011-ben hozott alperesi végzés 2. oldal 1-5. pontokba szedett összegzése alapján látható: akkor úgy értékelte a Gazdasági Versenyhivatal (a továbbiakban: GVH), hogy nem kifogásolták a bejelentésben a megtévesztő árfolyamkockázatot; ehhez képest a jelen bejelentéssel kapcsolatos eljárásban éppen azért nem foglalkozott a megtévesztő árfolyamkockázat kérdésével az alperes, mert arra hivatkozott: az ügyben már hozott döntést. Ezt az állítást ezért alaptalan nevezték.

A felperesek 4. sorszám alatt előkészítő iratot csatoltak, amelyekben 1-től 10. számig mellékleteket is előterjesztettek, valamint a tárgyaláson 6//F/1-6/F/9. számig bezárólag dokumentumokat nyújtottak be.
A mellékletek a következők: 1. Kovács Levente: A bankvezetési kultúra változása a gazdasági válság hatására, 2. Origo 2017.11.12 – A Goldman szerint túlértékelt a forint, 3. Szabó József: Devizahitel – adós és érdekvédő civil szemszögéből, 4. 2017.05.12. Portfolio – Surányi György: A devizahitelezés csapdái, 5. 2008.10.13. hvg.hu – A PSZÁF nem tervez korlátozásokat a devizahitelezésben, 6. 2019.05.10. MTI és további cikkek a bankbírságokról, 7. A pénzügyi fogyasztóvédelem átalakítása – 2008., 7. Felperesek kérdése a GVH-hoz a B-0043/2011. számú döntéshez, 8. A bírók oktatása körében Szabó József könyvrészlet, 9. A Bankszövetség levele a Kúriához 2016.04.04.
A tárgyaláson átadott dokumentumok a következők: 6/F/1. Miskolczi Bodnár Péter: Fogyasztók megtévesztéssel szembeni védelme a pénzügyi szektorban, 6/F/2. Az Országgyűlés Fogyasztóvédelmi Bizottságának jegyzőkönyve, 6/F/3. Ábrák a deviza árfolyamok változásáról, 6/F/4 Statisztikai Tükör – Lakossági devizahitelezés 2011 II félév, 6/F/5 Nemzetgazdasági miniszteri nyilatkozattal kapcsolatos újságcikk, 6/F/6. Közérdekű adatigénylés, 6/F/8. Felperesi lekérdezés az alperes védiratában jelzett három bírósági döntés vonatkozásában, 6/F/9. 2015.02.27. újságcikk Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter nyilatkozata kapcsán. A tárgyalási jegyzőkönyv szövegében szám szerint nem került rögzítésre, de a felperesek által a tárgyaláson átadott és a bíróság által beszámozott további irat került a jegyzőkönyvhöz hozzáfűzésre: 6/F/7. Tanulmány – Juhász Ágnes: Az együttműködési és tájékoztatási kötelezettséghez kapcsolódó egyes kérdésekről.

A felperesek hangsúlyosan utaltak Kovács Leventének a Bankszövetség főtitkárának 2017. évben a Debreceni Egyetem szakfolyóiratában megjelent írására, amely szerint: „*deviza hitel esetén azzal kell számolni, hogy az inflációs (értsd: kb. kamat) különbség miatt ez az alacsony kamatozású deviza folyamatosan fel fog értékelődni, és ezzel folyamatosan nőni fog a havi törlesztőrészlet*". Hivatkoztak a GVH VKK/3/2009. számú pályázatának keretében 2010. novemberében a 7 Sigma Kft. által készített „Egy piaci kudarc történet okok, körülmények, tanulságok a hazai lakossági hitelpiac 10 éve" című tanulmányra, amely a GVH honlapján is megtalálható. Ezt, a per tárgyalásán úgy jelezték, hogy mint bizonyítékként kívánják beadni, majd csatolták a tárgyalást követően 7. sorszám alatt. 8 sorszám alatt - a postán megküldeni kért, de a beadványuk elkészültéig kézhez nem vett – 6. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv várható hiányosságai kijavítása érdekében iratot terjesztettek elő, kérték annak tartalma figyelembe vételét a határozathirdetésre halasztott határnapon kihirdetendő ítéletben.
A per tárgyalásán a közérdek érintettsége vonatkozásában többek között azzal érveltek, hogy miniszteri nyilatkozat alapján is körülbelül 3 millióra becsült az a szerződés szám, amit az elszámolás, forintosítás érintett.
Hivatkoztak a pénzügyi fogyasztóvédelem rendszerének kialakítására – utalva a parlamenti vitára és az Fttv. 10. §-ában a GVH és a Magyar Nemzeti Bank eljárásával kapcsolatos rendelkezésekre - valamint kifogásolták, hogy a GVH nem élt a hatásköre gyakorlásával.

Az alperes védiratában a felperesek keresetének elutasítását és perköltségben való marasztalását kérte. Leszögezte, hogy a bejelentés alapján folytatott eljárás során az alperesnek csak a valószínűség szintjén kellett állást foglalnia a tekintetben, hogy a sérelmezett magatartás esetlegesen felvetheti-e az Fttv. valamely rendelkezésének sérelmét, azonban a jelen esetben más kérdés - így a 3 éves határidő eltelte miatt - törvényi akadály folytán a bejelentés egyes elemeit nem vizsgálhatta, más elemeit - az azonos ténybeli és jogi alapon hozott korábbi bejelentéssel kapcsolatos eljárásban keletkezett végzése miatt nem vizsgálhatta. A további pénzintézeteknek és a Banknak a fogyasztók széles körét érintően állított megtévesztő kereskedelmi gyakorlata kapcsán pedig a konkrét bizonyítékok, információk hiánya vezetett ahhoz, hogy azt állapítsa meg: a versenyfelügyeleti eljárás indításának a feltételei nem

álltak fenn. Rögzítette, hogy új bizonyítékok merültek fel a keresetlevélben, amelyeket a bejelentéshez a felperesek nem csatoltak, ugyanakkor ezek is a történeti tényállás egyes elemeire vonatkoznak, és még ha előterjesztésük korábban meg is történt volna, akkor sem támasztanák alá az alperes végzésének jogsértő voltát. A felperesek és a Bank közötti szerződéskötést megelőző eljárásra vonatkozó kereskedelmi gyakorlat ugyanis a 3 éves határidő letelte miatt nem vizsgálható; a Bank és a más pénzintézetek valamennyi hiteltermék vonatkozásában tanúsított magatartása szempontjából sem alkalmasak ezek a további bizonyítékok a konkrét megtévesztő kommunikáció, kereskedelmi gyakorlat körülhatárolására, meghatározására. Utalt a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 36.Kpk.46.173/2014/4., 36.Kpk.46.381/2014/4., 39.Kpk.45.332/2016/5. számú eseti döntésire, idézve a bejelentéssel kapcsolatos eljárások sajátosságai kapcsán tett bírósági megállapításokat.

A felperesek bizonyítási indítvánnyal éltek, kérték az alperesi védiratban hivatkozott három bírósági döntés beszerzését a perben, mert azokra az anonimizált bírósági döntések körében nem tudtak eredményes lekérdezést tenni. Bizonyítékként hivatkoztak a tárgyalást követően benyújtott 7 Sigma Kft. által készített tanulmányra.

A Fővárosi Törvényszék megállapította, hogy a felperesek keresete nem alapos az alábbiak szerint.

A Fővárosi Törvényszék az alperes végzésének a felülvizsgálata során közigazgatási perben járt el, amelyre a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.), valamint a perbeli esetben a bíróság hatásköre szempontjából a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpvt.) 43/H. §-ának (10) bekezdése az irányadó.

A jelen ügyben az eljárási szabályokra a Tpvt., míg a döntés anyagi jogi alapjaira az Fttv. rendelkezései az alkalmazandók. A tárgyi esetben az alperes a végzését egyrészt a Tpvt. bejelentés vizsgálatára irányuló eljárása szabályai közt rendezett, Tpvt 43/H § (7) bekezdés b) pontja, és c) pont cb) alpontja, valamint az Fttv. 13. §-a alapján hozta meg. Az első két jogszabályhely értelmében megállapította, hogy versenyfelügyeleti eljárás megindításának a feltételei nem állnak fenn, illetve, hogy – a bejelentésben foglaltakkal azonos tényállás és változatlan jogi szabályozás mellett - a bejelentésben foglaltakat már elbírálta, míg az utóbbi, az Fttv. 13. §-ával összefüggő megállapítása az volt, hogy a jogsértőnek állított kereskedelmi gyakorlat megvalósulását követően 3 éven túl került előterjesztésre a bejelentés.

Mindezeknek azért van jelentősége, mert a közigazgatási perben a bíróságnak is abban a körben kell vizsgálódnia, hogy a bejelentéssel kapcsolatos eljárás mikénti lezárásának ezen indokai jogszerűek voltak-e, a támadott végzés eljárásjogi és anyagi jogi szempontból törvényes-e, és mindezeket abban a körben kell vizsgálat tárgyává tenni a bíróságnak, amilyen körben azt a felperesek keresete tartalmazza. A közigazgatási perben továbbra is irányadó, a Kp. talaján is, hogy a Kp. 85. § (1) bekezdése szerint a kereset korlátai között vizsgálja a közigazgatási cselekmény jogszerűségét a bíróság.

A jelen közigazgatási jogvita kereteinek iménti rögzítése azért is fontos, mert e keretekből következően a bíróság nem folytathatja le érdemben az állított tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat megvalósulását feltáró vizsgálatot, hanem döntése kizárólag arra szorítkozhat, hogy - amennyiben az eljárás megszüntetésének vagy annak a megállapításnak a feltételei hiányoztak, hogy a versenyfelügyeleti eljárás indításának nincs alapja, akkor - eltérő jogi álláspontja alapján az alperes végzését megsemmisíti vagy hatályon kívül helyezi és új eljárásra kötelezi az alperest. Ezeket a

rendelkezéseket is azonban a bíróság – a fenti feltételek teljesülése esetén, egy alapos kereset alapján – csak annak érdekében teheti meg, hogy az alperest további vizsgálatra kötelezze, maga a bíróság nem dönthet a kifogásolt kereskedelmi gyakorlat megtévesztő voltáról. Kizárólag egy esetleges versenyfelügyeleti eljárást megelőző fázisról, a bejelentéssel kapcsolatos eljárásról, annak eredményeként hozott döntés jogszerűségéről foglalhat állást.
A Fővárosi Törvényszék is hivatkozik arra, hogy a kialakult bírósági gyakorlat – így az alperes által a védiratban idézett bírósági döntések is – akként tekint a bejelentéssel kapcsolatos eljárásra, melynek során az alperes arról dönt, hogy a bejelentés alapját képező magatartás valószínűsíthetően olyan jogsértő tevékenységnek minősül-e, amely a közérdek védelme céljából szükségessé teszi a versenyfelügyeleti eljárás indítását. A hivatkozott eseti döntések beszerzésére vonatkozó bizonyítási indítványt, mint szükségtelent a bíróság mellőzte, mert azok védiratban idézett tatalmát a felperesek megismerhették, megvolt a lehetőségük, hogy e tartalmakra az észrevételüket megtegyék. A döntéseket a bíróság is csak az ilyen módon ismertetett részei vonatkozásában és csak a fenti alapvetés miatt vette figyelembe.

A perbeli esetben tehát a bírósági felülvizsgálat alapját a Tpvt. 43/H. § (10) bekezdése jelenti, miszerint a 43/H. § (7) bekezdés b) és c) pontja szerinti végzést kizárólag a bejelentő támadhatja meg közigazgatási perben a közléstől számított 8 napon belül. A közigazgatási perben a bírósági eljárásra vonatkozó szabályokat azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogyha *a bíróság* álláspontja szerint a (7) bekezdés a) pontja alkalmazásának van helye, a vizsgálót *a vizsgálat* 30 napon belül történő *elrendelésére kötelezi.*

A Tpvt. 43/H. § (7) bekezdés
a) pontja szerint a bejelentés beérkezését követő naptól számított két hónapon belül a vizsgáló a Tpvt. 67. § (2), (3) vagy (5) bekezdése alapján vizsgálatot rendel el,
b) pontja alapján megállapítja, hogy a bejelentésben foglalt, illetve a bejelentés alapján lefolytatott eljárásban beszerzett adatok alapján a versenyfelügyeleti eljárás megindításának a 67. § (2), (3) vagy (5) bekezdésében meghatározott *feltételei nem állnak fenn.*
c) pontja értelmében az *eljárást megszünteti*, ha a bejelentésben foglaltak tekintetében
cb) a Gazdasági Versenyhivatal a bejelentésben foglaltakat - a bejelentésben foglaltakkal azonos tényállás és változatlan jogi szabályozás mellett - már elbírálta.

A Tpvt. 67. § (2) bekezdése szerint a vizsgáló végzéssel vizsgálatot rendel el, a Gazdasági Versenyhivatal hatáskörébe tartozó, valószínűsíthetően jogsértő magatartás észlelése esetén, ha a közérdek védelme versenyfelügyeleti eljárás lefolytatását szükségessé teszi.

A jelen perben is tehát arra szorítkozott a bíróság, hogy azt vizsgálja meg: azok az indokok, amelyeket az alperes végzése tartalmazott – így amelyek miatt a versenyfelügyeleti eljárás indításának a feltételeit nem látta fennállónak az alperes, vagy amelyek okán az eljárás megszüntetéséről döntött, - azok jogszerűek voltak-e.
A felpereseket terhelte a bizonyítási teher a Kp. 78. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 256. § (1) bekezdése szerint. Ez alapján a perben jelentős tényeket annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valósnak fogadja el (a továbbiakban: bizonyítási érdek), továbbá a bizonyítás elmaradásának vagy sikertelenségének a következményeit is ez a fél viseli.
Hangsúlyozandó, hogy ezeknek a felperesek által bizonyítandó tényeknek, körülményeknek, adatoknak a köre is csak úgy határozható meg és a felperesek keresetéből csak az vizsgálható az

előzőek alapján, amelyekre hivatkozással azt állítják a felperesek, hogy megalapozták volna az alperes döntésével szemben a versenyfelügyeleti eljárás indítását.

A Tpvt. 2. §-a a tisztességtelen verseny tilalmával, a versenykorlátozási tilalmakkal hozza összefüggésbe a jogszabály alá tartozó magatartásokat, míg a felperesek által kifogásolt bejelentetti tevékenység az Fttv., vagyis a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmára vonatkozó szabályok alapján ítélhető meg. Az Fttv. 1. § (1) bekezdése szerint ez a törvény állapítja meg az áruhoz kapcsolódó, a kereskedelmi ügylet lebonyolítását megelőzően, annak során és azt követően a fogyasztóval szemben alkalmazott kereskedelmi gyakorlatokra, valamint az ilyen kereskedelmi gyakorlat tekintetében alkalmazott magatartási kódexekre vonatkozó követelményeket, és az azok megsértésével szembeni eljárás szabályait. Az Fttv. 1 § (3) bekezdés a) pontja alapján nem terjed ki e törvény a szerződés létrejöttére, érvényességére és joghatásaira, valamint a kereskedelmi gyakorlattal összefüggésben felmerülő polgári jogi igényekre

A Fővárosi Törvényszék a kiemelt jogszabályi rendelkezések alapján rögzíti, hogy az Fttv. az európai közösségi jogi kötelezettségből eredt, az Fttv. a belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól szóló 2005/29/EK Európai Parlamenti és Tanácsi irányelv (a továbbiakban: Irányelv) átültetését szolgálta. Ahogy az Fttv. miniszteri indokolása is megállapítja, az Fttv. hatálya alóli kivételek az Irányelv (9) preambulum bekezdésével és 3. cikke (2) és (10) bekezdésével összhangban kerültek megállapításra. Ennek során a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok tilalmát rögzítő, és e tilalom megfelelő érvényre juttatását biztosító közjogi típusú szabályozás egyértelműen elhatárolásra kerül a vállalkozás–fogyasztó kapcsolat *szerződési jogi* vonatkozásaitól, amelyek bírósági hatáskörbe tartoznak.

A felperesek kérelmét ezért a bíróság elsőként annak tükrében vizsgálta, hogy az alperes végzése megfelelően tartalmazza-e, a 3 év, mint az Fttv. 13. §-ában foglalt határidő elteltére vonatkozó megállapítást Másodsorban, hogy helytálló-e a további fogyasztók és más pénzintézetekkel kapcsolatos bejelentés kapcsán az alperes megállapítása. Harmadsorban pedig azt kellett a bíróságnak vizsgálat tárgyává tenni, hogy egyes tárgyi bejelentésbeli elemek vonatkozásában a felperesek már korábban azonos tényállás és jogi szabályozás mellett kezdeményezték-e a bejelentéssel kapcsolatos eljárást.

A Fővárosi Törvényszék megállapította, hogy az alperes végzése mindhárom fenti kérdés tekintetében jogszerű, mind eljárásjogi, mind anyagi jogi szempontból törvényes, az ezen döntéshez szükséges tényállást az alperes megfelelően feltárta, bizonyította, a feltárt tényekből levont jogi következtetései helyesek voltak, azokkal a Fővárosi Törvényszék is egyetértett.

Lényeges, hogy a felperesek, mint fogyasztók éltek bejelentéssel a Bank, valamint a Bankszövetség nevezett magatartásával szemben, maga az Fttv. is a fogyasztók védelmét helyezi a középpontba. Az e törvényben használt fogalmak az Irányelv fogalmi rendszerének megfelelően kerültek a meghatározásra „a fogyasztó" fogalmának funkcionális megközelítésében az irányadó kritérium a „laikus" -ként történő eljárás. Összhangban az irányelvi szabályozás személyi hatályával, fogyasztónak természetes személy minősülhet, a szabályozásban biztosított védelem csak erre a személyi körre terjed ki, ez nem érinti azt, hogy a fogyasztó–vállalkozás reláción túlmutató körben létezik a Tpvt. tisztességtelen eljárást tiltó szabályozása. A „vállalkozás" pedig ennek párjaként a fogyasztóval szemben álló professzionális fél; bármely jogalany (természetes személy, jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet), aki a kereskedelmi gyakorlat tekintetében önálló foglalkozásával vagy gazdasági tevékenységével összefüggő célok érdekében jár el.

Ennek megfelelően szabályozza az Fttv. 2. § a az egyes fogalmakat, az Fttv. 2. § a) pontja értelmében e törvény alkalmazásában fogyasztó: az önálló foglalkozásán és gazdasági tevékenységén kívül eső célok érdekében eljáró természetes személy; ugyan ezen jogszabályhely b) pontja alapján vállalkozás: aki a kereskedelmi gyakorlat tekintetében önálló foglalkozásával vagy gazdasági tevékenységével összefüggő célok érdekében jár el.

Az Fttv 2. § d) pontja szerint kereskedelmi gyakorlat: a vállalkozásnak, illetve a vállalkozás érdekében vagy javára eljáró személynek az árufogyasztók részére történő értékesítésével, szolgáltatásával vagy eladás ösztönzésével közvetlen kapcsolatban álló magatartása, tevékenysége, mulasztása, reklámja, marketing tevékenysége vagy egyéb kereskedelmi kommunikációja.
Ugyanezen jogszabályhely h) pontja alapján *ügyleti döntés:* a fogyasztó arra vonatkozó döntése, hogy kössön-e, illetve hogyan és milyen feltételek mellett kössön szerződést, továbbá, hogy gyakorolja e valamely jogát az áruval kapcsolatban.

A kiemelt jogszabályi értelmező rendelkezések alapján – és annak vizsgálatával, hogy az alperes végzése megfelelően tartalmazza-e a *3 év, mint az Fttv. 13. §-ában foglalt határidő* elteltére vonatkozó megállapítást- a bíróság a következőkre mutat rá.

Az Fttv. 13. §-a szerint az eljárás a jogsértő kereskedelmi gyakorlat megvalósulását követő három éven túl nem indítható meg. Ha a jogsértő magatartás folyamatos, a határidő a magatartás abbahagyásakor kezdődik. Ha a jogsértő magatartás azzal valósul meg, hogy valamely helyzetet vagy állapotot nem szüntetnek meg, a határidő mindaddig nem kezdődik el, amíg ez a helyzet vagy állapot fennáll.

Az állított megtévesztő tevékenység vagy mulasztás szempontjából annak van jelentősége, hogy a fogyasztó mely ügyleti döntésére, mikor és milyen hatással volt a kifogásolt magatartás A perbeli esetben az alperes helytállóan érvelt azzal, hogy a deviza elszámolási alapú kölcsön felvétele mint ügyleti döntés kapcsán tették meg a bejelentésüket a felperesek, a szerződéskötés előtt és során tanúsított bejelentetti tájékoztatásokat sérelmezve. A Fővárosi Törvényszék hozzáteszi, hogy ebben az esetben az ügyleti döntés szükségszerűen úgy értelmezhető, hogy az a szerződéskötési folyamat során alakult ki a felperesekben, a szerződéssel a felperesek az igényelt hitelt megkapták, céljának megfelelően felhasználhatták. Ezt követően a kölcsön törlesztésének időszaka indul, amelynél a teljesítéssel kapcsolatos kérdések merülnek fel, a már megkötött szerződéssel kapcsolatos, polgári jogban meghatározott jogok és kötelezettségek kerülnek előtérbe úgy mint együttműködési kötelezettség stb. A Fttv. 2. § h) pontjának második fordulata elismeri, hogy a szerződés megkötését követően, akár a teljesítés során is lehetnek olyan ügyleti döntések, amelyekkel kapcsolatban felmerülhet a jogsértő kereskedelmi gyakorlat (ügyleti döntés:„a fogyasztó arra vonatkozó döntése, hogy gyakorolja-e valamely jogát az áruval kapcsolatban"), de ehhez a fogyasztót megillető valamely jog gyakorlása kapcsolódik. A gyakorlatban példaként az elállási jog gyakorlása lehet ilyen. Látható, hogy a perbeli esetben a kifogásolt magatartások nem tartoznak ebbe a körbe. A hiteltermék népszerűsítésénél, a kölcsön felvételénél adott, – vagy a bejelentésben foglalt állítás szerint elhallgatott – információk magát a kölcsön igénybevételét, az erre vonatkozó felperesi ügyleti döntés meghozatalát befolyásolhatták. A kölcsön felvétele kapcsán tehát kizárólag azok a tájékoztatások bírnak jelentőséggel, amelyek a szerződéskötés során merültek fel. A felperesek a keresetükben sem tudták alátámasztani, hogy a bejelentettek kifogásolt magatartása folyamatos lenne, vagyis, hogy a felperesek saját ügyleti döntésének meghozatala, tehát a kölcsön felvétele időpontjától kezdve fennállna. A folyamatosság bizonyítására nem alkalmasak a keresetlevélben külön kiemelt, Kovács

Levente által írt tanulmányból idézettek, a felpereseknek 2016. évben a Bankkal folytatott levelezésében foglaltak, vagy a benyújtott cikkek, mert ezek nem a felperesek ügyleti döntése meghozatalának pillanatában merültek fel. Az egyes tanulmányok a piacon *utóbb* kialakult helyzetet elemzik, sok évvel azután, hogy a devizakölcsönt a felperesek felvették, vagy széles körben népszerűek voltak a devizahitel konstrukciók. A felperesek keresete ezért e körben nem alapos, a 2007. április 26-i szerződéskötésükhöz képest az eljárás megindíthatóságára irányadó 3 éves időtartam már eltelt.

Másodsorban a bíróságnak azt kellett vizsgálni, hogy megfelelő volt-e *a további fogyasztók és más pénzintézetekkel kapcsolatos bejelentés* kapcsán az alperes megállapítása. Ezzel összefüggésben a bíróság kiemeli, hogy az alperes nem követett el eljárási hibát, nem sértette meg - a keresetben írtakkal szemben - a tényállás feltárási kötelezettséget. Az alperes bejelentéssel kapcsolatos eljárásban hozta meg a végzését, és csak annyiban terhelte a fenti kötelezettség, hogy a meghozható döntés szempontjából tárja fel a releváns tényeket A bejelentésben a felperesek nem neveztek meg további konkrét pénzintézeteket, konkrét hiteltermékeket, olyan pontosan körülhatárolt módon, hogy abból - adott időpontban hozott fogyasztói ügyleti döntésekre, meghatározott módon befolyást gyakorló – tájékoztatási gyakorlat lett volna körvonalazható. A bejelentéssel kapcsolatos eljárás kereteit a felperesek kívánták úgy tágítani, hogy egy minden konkrétumtól mentes, általános, valamennyi hiteltermékre kiterjedő vizsgálatot rendeljen el az alperes, holott nem ez volt a jogalkotó célja a bejelentéssel kapcsolatos eljárás megalkotásával. Az eljárás azt szolgálja, hogy az adott áru- és földrajzi piacon adott időpontban tanúsított, konkrét, az ügyleti döntésre befolyással bíró kereskedelmi gyakorlat alapján, versenyjogsértés esetén, ha a közérdek védelme indokolja, a versenyhatóság vizsgálatot rendelhessen el. Nem volt lehetőség ezért a felperesek által állított módon sem (meghallgatás, iratok bekérése stb.) további tényállási elemek tisztázására és annak felajánlása is szükségtelen volt, - amely a perben hangzott el, - hogy a felperesek valamennyi hitelintézettel kapcsolatos iratot összegyűjtenek és benyújtanak az alperesnek. Az alperes a végzésében részletesen levezette, hogy az egyes pénzintézetek különböző időpontokban, időről időre eltérő hiteltermékekkel jelennek meg, ezekhez eltérő tájékoztatások, népszerűsítő kampányok, kereskedelmi kommunikáció kapcsolódik. Megindokolta, hogy álláspontja szerint a versenyfelügyeleti eljárás indításának a feltételei miért nem álltak fenn e körben, indokolása okszerű volt. A felperesek a keresetükben sem tértek el azon álláspontjuktól, hogy az általuk behatárolt körben tett hivatkozásaik alkalmasak lettek volna a vizsgálat elrendelésére. Állították, hogy a GVH a hatáskörével nem kívánt élni. Ezzel szemben a bíróság megállapította, hogy az alperes a bejelentéssel kapcsolatos eljárásban megfelelően gyakorolta - az ezen eljárásban biztosított - hatáskörét és jogszerűen hozta meg a végzését, amely szerint a versenyfelügyeleti eljárás indításának a feltételei e vonatkozásban sem álltak fenn; az alperes felé - az általános bejelentés alapján - nem volt valószínűsített olyan konkrét versenyjogsértés, amely eltérő döntés meghozatalát eredményezhette volna. Erre nem voltak alkalmasak a felperesek által a per során csatolt dokumentumok sem, azok – ahogy helytállóan az alperes rögzítette – a történeti tényálláshoz tartozóak. A devizahitel piac általános alakulását írják le, vagy mutatják be. A felperesek keresete e körben sem volt alapos.

Harmadsorban kellett a bíróságnak az *eljárás megszüntetése* kapcsán állást foglalnia a felperesek keresete tükrében. A felperesek bemutatták - csatolva a B-0043/2011. számú végzést, - hogy mire terjedt ki a korábbi bejelentés. Ebből megállapította a Fővárosi Törvényszék, hogy a korábbi eljárásban megjegyzés szintjén szerepelt az árfolyam alakulásával kapcsolatos bejelentői előadás (B-0043/2011. számú végzés 2. oldal 5. pont), miszerint a svájci frank árfolyama a vártnál nagyobb mértékben módosult. Továbbá a korábbi bejelentés is a felperesek 2007. április 26-i szerződéskötésével volt kapcsolatos, a hitelfelvétel során a Bank által tanúsított magatartással: azzal,

hogyan népszerűsítette az adott hiteltermékét, a bejelentés szerint információt hallgatott el, a valóságosnál kedvezőbbnek tüntette fel a fogyasztó által választott – a bejelentésben foglalt állítás szerint a Bank számára alacsonyabb kockázatot jelentő – konstrukciót. A korábbi bejelentéssel kapcsolatos eljárást az alperes végzésében azzal zárta le, hogy megállapította: a versenyfelügyeleti eljárás indításának feltételei nem álltak fenn. Ehhez képest a jelen perben támadott végzése helytállóan rögzítette – figyelemmel a bejelentések részbeni átfedésére - , hogy az azonos ténybeli és jogi szabályozás miatt egyes kifogásokat már elbírált a korábbi bejelentéssel kapcsolatos eljárásban. A felperesek ugyan helytállóan hivatkoztak arra, hogy abban az értelemben nem bírálhatott el bejelentést az árfolyamkockázat kérdésében az alperes korábban, hogy 2011. évet követően keletkeztek egyes bejelentésben hivatkozott tanulmányok, cikkek stb., de láthatóan a 2007. április 26-i szerződéskötésükkel kapcsolatban a tájékoztatásokat, a Bank magatartását a felperesek már 2011. évben is kifogásolták. E vonatkozásban az eljárás megszüntetéséről jogszerűen rendelkezett az alperes a Tpvt. 43/H § (7) bekezdés c) pont cb) alpontja alapján. Nem történt tehát olyan eljárási hiba, amely az ügy érdemére kihatott volna és az alperesi végzés hatályon kívül helyezését megalapozta volna, a felperesek keresete e körben sem volt alapos.

Mindezek alapján a Fővárosi Törvényszék a felperesek keresetét a Kp. 88. § (1) bekezdés a) pontja alapján elutasította.

A felperesek pervesztesek lett, ezért a Pp. 83. § (1) bekezdés alapján kötelesek viselni az alperes perköltségét. A kamarai jogtanácsossal mint jogi képviselővel eljáró alperes a díját a költségjegyzékkel felszámította. A 6 munkaóra felmerülését a bíróság elfogadta, e munkaórák a felperesi beadványok áttanulmányozásával, a védirat elkészítésével felmerült jogi munkákat, a tárgyalási jelenlétet takarják. A perköltség összege a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendeleten alapul, figyelemmel az IM rendelet 1. § (1) bekezdésére, miszerint e rendelet hatálya a kamarai jogtanácsos munkadíjának és készkiadásainak felszámítására és megállapítására is kiterjed. Az IM rendelet 3. § (3) bekezdése szerint, ha a pertárgy értéke a (2) bekezdés szerinti eljárásban nem állapítható meg, a munkadíj minden megkezdett tárgyalási óránként, valamint az ügyvédnek az eljárást megelőző és a tárgyaláson kívül végzett igazolt tevékenységéért óránként 5 000 forint, de legalább 10 000 forint. Mindezzel összefüggésben a bíróság az óránkénti 5 000 forintos munkadíj igényt a 6 óra elszámolásával nem tartotta aránytalannak, eltúlzottnak.

Tekintettel arra, hogy a Tpvt. 43/H. § (10) bekezdése a bíróság végzése elleni perorvoslatot zárja ki, és a jelen esetben a bíróság a közigazgatási perben ítélettel döntött, így az ítélet ellen a Kp. 99. § (2) bekezdése alapján biztosította a fellebbezési jogot. Eszerint ha a törvény eltérően nem rendelkezik, a törvényszék elsőfokú ítélete ellen fellebbezésnek van helye. A Tpvt. 43/H. § (10) bekezdés szerinti perben a természetes személy bejelentő számára a jogi képviselet nem kötelező.

Budapest, 2019. július 2.

Ságiné dr. Márkus Anett s.k.	dr. Barsi-Fodor Bea s.k.	dr. Bíró Péter s.k.
tanácselnök, előadó bíró	bíró	bíró

Ítélethirdetés a Fővárosi Törvényszéken - 2019.07.02 - film

Sikerült rögzíteni a ítélet kihirdetést és a szóbeli indoklást is:

Devizahiteles GVH tárgyalás - AZ ÍTÉLET - 2019.07.02

https://www.youtube.com/watch?v=7OAwPe5Mhcs&feature=emb_logo

Fellebbezés a Kúriánál 2019.07.12.

Tisztelt Kúria!

Felperes: Szabó József (...) és Szabóné … (…)

Alperes: Gazdasági Versenyhivatal (1054 Budapest, Alkotmány utca 5.)

Az elsőfokú ítélet száma: 107.K.700.149/2019/9
Eljáró bíróság: Fővárosi Törvényszék, mint elsőfokú bíróság

A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 7.§ (2) pontja alapján a fellebbezésünket a Kúriának címezve, a Fővárosi Törvényszéken nyújtjuk be.

A fellebbezésünket az alábbi jogszabályok megsértésére alapozzuk:

2017. évi I. törvény a közigazgatási perrendtartásról
A bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben, a megelőző eljárásban megállapított tényállással összevetve értékeli. (78.§ (2)).

2016. évi CXXX. törvény a polgári perrendtartásról
A bíróság közreműködők nyilatkozatainak valós tartalmát tisztázza (278.§ (2).
A bíróság a perben jelentős tényeket a felek tényállításainak és perben tanúsított magatartásának, valamint a per tárgyalása során megismert bizonyítékoknak és egyéb peradatoknak az egybevetése, egyenként és összességében történő értékelése alapján a meggyőződése szerint állapítja meg (279. § (1).

A fellebbezésünkre a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 100.§ (1) pontjára hivatkozva nyújtjuk be: A fellebbezést - ha törvény eltérően nem rendelkezik - az ítélet közlésétől számított tizenöt napon belül az elsőfokú bíróságnál kell benyújtani.

Mivel jogi képviselő nélkül járunk el, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 107.§ (1) pontjára hivatkozva mindenképpen kérjük tárgyalás megtartását.

Amennyiben a fellebbezésünk kiegészítésre vagy kijavításra szorul, vagy bármely előírt feltételnek nem felel meg, hivatkozva a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 104.§ (1) pontjára, kérjük a Kúriát, szólítson fel bennünket a hiányok pótlására.

Kérjük, vegyék figyelembe, hogy jogi képviselő nélkül járunk el ügyünkben, nincs semmilyen jogi végzettségünk. A másodfokú bíróság a megállapított tényekből az elsőfokú bíróságtól eltérő jogi következtetést vonhat le, a megállapított tényeket másként minősítheti (369.§ (3 c)

Szeretnénk jelezni a Kúriának, hogy a bíróságok honlapján nem találtunk a fellebbezésünknek megfelelő „papír alapú nyomtatványt". A honlap tájékoztatása szerint a járásbírósági hatáskörbe tartozó perekben kötelező a nyomtatványok használata – ezt mi úgy értelmezzük, hogy esetünkben nem szükséges semmilyen nyomtatvány használata (mivel jelen fellebbezés nem járásbírósági hatáskör). https://birosag.hu/eljarasok-nyomtatvanyai/polgari-kozigazgatasi-papir-alapu-nyomtatvanyok

A fellebbezésünket jogi képviselő nélkül adjuk be a Fővárosi Törvényszék ítélete alapján: „Tekintettel arra, hogy a Tpvt. 43/H.§ (10) bekezdése a bíróság végzése elleni perorvoslatot zárja ki, és a jelen esetben a bíróság a közigazgatási perben ítélettel döntött, így az ítélet ellen a Kp. 99.§ (2) bekezdése alapján biztosította a fellebbezési jogot. Eszerint ha a törvény eltérően nem rendelkezik, a törvényszék elsőfokú ítélete ellen fellebbezésnek van helye. A Tpvt 43/H. § (10) bekezdés szerinti perben a természetes személy bejelentő számára a jogi képviselet nem kötelező."

I. Előzmények

2019. január 2.-án tettünk a Gazdasági Versenyhivatalnál fogyasztói bejelentést devizahiteles ügyben. Részletek:
„Bejelentésünk arra irányul, hogy a GVH vizsgálja ki, milyen módon tévesztették meg és csapták be az emberek százezreit a bankok a devizahitel tulajdonságainak ismertetése során, az árfolyamkockázat ismertetése során.
Az Európai Parlament és a Tanács a 2005/29/EK irányelvet 2005. május 11.-én fogadta el. Az irányelv számunkra fontos, két megtévesztési formát ír le:
„6. cikk Megtévesztő tevékenységek. Megtévesztőnek minősül a kereskedelmi gyakorlat, amennyiben hamis információt tartalmaz, és ezáltal valótlan, vagy bármilyen módon – ideértve a megjelenítés valamennyi körülményét – félrevezeti vagy félrevezetheti az átlagfogyasztót, még akkor is, ha az információ az alábbi elemek közül egy vagy több tekintetében tényszerűen helytálló, és feltéve bármelyik esetben, hogy ténylegesen vagy valószínűsíthetően arra készteti a fogyasztót, hogy olyan ügyleti döntést hozzon, amelyet egyébként nem hozott volna meg."

„Megtévesztőnek minősül a kereskedelmi gyakorlat akkor is, ha az tényszerű összefüggésében, sajátosságaira és körülményeire figyelemmel, az átlagfogyasztót ténylegesen vagy valószínűsíthetően olyan ügyleti döntés meghozatalára készteti, amelyet egyébként nem hozott volna meg."
„7. cikk Megtévesztő mulasztások. (1) Megtévesztőnek minősül az a kereskedelmi gyakorlat, amely a ténybeli körülmények alapján – figyelembe véve annak valamennyi jellemzőjét és feltételét, valamint kommunikációs eszközeinek korlátait is –, az átlagfogyasztó tájékozott ügyleti döntéséhez szükséges jelentős információkat hagy ki, és ezáltal – a körülményektől függően – ténylegesen vagy valószínűsíthetően ahhoz vezet, hogy az átlagfogyasztó olyan ügyleti döntést hoz, amelyet egyébként nem hozott volna. (2) Megtévesztő mulasztásnak minősül az is, ha a kereskedő az (1) bekezdésben említett jelentős információt hallgat el, vagy azt homályos, érthetetlen, félreérthető, vagy időszerűtlen módon bocsátja rendelkezésre, figyelembe véve az említett bekezdésben leírt szempontokat, illetve ha nem nevezi meg az adott kereskedelmi gyakorlat kereskedelmi célját, amennyiben az a körülményekből nem derül ki, és amennyiben ez bármelyik esetben ténylegesen vagy valószínűsíthetően ahhoz vezet, hogy az átlagfogyasztó olyan ügyleti döntést hoz, amelyet egyébként nem hozott volna.

Megengedhetetlen egyeztetés volt a bankrendszer részéről (15. melléklet), hogy megbeszélték egymással azt, hogy egyformán semmitmondó, félrevezető árfolyamkockázat tájékoztatásokat nyújtanak a fogyasztóknak: „A bankok mindenesetre fontosnak tartották, hogy e nyilatkozatok minden banknál egységesek legyenek, nehogy az ügyfél utólag – bukás esetén – azt mondhassa, hogy egy másik bank szövege sokkal jobban feltárta a kockázatot, s annak alapján nem vette volna fel a hitelt."
Az egyeztetett, megtévesztő árfolyamkockázat ismertetés eredményeképpen több százezer család „bukott" és került végrehajtási eljárás alá. A „bukottak" közt vagyunk mi is.

Megtévesztő mulasztás volt a bejelentett (1) vállalkozás részéről, hogy a devizahitel alapvető tulajdonságát nem közölte velünk. Azért mert a magyar banki kamatnál alacsonyabb a svájci kamat, az nem csak azt jelenti, hogy alacsonyabb a CHF elszámolású kölcsön havi törlesztő részlete, hanem azt is jelenti, hogy a forint egészen biztosan gyengülni fog. Ez egy alapvető gazdasági törvényszerűség. Dr. Lóránt Károly mérnök-közgazdász, a Magyar Közgazdasági Társaság tagja, 2014-ben egy riportban (16. melléklet) így foglalta össze a lényeget: előbb-utóbb a magasabb inflációjú ország pénze le fog értékelődni.

Ezzel az információval 2007-ben kellett volna rendelkeznünk.

Esetünkben a bejelentett (1) vállalkozás megtévesztése 2007 elején kezdődött és a mai napig is tart. Több százezer banki károsult esetében a szerződéskötés előtti tájékoztatás a megtévesztés kezdő időpontja.

Az alábbi tényekkel nem voltunk a szerződéskötés során tisztában:
Az hogy a CHF elszámolású törlesztő részlet összege alacsonyabb, mint a szerződéskötés során számunkra elérhető forint kölcsön törlesztő részlete, csak egy pillanatnyi, kedvező állapot. Arra kell számítani, hogy a CHF elszámolású kölcsön kölcsön törlesztő részlete egyre magasabb lesz, egy idő után meghaladja a forint kölcsön törlesztő részletét.
Nem tudtuk, hogy eltérő a két kölcsön „törlesztési karakterisztikája".
Nem tudtuk, hogy végeredményben a deviza elszámolású kölcsön nem kedvezőbb, mint a forintkölcsön.
Elhallgatta bejelentett (1) vállalkozás, hogy egyértelműen folyamatos és jelentős CHF árfolyam erősödésre kell számítanunk.
Elhallgatta előlünk bejelentett (1) vállalkozás, hogy a futamidő utolsó szakaszában, több éven keresztül egyértelműen magasabb összegű törlesztő részlet várható, mint ha forint kölcsönt választanánk.
A bank a jövedelmi adataink alapján azt állapította meg, hogy tudjuk fizetni majd a havi törlesztő részleteket.
Elhallgatta előlünk bejelentett (1) vállalkozás, hogy saját maga is számolja, hogy milyen devizaárfolyam várható (határidős árfolyam), és ez alapján egyértelműen CHF erősödésre lehet számítani.
Elhallgatta előlünk bejelentett (1) vállalkozás, hogy megtévesztő az, hogy az elmúlt években stabil CHF árfolyamot tapasztalunk, mivel csupán arról van szó, hogy a forint árfolyama kevésbé romlott, mint arra számítani lehetett.
Elhallgatta előlünk bejelentett (1) vállalkozás, hogy a forint 20-30%-kal felülértékelt.
Elhallgatta előlünk bejelentett (1) vállalkozás, hogy a BÉT számítása alapján 2014 végére 256 forintos CHF árfolyam várható."
A fogyasztói bejelentésünkben a „bejelentett (1) vállalkozás" az Erste Bank Hungary Zrt-t jelenti.

A fogyasztói bejelentésünket a Gazdasági Versenyhivatal Ügyfélszolgálati Irodájában Bauer Magdolna vizsgáló, 2019. február 6.-án, B/14-01/2019 iktatószámú végzésében elutasította. Részletek az elutasítás indoklásából:
„Az Fttv. 13.§ (1) bekezdése szerint az eljárás a jogsértő kereskedelmi gyakorlat megvalósulását követő három éven túl nem indítható meg. Ha a jogsértő magatartás folyamatos, a határidő a magatartás abbahagyásakor kezdődik. Ha a jogsértő magatartás azzal valósul meg, hogy valamely helyzetet vagy állapotot nem szüntetnek meg, a határidő mindaddig nem kezdődik el, amíg ez a helyzet vagy állapot fennáll.

A bejelentésben foglalt információk alapján az Erste Bank és a Bankszövetség (a továbbiakban együtt: bejelentettek) azon magatartása tekintetében, mely szerint a bejelentők 2007. áprilisi szerződéskötését megelőzően, illetve annak során megtévesztő tájékoztatást nyújtottak, illetve a bejelentők tájékozott ügyleti döntéséhez szükséges, és ezért jelentős információt elhallgattak, elrejtettek vagy azokat időszerűtlen módon bocsátottak a bejelentők rendelkezésére a devizaelszámolási alapú hitelek árfolyam-kockázatra vonatkozásában – különös tekintettel a devizában nyilvántartott hitelkonstrukciók jellegére, a törlesztő részletek, továbbá a forint és a svájci frank árfolyamának alakulására, a fogyasztók futamidő alatti veszteségeire – a Gazdasági Versenyhivatal megállapította, hogy a kifogásolt magatartások, azaz a bejelentettek kereskedelmi gyakorlatának tanúsítása óta három és eltelt, melyre tekintettel az Fttv. 13. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezésre figyelemmel nincs helye versenyfelügyeleti eljárás indításának.

A bejelentők által a Gazdasági Versenyhivatal rendelkezésére bocsátott információk alapján nem állnak rendelkezésre a valószínűsítés szintjét elérően arra vonatkozó bizonyítékok, hogy az Erste Bank és a további meg nem nevezett bankok a piacon elérhető hiteltermékeiket a fogyasztók számára a kereskedelmi kommunikációjukban foglaltaknak nem megfelelően kommunikációval népszerűsítették. Mindezek alapján a bejelentők által megjelölt valamennyi deviza-elszámolású hitelterméket érintően a kifogásolt általános kereskedelmi gyakorlatok tekintetében az Fttv. 3. § (1) bekezdésében meghatározott tilalom sérelme a bejelentésben foglaltak alapján nem valószínűsíthető.

A Gazdasági Versenyhivatal végül megállapította, hogy a bejelentésben foglaltak azon része tekintetében, miszerint a bejelentett Erste Bank a bejelentők kölcsönszerződésének kötését megelőzően, valamint a kölcsönszerződés megkötése során a lakáskölcsön termékeit úgy népszerűsítette, hogy kedvezőbbnek, előnyösebbnek tüntette fel a svájci frank elszámolási alapú hitelkonstrukciót, mint a forint elszámolási alapút, Szabó József bejelentő bejelentése alapján az Erste Bank vonatkozásában már elbírálta, és e bejelentés alapján folytatott eljárása során megállapította, hogy a versenyfelügyeleti eljárás megindításának feltételei nem állnak fenn. Mindezekre tekintettel a Gazdasági Versenyhivatal megállapította, hogy a bejelentésben foglaltakat – azonos tényállás és változatlan jogi szabályozás mellett a bejelentők ezen kifogását már elbírálta, - a bejelentéssel kapcsolatos eljárást e vonatkozásban megszünteti.

Szabó József bejelentő (a továbbiakban: bejelentő) 2011. január 17. napján a Tpvt 43/H. § (1) bekezdése szerinti bejelentést nyújtott be a Gazdasági Versenyhivatalhoz …. különféle címszavak alatt ellenszolgáltatás nélkül több költségelemet is felszámolt … számára előnyös, torz számítást alkalmazott abból a célból, hogy saját nyereségét maximálja … a kölcsönügylet során fizetett olyan költségeket is, amely sem a teljes hiteldíj mutatóban, sem a „THM-ben nem szereplő költségelemeket" felsoroló Mellékletben nem szerepelt.
A bejelentő előadta továbbá, hogy a bejelentett sérelmezett magatartása révén 2.251.739 Ft kárt szenvedett."

A Gazdasági Versenyhivatal döntése ellen 2019. február 18-án indítottunk közigazgatási pert a Fővárosi Törvényszéken.

A Gazdasági Versenyhivatal Jogi Irodája 2019. március 5.-én készítette el védiratát. Ebben 28 pontban fejtették ki álláspontjukat.

A védiratra 2019. június 5.-én tettünk írásos észrevételt.
A Fővárosi Törvényszék 2019. június 12.-én tartott tárgyalást és a tárgyalás végén kijelölte a határozat hirdetés dátumát, 2019. július 2.-át.

A tárgyalásról készült videófelvétel alapján előre jeleztük a bíróságnak, hogy a tárgyalási jegyzőkönyv várhatóan hiányos lesz. Az „észrevételek a jegyzőkönyv lehetséges hiányosságaira" tárgyú összesítésünket 2019.06.26.-én küldtük el a Fővárosi Törvényszéknek.

A 2019. július 2.-i tárgyaláson már nem volt szinte semmi lehetőségünk kifejteni véleményünket, így azt írásban adtuk be Felperesi álláspont címmel.

A Fővárosi Törvényszék a 107.K.700.149/2019/9 számú ítéletének indoklása így összegezi a döntését:
„A jelen ügyben az eljárási szabályokra a Tpvt., míg a döntés anyagi jogi alapjaira az Fttv. rendelkezései az alkalmazandók. A tárgyi esetben az alperes a végzését egyrészt a Tpvt. bejelentés vizsgálatára irányuló eljárás szabályai közt rendezett, Tpvt 43/H. § (7) bekezdés b) pontja, és a c) pont cb) alpontja, valamint a Fttv. 13. §-a alapján hozta meg. Az első két jogszabályhely értelmében megállapította, hogy a versenyfelügyeleti eljárás megindításának a feltételei nem állanak fenn, illetve, hogy – a bejelentésben foglaltakkal azonos tényállás és változatlan jogi szabályozás mellett – a bejelentésben foglaltakat már elbírálta, míg az utóbbi, az Fttv. 13. §-ával összefüggő megállapítása az volt, hogy a jogsértőnek állított kereskedelmi gyakorlat megvalósulását követően 3 éven túl került előterjesztésre a bejelentés.

A felperesek keresetét ezért a bíróság elsőként annak tükrében vizsgálta, hogy az alperes végzése megfelelően tartalmazza-e, a 3 év, mint az Fttv. 13. §-ában foglalt határidő elteltére vonatkozó megállapítást. Másodsorban, hogy helytálló-e a további fogyasztók és más pénzintézettek kapcsolatos bejelentés kapcsán az alperes megállapítása. Harmadsorban pedig azt kellett a bíróságnak vizsgálat tárgyává tenni, hogy egyes tárgyi bejelentésbeli elemek vonatkozásában a felperesek már korábban azonos tényállás és jogi szabályozás mellett kezdeményezték-e a bejelentéssel kapcsolatos eljárást.
A Fővárosi Törvényszék megállapította, hogy az alperes végzése mindhárom fenti kérdés tekintetében jogszerű, mind eljárásjogi, mind anyagi jogi szempontból törvényes, az ezen döntéshez szükséges tényállást az alperes megfelelően feltárta, bizonyította, a feltárt tényekből levont jogi következtetések helyesek voltak, azokkal a Fővárosi Törvényszék is egyetértett."

Az ítéletben hivatkozott törvényi pontok:

1996. évi LVII. törvény a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról
IX. Fejezet
Bejelentés és panasz
43/H. § (7) A bejelentés beérkezését követő naptól számított két hónapon belül a vizsgáló
a) a 67. § (2), (3) vagy (5) bekezdése alapján vizsgálatot rendel el,
b) megállapítja, hogy a bejelentésben foglalt, illetve a bejelentés alapján lefolytatott eljárásban beszerzett adatok alapján a versenyfelügyeleti eljárás megindításának a 67. § (2), (3) vagy (5) bekezdésében meghatározott feltételei nem állnak fenn,
c) az eljárást megszünteti, ha a bejelentésben foglaltak tekintetében
ca) a bejelentettel szemben már versenyfelügyeleti eljárás van folyamatban, vagy
cb) a Gazdasági Versenyhivatal a bejelentésben foglaltakat – a bejelentésben foglaltakkal azonos tényállás és változatlan jogi szabályozás mellett – már elbírálta, vagy
d) hatáskör hiányában a bejelentést átteszi a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező hatósághoz.

XI. Fejezet
A Gazdasági Versenyhivatal versenyfelügyeleti eljárásának lefolytatása
A versenyfelügyeleti eljárás megindítása
67. § (1) A versenyfelügyeleti eljárás a vizsgálatot elrendelő végzés meghozatalának napján hivatalból indul.

(2) A vizsgáló végzéssel vizsgálatot rendel el a Gazdasági Versenyhivatal hatáskörébe tartozó, valószínűsíthetően jogsértő magatartás észlelése esetén, ha a közérdek védelme versenyfelügyeleti eljárás lefolytatását szükségessé teszi.
(3) A vizsgáló végzéssel vizsgálatot rendel el, ha valószínűsíthető, hogy a 24. § (1)–(3) bekezdése szerinti összefonódást a 29. § szerinti tilalom ellenére végrehajtották.
(4) A 24. § szerinti összefonódás-bejelentés alapján a vizsgáló – az eljáró versenytanáccsal egyetértésben – végzéssel elrendeli az összefonódás vizsgálatát, ha
a) nem nyilvánvaló, hogy az összefonódás az érintett piacon nem eredményezi a verseny jelentős mértékű csökkenését, vagy
b) az összefonódás-bejelentés nem felel meg a 43/J. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek vagy – a 24. § (1) bekezdése szerinti összefonódás esetén – a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény 171. §-a alapján be kell szerezni a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa (a továbbiakban: Médiatanács) szakhatósági állásfoglalását, és nem áll rendelkezésre a Médiatanács olyan előzetes szakhatósági hozzájárulása, amely az összefonódást feltétel és kötelezettség előírása nélkül engedélyezi.
(5) A vizsgáló – az eljáró versenytanáccsal egyetértésben – végzéssel elrendeli a bejelentésköteles összefonódás vizsgálatát akkor is, ha a valószínűsíthetően az összefonódás-vizsgálati küszöbértéket elérő nem bejelentett összefonódás tekintetében nem nyilvánvaló, hogy az érintett piacon nem eredményezi a verseny jelentős mértékű csökkenését.

2008. évi XLVII. törvény
a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról
Az eljárás közös szabályai
13. § Az eljárás a jogsértő kereskedelmi gyakorlat megvalósulását követő három éven túl nem indítható meg. Ha a jogsértő magatartás folyamatos, a határidő a magatartás abbahagyásakor kezdődik. Ha a jogsértő magatartás azzal valósul meg, hogy valamely helyzetet vagy állapotot nem szüntetnek meg, a határidő mindaddig nem kezdődik el, amíg ez a helyzet vagy állapot fennáll.

II. Hibás tényállítások, hibás jogi következtetések az ítéletben

A Fővárosi Törvényszék 107.K.700.149/2019/9 számú ítéletének alábbi megállapításait tartjuk jogszabályellenesnek, hibásnak, megalapozatlannak:

1.
A Fővárosi Törvényszék hivatkozik arra, hogy „a kialakult bírósági gyakorlat – így az alperes által a védiratban idézett bírósági döntések is – akként tekint a bejelentéssel kapcsolatos eljárásra, melynek során az alperes arról dönt, hogy a bejelentés alapját képező magatartás valószínűsíthetően olyan jogsértő tevékenységnek minősül-e, amely a közérdek védelme céljából szükségessé teszi a versenyfelügyeleti eljárás indítását. A hivatkozott eseti döntések beszerzésére vonatkozó bizonyítási indítványt, mint szükségtelent a bíróság mellőzte, mert azok a védiratban idézett tartalmát a felperesek megismerhették, meg volt a lehetőségük, hogy e tartalmakra az észrevételüket megtegyék. A döntéseket a bíróság is csak az ilyen módon ismertetett részei vonatkozásában és csak a fenti alapvetés miatt vette figyelembe."

A védirat 18. pontja az alábbiakat tartalmazza:
„Az irányadó bírói gyakorlat szerint a bejelentés alapján folytatott eljárás olyan „speciális eljárást" jelent, melynek során a versenyfelügyeleti ügyekben a hatóság dönt arról, hogy a bejelentés tárgyát képező magatartás valószínűsíthetően olyan jogsértő tevékenységnek minősül-e, amely a közérdek védelme céljából szükségessé teszi a versenyfelügyeleti eljárás megindítását, ill. lefolytatását. (1. lábjegyzet, lásd pl.: Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 36. Kpk.46.173/2014/4 számú, 36.Kpk.46.381/2014/4. számú, valamint 39.Kpk.45.332/2016/5. számú döntései). A bejelentés alapján folytatott eljárás specialítása abban nyilvánul meg, hogy az alperesnek a bejelentés kapcsán a versenyfelügyeleti eljárás megindításának megtagadása vonatkozásában elegendő a Tpvt. 67. § (2) bekezdésében foglalt feltételek hiányát valószínűsíteni (2. lábjegyzet, lásd pl.: Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 36. Kpk.46.381/2014/4 számú döntése. A hivatkozott döntés a Tpvt. 2018. január előtt hatályos… vonatkozásában tett megállapításokat…). A bizonyítottság és a valószínűsítési kötelezettség ezen szintje azt jelenti, hogy az alperesnek a bejelentés alapján folytatott eljárásban nem kell kétséget kizáróan igazolnia, ill. bizonyítékokkal alátámasztania az álláspontját, hiszen az a versenyfelügyeleti eljárás erdemére tartozó feladat, hanem elegendő az említett feltételek fennállásának vagy ezek hiányának olya, az egyszerű lehetőség szintjét meghaladó megállapítása, ahol a rendelkezésre álló adatok nagyobb részt az említett tényállás megvalósulásának hiánya irányába mutatnak."

A védirat 18. pontjával kapcsolatban a nyilatkozatunkban az alábbi véleményt tettük: „A védirat 18. pontjának állítása (ha valóban így lenne, reméljük valamiféle félreértésről van szó), lehetővé tenné, hogy a Gazdasági Versenyhivatal válogasson a bejelentések között és csak azzal foglalkozzon érdemben, amivel épp akar: „A bejelentés alapján folytatott eljárás specialitása abban nyilvánul meg, hogy az alperesnek a bejelentés kapcsán a versenyfelügyeleti eljárás megindításának megtagadására elegendő… a feltételek hiányát valószínűsíteni. A bizonyítottság és a valószínűsítési kötelezettség ezen szintje azt jelenti, hogy az alperesnek a bejelentés alapján folytatott eljárásában nem kell kétséget kizáróan igazolnia, ill. bizonyítékokkal alátámasztania az álláspontját, hiszen az a versenyfelügyeleti eljárás érdemére tartozó feladat, hanem elegendő az említett feltételek fennállásának vagy ezek hiányának olyan, az egyszerű lehetőség szintjét meghaladó megállapítása, ahol a rendelkezésre álló adatok nagyobb részt az említett tényállás megvalósulásának hiánya irányába mutatnak.”

Álláspontunk szerint a fogyasztóvédelemnek az a feladata, hogy a fogyasztókat védje az erő- és információ fölénnyel rendelkező, ezekkel a fölényekkel visszaélő gazdasági szereplőkkel szemben. Kimondottan igaz ez a pénzügyi szolgáltatások területére, ahol nincs semmilyen termékengedélyeztetés. **A fogyasztóvédelemnek olyan működést kell kialakítania, úgy kell folyamatosan dolgoznia, hogy állandóan érezzék a gazdasági szereplők, hogy jogsértés esetén nagyon komoly bírsággal és kártérítéssel kell számolniuk**. A jogsértéssel szemben szankcióknak kell állniuk. **Ha a jogsértés nem jár szankciókkal, akkor ugyan mi kötelezné a gazdasági szereplőket a fogyasztóvédelmi rendelkezések betartására?**
Ugyancsak nem érheti el a fogyasztóvédelem a célját, ha a fogyasztóvédelmi hatóság válogathat, szabadon csemegézhet a bejelentések között.
A védirat 19. pontja kísértetiesen hasonlít a 22-es csapdára (Joseph Heller: A 22-es csapdája - 1961):
„Az alperesnek a bejelentés alapján folytatott eljárása során törvényi rendelkezés hiányában nincs arra lehetősége, hogy a bejelentésben kifogásolt magatartás érdemi értékelése tekintetében egyértelműen állást foglaljon, hiszen az kifejezetten a versenyfelügyeleti eljárás feladata, azonban az alperes a felperesek által rendelkezésre bocsátott adatok alapján nem tartotta indokoltnak a vizsgálat indítását…”.
Mint tudjuk a védirat 18. pontjából a Gazdasági Versenyhivatalnak még csak „igazolnia, ill. bizonyítékokkal alátámasztania (sem kell) az álláspontját”, elegendő a valószínűsítés.”

A június 12.-i tárgyalás után készült észrevételeinkben leírtuk a tárgyaláson szóban ismertetett álláspontunkat:
„A Gazdasági Versenyhivatal három bírósági határozatra hivatkozik, azzal kapcsolatban hogy ő nem köteles érvelni, nem köteles indokolni a döntését. Felmentem a bíróságok honlapjára, megpróbáltam megkeresni mind a három határozatot – anonim módon minden ítéletnek fent kell lennie a bíróságok honlapján – egyiket sem találtam meg. Ezeket szeretném bizonyítani, hogy nincsenek ezek feltöltve a bíróságok honlapjára. Amennyiben ez a per továbbiakban folytatódik, a Gazdasági Versenyhivatal fenn tartja az állítását, megkérjük, **ezt a három bírósági ítéletet biztosítsák részünkre, hogy megismerjük, csatolják a per anyagához**. (21:45 – 22:35)"

Tény, hogy a bírósági döntéseket nem tudtuk megismerni és így értelemszerűen nem tudtunk róla véleményt sem formálni. Nem volt lehetőségünk a perben ezekről észrevételt tennünk.

Erre tekintettel kérjük a Kúriát, állapítsa meg, hogy a Fővárosi Törvényszék valótlanul állította, hogy megismerhettük a „hivatkozott eseti döntések tartalmát", megismerhettük a három hivatkozott, védiratban idézett bírósági ítéletet .

Kérjük a Kúriát, állapítsa meg, hogy a Fővárosi Törvényszék valótlanul állította a hivatkozott bírósági ítéletekkel kapcsolatban, hogy meg volt a lehetőségünk, hogy e tartalmakra az észrevételünket megtegyük, mivel a bírósági ítéleteket nem ismerhettük meg.

Kérjük a Kúriát, kötelezze fogyasztóvédelmi eljárás lefolytatására a Gazdasági Versenyhivatalt, vagy helyezze hatályon kívül a Fővárosi Törvényszék döntését, és utasítsa új eljárásra és új határozat meghozatalára.

2.
A Fővárosi Törvényszék hivatkozik arra, hogy „a kölcsön felvétele kapcsán tehát kizárólag azok a tájékoztatások bírnak jelentőséggel, amelyek a szerződéskötés során merülnek fel".

Rendkívül jelentősnek tartjuk a Fővárosi Törvényszéknek az ítéletben szereplő alábbi megállapítását:
„Az Fttv. 2. § h) pontjának második fordulata elismeri, hogy a szerződés megkötését követően, akár a teljesítés során is lehetnek olyan ügyleti döntések, amelyekkel kapcsolatban felmerülhet a jogsértő kereskedelmi gyakorlat (…), de ehhez a fogyasztót megillető valamely jog gyakorlása kapcsolódik. A gyakorlatban példaként az elállási jog gyakorlása lehet ilyen."

A hivatkozott jogszabály:

2008. évi XLVII. törvény
a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról
2. § E törvény alkalmazásában:
h) ügyleti döntés: a fogyasztó arra vonatkozó döntése, hogy kössön-e, illetve hogyan és milyen feltételek mellett kössön szerződést, továbbá, hogy gyakorolja-e valamely jogát az áruval kapcsolatban

Egy bankkölcsön esetében például mindig meg van a joga ahhoz az adósnak, hogy felmondja a kölcsönszerződést, vagy teljes összegű előtörlesztéssel megszüntesse a szerződést. Akkor tud ilyen jellegű döntést hozni az adós, ha nincs megtévesztett, félrevezetett állapotban. Amennyiben a megtévesztés ugyanúgy fennáll, mint a szerződéskötés idején, akkor nem törekszik arra az adós, hogy számára kedvező ügyleti döntést hozzon. A bankok nem csak a szerződéskötéskor törekedtek arra, hogy „becsapják és megtévesszék" családok százezreit, hanem később is arra törekedtek, hogy az adósok számára végzetes szerződésben tartsák a devizahiteles csapdában lévőket.

A védiratra írt nyilatkozatunkban így fogalmaztuk meg:
„A „fogyasztók ügyleti döntése" azért született meg a devizahitel mellett, mert a bankok a devizahitelről megtévesztő, hamis állításokat tettek és lényeges információkat elhallgattak. Szerződéskötést követően sem változtattak a bankok korábbi megtévesztő állításaikon, pedig ez esetben lehetőségük lett volna az adósoknak kárenyhítő lépéseket tenni. Ilyen, törvény által biztosított lehetőség lett volna a 2011 év végi kedvezményes árfolyamú végtörlesztés, amelyet a bankok - bizonyítottan- ahogy csak tudtak, akadályoztak. Ez banki összejátszás, **ez a kartell nagyon is jól ismert a Gazdasági Versenyhivatal előtt** (6. melléklet). **A bankok mindent elkövettek, hogy a számukra kiemelkedő jövedelmezőséget biztosító devizahiteles szerződésben tartsák a családok százezreit**. Olyan szerződésekben, mely kilakoltatásokhoz, végrehajtásokhoz anyagi tönkremenetelhez, külföldre meneküléshez, és sajnos sok esetben öngyilkossághoz vezet.

Az elmúlt években „időszakoktól" függetlenül állította a bankszektor, hogy **a devizahitel biztonságos, nem kell tőle „félni", ha lesz is árfolyammozgás, akkor azok a hosszú futamidő alatt kiegyenlítik egymást, a lakosság bátran válassza a devizahitelt**. A mai napig nem tett a bankszektor ezzel ellentétes állítást. Arról nem beszéltek, hogy tulajdonsága **az alacsonyabb kamatozású devizahitelnek az, hogy a várható forintleértékelődés során a havi törlesztő részlet egyre magasabb és magasabb lesz**.

Azt is **elhallgatták, hogy a forint** 2000-es évek elejétől számítva egyre inkább **felülértékelté**, túlértékelté **vállt**. Még akkor sem kezdett a bankszektor „kárenyhítő lépésekbe", amikor 2008-ban a felülértékeltség sokkszerűen megszűnt. Így aztán százezrek várják azt, hogy a 2008-ban indult pénzügyi-gazdasági válság megszűnik és újra 150 forint lesz egy svájci frank, 250 forint lesz egy euró."

A devizahitel jelenleg nincs betiltva hazánkban. Azok a magánszemélyek, akik jelenleg deviza jövedelemmel rendelkeznek, köthetnek 10-20-30 éves szerződést (miközben nem garantált, hogy lesz 10-20-30 év múlva deviza jövedelmük). Vállalkozások, egyéni vállalkozók (vagyis ha szűken értelmezzük a fogyasztók jogszabályi meghatározását, akkor nem tekinthetők fogyasztóknak) szintén vehetnek fel devizahitelt. Rendkívül fontos kérdés, hogy napjainkban **nekik elmondják-e a szerződéskötést megelőzően**, leírják-e a szerződésben vagy egyik mellékletében, hogy:
„azzal kell számolni, hogy az inflációs (értsd: kb. kamat) különbség miatt ez az alacsony kamatozású deviza folyamatosan fel fog értékelődni, és ezzel folyamatosan nőni fog a havi törlesztőrészlet"
„a roppant alacsony kamatokért cserébe normál esetben egy árfolyam-növekedés bekövetkeztével kell számolni"
„a devizaalapúságból következően, valamint a forint és a svájci frank inflációjának különbségéből adódóan az árfolyamok elcsúszhatnak"

Amennyiben a fenti tényekről nem tájékoztatják a bankok az ügyfeleiket, akkor ugyanúgy becsapják és megtévesztik őket, mint ahogy bő tíz évvel ezelőtt (és azóta is).

Kérjük a Kúriát, állapítsa meg, hogy a Fővárosi Törvényszék téves következtetést vont le: „a kölcsön felvétele kapcsán tehát kizárólag azok a tájékoztatások bírnak jelentőséggel, amelyek a szerződéskötés során merülnek fel". Kérjük a Kúriát, kötelezze fogyasztóvédelmi eljárás lefolytatására a Gazdasági Versenyhivatalt, vagy helyezze hatályon kívül a Fővárosi Törvényszék döntését, és utasítsa új eljárásra, és új határozat meghozatalára.

3.
A Fővárosi Törvényszék is hivatkozik arra, hogy „a felperesek a keresetükben sem tudták alátámasztani, hogy a bejelentett kifogásolt magatartás folyamatos lenne…".

A peranyagunkhoz csatoltuk (a 2019.02.18.-i keresetlevelünk 1. és 2. melléklete) az Erste Bankkal folytatott levelezésünket. Részlet elsőként a banknak írt levelünkből (2016.11.29.):

„Az Erste Bank a szerződéskötést megelőző időszakban, a szerződés kötéskor és az azóta eltelt időszakban is megtévesztett bennünket azzal, hogy elhallgatta előlünk az alábbiakat:
• a forint árfolyama a szerződéskötés időszakában jelentős mértékben felülértékelt volt a főbb devizákkal szemben;
• azért volt felülértékelt, mert kevésbé romlott a forint árfolyama, mint gazdaságilag indokolt lett volna;
• a CHF-HUF árfolyam változás irányát és várható mértékét (trend, irányvonal) a két ország gazdasági tényadatai határozzák meg (infláció, alapkamatok, bankközi kamatok);
• a trend évek óta a forint gyengülését mutatja, a következő időszakban sem várható trendváltozás;
• a devizakölcsön és a forintkölcsön törlesztő részletének karakterisztikája (jelleggörbe) eltérő, összességében mindkét kölcsön esetében ugyanannyit kell fizetni a teljes futamidő alatt;
• deviza kölcsön esetében a futamidő elején a törlesztő részlet ugyan alacsonyabb, azonban ez megváltozik, és törlesztő részlet magasabb lesz, mint a forintkölcsön törlesztő részlete."

Az Erste válaszából (2016.12.07.) részletek:
„Az Önök többlet terheit a válság okozta, aminek hatása, hogy a szerződéskötéskor fennállt körülmények előre nem látható módon, a rendes üzleti kockázaton kívüli objektív okok folytán változtak meg.
Az árfolyam emelkedésének, csökkenésének nincs pontosan előre látható kiszámítható mértéke, illetve korlátja, különösen hosszú időintervallum esetén."

Jól láthatóan az Erste Bank a felsorolt felvetésekre tételesen nem reagált (megtévesztő mulasztás), a válaszának tartalma pedig valótlanság (megtévesztő tevékenység). **Mivel a válaszadás óta nem telt el 3 év**, akkor sem beszélhetnénk elévülésről, ha az Erste Bank felhagyott volna a megtévesztéssel.

Kérjük a Kúriát, állapítsa meg, hogy a Fővárosi Törvényszék téves ténymegállapítást tett: „a felperesek a keresetükben sem tudták alátámasztani, hogy a bejelentett kifogásolt magatartás folyamatos lenne…". Éppen ellenkezőleg, felperesek meggyőzően alátámasztották, hogy a megtévesztés 2016 végén fennállt az Erste Bank részéről., így semmiképpen sem lehet szó elévülésről. Kérjük a Kúriát, kötelezze fogyasztóvédelmi eljárás lefolytatására a Gazdasági Versenyhivatalt, vagy helyezze hatályon kívül a Fővárosi Törvényszék döntését, és utasítsa új eljárásra és új határozat meghozatalára.

4.
A Fővárosi Törvényszék hivatkozik arra, hogy „a folyamatosság bizonyítására nem alkalmasak a Kovács Levente által írt tanulmányból idézettek, a felpereseknek 2016. évben a Bankkal folytatott levelezésében foglaltak, vagy a benyújtott cikkek, mert ezek nem a felperesek ügyleti döntése meghozatalának pillanatában merültek fel”.

A Gazdasági Versenyhivatalnak benyújtott bejelentésünkben, a benyújtott keresetlevelünkben és a június 12.-i tárgyalás alatt ismertetett álláspontunkban törekedtünk bemutatni, miben merül ki a devizahitelezés során a megtévesztés. A bemutatásban az uniós és hazai jogszabályokban ismert kifejezéseket használtunk. Ezek a megtévesztő tevékenység és a megtévesztő mulasztás. Ahhoz, hogy a devizahitel kapcsán meg lehessen állapítani, hogy mi a megtévesztés, ismerni kell az igazi, a valóságos helyzetet. A devizahitel lényeges tulajdonságát, alapvető jellemzőjét kell tehát elsőként meghatározni.

A Kúria Konzultációs Testülete 2019. június 20.-án hozta nyilvánosságra, a fél éves munkájuk eredményének második részét (erről szerettünk volna beszélni a július 2.-i bírósági tárgyaláson, azonban gyakorlatilag nem volt rá lehetőségünk). A Testület megállapítja, hogy az inflációs különbségek miatt a deviza árfolyam emelkedésére kell számítani: „Az infláció jelenségével viszont az átlagos fogyasztó is tisztában volt, tehát annyit mindenképpen fel kellett ismernie, hogy a devizaalapúságból következően, valamint a forint és a svájci frank inflációjának különbségéből adódóan az árfolyamok elcsúszhatnak.”
Az állásfoglalás címe: Az árfolyamkockázatot a fogyasztóra telepítő szerződési kikötések érvénytelensége esetén alkalmazandó továbbá jogkövetkezmények köre és tartalma
https://kuria-birosag.hu/sites/default/files/konz_testulet/deviza_megoldasi_javaslatok3.0.pdf

Ugyanezt Kovács Levente a Magyar Bankszövetség legismertebb vezetője közérthetőbben fogalmazta meg: „azzal kell számolni, hogy az inflációs (értsd: kb. kamat) különbség miatt ez az alacsony kamatozású deviza folyamatosan fel fog értékelődni, és ezzel folyamatosan nőni fog a havi törlesztőrészlet”.

Az pénzügyi-gazdasági alapelv, hogy az inflációs különbségek miatt, a kamat különbségek miatt a deviza (CHF, EUR stb.) fel fog értékelődni, a Testület szóhasználatával élve az „árfolyam elcsúszhat”. Ezt a pénzügyi-gazdasági alapelvet ismertettük a beadványainkban.

Ezt a várható „elcsúszást” számolta ki a Budapesti Értéktőzsde 2004-ben, amikor 10 évre előre kiszámolta a CHF következő években várható árfolyamát. A peranyaghoz csatolt (nyilatkozat a védiratra 3. melléklet, Jellegadó vonás – könyvrészlet) ábrája mutatja a kiszámolt és a tényleges árfolyamokat. (3.ábra BÉT árfolyam előrejelzés és a tény CHF árfolyam.)

A Gazdasági Versenyhivatalnak benyújtott fogyasztói panaszunkban így foglaltuk össze a devizahitel tulajdonságát:
„Az hogy a CHF elszámolású törlesztő részlet összege alacsonyabb, mint a szerződéskötés során számunkra elérhető forint kölcsön törlesztő részlete, csak egy pillanatnyi, kedvező állapot. Arra kell számítani, hogy a CHF elszámolású kölcsön törlesztő részlete egyre magasabb lesz, egy idő után meghaladja a forint kölcsön törlesztő részletét.”

A védirathoz tett nyilatkozatunk 3. számú mellékleteként becsatolt dokumentumunkban (Jellegadó vonás – könyvrészlet) igy fogalmaztuk meg:
„Az ötödik jellegadó vonás **a legfontosabb: a forint várható árfolyama**. Azt, hogy miként fog valójában alakulni a CHF, az EUR árfolyama, teljes mértékben **elhallgatták a devizahiteleket felvenni szándékozók elől. Közgazdasági alaptételről van szó**: ha megnézzük két ország adatait (infláció, alapkamat, bankközi kamatok) és a két ország pénznemei közti árfolyamot, akkor az a törvényszerű, hogy annak az országnak a pénze romlani fog, amelyiknek az inflációja (alapkamat, bankközi kamatok) magasabb.”

Az idézetek a devizahitel tulajdonságait mutatják be. Olyan lényeges tulajdonságát, melyet a Kúria Konzultációs Testülete szerint is ismerniük kellett az adósoknak. A *„mindenképpen fel kellett ismernie”* kifejezést használják. Amennyiben (helytelenül) rendkívül szűken értelmezzük az ügyleti döntés fogalmát, valóban ezzel a pénzügyi-gazdasági alapelvvel a szerződés aláírásának a pillanatában rendelkezni kellett volna a fogyasztóknak.

A nemzetközi és hazai fogyasztóvédelmi elvek szerint a szolgáltatónak, a kereskedőnek kell a vevővel, a fogyasztóval közölnie az eladásra kívánt termék minden lényeges tulajdonságát. Ezt így értékelik folyamatosan az Európai Unió Bíróságának az ítéletei is.

Amennyiben a hazai pénzintézetek, a hazai bankok **nem ismertették az ügyfeleikkel**, hogy „azzal kell számolni, hogy az inflációs (értsd: kb. kamat) különbség miatt ez az alacsony kamatozású deviza folyamatosan fel fog értékelődni, és ezzel folyamatosan nőni fog a havi törlesztőrészlet”; „a roppant alacsony kamatokért cserébe normál esetben egy árfolyam-növekedés bekövetkeztével kell számolni”;

„a devizaalapúságból következően, valamint a forint és a svájci frank inflációjának különbségéből adódóan az árfolyamok elcsúszhatnak” akkor **megtévesztő mulasztást követtek el**. Amennyiben a pénzintézetek nem cáfolták pl. a következő megtévesztő állításokat, akkor az ügyfeleiket tévedésben tartották: „Mivel a devizahitelek túlnyomó többsége hosszabb lejáratú hitel, a néhány napos nagyobb árfolyamingadozás a törlesztési terheket érdemben nem változtatja meg. Nem kell tehát attól félni, hogy az árfolyamkockázat miatt a devizában hitelt felvevő háztartásokat súlyos veszteségek érhetik.”
„A bankszövetség szerint hosszabb távon egyértelműen azzal kell számolni, hogy a forint árfolyama - legalábbis reálértelemben - folyamatosan felértékelődik”.
„Mivel a devizahitelek túlnyomó többsége hosszabb lejáratú (lakás- és gépkocsi finanszírozású) hitel, az esetleges néhány napos nagyobb árfolyam ingadozás a törlesztési terheket érdemben nem változtatja meg. Mindez azt jelenti: a hosszabb lejáratú hitelt felvenni szándékozók nyugodtan választhatják a pénzintézetek által kínált devizaalapú hitelkonstrukciókat is; a hitel futamideje alatt a hitel törlesztési terhét jelentősen és tartósan megnövelő árfolyammozgás nem lesz.”

Amennyiben helyesen értelmezzük az ügyleti döntés fogalmát, akkor egy hosszabb időtartamot kapunk. A szerződéskötés óta eltelt minden nap döntést hozhattak volna a devizahiteles családok, amennyiben tudomásukra jut a devizahitel lényeges tulajdonsága és felismerik annak hatását a törlesztő részletük alakulására. Végső soron az életük alakulására. Sok százezer család rendkívül súlyos árat fizetett azért, hogy a bankok megtévesztő tevékenysége még a mai napig is tart, vegyük figyelembe a szerződés nem teljesítés miatti felmondását, a rendkívül magas késedelmi kamatok kiszabását, a végrehajtás elindítását, a végrehajtók által felszámított rendkívül magas, családtagok adósi szerepvállalása esetén a megtöbbszörözött költségeket, az ingatlan kényszerértékesítését, a piaci ár és az értékesített ár közti különbséget, a kilakoltatást és a kiskorú gyermekek gyámhatóság általi állami gondozásba vételét.

Friss, 2019 tavaszi-nyári példa arra, hogy a szerződés futamideje alatt is változtatni érdemes a szerződésén. A devizahiteleket törvénnyel átalakították forint elszámolású, változó kamatozású kölcsönökké. Most az MNB arra ösztönzi az élő szerződéssel rendelkező volt devizahiteleseket, hogy alakíttassák át a szerződésüket fix kamatozásúvá:
„A fennálló jelzáloghitel-állomány kamatkockázatának csökkentése érdekében a Magyar Nemzeti Bank (MNB) ajánlást adott ki a pénzügyi intézmények részére. A Magyar Bankszövetséggel együttműködésben kialakított ajánlás alapján az intézmények felkeresik a leginkább érintett adósokat, tájékoztatják őket a fennálló hitelük kamatkockázatáról, és felajánlják nekik a rögzített kamatozásra való áttérés lehetőségét.

Írásunkban – amely a Magyar Nemzeti Bank Pénzügyi stabilitási jelentését szemléző cikksorozat negyedik része – azt mutatjuk be, hogy milyen előnyökkel jár az MNB ajánlás alkalmazása a piaci alapú hitelkiváltással szemben. Előző cikkünkben amellett érveltünk, hogy a lakossági kamatkockázat olyan probléma, amely „magától" csak lassan oldódna meg, míg korábban a lakáspiaccal és a késedelmes adósokkal kapcsolatos gondolatokat osztottunk meg."
https://www.mnb.hu/kiadvanyok/szakmai-cikkek/tovabbi-szakmai-cikkek/dancsik-balint-dr-nemes-alexandra-szakacs-janos-vegyuk-kezunkbe-a-penzugyeinket-hogyan-segit-az-mnb-fix-kamatozas-ajanlasa

Két újságcikk cím, a sok közül:
Állami kampány indul azért, hogy mindenki váltsa fix kamatozásúra a jelzáloghitelét
https://index.hu/gazdasag/2019/05/02/allami_kampany_indul_azert_hogy_mindenki_valtsa_fix_kamatozasura_a_jelzaloghitelet/

A fix kamat választása védheti meg a lakáshiteleseket
https://www.origo.hu/gazdasag/20190304-a-fix-kamat-valasztasa-vedheti-meg-a-lakashiteleseket.html

Ez a mostani eset kiválóan mutatja, hogy a szerződéskötéssel nem zárul le a fogyasztó részéről az „ügyleti döntés". A fogyasztónak még a szerződéskötést követően bő 10 évvel, még a „szerződésmódosulást" követően közel 5 évvel is, figyelnie kell a gazdasági folyamatokat, a fellépő (esetleg átalakuló) kockázatokat és ügyleti döntéseket kell hoznia.

Több százezren elkerülhették volna a végrehajtást, az anyagi csődöt, ha 2008-ban a bankrendszer megszünteti a fogyasztók megtévesztését. Mivel a fogyasztók megtévesztett állapotban voltak, nem hozták meg a szükséges ügyleti döntéseket (esetleg nem megfelelő döntéseket hoztak).

Kérjük a Kúriát, állapítsa meg, hogy a Fővárosi Törvényszék téves ténymegállapítást tett: „a folyamatosság bizonyítására nem alkalmasak a Kovács Levente által írt tanulmányból idézettek". A Kovács Levente által írt tanulmányok alapján ismerhető meg a devizahitel jellegadó tulajdonsága, és ez alapján határozható meg a megtévesztő mulasztás és a megtévesztő tevékenység. Kérjük a Kúriát, kötelezze fogyasztóvédelmi eljárás lefolytatására a Gazdasági Versenyhivatalt, vagy helyezze hatályon kívül a Fővárosi Törvényszék döntését, és utasítsa új eljárásra és új határozat meghozatalára.

Kérjük a Kúriát, állapítsa meg, hogy a Fővárosi Törvényszék téves ténymegállapítást tett: „a folyamatosság bizonyítására nem alkalmasak a felpereseknek 2016. évben a Bankkal folytatott levelezésében foglaltak", mivel pontosan ez a levelezés bizonyítja, hogy az Erste Bank részéről a megtévesztés folyamatos, és bizonyítja, hogy a megtévesztés 2016 végén is fennállt. Kérjük a Kúriát, kötelezze fogyasztóvédelmi eljárás lefolytatására a Gazdasági Versenyhivatalt, vagy helyezze hatályon kívül a Fővárosi Törvényszék döntését, és utasítsa új eljárásra és új határozat meghozatalára.

Kérjük a Kúriát, állapítsa meg, hogy a Fővárosi Törvényszék téves ténymegállapítást tett: „a folyamatosság bizonyítására nem alkalmasak a benyújtott cikkek". Külön-külön meg lehet állapítani, hogy egy-egy adott cikk a megtévesztő mulasztást, a megtévesztő tevékenységet mutatja-e be, valamint egyértelműen megállapítható minden egyes cikkről, hogy hatással volt-e, hatással lehetett-e az „ügyleti döntése meghozatalának pillanatára" (vagyis a szerződéskötésre), vagy a megtévesztés folyamatosságát (a szerződéskötés utáni időszak) bizonyítják. Kérjük a Kúriát, kötelezze fogyasztóvédelmi eljárás lefolytatására a Gazdasági Versenyhivatalt, vagy helyezze hatályon kívül a Fővárosi Törvényszék döntését, és utasítsa új eljárásra és új határozat meghozatalára.

5.
A Fővárosi Törvényszék hivatkozik arra, hogy „az egyes tanulmányok a piacon utóbb kialakult helyzetet elemzik, sok évvel azután, hogy a devizakölcsönt a felperesek felvették, vagy széles körben népszerűek voltak a devizahitel konstrukciók".

A Fővárosi Törvényszék ugyanezt tette, csak közgazdasági szakmai alapok nélkül. Az idézett tanulmányok nem a „piacon utóbb kialakult helyzetet elemzik", hanem a devizahitel alapvető tulajdonságát ismertetik. Már 2006 januárjában tisztában volt azzal a bankszektor, hogy a forint kevésbé gyengült, mint arra az infláció különbségek miatt számítani lehetett. A Gazdasági Versenyhivatalhoz benyújtott beadványunkban igy idéztük meg: „A forint árfolyama 22%-kal kevésbé gyengült, mint ha az a hazai és az EU-s infláció különbözetének megfelelően változott volna." Semmiképpen sem lehet arról beszélni, hogy „sok évvel azután készült az elemzés, hogy a devizakölcsönt a felperesek felvették". A „devizahitel konstrukciók" azonban valóban „széles körben népszerűek voltak", azonban ennek egyedüli oka az volt, hogy a bankok becsapták és megtévesztették az ügyfeleiket, a fogyasztókat. A Gazdasági Versenyhivatalhoz benyújtott beadványunk pontosan ezt a megtévesztést részletezi.

Kérjük a Kúriát, állapítsa meg, hogy a Fővárosi Törvényszék téves ténymegállapítást tett a következő állításával: „az egyes tanulmányok a piacon utóbb kialakult helyzetet elemzik, sok évvel azután, hogy a devizakölcsönt a felperesek felvették", mivel a tanulmányok vagy a devizahitel lényeges tulajdonságát ismertetik, vagy a megtévesztő tevékenységre mutatnak példát vagy a megtévesztő mulasztásra mutatnak példát, vagy a meglévő gazdasági állapotot ismertetik (pl. a forint felülértékeltsége, túlértékeltsége). Valótlan állítás, hogy az elemzések minden esetben utólag elemzik a helyzetet. Kérjük a Kúriát, kötelezze fogyasztóvédelmi eljárás lefolytatására a Gazdasági Versenyhivatalt, vagy helyezze hatályon kívül a Fővárosi Törvényszék döntését, és utasítsa új eljárásra és új határozat meghozatalára.

Kérjük a Kúriát, állapítsa meg, hogy a Fővárosi Törvényszék téves ténymegállapítást tett a következő állításával: „széles körben népszerűek voltak a devizahitel konstrukciók", mivel kizárólag azért voltak népszerűek a devizahitelek, mert a bankok becsapták és megtévesztették az embereket. Kérjük a Kúriát, kötelezze fogyasztóvédelmi eljárás lefolytatására a Gazdasági Versenyhivatalt, vagy helyezze hatályon kívül a Fővárosi Törvényszék döntését, és utasítsa új eljárásra és új határozat meghozatalára.

6.
A Fővárosi Törvényszék hivatkozik arra, hogy „a bejelentéssel kapcsolatos eljárás kereteit a felperesek kívánták úgy tágítani, hogy minden konkrétumtól mentes, általános, valamennyi hiteltermékre kiterjedő vizsgálatot rendeljen el az alperes, holott nem ez volt a jogalkotó célja a bejelentéssel kapcsolatos eljárás megalkotásával".

Elsőként is néhány, a Gazdasági Versenyhivatal által lefolytatott, tényleges vizsgálatról szeretnénk tájékoztatni a Kúriát.

<u>A Vj-141/2006/19 számú vizsgálat során a Gazdasági Versenyhivatal az Erste Bank türelmi idős THM-jét vizsgálta. Részletek a vizsgálat eredményéből (2007. február 8.):</u>
„Az eljárás alá vont vállalkozást 15.000.000,- (azaz tizenötmillió) forint versenyfelügyeleti bírság megfizetésére kötelezi….
Az eljárás megindítására azért került sor, mert az eljárás alá vont vállalkozás a következő módon hirdetett akciót svájci frank alapú, hathónapos kamatperiódusú, ötéves türelmi idővel igényelhető lakás- és jelzáloghitel termékeire:

„7 millió forint már havi 20.764 forintos törlesztőrészlettel! THM: 4,13 %”. Feltehető volt, hogy a más lakáshitel konstrukciókkal történő összehasonlítási lehetőségeket nagymértékben szűkítheti a fenti feltételek közlése, figyelemmel arra, hogy türelmi idő esetén lényegesen alacsonyabb a kezdeti törlesztőrészlet és a teljes hiteldíj mutató, mint azt követően (az érintett konstrukció esetén mintegy háromszorosára nő).
A devizaalapú hitelezés gyors térnyerését keresleti és kínálati, intézményi (lakástámogatás), valamint pénzpiaci tényezők is indokolják a Magyar Nemzeti Bank (MNB) 2005. áprilisi stabilitási jelentése szerint. Egyrészt a háztartások általában alacsony kockázattudatossága, a pozitív tapasztalatok, illetve a likviditási korlát miatt a nagy összegű fogyasztási hitelek esetében a törlesztőrészletben tapasztalható különbség miatt, általában devizakonstrukciót választanak.
A termékek kockázatossága elsődlegesen abban rejlik, hogy a bankok és pénzügyi vállalkozások a kamat-, illetve árfolyamváltozásból eredő kockázatokat továbbhárítják az ügyfélre, viszont a háztartások nem rendelkeznek természetes fedezettel a felvállalt árfolyam- és kamatkockázattal szemben. Abban az esetben, ha az adós hitelfelvételi döntését egy jelentősebb összeg igénybevétele esetén a hitel felvételekor érvényes kamat- és árfolyamszint alapján maximalizálja, a pénzpiaci kondíciók kedvezőtlen irányú elmozdulása következtében megemelkedő törlesztőrészlet késedelmes teljesítéshez, fizetésképtelenséghez vezethet.
Addicionális kockázatot jelent, hogy a likviditáskorlátos ügyfelek közül devizahitelezés esetén – az egységnyi hitelre jutó alacsonyabb törlesztőrészlet miatt, olyan kör is forráshoz jut, akik a forintfinanszírozásból kiszorulnának.
A PSZÁF fogyasztók pénzügyi szervezetek általi tájékoztatásáról szóló 15/2001. számú ajánlásának 1. pontja általános alapelvként rögzíti, hogy a fogyasztó tájékoztatása során a pénzügyi szervezet legyen figyelemmel arra, hogy fokozott tájékoztatási, együttműködési kötelezettség terheli a fogyasztó irányában, valamint a tájékoztatás a 7. pontban foglaltak szerint legyen pontos, egyértelmű, közérthető.

Az Európai Bizottság 2001. március 1-jén tette közzé ajánlását – a lakáshiteleket kínáló hitelnyújtók által – a fogyasztóknak adandó szerződéskötés előtti információkról (2001/193/EK).
2006. november 7-én tette közzé a PSZÁF 9/2006. számú ajánlását a lakossági hitelezés előzetes ügyfél-tájékoztatási és fogyasztóvédelmi elveiről, amelynek indokolásában a következőket rögzítette:
a) aggályos az a piaci gyakorlat, hogy a pénzügyi intézmények egyre gyakrabban nem helyeznek kellő hangsúlyt arra, hogy megismerjék ügyfeleik teherviselő képességét, háztartásuk vagyoni és jövedelmi viszonyait, holott ezek a felelős hitelezés alapjai. Mindez nincs összhangban a prudens működés követelményével, sem az ügyfelek megfelelő tájékoztatásának igényével;

b) megfigyelhető továbbá, hogy a pénzpiaci szektor gyors fejlődése, a folyamatos termékinnováció révén összetettebb, az ügyfelek számára egyre nehezebben érthető termékek jelennek meg a piacon és e folyamattal a fogyasztók általános pénzügyi kultúrájának szintje, pénzügyi tudása nehezen tart lépést. Következésképpen egyre inkább fennáll a veszélye annak, hogy a pénzügyi intézmények ügyfelei – a megfelelő tájékoztatás hiányában – olyan hosszútávú kötelezettségeket vállalnak, melyek előnyeit, hátrányait, lehetséges hatásait nem ismerik kellően;

A Tpvt. 8. § (1) bekezdésének első mondata szerint tilos a gazdasági versenyben a fogyasztókat megtéveszteni. A Tpvt. 8. § (2) bekezdése alapján a fogyasztók megtévesztésének minősül különösen, ha
a) az áru ára, lényeges tulajdonsága – így különösen összetétele, használata, az egészségre és a környezetre gyakorolt hatása, valamint kezelése, továbbá az áru eredete, származási helye, beszerzési forrása vagy módja – tekintetében valótlan tényt vagy valós tényt megtévesztésre alkalmas módon állítanak, az árut megtévesztésre alkalmas árujelzővel látják el, vagy az áru lényeges tulajdonságairól bármilyen más, megtévesztésre alkalmas tájékoztatást adnak;
c) az áru értékesítésével, forgalmazásával összefüggő, a fogyasztó döntését befolyásoló körülményekről – így különösen a forgalmazási módról, a fizetési feltételekről, a kapcsolódó ajándékokról, az engedményekről, a nyerési esélyről – megtévesztésre alkalmas tájékoztatást adnak;

Ezen túlmenően a versenytanács már több határozatában hangsúlyozta (lásd pl. a Vj-15/2002., Vj-131/2003. és Vj-37/2004. számú ügyben hozott határozatot), hogy különösen fontos a fogyasztók pontos, megfelelő tájékoztatása azoknál a pénzügyi szolgáltatásra irányuló szerződéseknél, ahol a felek közötti kölcsönös bizalomnak kiemelkedő szerepe van a termék sajátosságai következtében.

Általában minden olyan magatartás, amely alkalmas a fogyasztók döntési szabadságának korlátozására jogellenes, tekintet nélkül arra, hogy a hátrány valóban vagy ténylegesen bekövetkezett volna
Az eljárás alá vont 2006. június 26. és július 31. között meghirdetett akcióinak fogyasztók megtévesztésére való alkalmasságát és a jogsértés súlyosságát támasztja alá azon körülmény is, hogy a hitelszerződéssel jellemzően hosszú időtartamra kötik le magukat az ügyfelek, tehát a 20 éves, azaz 240 hónapos futamidőhöz képest adott esetben nem nyújtanak objektív képet az első hat hónapra minél alacsonyabb értéket biztosító feltételek mentén számított értékek. Ezen felül a futamidő első kamatperiódusára és a türelmi idő alatti akciós értékek jelentős mértékben különböznek a futamidő hátralévő idejében érvényesülő feltételektől. A futamidő hátralévő része a kamatok tekintetében 19,5 év, a türelmi idő tekintetében 15 év.

A kondíciók fogyasztók általi mérlegelésekor viszont a hitel forint vagy deviza alapú jellege az előbbieknek megfelelően olyan lényeges tulajdonság, amelynek ismertetése szükséges. Lévén a törlesztőrészlet összege forintban hangzik el a reklám során, így egyéb információ hiányában a fogyasztó nem következtethet arra, hogy forint vagy deviza alapú hitelről van-e szó, még ha nagy arányban utóbbit is kötik meg az ügyfelek. Ezenkívül nem mérhető fel, hogy akciós hitelről, kifejezetten csak lakáscélú hitelről szól a tájékoztatás, kamatperiódusa 6 hónapos, és a türelmi idő révén később a közölt összeghez képest jelentős mértékű növekedés várható az egyébkénti szerződésmódosításokon túlmenően.
A jogsértő magatartás bizalmi jellegű termék forgalmát érintette, amelyek esetében a szolgáltatók és a fogyasztók között az átlagosnál nagyobb mértékű az információs aszimmetria a szolgáltatók javára. Ezért a fogyasztók fokozattan érzékenyek reagálnak a megtévesztésre alkalmas tájékoztatásokra. A szolgáltató versenyjogi felelőssége pedig súlyosabb, hiszen a fogyasztó csak korlátozottan képes az információs hátrányán további tájékozódással csökkenteni."

<u>A Vj-0053/2007/020 számú vizsgálat során a Gazdasági Versenyhivatal az Erste Bank folyósítási jutalékát vizsgálta. Részletek a vizsgálat eredményéből (2007. június 19.):</u>
„A Gazdasági Versenyhivatal annak vizsgálatára indított versenyfelügyeleti eljárást, hogy az Erste Bank Hungary Nyrt. megsértette-e a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (továbbiakban: Tpvt.) III. fejezetének rendelkezéseit a lakáskölcsön termékeihez kapcsolódó folyósítási jutalék mértékével kapcsolatban a 2006. év második félévétől adott tájékoztatásaival.
A Versenytanács kötelezi az eljárás alá vontat 4.000.000 Ft (négymillió forint) bírság megfizetésére.
Az elmúlt években a Versenytanács három jogerős határozatában állapította meg….
a Vj-141/2006. számú eljárásban a Versenytanács megállapította, 2006. június 26. és július 31. között az eljárás alá vont svájci frank alapú, hathónapos kamatperiódusú piaci kamatozású lakáscélú és szabad felhasználású jelzáloghiteleiről tájékoztató reklámkampánya alkalmas volt a fogyasztók megtévesztésére, s 15 millió forint bírságot szabott ki.
A PSZÁF fogyasztók pénzügyi szervezetek általi tájékoztatásáról szóló 15/2001. számú ajánlásának 1. pontja általános alapelvként rögzíti, a fogyasztó tájékoztatása során a pénzügyi szervezet legyen figyelemmel arra, hogy fokozott tájékoztatási, együttműködési kötelezettség terheli a fogyasztó irányában, valamint a tájékoztatás a 7. pontban foglaltak szerint legyen pontos, egyértelmű, közérthető.
A PSZÁF 9/2006. szám alatt külön ajánlást fogalmazott meg a lakossági hitelezés előzetes ügyféltájékoztatási és fogyasztóvédelmi elveiről.

Különösen fontos a fogyasztók pontos, megfelelő tájékoztatása azoknál a pénzügyi szolgáltatásra irányuló szerződéseknél, ahol a felek közötti kölcsönös bizalomnak kiemelkedő szerepe van a termék sajátosságai következtében. A fogyasztók ismereteinek a pénzügyi szolgáltatások területén meglévő hiányosságai és a pénzügyi szervezetek szakmai hozzáértése iránti – a tájékozottság ezen hiányosságaira visszavezethetően: kényszerű – bizalom, a pénzügyi szolgáltatásokkal kapcsolatos tájékoztatások fogyasztói döntéseket befolyásoló képessége igen hangsúlyossá teszi az e területen megjelenő és a fogyasztókat tájékoztató vállalkozások versenyjogi felelősségét.
Általában minden olyan magatartás, amely alkalmas a fogyasztók döntési szabadságának korlátozására, jogellenes, tekintet nélkül arra, hogy a hátrány valóban vagy ténylegesen bekövetkezett volna,
Valamely magatartás a fogyasztók megtévesztésére való alkalmassága abban az esetben is megállapítható, ha az eljárás alá vont vállalkozás terhére valamely lényeges körülmény elhallgatása, hiányos tájékoztatás közzététele róható. A valós adatokat tartalmazó és előnyös tulajdonságokat kiemelő reklám is lehet félrevezető, ha elhallgat olyan adatokat, amelyek a közölt tulajdonságok értelmezéséhez elengedhetetlenül szükségesek.
Az áru lényeges tulajdonságáról való hiányos tájékoztatás nem jogszerű, mint ahogy az sem, ha a közölt tulajdonságok értelmezéséhez elengedhetetlen adatok a tájékoztatásból kimaradnak."

Már csak ebből a két vizsgálati anyagból is látható, hogy tisztában volt 2007-ben a Gazdasági Versenyhivatal azzal, hogy milyen veszélyt jelent a fogyasztókra az, ha téves tájékoztatást nyújtanak a pénzintézetek (ebben a két vizsgálatban a pénzintézetek közül konkrétan az Erste Bank).

A Gazdasági Versenyhivatal 2008-ban próbavásárlásokkal kiegészült vizsgálatot végzett a devizahitelezéssel foglalkozó pénzintézeteknél is.
Részletek „A banki tájékoztatás minőségével kapcsolatos kutatási eredmények" című kutatás eredményéből (2018. június 9.):
„A Gazdasági Versenyhivatallal folytatott többszöri személyes megbeszélés során alakult ki a kutatás pontos célja és módszertana. A döntés végül a személyes – illetve ezt kiegészítő telefonos - próbavásárlásra esett, mely alkalmával a bankok értékesítési és tájékoztatási gyakorlata úgy mérhető, hogy eközben az ügyintézőknek nincs információjuk a vizsgálatról, tehát a „jól megszokott módon" viselkednek, értékesítenek. A próbavásárlók előre definiált életszerű szituációkkal keresték fel a bankok fiókjait. Ezek során a kollégáink valós potenciális ügyfél szerepében érdeklődőként léptek fel, de tényleges termékigénylésre, szerződéskötésre nem került sor."

A deviza alapú lakáshitel esetén 51 alkalommal történt call centeres megkeresés és 99 alkalommal személyes bankfióki megkeresés. Így összesen 150 megkeresés volt a következő banki megosztásban:

Budapest Bank	7
CIB	14
ELLA	7
Erste	28
FHB	8
Unicredit	7
KH Bank	28
MKB	8
OTP Bank	30
Raiffeisen Bank	13

„Devizahitel esetén az árfolyamkockázatra az ügyintézők elsöprő többsége felhívja az ügyfelek figyelmét.

Deviza lakáshitel

- A hitelre vonatkozó számszerűsített információk átadása megfelelőnek mondható, szinte minden próbavásárlás alkalmával említésre kerültek. Továbbá az is látható, hogy a devizahitel kamatelőnye mellett a kockázatok bemutatása megtörténik, e tekintetben korrekt a tájékoztatás.
- Az ügyintézők általában felhívják az ügyfél figyelmét az esetleges kockázati tényezőkre, mindamellett hogy **érvelnek a devizahitel mellett az alacsonyabb költségek miatt**. Ezen belül az árfolyamkockázatot emelik ki inkább, mintsem a kamatkockázatot.
- A törlesztőrészlethez képest kisebb arányban tájékoztatnak a kamatról, és ennél is valamivel kisebb arányban a THM-ről. Itt érdemes megjegyeznünk, hogy az ügyfél számára valószínűleg a törlesztőrészlet a leginkább megfogható, így a THM méréskeltebb említése nem feltétlenül akadályozza a fogyasztót az optimális döntés meghozatalában. Annak ellenére, hogy az induló költségek nem mindegyikéről esik szó, amennyiben felmerül a beszélgetés során úgy konkrétumok is elhangzanak ezzel kapcsolatban. Az előtörlesztés és módosítás díjtételei pedig alacsony arányban kerülnek említésre.
- Összességében megfogalmazhatjuk, hogy a deviza lakáshitellel kapcsolatos tájékoztatás megfelelőnek mondható. Az ügyintézők hangsúlyozzák a devizahitel veszélyeit, a változó törlesztőrészletet, viszont a kamatról és THM-ről részletesen nem esik szó. A folyószámla nyitási kötelezettséget pedig nem hallgatják el. –

Call centeres ügyintézéskor a kedvező kamatok említése mellett az esetek 88%-ban kockázati tényezők is szóba kerültek a beszélgetés során. Ez az arány fióki ügyintézésnél 80% volt. Tehát összességében elvétve találkozunk olyannak, hogy az ügyintézők a kedvező kamatozás mellett egyéb kockázati tényezőket nem említettek volna, így az ügyfelek tájékoztatása kiegyensúlyozottnak mondható.
Érzékelhető, hogy az ügyintézők megpróbálják felhívni az ügyfél figyelmét az esetleges kockázati tényezőkre, mindamellett hogy érvelnek a devizahitel mellett az alacsonyabb költségek miatt. Ezen belül az árfolyamkockázatot emelik ki inkább, mintsem a kamatkockázatot. E tekintetben tehát értékelésünk szerint korrekt, kiegyensúlyozott a tájékoztatás.
A hitelre vonatkozó számszerűsített információk átadása egyébként megfelelőnek mondható, jellemzően említésre kerültek.
Összességében megfogalmazhatjuk, hogy az ügyintézők részéről érzékelhető valós törekvés az érdeklődő fél tájékoztatását illetően a díjakkal, illetve költségekkel kapcsolatban. A törlesztőrészlethez képest kisebb arányban tájékoztatnak a kamatról, és ennél is valamivel kisebb arányban a THM-ről. (Itt érdemes megjegyeznünk, hogy az ügyfél számára valószínűleg a törlesztőrészlet a leginkább megfogható). Bár az induló költségek nem mindegyikéről esik szó, de ha szóba kerülnek, általában konkrétumok is elhangzanak ezzel kapcsolatban. Az előtörlesztés és módosítás díjtételei viszont igen alacsony arányban kerülnek említésre.
Összességében megfogalmazhatjuk, hogy a deviza lakáshitellel kapcsolatos tájékoztatás megfelelőnek mondható. Az ügyintézők hangsúlyozzák a devizahitel veszélyeit, a változó törlesztőrészletet, viszont a kamatról és THM-ről kisebb arányban beszélnek. A folyószámla nyitási kötelezettséget pedig jellemzően nem hallgatják el."

A Fővárosi Törvényszék kifogásolja, hogy mi „*minden konkrétumtól mentes, általános, valamennyi hiteltermékre kiterjedő vizsgálatot*" kívánunk megrendelni a Gazdasági Versenyhivatalnál. Megmutatjuk most, azokat a konkrétumokat, melyeket meg kellett volna vizsgálnia a Gazdasági Versenyhivatalnak:

a,
A vizsgálat során egyértelműen megállapítható, hogy szerepel-e a szerződés előtti tájékoztatásban (szó szerint vagy tartalmát tekintve):
„azzal kell számolni, hogy az inflációs (értsd: kb. kamat) különbség miatt ez **az alacsony kamatozású deviza folyamatosan fel fog értékelődni, és ezzel folyamatosan nőni fog a havi törlesztőrészlet**"
Amennyiben nem szerepel, a szerződés megtévesztő (mulasztás) eredménye, mert lényeges információt nem kapott meg a fogyasztó a szerződéskötés előtt.

b,
A vizsgálat során egyértelműen megállapítható, hogy szerepel-e a szerződés előtti tájékoztatásban (szó szerint vagy tartalmát tekintve):
„a roppant **alacsony kamatokért cserébe normál esetben egy árfolyam-növekedés bekövetkeztével kell számolni**”
Amennyiben nem szerepel, a szerződés megtévesztő (mulasztás) eredménye, mert lényeges információt nem kapott meg a fogyasztó a szerződéskötés előtt.

c,
A vizsgálat során egyértelműen megállapítható, hogy szerepel-e a szerződés előtti tájékoztatásban (szó szerint vagy tartalmát tekintve):
„a devizaalapúságból következően, valamint a forint és a svájci frank inflációjának különbségéből adódóan **az árfolyamok elcsúszhatnak**”
Amennyiben nem szerepel, a szerződés megtévesztő (mulasztás) eredménye, mert lényeges információt nem kapott meg a fogyasztó a szerződéskötés előtt.

d,
A vizsgálat során egyértelműen megállapítható, hogy szerepel-e a szerződés előtti tájékoztatásban (szó szerint vagy tartalmát tekintve) az alábbi téves állítás cáfolása:
„Mivel a devizahitelek túlnyomó többsége hosszabb lejáratú hitel, **a néhány napos nagyobb árfolyamingadozás a törlesztési terheket érdemben nem változtatja meg**. Nem kell tehát attól félni, hogy az árfolyamkockázat miatt a devizában hitelt felvevő háztartásokat súlyos veszteségek érhetik”
Amennyiben nem szerepel, a szerződés megtévesztő (tevékenység) eredménye, mert valótlan információ birtokában, tévedésben volt a fogyasztó a szerződéskötés pillanatában.

e,
A vizsgálat során egyértelműen megállapítható, hogy szerepel-e a szerződés előtti tájékoztatásban (szó szerint vagy tartalmát tekintve) az alábbi téves állítás cáfolása:
„A bankszövetség szerint hosszabb távon egyértelműen **azzal kell számolni, hogy a forint árfolyama** - legalábbis reálértelemben - **folyamatosan felértékelődik**”.
Amennyiben nem szerepel, a szerződés megtévesztő (tevékenység) eredménye, mert valótlan információ birtokában, tévedésben volt a fogyasztó a szerződéskötés pillanatában.

Megállapítható tehát, hogy **felületes vizsgálatot folytatott 2008-ban a Gazdasági Versenyhivatal, hiszen nem volt (feltehetőleg nem volt) annak az ismeretnek a birtokában, melyet a Kúria Konzultációs Testülete szerint minden fogyasztónak illet volna tudnia a szerződéskötés elő**tt:

„Az infláció jelenségével viszont az átlagos fogyasztó is tisztában volt, tehát annyit mindenképpen fel kellett ismernie, hogy a devizaalapúságból következően, valamint a forint és a svájci frank inflációjának különbségéből adódóan az árfolyamok elcsúszhatnak."

Mint már ismertettük, Kovács Levente a Bankszövetség legismertebb vezetője mindezt sokkal közérthetőbben fogalmazta meg: „azzal kell számolni, hogy az inflációs (értsd: kb. kamat) különbség miatt ez az alacsony kamatozású deviza folyamatosan fel fog értékelődni, és ezzel folyamatosan nőni fog a havi törlesztőrészlet"

Elkeserítő, hogy a Gazdasági Versenyhivatal a mai napig sem rendelkezik egy „átlagos fogyasztó" tudásszintjével és még elkeserítőbb, hogy valótlan állításokkal próbálja elkerülni, hogy elvégezze azt a fogyasztóvédelmi vizsgálatot, melyet 10-15 évvel ezelőtt, hivatalból kellett volna elvégeznie.

Szükségesnek tartjuk felhívni a Kúria figyelmét a peranyagban szereplő (a június 12.-i tárgyalást követően postáztuk a Fővárosi Törvényszék részére 2019.06.14.-én), 2010-ben készült tanulmányra is.

A Gazdasági Versenyhivatal VKK (Versenykultúra Központ) pályázatán a 7Sigma Banki, Iparági, Piaci Elemzéseket Szolgáltató Kft egy tartalmas elemzést készített, Egy piaci kudarc története címmel (2010. november). Az elemzés a GVH honlapján megtalálható.
http://www.gvh.hu/data/cms1000634/1_7%20Sigma_Tanulm%C3%A1ny.pdf

Részletek a szakértői elemzésből:
„A „ragadozó hitelezés" (predatory lending) régóta közkeletű kifejezés, amelyet a suprime válság óta még gyakrabban használnak, ennek ellenére nincsen általánosan elfogadott definíciója. **A „ragadozó hitelezés" eredeti értelmezésben olyan magatartás, mellyel jelentős előnyöket biztosítanak a hitelezőknek** (illetve a hitelezésben részt vevő egyéb szereplőknek, pl. a közvetítőknek a megtévesztett hitelfelvevő kárára. A definíciókísérletek sokszor a „ragadozó hitelezés" sajátos eszközeinek felsorolásával igyekeznek meghatározni a fogalmat. Ezek az eszközök **az ügyfél hiányos vagy félrevezető tájékoztatásától kezdve az uzsorakamaton keresztül a nem hitelképes ügyfelek eladósításáig** terjednek, melyeknek célja esetleg a fedezetként szolgáló ingatlan megszerzése.

Devizahitelezés – mint ragadozó hitelezés. A devizahitelezéssel elért hitelkamatszint-csökkenés **olyan ügyfeleket csatornázott be a rendszerbe, akik a magas kamatszintet nem tudták volna megfizetni**, az alacsonyabb devizakamatot azonban igen. Az

aszimmetrikus információ lényege ekkor az, hogy **a bank tudja, hogy az ügyfél a devizahitellel árfolyam- és kamatkockázatot is vállal, az ügyfelek többsége azonban nem** – vagy hajlamos az erről szóló információt elbagatelizálni.

A hazai kimagasló hitelállomány-növekedésnek viszont utólag visszatekintve volt egy sajátos összetevője is, a „ragadozó" hitelezés jellegzetességeit is felmutató, kiterjedt lakossági devizahitelezés.

A forintnál jóval **kedvezőbb kamatozású devizahitel olyan összeg felvételét is lehetővé tette, amelynek a törlesztési terheit forinthitel esetén az ügyfél már nem tudta volna vállalni**. Az ügyfelekért folytatott verseny arra késztette a bankokat, hogy az árfolyamkockázat tényét nem hangsúlyozzák túl."

Az elemzés a következőkben kitér arra, hogy miként fordulhatott elő, hogy családok százezrei a veszélyt nem érzékelték, elbagatelizálták az árfolyamkockázatot.
„A közgazdasági elmélet szerint az ilyen ügyletek nem lehetnek hosszú távon profitábilisak, mivel az árfolyammozgások ellensúlyozzák a kedvező kamathatásokat. Ez az ún. kamatparitás teljesülésének tétele."

Mint korábban már több forrásból, több alkalommal kifejtettük, ez az első információ, melyet családok százezrei nem tudtak, mert a bankok elhallgatták az információt. Nem tudták, hogy az alacsony kamat révén alacsony törlesztő részletet az árfolyammozgás ellensúlyozza majd. Az „ellensúlyozó" árfolyammozgások azonban évekig elmaradtak:
„A forint árfolyamának nagyfokú stabilításával kapcsolatban említést érdemel, hogy az csalóka volt. A jelentős nettó devizahitel-kiáramlás ugyanis jelentős deviza-forint konverzióval járt, ami magas forintkeresletet tartott fenn a bankközi devizapiacon. A **növekvő devizahitelezés tehát maga is hozzájárult a stabilan erős forintárfolyamhoz**."

Stabil volt a forint árfolyama évekig, és ennek épp a devizahitelezés volt az oka. A bankok a tájékoztatásuk során elhallgatták, hogy „csalóka" a stabil forint árfolyam, a forint felülértékelté vált. Mint már többször kifejtettük, ez a második elhallgatott, ám rendkívül lényeges információ.

A fenti megtévesztésekkel kapcsolatban szükségesnek tartjuk ismét idézni Kovács Leventét a Bankszövetség legismertebb vezetőjét:
„A válságot megelőző években a magyar forint a korábbi alulértékeltség miatt, az inflációs különbség ellenére, erősödni tudott. Ez az átmeneti erősödés sokakat, köztük szakembereket is megtévesztett. Így azt a téves képzetet eredményezte, hogy a deviza hitelesek tartósan csak jobban járhatnak, mint a forint hitelesek.

A másik eset az, hogy a hitelek nyújtása relatíve alacsony (2-5%-os) kamaton történik, amint ezt a svájci frank alap biztosította. Ekkor azzal kell számolni, hogy az inflációs (értsd: kb. kamat) különbség miatt ez az alacsony kamatozású deviza folyamatosan fel fog értékelődni, és ezzel folyamatosan nőni fog a havi törlesztőrészlet."

A Gazdasági Versenyhivatal még annak az információnak a birtokában sem indított vizsgálatot, hogy 2010-ben a tudomására jutott: a devizahitelezés során ragadozó hitelezést folytattak a bankok.

Kérjük a Kúriát, állapítsa meg,hogy a Fővárosi Törvényszék téves ténymegállapítást tett a következő állításával: „a bejelentéssel kapcsolatos eljárás kereteit a felperesek kívánták tágítani", mivel olyan vizsgálat elvégzését indítványozták felperesek, amely a Gazdasági Versenyhivatal feladata. Kérjük a Kúriát, kötelezze fogyasztóvédelmi eljárás lefolytatására a Gazdasági Versenyhivatalt, vagy helyezze hatályon kívül a Fővárosi Törvényszék döntését, és utasítsa új eljárásra és új határozat meghozatalára.

Kérjük a Kúriát, állapítsa meg, hogy a Fővárosi Törvényszék téves ténymegállapítást tett a következő állításával: „konkrétumtól mentes, általános, valamennyi hiteltermékre kiterjedő vizsgálatot rendeljen el az alperes", mivel a beadványból konkrétan meghatározható, hogy mit kell vizsgálnia a Gazdasági Versenyhivatalnak. Egyáltalán nincs szó „valamennyi hiteltermékről sem", mivel egyértelműen meghatározható az érintett hiteltermékek köre. Kérjük a Kúriát, kötelezze fogyasztóvédelmi eljárás lefolytatására a Gazdasági Versenyhivatalt, vagy helyezze hatályon kívül a Fővárosi Törvényszék döntését, és utasítsa új eljárásra és új határozat meghozatalára.

Kérjük a Kúriát, állapítsa meg, hogy a Fővárosi Törvényszék téves ténymegállapítást tett a következő állításával: „nem ez volt a jogalkotó célja a bejelentéssel kapcsolatos eljárás megalkotásával", mivel a jogalkotó pontosan az ilyen visszaélések visszaszorítása illetve felderítése érdekében tette lehetővé a bejelentéssel kapcsolatos vizsgálatok lefolytatását. A Gazdasági Versenyhivatal, és a bíróságok feladata nem a falazás a bankrendszer ragadozóhitel-termékének, hanem a fogyasztó védelme. Kérjük a Kúriát, kötelezze fogyasztóvédelmi eljárás lefolytatására a Gazdasági Versenyhivatalt, vagy helyezze hatályon kívül a Fővárosi Törvényszék döntését, és utasítsa új eljárásra és új határozat meghozatalára.

7.
A Fővárosi Törvényszék hivatkozik arra, hogy „Az alperes a végzésében részletesen levezette, hogy az egyes pénzintézetek különböző időpontokban, időről időre eltérő hiteltermékekkel jelentek meg, ezekhez eltérő tájékoztatások, népszerűsítő kampányok, kereskedelmi kommunikáció kapcsolódik. Megindokolta, hogy álláspontja szerint a versenyfelügyeleti eljárás indításának a feltételei miért nem álltak fenn e körben, indoklása okszerű volt”.

Főként a Gazdasági Versenyhivatal 2008-ban, próbavásárlásokkal kiegészült, már ismertetett vizsgálatára hivatkozva egyértelműen feltételezhető, hogy függetlenül az „eltérő tájékoztatásoktól, népszerűsítő kampányoktók, kereskedelmi kommunikációktól” a bankok megtévesztő tevékenységet és megtévesztő mulasztásokat folytattak éveken keresztül. A Gazdasági Versenyhivatal nem folytatott olyan vizsgálatot, mely a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatra fényt derített volna. Feltehetően egészen mostanáig a Gazdasági Versenyhivatalnak fogalma sem volt arról, hogy ténylegesen mit is kellett volna vizsgálnia. Hiába volt minden a szeme előtt, hiába volt minden a keze ügyében, nem tudta vagy nem akarta összerakni a Gazdasági Versenyhivatal, hogy miként tévesztették meg és csapták be a bankok családok százezreit.

Kérjük a Kúriát, állapítsa meg, hogy a Fővárosi Törvényszék téves ténymegállapítást tett a következő állításával: „alperes megindokolta, hogy álláspontja szerint a versenyfelügyeleti eljárás indításának a feltételei miért nem álltak fenn e körben, indoklása okszerű volt”, mivel az indoklása nem volt okszerű, indoklása nem volt tényszerű. Kérjük a Kúriát, kötelezze fogyasztóvédelmi eljárás lefolytatására a Gazdasági Versenyhivatalt, vagy helyezze hatályon kívül a Fővárosi Törvényszék döntését, és utasítsa új eljárásra és új határozat meghozatalára.

8.
A Fővárosi Törvényszék hivatkozik arra, hogy „az alperes felé – az általános bejelentés alapján – nem volt valószínűsíthető olyan konkrét versenyjogsértés, amely eltérő döntés meghozatalát eredményezhette volna. Erre nem voltak alkalmasak a felperesek által a per során csatolt dokumentumok sem, azok – ahogy helytállóan az alperes rögzítette – a történeti tényálláshoz tartozóak. A devizahitel piac általános alakulását írják le, vagy mutatják be. A felperesek keresete e körben sem volt alapos.”

Szükségtelennek tartjuk a már korábban közölteket újra megismételni ahhoz, hogy a Törvényszék képtelen, általános, hamis és nem bizonyított, a bankrendszert hivatalból védő védő állításait megcáfoljuk. Amennyiben a Kúria ezt mégis igényli, akkor a másodfokú bírósági tárgyaláson hosszasan és tényszerűen cáfoljuk majd a Fővárosi Törvényszék állításait. Egyértelműen:
valószínűsíthető konkrét jogsértés
a dokumentumaink alkalmasak az állításaink bizonyítására
a dokumentumaink nem a devizahitelpiac általános, történeti alakulását írják le, hanem a devizahitel lényeges tulajdonságát ismertetik, mely egyenes és logikus következményeként meghatározható a megtévesztő mulasztás és a megtévesztő tevékenység elemei
a felperesek rendkívül alaposan feltártak és bizonyítottak minden lényeges elemet

Kérjük a Kúriát, állapítsa meg, hogy a Fővárosi Törvényszék téves ténymegállapítást tett a következő állításával: „nem volt valószínűsíthető konkrét versenyjogsértés", „nem voltak alkalmasak a felperesek által a per során csatolt dokumentumok", a dokumentumok a „devizahitel piac általános alakulását írják le, vagy mutatják". A felperesek dokumentumai és az ismertetett tények és összefüggések alapján valószínűsíthető a pénzintézetek jogsértése. Kérjük a Kúriát, kötelezze fogyasztóvédelmi eljárás lefolytatására a Gazdasági Versenyhivatalt, vagy helyezze hatályon kívül a Fővárosi Törvényszék döntését, és utasítsa új eljárásra és új határozat meghozatalára.

9.
A Fővárosi Törvényszék hivatkozik arra, hogy „A felperesek bemutatták – csatolva a B-0043/2011. számú végzést, -hogy mire terjed ki a korábbi bejelentés. Ebből megállapította a Fővárosi Törvényszék, hogy a korábbi eljárásban megjegyzés szintjén szerepelt az árfolyam alakulásával kapcsolatos bejelentői előadás (B-0043/2011. számúvégzés 2. oldal 5. pont), miszerint a svájci frank árfolyama a vártnál nagyobb mértékben módosult". „…jelen perben támadott végzés helytállóan rögzítette – figyelemmel a bejelentések részbeni átfedésére-, hogy az azonos ténybeli és jogi szabályozás miatt egyes kifogásokat már elbírált a korábbi bejelentéssel kapcsolatos eljárásban."

A hivatkozott B-0043/2011 számú GVH végzés öt pontba szedve összegzi a bejelentés tartalmát (címszavakban):
„A bejelentő részletes észrevételei körében ismertette a következőket.
A kamatszámítás tekintetében…
Az átváltási költség kapcsán…

…eltérő THM-et tüntetett fel…
….kezelési költséget számol fel, mely mögött nem áll valós szolgáltatás
A bejelentő kifogásolta továbbá a bejelentett kamatemelések mértékét…"

Ez utóbbi, 5. pont az árfolyamkockázattal kapcsolatban így tartalmazza a 2011-es álláspontunkat: „**A bejelentő előadása szerint a kockázati elemek közül** (bár a svájci frank árfolyama a vártnál nagyobb mértékben módosult) **az árfolyamkockázatról megfelelően tájékoztatták**."

Egyértelműen megállapítható, hogy a 2011-es beadványunknak nem volt lényeges része az árfolyamkockázat.

A GVH nem folytatott semmilyen vizsgálatot, nem hivatkozott a 3 éves elévülésre sem, hanem áthelyezte a beadványunkat a PSZÁF-hez:
„A gazdasági Versenyhivatal tájékoztatja, hogy tekintettel arra, hogy a fentiek szerint a bejelentésben foglalt ügy elbírálása a bejelentésben kifogásolt 3., 4. és 5. pontok vonatkozásában nem tartozik a Gazdasági Versenyhivatal hatáskörébe, valamint arra, hogy a rendelkezésre álló adatokból megállapítható, hogy a bejelentésben foglalt magatartás tekintetében történő eljárásra a Pénzügyi Szervezetk Állami Felügyelete rendelkezik hatáskörrel és illetékességgel… a bejelentést a 2. 3. és 5. pontjai vonatkozásában átteszi az említett hatósághoz."

A PSZÁF az égvilágon semmit sem csinált. A GVH-hoz fordultunk ismét…
A peranyagunk tartalmazza a Gazdasági Versenyhivatalnak küldött, 2012.05.07-i levelünket. A levelünk így kezdődik:
„A 2011. június 16.-án kelt határozatuk IV. pontja szerint a beadványunk 2. 3. és 5. pontjai vonatkozásában a GVH a vizsgálatot áthelyezte a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéhez.
Sajnos a PSZÁF nem értesített még bennünket a vizsgálat eredményéről, nem vont be a vizsgálatba, nem tett fel kérdéseket sem. Sajnos az érdeklődő levelünkre nem válaszol.

Kérjük a Tisztelt Gazdasági Versenyhivatalt, hogy vegye fel a kapcsolatot a PSZÁF-vel, annak érdekében, hogy beadványunkra választ kapjunk.
Kezdeményezzük alapos vizsgálat elvégzését korábbi beadványunk és a mostani levelünk megállapításai alapján. Szeretnénk beadványunkat új szempontokkal kiegészíteni."

Az „új szempontok" egy része az árfolyamkockázattal foglalkozott. Ezekből idézünk néhány ide vonatkozó részt:
„4. Kockázatismertetés szándékos elmulasztása

„Az Adós a „devizafinanszírozás kockázata” c. nyilatkozatot aláírta és a Bank részére benyújtotta.”
(II.3. a 13. pont a 4. oldalon)
A Bank nem ismertette velünk a „devizafinanszírozás kockázata” című Nyilatkozatot, így azt nem állt módunkban sem megismerni, sem aláírni. Egy általános Tájékoztatót kaptunk, mely semmi konkrétumot nem tartalmaz, ezt írtuk alá. Semmiféle Nyilatkozatot nem írtunk alá.
„Tájékoztatás a külföldi devizában történő finanszírozás Általános kockázatairól”. (19. oldal)
A Hitelintézeti törvény 203.§ (6) és (7) pontjai nagyon pontosan leírják, hogy a Banknak milyen módon kell a kockázatot ismertetnie. A Bank valójában a szerződésünk kockázatát nem ismertette velünk. A szerződésünk kockázatait elhallgatta.”
Egyértelmű, hogy 2011-2012-ben nem tudtuk, hogy mit hallgatott el elölünk az Erste Bank, azt hogy mit kellett volna velünk ismertetni, azt a mostani bejelentésünk tartalmazza.
„Mit tartalmaz ez az Általános tájékoztató?
A 2. bekezdésben: „Egy esetleges kedvezőtlen árfolyam változás/emelkedés Önnek előre nem látható, és előre ki nem számítható többletköltséget okozhat”
A törlesztés összege devizában ismert, egyértelműen meghatározza a kamatláb és a tartozás összege, így az árfolyam emelkedésből adódó többletköltség kiszámolható.
Egy Bank ne tudná kiszámolni?
A PSZÁF egyértelműen megfogalmazta, hogy a többletköltséget ki kell számolni és ismertetni kell az Ügyféllel: „fel kell tárnia az árfolyamkockázatot”.
A Bank ezzel szemben számunkra semmiféle számítást nem mutatott be.
Valójában az árfolyam emelkedés automatikusan többletköltséget okoz. Nem „okozhat”, ahogy a „Tájékoztató” írja. Csak akkor beszélhetünk feltételes módról, ha a Bank az árfolyam emelkedés egy részét átvállalja. Vagy a szerződéskötéskor szándékában állt átvállalni.
A Bank ezzel a megfogalmazással a kockázatot kisebbnek mutatta be a valóságosnál.”

2011-2012-ben a hiányérzetünket próbáltuk megfogalmazni és a beadványunkkal a GVH-t kívántuk ösztönözni, hogy indítson alapos kivizsgálást. Sok százezer család szenvedett el nagyon komoly veszteséget azért, mert a bankrendszer nem érezte a sem a pénzügyi felügyelet sem pedig a fogyasztóvédelem nyomását, bírsággal való fenyegetettségének a veszélyét.

Felmerült valóban a részünkről 2011-ben is a kérdés, tudták-e a bankok, hogy a deviza árfolyamok és ezzel együtt a törlesztőrészletek (tartós és jelentős) emelkedése várható? Azonban 2011-2012-ben nem tudtuk mi magunk sem erre a kérdésre a választ:

„Felmerül a kérdés, vajon szerződéskötésünkkor ismert volt-e a Bank számára az árfolyam és a kamat kockázat? Egyáltalában, vizsgálja ezt a Bank a működése során?

A Hitelintézeti törvény (Hpt) „kitettségnek" hívja a bankok pénzkihelyezéseit, hitelezéseit, befektetéseit. A törvény kitettség osztályokat határoz meg és előírja, hogy minden kitettséget be kell sorolni valamelyik osztályba. Néhány példa:
…..
e) nemzetközi szervezettel szembeni kitettség,
f) hitelintézettel és befektetési vállalkozással szembeni kitettség,
g) vállalkozással szembeni kitettség,
h) lakossággal szembeni kitettség,
i) ingatlannal fedezett kitettség,
j) késedelmes tétel,
……
Minden kockázati osztályhoz kockázati súlyt kell rendelni. A fenti műveletek elvégzésére a pénzintézeteknek vagy a „Sztenderd módszer" (Hpt 76/A.§) szerint vagy a „Belső minősítésen alapuló módszer" szerint kell eljárni. Gyakorlatilag a PSZÁF állapítja meg, hogy melyik módszert alkalmazhatja egy pénzintézet.

Az egész kockázat számítás nagyon szigorúan van szabályozva. A részletes számításokat egyrészt a 250/2000 (XII.24) számú kormányrendelet „A hitelintézetek és a pénzügyi vállalkozások éves beszámoló készítési és könyvvezetési kötelezettségének sajátosságairól" másrészt a 196/2007 (VII.30.) kormányrendelet „A hitelezési kockázat kezeléséről és tőkekövetelményéről" írja elő. Szigorúan előírja a pénzintézeteknek, hogy mit hogyan kell számolniuk, csinálniuk.

A hitelintézetnek a kockázatkezelési és minősítési rendszereket kell kialakítaniuk, melyeknek megbízhatóaknak és átfogóaknak" kell lenniük, azaz biztosítani kell az ügyfél és az ügylet jellemzőinek meghatározását és minősítését, a kockázatok következetes becslését. (Hpt 76B.§).
A törvény tartalmazza, miként lehet csökkenteni a kockázatokat, „hitelezéskockázat-mérséklési eljárás" keretében a hitelező pénzintézet fedezetként ingatlant vagy vagyontárgyat fogadhat el (Hpt 76E.§). Ez szerepel a saját szerződésünkben is, a saját ingatlanunk, melyben lakunk, a fedezet, a szerződésünkben ez a „kölcsön biztosítékaként" kifejezéssel szerepel.

A Bank kockázatszámítási kötelezettségéről 2007-ben, a szerződésünk aláírásakor nem volt tudomásunk, most, idén tavasszal ismertük meg. A Bank viszont nyilvánvalóan „tisztában volt" azzal, hogy végez ilyen számításokat."

Mivel még 2012-ben is „megtévesztett és becsapott” állapotban voltunk, nem azokat a valóban jelentős elemeket soroltuk fel a levelünkben, amelyeket a mostani bejelentésünkben:
„A szerződésnek tartalmaznia kellett volna, hogy miként alakult az elmúlt években az „árfolyam és kamatkockázat”, amit neki folyamatosan kötelező kalkulálnia, és tartalékolnia kell a kockázat esetleges bekövetkeztére. A Banknak meg kellett volna adnia, hogy ez hol érhető el a honlapján. A Bank nem volt tekintettel az érdekünkre, és nem tájékoztatott megfelelően arról a kockázatról, melyről tudott.

A bank több tízezer ügyfele téves tájékoztatása alapján kötött szerződést, illetve a nem kapott értesítést a kockázatok emelkedéséről. Szeretnénk felhívni a Gazdasági Versenyhivatal figyelmét, hogy egy nemzetközileg is jelentősnek mondható professzionális pénzintézetről beszélünk az ERSTE bank esetében.

Felhelyezte a Bank a honlapjára azt, hogy hol tudjuk nyomon követni a kamatemelés összetevőinek a változását, hogy hol látjuk a kockázati számításokat, a számunkra szükséges információkat, adatokat?

Nem.

A 2007 évben hatályos jogszabályokon alapuló fenti szerződéspontok három nagyon fontos dologban adtak tág mozgásteret a Banknak.
1. Lehetőségük volt az árfolyam kockázatok tekintetében kevesebb vagy több információt közölni Ügyfelükkel.
2. Lehetőségük volt a kamatláb és költségemelkedés tekintetében kevesebb vagy több információt közölni az Ügyfelükkel.
3. Lehetőségük volt a várható terheket egyedül az Ügyfelekre hárítani vagy lehetőségük volt megosztani a Bank és az Ügyfelek között.

A Bank azt választotta a létező lehetőségek közül, hogy a várható terheket (árfolyam emelkedés valamint kamatemelés) egyoldalúan ránk terhelte, miközben mélyen elhallgatta a szerződés napján ránk helyezett kockázatokat. Rendkívül kedvezőnek és biztonságosnak mutatta a CHF elszámolású hitelt, ezen belül is a legkedvezőbbnek a türelmi idős kombinált hitelt.
A forint hitel számunkra nem volt elérhető 2007-ben. Jövedelmünk alapján nem feleltünk meg a Bank feltételeinek.

A Bank az információk, adatok eltitkolásával számára nagyon kedvező helyzetet teremtett, lehetővé tette magának több tízezer hitelre vágyó ügyfél megszerzését.

A Bank a szerződés megkötésekor a kihasználta az általa teremtett helyzetet és számára feltűnően aránytalanul előnyös szerződést kötött ki. Minden kockázatot és terhet ránk és a többi hitelfelvevőre helyezett."

Szeretnénk nyomatékosítani, hogy a most idézett részek nem a 2011-es bejelentésünkből származnak, hanem a 2012-es levelünkből. Ez utóbbival kapcsolatban **a GVH nem folytatott semmilyen vizsgálatot (még vizsgáló szinten sem), így elutasító végzés sem született az árfolyamkockázat kérdéskörével kapcsolatban**.

Kérjük a Kúriát, állapítsa meg, hogy a Fővárosi Törvényszék téves ténymegállapítást tett a következő állításával: a GVH „az azonos ténybeli és jogi szabályozás miatt egyes kifogásokat már elbírált a korábbi bejelentéssel kapcsolatos eljárásban". A felperesek dokumentumai és az ismertetett tények és összefüggések alapján egyértelmű, hogy a 2011-es beadvány kapcsán semmilyen érdemi vizsgálatot nem végzett a GVH. Az árfolyamkockázat kérdésköre a B-0043/2011. számú végzésben nem is szerepelt!
Még „részbeni átfedésről" sem lehet megállapítani! A felperesek most teljesen más tartalmú beadványt nyújtottak be, mint 2011-ben. Kérjük a Kúriát, kötelezze fogyasztóvédelmi eljárás lefolytatására a Gazdasági Versenyhivatalt, vagy helyezze hatályon kívül a Fővárosi Törvényszék döntését, és utasítsa új eljárásra és új határozat meghozatalára.

III. Uniós irányelv

<u>Kérjük a Tisztelt Kúriát, az eljárása során vegye figyelembe a 2005/29/EK irányelv alábbi pontjait:</u>

2. cikk Fogalommeghatározások
d, pont
az üzleti vállalkozásoknak a fogyasztókkal szemben folytatott kereskedelmi gyakorlatai" (a továbbiakban: „kereskedelmi gyakorlatok"): a kereskedő által kifejtett tevékenység, mulasztás, magatartási forma vagy megjelenítési mód, illetve kereskedelmi kommunikáció – beleértve a reklámot és a marketinget is –, amely közvetlen kapcsolatban áll valamely terméknek a fogyasztó részére történő eladásösztönzésével, értékesítésével vagy szolgáltatásával;

Szeretnénk felhívni a figyelmet a „tevékenység, mulasztás, magatartási forma" kifejezésekre.

k, pont
„ügyleti döntés”: a fogyasztó által arra vonatkozóan hozott döntés, hogy vásároljon-e, és ha vásárol, akkor hogyan és milyen feltételek mellett, egy összegben vagy részletekben
fizessen-e, a terméket megtartsa vagy elidegenítse-e, a termékkel kapcsolatos szerződéses jogát gyakorolja-e, valamint hogy a fogyasztó a cselekvés vagy a cselekvéstől való tartózkodás mellett döntsön-e;
Szeretnénk felhívni a figyelmet arra, hogy a „a terméket megtartsa-e” is ügyleti döntésnek számít.

3. cikk hatály
(1) pont
Ezt az irányelvet az üzleti vállalkozásoknak a termékhez kapcsolódó kereskedelmi ügylet lebonyolítását megelőzően és azt követően, valamint a lebonyolítás során, a fogyasztókkal szemben folytatott, az 5. cikkben meghatározott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatára kell alkalmazni.
Szeretnénk felhívni a figyelmet az „azt követően” kifejezésre.

(22) pont
Szükséges, hogy a tagállamok meghatározzák az ezen irányelv rendelkezéseinek megsértése esetén alkalmazandó szankciókat, és biztosítsák azok végrehajtását. E szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.

13. cikk
A tagállamok szankciókat állapítanak meg az ezen irányelv végrehajtásaként elfogadott nemzeti rendelkezések megsértésének esetére, és meghoznak minden szükséges intézkedést e szankciók végrehajtásának biztosítására. Ezeknek a szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.
Szeretnénk felhívni a figyelmet arra, hogy nincsenek hazánkban szankciók meghatározva, így semmilyen „automatikus” visszatartó erő sincs. Egyedül az alapos vizsgálat, a történtek felderítése és a károkozással arányos bírságok kiszabása lehet a jövőre nézve visszatartó erejű.

IV. Összegzés

A fentiek alapján a Gazdasági Versenyhivatal és a Törvényszék szereptévesztése egyaránt nyilvánvaló, a céljuk a bankrendszer érdekeinek a védelme a fogyasztók ellenében, ezért a nyilvánvaló jogsértéseket igyekeznek úgy ízekre szedni, hogy a részletekben elmerülve aztán formai okokból ne láthassák meg a fától az erdőt: azt

hogy rendszerszintű visszaélésről van szó, a bankrendszer kartellként működve szabadította rá a fogyasztókra a deviza alapú hitelezésnek nevezett rablóhitelt, a pénzügyi felügyelet, a Gazdasági Versenyhivatal és a bíróságok mulasztásban vagy a hiba elkendőzésében való tevékeny együttműködése révén. Mindez a jogállamiság alapjait , e társadalmi alrendszerekben való közbizalmat ássa alá, ami csak tisztességes eljárással, a laikusok számára is nyilvánvaló igazság feltárásával, és az ebből eredő jogkövetkezmények levonásával lehetséges, melyben reményeink szerint a Kúria a fogyasztók, a magyar társadalom mellett foglal majd állást.

Budapest, 2019. 07. 12.

Kiegészítés a Kúriának 2019.10.22.

Tisztelt Kúria!

A folyamatban lévő ügyünkhöz szeretnénk kiegészítést, pontosítást tenni.

Felperes: Szabó József (...) és Szabóné …. (….)
Alperes: Gazdasági Versenyhivatal (1054 Budapest, Alkotmány utca 5.)
Ügyszám: Kf.38.106/2019
Elsőfokon eljáró bíróság: Fővárosi Törvényszék – 107.K.700.149/2019

Szabó József felperes, mint a Hiteles Mozgalom ügyvezetője (Arany Liliom Alapítvány) 2019. 08.27.-én levelet írtam többek között a Gazdasági Versenyhivatal (GVH) elnökének, Dr. Juhász Miklósnak.

A GVH részéről 2019.09.10.-én dr. Bak László elnökhelyettes válaszolt. Értelmezésünk szerint elnökhelyettes úr azt fejtette ki válaszában, hogy a feltett kérdésre a Kúrián folyamatban lévő per során kívánnak válaszolni.

„A GVH végzésével szemben a bejelentők a bírósághoz fordultak, a végzés felülvizsgálata iránt jelenleg közigazgatási per van folyamatban a Kúria előtt.

Mindezekre tekintettel a GVH a megkeresésben kifejtett, a Kúria Konzultációs Testületének állásfoglalására vonatkozó, deviza alapú hitelezéssel kapcsolatos jogalkalmazási kérdései tekintetében további tájékoztatást nem tud adni."

Annak, hogy a civil szervezet vezetőjeként feltett kérésekre a GVH a magánszemélyként indított eljárásra hivatkozva válaszolt, csak az lehet az oka, hogy a GVH jelen (hivatkozott) per kapcsán kíván válaszolni a 2019.08.27.-én feltett kérdésekre. A szóban forgó kérdések:

„Ismert-e Ön és a munkatársai előtt, hogy:
1.1 A forint és a svájci frank inflációjának a különbsége a forint gyengülését eredményezi a svájci frankkal szemben.
1.2. A magasabb kamatszintű forint várhatóan leértékelődik az alacsonyabb kamatszintű svájci frankkal szemben.
1.3 A törlesztő részlet időbeli alakulását tekintve, amit az adós megnyer az alacsony deviza kamaton, azt várhatóan elveszti a kölcsön futamideje alatt a forint árfolyamának a gyengülésén.
1.4 A Magyar Bankszövetség 2006. januári lakossági tájékoztatója azt tartalmazza, hogy nem kell félni a devizahiteltől, a lakosság nyugodt lehet, mert a jelentős és tartós árfolyam emelkedés nem várható.

Az uniós és hazai fogyasztóvédelmi irányelvek, jogszabályok alapján egyetértenek-e azzal, hogy:
2.1 Az adósoknak saját maguktól kellett volna felismerniük az említett gazdasági törvényszerűségeket és ezek hatását a devizahiteles szerződésükre.
2.2 A bankoknak és pénzintézeteknek a szerződéskötés során nem kellett ismertetniük a fogyasztókkal az említett gazdasági törvényszerűségeket és nem kellett elmagyarázni a gazdasági törvényszerűség hatását a havi törlesztő részletre és az adósság forintban kifejezett összegére.

3.0
Szükségesnek tartják-e a Kúria Jogegységi határozatának felülvizsgálatát, mivel a Konzultációs Testület és Dr. Wellmann György állítása, valamint a Corvinus Egyetem tanulmánya (és számos pénzügyi, gazdasági tankönyv, elemzés) ellentétes az alábbi kúriai megállapításokkal:
„A deviza alapú kölcsönszerződések megkötésére azért került sor, mert az adós célja az volt, hogy a forint kölcsönszerződések esetén irányadó kamatnál alacsonyabb kamat mellett jusson kölcsönhöz. Erre csak úgy volt lehetőség, ha devizában adósodik el, ami egyben azt jelenti, hogy vállalja az árfolyamváltozás kockázatát, melynek iránya, mértéke előre nem látható, nem kiszámítható."

„A tájékoztatási kötelezettség nem terjedhetett ki az árfolyamváltozás várható irányára, előre nem látható mértékére, a kockázat reális voltára, valószínűségére."

Végül az utolsó kérdések:
4.1 Egyetértenek-e azzal az állítással, hogy a deviza árfolyamok a 2008-as pénzügyi-gazdasági válság miatt emelkedtek meg jelentősen. (A svájci frank árfolyama most már duplája annak, mint a devizahitelezés legintenzívebb időszakában volt.)
4.2 Senki sem látta előre 2008 előtt, hogy a deviza árfolyamok emelkedése várható.
4.3 Egyetértenek-e azzal a megállapítással, hogy a bankok becsapták és megtévesztették a devizahiteles családokat, vállalkozásokat."

Kérjük a Tisztelt Kúriát, hogy jelen per terjedjen ki a fenti kérdések vizsgálatára is.

Szeretnénk tájékoztatni a Tisztelt Kúriát, hogy a Magyar Nemzeti Bank oktatási füzet sorozattal kívánja a lakosság és a fogyasztók pénzügyi kultúráját emelni.
„A Magyar Nemzeti Bank kiemelt feladatának tekinti a hazai pénzügyi kultúra fejlesztését, ezért a rendelkezésére álló eszközökkel segíteni kívánja a közgazdasági oktatást és a pénzügyi műveltség szélesítését. 2016 májusában a jegybank új, közgazdasági, pénzügyi és monetáris politikai oktatási füzetsorozatot indít útjára."
https://www.mnb.hu/kiadvanyok/elemzesek-tanulmanyok-statisztikak/oktatasi-fuzetek

A 16. szám 2017 augusztusában jelent meg Veres István Attila, CFA, CIPM: Bevezetés a devizapiaci kereskedésbe című oktatási füzete.
https://www.mnb.hu/letoltes/mnb-oktatasi-fuzetek-16-0829-2.pdf

Ez az oktatási anyag egyértelműen megerősíti azt, amit a GVH ügyben eddig a bíróság elé tártunk. Pl.:
„A fundamentális devizaárfolyam-elemzés egyik megközelítése az ún. vásárlóerőparitás („purchasing power parity", PPP) elmélet… Az elmélet azt mondja ki, hogy a magasabb árszinttel, inflációs rátával, illetve várható inflációs rátával rendelkező deviza hosszú távon leértékelődik."

„Az ún. fedezetlen kamatparitás elmélete például az árfolyam várt változását a két deviza kamatkülönbözetével magyarázza, vagyis a magasabb kamatozású deviza hosszú távon leértékelődik."

„A forward árfolyam meghatározásánál használt képlet tulajdonképpen a kamatparitást írja le. Ennek lényege, hogy ha minden tranzakciót egy időpillanatban kötünk meg, akkor azzal zárjuk a kört, így minden bizonytalanság megszűnik, vagyis kockázatmentes pozícióba kerülünk. Hatékony piacok mellett kockázatmentes profitra nem lehet szert tenni, ugyanis félreárazás esetén az aktív piaci szereplők a megfelelő tranzakciók megkötésével „visszaterelik" az árfolyamokat arbitrázs-mentes szintjükre, és ezzel teljesül a kamatparitás."

Ezek azok az információk, melyekkel a fogyasztóknak rendelkezniük kellett volna. Ezek azok a gazdasági-pénzügyi elméletek, melyeket az elmúlt évtizedek árfolyam változásai teljes mértékben igazoltak.

A GVH-nak mindenképpen szükséges vizsgálnia, hogy a fogyasztók kaptak-e olyan tartalmú tájékoztatást, mint amilyent az MNB oktatási füzete is tartalmaz:
„a magasabb kamatozású deviza hosszú távon leértékelődik"
„a magasabb árszinttel, inflációs rátával rendelkező deviza hosszú távon leértékelődik"

Végezetül az Európai Közösségek Tanácsának 1993. április 5.-én hozott 93/13/EGK irányelvéből szeretnénk röviden idézni. Ez az irányelv a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szól. Részletek:
„mivel a Közösség két programja, nevezetesen a fogyasztóvédelemmel és a fogyasztók tájékoztatásával kapcsolatos program kiemelte a fogyasztóvédelem fontosságát a szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételek vonatkozásában; mivel ezt a védelmet vagy a Közösség szintjén összehangolt, vagy közvetlenül a Közösség szintjén hozott törvényi és rendeleti rendelkezéseknek kell biztosítaniuk;
mivel az e két programban „A fogyasztók gazdasági érdekeinek védelme" címszó alatt megállapított elv szerint az áruk megvásárlóit és szolgáltatások igénybe vevőit meg kell védeni attól, hogy az eladó vagy a szolgáltató visszaéljen hatalmával, és különösen az egyoldalú szabványszerződésekkel, valamint az alapvető fogyasztói jogoknak a szerződésekből való tisztességtelen kizárásával szemben kell megvédeni őket;
mivel azoknak a személyeknek vagy szervezeteknek, amelyeknek valamely tagállam jogszabályai szerint jogos érdekükben áll a fogyasztók védelme, eljárásindítási lehetőséggel kell rendelkezniük - akár bíróság előtt a megfelelő peres eljárások megindítására, akár a panaszok eldöntésére hatáskörrel rendelkező közigazgatási szerv előtt – olyan szerződési feltételek, különösen a tisztességtelen feltételek alkalmazása ellen, amelyeket a fogyasztókkal kötendő szerződésekben történő általános használatra dolgoztak ki; mivel azonban ez a lehetőség nem jár együtt az egyes gazdasági ágazatokban alkalmazott általános feltételek előzetes ellenőrzésével;

mivel a tagállamok bíróságainak és közigazgatási szerveinek megfelelő és hatékony eszközökkel kell rendelkezniük ahhoz, hogy megszüntessék a fogyasztókkal kötött szerződésekben a tisztességtelen feltételek alkalmazását;

Elfogadta ezt az irányelvet:

7. cikk
(1) A tagállamok a fogyasztók és a szakmai versenytársak érdekében gondoskodnak arról, hogy megfelelő és hatékony eszközök álljanak rendelkezésre ahhoz, hogy megszüntessék az eladók vagy szolgáltatók fogyasztókkal kötött szerződéseiben a tisztességtelen feltételek alkalmazását.
(2) Az (1) bekezdésben említett eszközök olyan rendelkezéseket tartalmaznak, amelyek lehetővé teszik, hogy a nemzeti fogyasztóvédelmi jogszabályok szerint jogos érdekkel rendelkező személyek vagy szervezetek eljárást kezdeményezzenek a vonatkozó nemzeti jogszabály értelmében bíróság vagy illetékes közigazgatási hatóság előtt annak megítélésére, hogy a fogyasztókkal kötendő szerződésekben általános használatra kidolgozott szerződési feltételek tisztességtelenek-e, valamint megfelelő és hatékony eszközökkel élnek azért, hogy megszüntessék az ilyen feltételek alkalmazását.
(3) A saját nemzeti jogszabályok tiszteletben tartásával a (2) bekezdésben említett jogorvoslati eljárások elkülönítve vagy együttesen indíthatók az ellen az azonos gazdasági ágazathoz tartozó több eladó és szolgáltató, illetve szakmai szövetségük ellen, akik illetve amelyek azonos általános szerződési feltételeket vagy hasonló feltételeket használnak, vagy azok használatát javasolják."

A fogyasztók védelmében a „megfelelő és hatékony eszköz" az lett volna, ha a GVH elvégzi a fogyasztóvédelmi feladatát az elmúlt 10-15 évben. Sajnálatos módon, most a Kúrián kell azért perelnünk, hogy a GVH elvégezze a fogyasztóvédelmi feladatát.

Kérjük a Tisztelt Kúriát, hogy a folyamatban lévő perben vegye figyelembe a most leírtakat is.

Budapest, 2019. 10. 22.

Mellékletek

Kérdések a legújabb devizahiteles fejleményekkel kapcsolatban – e-mail – 2019.08.27.
Melléklet a kérdésekhez – Dr. Wellmann György válasza – 2019.08.26.
A GVH válasz levele – 2019.09.10.

1. melléklet 2019.08.27 - kérdések a legújabb devizahiteles fejleményekkel kapcsolatban

Feladó: **Hitelesmozgalom** <hitelesmozgalom@gmail.com>
Date: 2019. aug. 27., K, 20:53
Subject: kérdések a legújabb devizahiteles fejleményekkel kapcsolatban
To: <matolcsy.gyorgy.titkarsag@mnb.hu>, <ugyfelszolgalat@gvh.hu>, Lakossagi Kapcsolatok <lakossag@im.gov.hu>, <mk@mk.gov.hu>

Tisztelt Dr. Matolcsy György MNB elnök úr!
Tisztelt Dr. Juhász Miklós GVH elnök úr!
Tisztelt Rogán Antal Miniszterelnöki Kabinetfőnök úr!
Tisztelt Dr. Varga Judit Igazságügyi Miniszter asszony!

Amikor nyilvánosságra hozta a Kúria a devizahiteles Konzultációs Testület döntését, egyből levélben fordultunk további információkért a Kúriához. A Konzultációs Testület alábbi megállapítása ragadta meg a figyelmünket:
"az infláció jelenségével viszont az átlagos fogyasztó is tisztában volt, tehát annyit mindenképpen fel kellett ismernie, hogy a devizaalapúságból következően, valamint a forint és a svájci frank inflációjának különbségéből adódóan az árfolyamok elcsúszhatnak."
(A Kúria devizahiteles pereket vizsgáló Konzultációs Testülete állást foglalt az árfolyamkockázatra vonatkozó szerződési kikötések tisztességtelenségéről – 2019.04.10 és Devizahiteles ügyek: A tisztességtelen tájékoztatás jogkövetkezményeit tárgyalta meg a Kúria Konzultációs Testülete – 2019. 06.20).

Dr. Wellmann György a Kúria Polgári Kollégiumának vezetőjének, a Konzultációs Testület elnökének, a levelünkre küldött válaszából egy rövid részlet (a teljes választ csatoljuk jelen levelünkhöz):
„.. felvetendő kérdés valójában nem az, hogy a fogyasztók a forint inflációjának törlesztőrészletre gyakorolt lehetséges hatását felismerhették-e, hanem az, hogy a deviza-árfolyamok inflációs hatásokon túlmutató elmozdulásának lehetőségével tisztában voltak-e.”
Akik „devizaalapú szerződéseket kötöttek, nagykorú, felelősen gondolkodó személyként az infláció jelenségét ismerték”.

Az idézett megállapítás teljes összhangban van a Corvinus Egyetemen végzett kutatás legfőbb megállapításával:
„Az a deviza, amelyiknek magasabb a kamata, várhatóan leértékelődik a másikkal szemben. Ebből következik, hogy a fedezetlen kamatparitás teljesülése esetén mindegy, hogy melyik devizában veszünk fel hitelt, vagy helyezünk el betétet, amit a kamaton megnyerünk (elveszítünk), pontosan megegyezik azzal, amit az árfolyamon elveszítünk (megnyerünk)." (Dr. Dömötör Barbara: A magyar „Big Short" a devizahitelek elterjedésének racionális és irracionális okai. - Devizahitelezés Magyarországon – A devizahitelezés jogi és közgazdasági elemzése - ISBN 978-963-503-774-2 - A könyv kiadója a Budapesti Corvinus Egyetem).
Néhány kérdést szeretnénk feltenni.

Ismert-e Ön és a munkatársai előtt, hogy:
1.1 A forint és a svájci frank inflációjának a különbsége a forint gyengülését eredményezi a svájci frankkal szemben.
1.2. A magasabb kamatszintű forint várhatóan leértékelődik az alacsonyabb kamatszintű svájci frankkal szemben.
1.3 A törlesztő részlet időbeli alakulását tekintve, amit az adós megnyer az alacsony deviza kamaton, azt várhatóan elveszti a kölcsön futamideje alatt a forint árfolyamának a gyengülésén.
1.4 A Magyar Bankszövetség 2006. januári lakossági tájékoztatója azt tartalmazza, hogy nem kell félni a devizahiteltől, a lakosság nyugodt lehet, mert a jelentős és tartós árfolyam emelkedés nem várható.

Az uniós és hazai fogyasztóvédelmi irányelvek, jogszabályok alapján egyetértenek-e azzal, hogy:
2.1 Az adósoknak saját maguktól kellett volna felismerniük az említett gazdasági törvényszerűségeket és ezek hatását a devizahiteles szerződésükre.
2.2 A bankoknak és pénzintézeteknek a szerződéskötés során nem kellett ismertetniük a fogyasztókkal az említett gazdasági törvényszerűségeket és nem kellett elmagyarázni a gazdasági törvényszerűség hatását a havi törlesztő részletre és az adósság forintban kifejezett összegére.

3.0
Szükségesnek tartják-e a Kúria Jogegységi határozatának felülvizsgálatát, mivel a Konzultációs Testület és Dr. Wellmann György állítása, valamint a Corvinus Egyetem tanulmánya (és számos pénzügyi, gazdasági tankönyv, elemzés) ellentétes az alábbi kúriai megállapításokkal:

„A deviza alapú kölcsönszerződések megkötésére azért került sor, mert az adós célja az volt, hogy a forint kölcsönszerződések esetén irányadó kamatnál alacsonyabb kamat mellett jusson kölcsönhöz. Erre csak úgy volt lehetőség, ha devizában adósodik el, ami egyben azt jelenti, hogy vállalja az árfolyamváltozás kockázatát, melynek iránya, mértéke előre nem látható, nem kiszámítható."
„A tájékoztatási kötelezettség nem terjedhetett ki az árfolyamváltozás várható irányára, előre nem látható mértékére, a kockázat reális voltára, valószínűségére."

Végül az utolsó kérdések:
4.1 Egyetértenek-e azzal az állítással, hogy a deviza árfolyamok a 2008-as pénzügyi-gazdasági válság miatt emelkedtek meg jelentősen. (A svájci frank árfolyama most már duplája annak, mint a devizahitelezés legintenzívebb időszakában volt.)
4.2 Senki sem látta előre 2008 előtt, hogy a deviza árfolyamok emelkedése várható.
4.3 Egyetértenek-e azzal a megállapítással, hogy a bankok becsapták és megtévesztették a devizahiteles családokat, vállalkozásokat.

Amennyiben valamelyik kérdést nem sikerült egyértelműen megfogalmaznunk, kérjük, tegyék lehetővé, hogy azt személyes találkozó keretében kifejthessük, átfogalmazhassuk.

Várjuk válaszukat, tisztelettel: …..

2. melléklet 2019.08.26. – Dr. Wellmann György válasza

KÚRIA
POLGÁRI KOLLÉGIUM
kollégiumvezető

2019.El.I.H.22/13.

Szabó József
hitelesmozgalom@gmail.com

Tisztelt Uram!

A Kúriának címzett, 2019. július 25-én kelt elektronikus levelére válaszul – Elnök Úr megbízásából – az alábbiakról tájékoztatom.

A Konzultációs Testület tagjai – rajtam kívül – dr. Bartal Géza kúriai tanácselnök, dr. Dzsula Marianna, a Fővárosi Ítélőtábla kollégiumvezetője, dr. Farkas Attila kúriai tanácselnök, dr. Gárdosi Judit, a Debreceni Ítélőtábla bírája, dr. Harter Mária kúriai tanácselnök, dr. Illés Krisztina, a Fővárosi Törvényszék kollégiumvezetője, dr. Kiss Márta, a Budapest Környéki Törvényszék tanácselnöke, dr. Kollár Márta kúriai tanácselnök, dr. Kutasi Tünde, a Pécsi Ítélőtábla tanácselnöke, dr. Lakatos Péter, a Szegedi Törvényszék kollégiumvezetője, dr. Maka Mária, a Veszprémi Törvényszék kollégiumvezetője, dr. Szunyogh Zsófia, a Fővárosi Törvényszék kollégiumvezető-helyettese, dr. Parlagi Mátyás, a Fővárosi Törvényszék kollégiumvezető-helyettese, dr. Ruff Edit, a Budapest Környéki Törvényszék csoportvezető tanácselnöke, dr. Ruttkai Éva, a Fővárosi Ítélőtábla tanácselnöke, dr. Szeghő Katalin, a Szegedi Ítélőtábla kollégiumvezetője, dr. Vezekényi Ursula kúriai tanácselnök, dr. Zámbó Tamás, a Győri Ítélőtábla tanácselnöke.

Tájékoztatom továbbá, hogy a Konzultációs Testület az általa tárgyalt kérdések minőségéhez képest tesz közzé részletesebb vagy összefoglaló jellegű emlékeztetőket; a 2016-ban vizsgált gyakorlati részletkérdések több pontból álló emlékeztetőket, a 2019-ben vizsgált átfogó, elméletibb jellegű felvetések összefoglaló jellegű emlékeztetőt tettek szükségessé, amelyet a Kúria honlapján közzé is tettünk.

Végül tájékoztatom, hogy az 1990-es évek gazdasági történései fényében az infláció jelensége Magyarországon köztudomású ténynek minősül; azzal mindazok, akik abban az időben már olyan korúak voltak, hogy a külvilág történéseit felfogják, nagyon is tisztában vannak. Azok a személyek tehát, akik 2002 és 2009 között devizaalapú szerződéseket kötöttek, nagykorú, felelősen gondolkodó személyként az infláció jelenségét ismerték. E körben tehát szakértői állásfoglalásokra, külön kutatásra nincs szükség. A 2/2014. PJE határozat 1. pontjának harmadik bekezdése alapján felvetődő kérdés valójában nem az, hogy a fogyasztók a forint inflációjának törlesztőrészletre gyakorolt lehetséges hatását felismerhették-e, hanem az, hogy a deviza-árfolyamok inflációs hatásokon túlmutató elmozdulásának lehetőségével tisztában voltak-e.

Kérem a válasz szíves tudomásulvételét, egyben tájékoztatom Önt, hogy esetleges további, azonos tárgyú, ismételt panasza érdemi vizsgálatát a 2013. évi CLXV. törvény 2/A.§-ának (1) bekezdése alapján mellőzni fogom.

Budapest, 2019. augusztus 26.

Üdvözlettel:

Dr. Wellmann György

3. melléklet 2019.09.10. – a GVH válasza

Gazdasági Versenyhivatal

Elnökhelyettes

Szabó József
Hiteles Mozgalom
hitelesmozgalom@gmail.com

1054 Budapest, Alkotmány u. 5.
Levélcím: 1391 Budapest 62. Pf.:211
Telefon: (06-1) 472-8900
Iktatószám: AL/605-2/2019.

Tárgy: Megkeresésre adott válasz

Tisztelt Szabó József!

A Gazdasági Versenyhivatalhoz (a továbbiakban: GVH) 2019. szeptember 2. napján, elektronikus úton érkezett, a Kúria deviza alapú hitelezéssel kapcsolatos érvénytelenségi perekben felmerülő jogalkalmazási kérdéseket vizsgáló Konzultációs Testületének állásfoglalására vonatkozó megkeresésével kapcsolatosan az alábbiakról tájékoztatom.

A GVH a hatáskörébe tartozó feladatait a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpvt.) VIII-X. Fejezeteiben meghatározott eljárások keretében végzi, és ezek az eljárási szabályok sem egyedi, sem pedig általános jellegű kérdések kapcsán állásfoglalás kiadását nem teszik lehetővé.

Tájékoztatom továbbá, hogy a GVH a B/14/2019. számú bejelentés alapján folytatott eljárása során a bejelentettek bejelentéssel érintett deviza elszámolási alapú fogyasztói hitelei kapcsán a bejelentőket, valamint a fogyasztók széles körét egyaránt érintő, valamennyi hiteltermékre kiterjedő tájékoztatására vonatkozó kereskedelmi gyakorlatát a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvény (a továbbiakban: Fttv.) alapján vizsgálta és elbírálta. A GVH a B/14-1/2019. számú végzésében megállapította, hogy a bejelentésben foglalt adatok alapján a bejelentők által kifogásolt deviza alapú hitelezéssel kapcsolatos kereskedelmi gyakorlata vonatkozásában – így különösen a deviza elszámolási alapú hitelek árfolyamkockázata, valamint a forint és deviza alapú hitelek különbözősége tekintetében – a versenyfelügyeleti eljárás megindításának feltételei nem állnak fenn. A GVH végzésével szemben a bejelentők a bírósághoz fordultak, a végzés felülvizsgálata iránt jelenleg közigazgatási per van folyamatban a Kúria előtt.

Mindezekre tekintettel a GVH a megkeresésében kifejtett, a Kúria Konzultációs Testületének állásfoglalására vonatkozó, deviza alapú hitelezéssel kapcsolatos jogalkalmazási kérdései tekintetében további tájékoztatás nem tud adni.

Budapest, 2019. szeptember 10.".

dr. Bak László
elnökhelyettes

GAZDASÁGI VERSENYHIVATAL ELNÖKHELYETTES

1054 Budapest, Alkotmány u. 5. Telefon: (06-1) 472-8851 Fax: (06-1) 472-8905 E-mail: ügyfelszolgalat@gvh.hu

Kúria végzése a kötelező jogi képviseletről 2019.10.03

A KÚRIA
mint másodfokú bíróság

Kf.VI.38.106/2019/2.

[redacted]

Szabó József I. rendű és Szabóné Nagy Ágnes Marianna II. rendű felpereseknek a Gazdasági Versenyhivatal alperes ellen közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 107.K.700.149/2019/9. számú ítélete ellen a felperesek által előterjesztett fellebbezés alapján indult másodfokú eljárásban a Kúria tájékoztatja a felpereseket, hogy a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 27.§ (1) bekezdése értelmében a Kúria előtti eljárásban a jogi képviselet kötelező.

A Kp. 27.§ (4) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 74.§-a alapján, ha a peres eljárás bármely szakaszában a jogi képviselet kötelező, a jogi képviselő közreműködése nélkül eljáró fél perbeli cselekménye és nyilatkozata hatálytalan - úgy kell tekinteni, hogy a fél perbeli cselekményt, nyilatkozatot egyáltalán nem tesz -, kivéve, ha törvény az adott perbeli cselekményre nézve a meghatalmazott útján történő eljárást kizárja.

A Kp. 113.§ (2) bekezdése értelmében, ha a fellebbezés nem felel meg e törvény rendelkezéseinek, vagy más okból kiegészítésre vagy kijavításra szorul, a bíróság intézkedik a hiányok pótlása iránt.

A Kúria ezért felhívja a felpereseket, hogy fellebbezést jogi képviselő útján az elektronikus kapcsolattartás szabályai szerint nyújtsák be, és csatolják a jogi képviselőnek adott meghatalmazást.

Amennyiben a felhívásban foglaltaknak jelen végzés kézhezvételétől számított 30 napon belül nem, vagy hiányosan tesznek eleget, úgy a Kúria a fellebbezést a Kp. 48.§ (1) bekezdés j) pontja alapján érdemi vizsgálat nélkül visszautasítja.

Tájékoztatja a Kúria a felpereseket, hogy – az elsőfokú bíróság ítéletében foglalt jogorvoslati tájékoztatással szemben – a tisztességtelen piaci magatartás és versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény 43/H. § (10) bekezdésének a jogi képviseletre vonatkozó szabályai kizárólag az elsőfokú eljárásra irányadóak, a Kúria előtti másodfokú eljárásra nem.

Budapest, 2019. október 3.

Dr. Sperka Kálmán sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hiteléül:
tisztviselő

KÚRIA 82. Budapest

Ezt követően ügyvéd közreműködésével jártunk el a Kúrián. Ez „természetesen” előre nem várt költségekkel járt.

A Kúria a koronavírus járványra tekintettel nem tartott tárgyalást. Nem volt így lehetőségünk megtudni, hogy a Kúria minden kérdéssel tisztában van-e?

Kúria ítélete

A DOKUMENTUMOT
ELEKTRONIKUS ALÁÍRÁSSAL LÁTTA EL:
FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK

A Kúria
mint másodfokú bíróság
í t é l e t e

Az ügy száma: Kf.IV.38.106/2019/14. szám

A tanács tagjai: Dr. Patyi András a tanács elnöke
Dr. Varga Eszter előadó bíró
Dr. Dobó Viola bíró

Az I. rendű felperes: Szabó József

A felperesek képviselője: Madari Ügyvédi Iroda, eljáró ügyvéd: dr. Madari Tibor
(1027 Budapest, Frankel Leó u. 5.)

Az alperes: Gazdasági Versenyhivatal
(1054 Budapest, Alkotmány u. 5.)

Az alperes képviselője: Dr. Nagy Krisztina kamarai jogtanácsos

A per tárgya: közigazgatási végzés bírósági felülvizsgálata

A fellebbezést benyújtó fél: a felperesek

A fellebbezéssel támadott határozatot hozó bíróság neve, határozatának kelte és száma:
Fővárosi Törvényszék 2019. július 2. napján kelt 107.K.700.149/2019/9. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 107.K.700.149/2019/9. számú ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg az alperesnek 40.000 (negyvenezer) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg az államnak – külön felhívásra – 40.000 (negyvenezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperesek 2007. április 26. napján 20 éves futamidővel svájci frank alapú elszámolással lakásvásárlási kölcsönszerződést kötöttek 17 millió forint finanszírozási igény kielégítésére, az ERSTE Bank Zrt.-vel (a továbbiakban: ERSTE).

[2] A felperesek bejelentéssel éltek az alperesnél az ERSTE-vel, valamint a Magyar Bankszövetséggel (a továbbiakban együtt: bejelentettek) szemben, melyben azok megtévesztő tájékoztatási gyakorlatát, egyidejűleg megtévesztő mulasztását állították. Bejelentésük szerint az ERSTE a szóbeli tájékoztatásában a várható árfolyamkockázatról információt nem közölt; a szerződéskötés időpontjában rendelkezésre bocsátott termékismertetőben és érvényes üzletszabályzatban sem adott erre vonatkozó információt; szóbeli tájékoztatása során a devizahitelezés veszélyeire nem hívta fel a figyelmet; nem prognosztizált a hitel törlesztési terhét jelentősen és tartósan megnövelő árfolyammozgást; nem adott tájékoztatást arra vonatkozóan sem, hogy milyen módon fog változni a kölcsön havi törlesztőrészlete a futamidő alatt; nem adott információt arról, hogy folyamatos és jelentős svájci frank árfolyam-erősödésre kell számítani. Mindezeken túl megtévesztő mulasztásként azonosították, hogy az ERSTE nem adott tájékoztatást a forint és deviza-elszámolású kölcsönök közötti különbségekről; arról, hogy a deviza alapú kölcsön nem kedvezőbb, mint a forint alapú; sőt kifejezetten a deviza alapú kölcsönt ajánlotta, mert jövedelmi viszonyaik miatt forint alapú kölcsön felvételére nem voltak jogosultak; nem informálta őket a határidős árfolyamok számításáról, valamint hogy ezen számítások alapján arra kell számítani, hogy a forint gyengülni fog; nem készített részükre árfolyam előrejelzést, elhallgatva, hogy a forint „felülértékelt"; elhallgatta, hogy a kölcsön futamidejének utolsó szakaszában a havi törlesztőrészlet magasabb összegű lesz, mint a forint alapú kölcsön esetében; mulasztott továbbá azzal is, hogy úgy ítélte meg, hogy a törlesztő részlet fizetése számukra nehézséget sem a felvételkor, sem a jövőben nem okoz. Álláspontjuk szerint a pénzintézetek a deviza alapú kölcsönök árfolyamkockázatáról adott tájékoztatásuk tekintetében egyeztették a tájékoztatási gyakorlatukat, elhallgatva a kockázatokat, amellyel több százezer családot ért kár, végrehajtási eljárás. Előadásuk szerint az ERSTE megtévesztő tájékoztatási tevékenysége a szerződéskötés előtti tájékoztatással indult és a mai napig fennáll.

[3] A bejelentés kitért arra, hogy a Magyar Bankszövetség részéről 2006-ban (MTI közlemény és sajtóorgánumok) olyan tartalmú tájékoztatások jelentek meg, amelyek szerint hosszabb távon a forint reálértelemben vett felértékelődésével kell számolni; kizárható a forint reál- valamint jelentős és tartós nominális gyengülése; továbbá egy 2008 februárjában közzétett közleményben a forint gyengülése okán továbbra sem jeleztek előre súlyos következményeket, az árfolyam emelkedés alapján is azt kommunikálták, hogy nem elviselhetetlen a teher a lakosság számára. A Magyar Bankszövetség e kommunikációkhoz képest csak 2013-ban tett közzé olyan információt, amely szerint a mérsékeltebb kamatfizetési teher mellett a fennálló tőketartozás folyamatosan változó árfolyamával kell számolni.

[4] A felperesek a bejelentetteknek a banki szerződéskötést megelőzően tanúsított megtévesztő és hiányos tájékoztatását valamennyi deviza elszámolású hiteltermék kapcsán sérelmezték, a hiteltermékek felhasználási céljától függetlenül.

[5] Az alperes a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpvt.) 43/H. §-a szerinti eljárásban 2019. február 6. napján meghozott, B/14-01/2019. számú végzésével megállapította, hogy a bejelentettek a bejelentéssel érintett deviza elszámolási alapú hitelek kapcsán a bejelentőket, valamint a fogyasztók széles körét egyaránt érintő, valamennyi hiteltermékre kiterjedő tájékoztatására vonatkozó kereskedelmi gyakorlata – így különösen a deviza elszámolási alapú hitelek árfolyamkockázata, valamint a forint és deviza elszámolási alapú hitelek különbözősége – tekintetében a versenyfelügyeleti eljárás indításának feltételei nem állnak fenn. Egyidejűleg a bejelentéssel kapcsolatos eljárást az ERSTE által a bejelentők kölcsönszerződését megelőző, valamint a kölcsönszerződés megkötése során tanúsított azon magatartása tekintetében, mely szerint a bejelentett bank lakáskölcsön terméke népszerűsítése során kedvezőbbnek, előnyösebbnek tüntette fel a svájci frank elszámolási alapú hitelkonstrukciót, mint a forint alapú hitelkonstrukciót, megszüntette.

[6] A bejelentésben foglalt információk alapján a bejelentettek azon magatartása tekintetében, mely szerint a bejelentők 2007. áprilisi szerződéskötését megelőzően, illetve annak során megtévesztő tájékoztatást nyújtottak, illetve a bejelentők tájékozott ügyleti döntéséhez szükséges, és ezért jelentős információt elhallgattak, elrejtettek, vagy azokat időszerűtlen módon bocsátották a bejelentők rendelkezésére a deviza elszámolási alapú hitelek árfolyam-kockázata vonatkozásában – különös tekintettel a devizában nyilvántartott hitelkonstrukciók jellegére, a törlesztő részletek, továbbá a forint és a svájci frank árfolyamának alakulására, a fogyasztók futamidő alatti veszteségeire – az alperes megállapította, hogy a kifogásolt magatartások tanúsítása óta három év eltelt, melyre tekintettel a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvény (a továbbiakban: Fttv.) 13. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezésre figyelemmel nincs helye versenyfelügyeleti eljárás indításának.

[7] Azon magatartás vonatkozásában, mely szerint a felperesek az ERSTE és további meg nem nevezett bankok fogyasztókkal történő szerződéskötését megelőzően tanúsított megtévesztő tájékoztatási gyakorlatát valamennyi devizaalapú fogyasztói hiteltermék tekintetében kifogásolták, annak megjelölt felhasználási céljától függetlenül, megállapította, hogy a bejelentés ezen részében a felperesek konkrét magatartást nem jelöltek meg, illetve nem bocsátottak rendelkezésre olyan információt, adatot, amelyre tekintettel a kifogásolt magatartás és annak folyamatossága pontosan azonosítható volna, annak igazolására dokumentumokat nem csatoltak. Rögzítette, hogy a pénzügyi termék értékesítése során a pénzügyi szolgáltató vállalkozások az elmúlt évek során folyamatosan új termékekkel jelentek meg, amelyekhez különböző, vállalkozásonként eltérő kereskedelmi kommunikációs kampányok kapcsolódtak a népszerűsítés érdekében. A kereskedelmi kommunikációk közzététele jellemzően időszakos, azok egy-egy pénzügyi termék népszerűsítéséhez kapcsolódnak, valamint maguk a deviza-elszámolási alapú pénzügyi termékek időszakonként ugyancsak változnak tartalmukban, feltételeikben, így ellenkező információk hiányában a tájékoztatások azonossága és folyamatossága nem vált azonosíthatóvá. Ebből következően nem állnak rendelkezésre a valószínűsítés szintjét elérően arra vonatkozó bizonyítékok, hogy az ERSTE és a további meg nem nevezett bankok a piacon elérhető hiteltermékeiket a fogyasztók számára a kereskedelmi kommunikációjukban foglaltaknak nem megfelelő kommunikációval népszerűsítették. Mindezek alapján az alperesi döntés szerint a kifogásolt általános kereskedelmi gyakorlatok tekintetében az Fttv. 3. § (1) bekezdésében meghatározott tilalom sérelme a bejelentésben foglaltak alapján nem valószínűsíthető.

[8] A bejelentés azon részét értékelve, mely szerint az ERSTE a felperesek kölcsönszerződésének kötését megelőzően, valamint a kölcsönszerződésük megkötése során a lakáskölcsön termékeit úgy népszerűsítette, hogy kedvezőbbnek, előnyösebbnek tüntette fel a svájci frank elszámolási alapú hitelkonstrukciót, mint a forint elszámolási alapút, rögzítette, hogy a bejelentést e tekintetben korábban már elbírálta. E körben utalt az I. rendű felperes 2011. január 17. napján tett bejelentésére, és arra, hogy a B/43-2/2011. számú végzésében egyrészt

arról döntött, hogy a versenyfelügyeleti eljárás indításának feltételei nem álltak fenn. Másrészt a bejelentésben kifogásolt egyéb magatartások, így a THM számítása, a kamatszámítás, illetve valamennyi költségtétel megismerhetősége, THM-be történő beszámítása tekintetében megállapította, hogy nem rendelkezik hatáskörrel, ezért a bejelentést és az ügyben keletkezett további iratokat a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete, mint hatáskörrel és illetékességgel rendelkező szerv részére tette át.

A felperesek keresete és az alperes védirata

[9] A felperesek a végzés ellen keresettel éltek, melyben annak megsemmisítését és az alperes versenyfelügyeleti eljárás lefolytatására kötelezését kérték. Álláspontjuk szerint a versenyfelügyeleti eljárás megindításának a feltételei fennálltak. Előadták, hogy a 3 éves időkorlát tekintetében annak van jelentősége, hogy a megtévesztés a mai napig fennáll és a 3 éves határidő folyamatos megtévesztés esetén akkor kezdődik, amikor a vállalkozások a megtévesztő magatartást abbahagyják. A valamennyi deviza alapú fogyasztói hiteltermék tekintetében előadott kifogásuk kapcsán állították, hogy pontosan megjelölték a konkrét magatartást mind a megtévesztő tevékenység, mind a megtévesztő mulasztás vonatkozásában szakmai anyagok, újságcikkek, tanulmányok csatolásával. Az eljárás megszüntetésére vonatkozó rendelkezést azon az alapon kifogásolták, hogy 2011-ben a bejelentés a megtévesztő árfolyamkockázatra nem vonatkozott, ezért e kérdésben az alperes nem is hozott korábban döntést.

[10] Az alperes a védiratában a kereset elutasítását kérte fenntartva a végzésében foglaltakat.

Az elsőfokú ítélet

[11] A törvényszék a fellebbezéssel támadott ítéletével a felperesek keresetét elutasította.

[12] Az elsőfokú bíróság az Fttv. 13. §-ára hivatkozással rögzítette, az állított megtévesztő tevékenység vagy mulasztás szempontjából annak van jelentősége, hogy a fogyasztó mely ügyleti döntésére, mikor és milyen hatással volt a kifogásolt magatartás. A perbeli esetben a deviza elszámolási alapú kölcsön felvétele mint ügyleti döntés kapcsán tették meg a bejelentésüket a felperesek, a szerződéskötés előtt és során tanúsított bejelentetti tájékoztatásokat sérelmezve. Az ügyleti döntés szükségszerűen úgy értelmezhető, hogy az a szerződéskötési folyamat során alakult ki a felperesekben, a szerződéssel a felperesek az igényelt hitelt megkapták, azt céljának megfelelően felhasználhatták. Ezt követően a kölcsön törlesztésének időszaka indul, amelynél a teljesítéssel kapcsolatos kérdések merülnek fel, a már megkötött szerződéssel kapcsolatos, polgári jogban meghatározott jogok és kötelezettségek kerülnek előtérbe, úgy mint együttműködési kötelezettség stb. Utalt arra, hogy az Fttv. 2. § h) pontjának második fordulata elismeri, hogy a szerződés megkötését követően, akár a teljesítés során is lehetnek olyan ügyleti döntések, amelyekkel kapcsolatban felmerülhet a jogsértő kereskedelmi gyakorlat, de ehhez a fogyasztót megillető valamely jog gyakorlása kapcsolódik, a kifogásolt magatartások azonban nem tartoznak ebbe a körbe. A folyamatosság bizonyítására nem alkalmasak a keresetlevélben külön kiemelt, Kovács Levente által írt tanulmányból idézettek, a felpereseknek 2016. évben az ERSTE-vel folytatott levelezésében foglaltak, vagy a benyújtott cikkek, mert ezek nem a felperesek ügyleti döntése meghozatalának pillanatában merültek fel. Az egyes tanulmányok a piacon utóbb kialakult helyzetet elemzik, sok évvel azután, hogy a devizakölcsönt a felperesek felvették, vagy széles körben népszerűek voltak a devizahitel konstrukciók.

[13] A további fogyasztók és más pénzintézetekkel kapcsolatos bejelentés kapcsán kiemelte, hogy a felperesek a bejelentésben nem neveztek meg további konkrét pénzintézeteket, konkrét hiteltermékeket, olyan pontosan körülhatárolt módon, hogy abból – adott időpontban hozott fogyasztói ügyleti döntésekre meghatározott módon befolyást gyakorló – tájékoztatási gyakorlat lett volna körvonalazható. A bejelentéssel kapcsolatos eljárás kereteit a felperesek kívánták úgy tágítani, hogy egy minden konkrétumtól mentes, általános, valamennyi hiteltermékre kiterjedő vizsgálatot rendeljen el az alperes, holott nem ez volt a jogalkotó célja a bejelentéssel kapcsolatos eljárás megalkotásával. Az eljárás azt szolgálja, hogy az adott áru- és földrajzi piacon adott időpontban tanúsított, konkrét, az ügyleti döntésre befolyással bíró kereskedelmi gyakorlat alapján, versenyjogsértés esetén, ha a közérdek védelme indokolja, a versenyhatóság vizsgálatot rendelhessen el. Az általános bejelentés alapján nem volt valószínűsített olyan konkrét versenyjogsértés, amely eltérő döntés meghozatalát eredményezhette volna. Erre nem voltak alkalmasak a felperesek által a per során csatolt dokumentumok sem, mert azok a devizahitel piac általános alakulását írják le, vagy mutatják be.

[14] A végzés eljárást megszüntető részével kapcsolatban megállapította, hogy a korábbi bejelentés is a felperesek 2007. április 26-i szerződéskötésével volt kapcsolatos, a hitelfelvétel során az ERSTE által tanúsított magatartással: azzal, hogyan népszerűsítette az adott hiteltermékét, a bejelentés szerint információt hallgatott el, a valóságosnál kedvezőbbnek tüntette fel a fogyasztó által választott konstrukciót. A korábbi bejelentéssel kapcsolatos eljárást az alperes végzésében azzal zárta le, hogy megállapította: a versenyfelügyeleti eljárás indításának feltételei nem álltak fenn. Ehhez képest a jelen perben támadott végzése helytállóan rögzítette, hogy az azonos ténybeli és jogi szabályozás miatt egyes kifogásokat már elbírált a korábbi eljárásban, ezért az eljárás megszüntetéséről jogszerűen rendelkezett a Tpvt. 43/H. § (7) bekezdés c) pont cb) alpontja alapján.

[15] Az alperesi védiratban hivatkozott három bírósági döntés beszerzésére vonatkozó felperesi indítványt az elsőfokú bíróság mellőzte, figyelemmel arra, hogy azok tartalmát a felperesek a védiratból megismerhették.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[16] Az ügyben a felperesek terjesztettek elő fellebbezést, melyben elsődlegesen az elsőfokú ítélet kereseti kérelmük szerinti megváltoztatását, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérték.

[17] Megsértett jogszabályhelyként a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 78. § (2) bekezdését, valamint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 278. § (2) bekezdését és 279. § (1) bekezdését jelölték meg.

[18] Kifogásolták, hogy nem ismerhették meg az alperesi védiratban nevesített egyedi döntéseket, ezért azokra érdemben reagálni sem tudtak. A Fttv. 2. § h) pontjára hivatkozással előadták, hogy az elsőfokú bíróság téves következtetést vont le, amikor azt állapította meg, hogy a kölcsön felvétele kapcsán kizárólag azok a tájékoztatások bírnak jelentőséggel, amelyek a szerződéskötés során merülnek fel. E körben hangsúlyozták, hogy a fogyasztók ügyleti döntése azért született meg a devizahitel mellett, mert a bankok a devizahitelről megtévesztő, hamis állításokat tettek és lényeges információkat elhallgattak. A szerződéskötést követően sem változtattak a korábbi megtévesztő állításaikon, pedig ez esetben lehetőségük lett volna az adósoknak kárenyhítő lépéseket tenni. A belső piacon az üzleti vállalkozások

[19] Arra is hivatkoztak, hogy – többek között – az általuk benyújtott, Kovács Levente által jegyzett tanulmány alapján ismerhető meg a devizahitel jellegadó tulajdonsága, és ez alapján határozható meg a megtévesztő mulasztás és a megtévesztő tevékenység, továbbá az egyes becsatolt cikkek is ezt támasztják alá, mint ahogyan a fent megjelölt levelezés is. Ennek alapján nem megalapozott az a megállapítás, hogy e dokumentumok utólag elemzik a kialakult helyzetet. Hangsúlyozták, hogy a konstrukció tisztességtelenségét a társadalom csak később ismerte fel, és a devizahitelezés emiatt terjedhetett el tömegesen.

[20] Hivatkoztak arra is, hogy a beadványból konkrétan meghatározható volt, hogy mit kell vizsgálnia az alperesnek, a jogalkotó pontosan az ilyen visszaélések visszaszorítása, illetve felderítése érdekében tette lehetővé a bejelentéssel kapcsolatos vizsgálatok lefolytatását. Téves ezért a törvényszék megállapítása arra vonatkozóan, hogy az alperes megindokolta, hogy álláspontja szerint a versenyfelügyeleti eljárás indításának a feltételei miért nem álltak fenn, és e körben indoklása okszerű volt; téves továbbá, hogy nem volt valószínűsíthető olyan konkrét versenyjogsértés, amely eltérő döntés meghozatalát eredményezhette volna, és hogy ennek igazolására nem voltak alkalmasak a per során csatolt dokumentumok sem.

[21] Végezetül hangsúlyozták, hogy az alperes nem folytatott semmilyen vizsgálatot, így elutasító végzés sem született a tárgyi bejelentésben új szempontként megjelenő árfolyamkockázat kérdéskörével kapcsolatban.

[22] Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a felperesek kereseti korlátai között vizsgálva helytállóan értékelte a vitatott közigazgatási cselekmény jogszerűségét és állapította meg az ítéletében azt, hogy a bejelentéssel kapcsolatos eljárás lezárásának indokai jogszerűek voltak, a támadott végzés eljárásjogi és anyagi jogi szempontból törvényes volt.

[23] Az alperes a fellebbezési ellenkérelmével egyidejűleg csatlakozó fellebbezést is előterjesztett, melyben állította, hogy az elsőfokú bíróság ítélete ellen nincs helye fellebbezésnek. Érvelése szerint a járulékos közigazgatási cselekmény felülvizsgálata során az elsőfokú bíróságnak egyszerűsített perben kellett volna eljárnia.

A Kúria döntése és jogi indokai

[24] A fellebbezés nem alapos.

[25] A Kúria mindenekelőtt rögzíti, hogy a Kp. 118. § (1) bekezdése szerint, a másodfokú bíróság az ítéletet – a bizonyítás és vizsgálat hivatalbóli elrendelésének körén kívül – csak a fellebbezés, a csatlakozó fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálhatja felül.

[26] A Kúria elsődlegesen kiemeli, hogy az alperes csatlakozó fellebbezését a 9. számú végzésével elutasította, figyelemmel arra, hogy az túlterjeszkedett a fellebbezésben foglaltakon. A csatlakozó fellebbezés, mint járulékos jogorvoslat kizárólag abban a körben terjeszthető elő,

[27] A Kúria ugyanakkor a fellebbezés kizártságára vonatkozó alperesi érvekre hivatkozással – mivel a jogorvoslati jog hiánya a jelen fellebbezési eljárás lefolytatásának akadályát képezné, ekként azt a bíróság hivatalból köteles vizsgálni – a következőket rögzíti. A Tpvt. 43/H. § (10) bekezdése csak a bíróság végzése elleni perorvoslatot zárja ki, az elsőfokú ítélettel szemben – ahogyan azt az elsőfokú ítélet jogorvoslati záradékának indokolása rögzíti – a jelen ügyre még irányadó Kp. 99. § (2) bekezdésének 2020. áprilisig hatályban volt rendelkezése alapján volt helye fellebbezésnek. Hangsúlyozza továbbá a Kúria, hogy a perbeli alperesi végzés a Tpvt. 43/H. § (7) bekezdés b) pontja és c) pontjának cb) alpontja szerint meghozott döntés, melyben a versenyhatóság egyrészt megállapította, hogy a bejelentésben foglalt, illetve a bejelentés alapján lefolytatott eljárásban beszerzett adatok alapján a versenyfelügyeleti eljárás megindításának a 67. § (2), (3) vagy (5) bekezdésében meghatározott feltételei nem állnak fenn; másrészt az eljárást abban a részében, amelyben a bejelentésben foglaltakat már elbírálta, megszüntette. E végzés nem minősül a Kp. 4. § (4) bekezdés b) pontja szerinti járulékos közigazgatási cselekménynek, mert a döntés az eljárást lezárja, az nem valamely további közigazgatási cselekmény megvalósítását szolgálja. Ebből következően az elsőfokú bíróság helyesen járt el a közigazgatási perben az általános szabályok – és nem az egyszerűsített per szabályai – alapján. Ezt az értelmezést támasztják alá a Kúria Kf.II.37.661/2019/8. számú ítéletében foglaltak is.

[28] A Kúria a fellebbezés érdemét vizsgálva megállapította, hogy az ott megjelölt Pp. 278. § (2) bekezdése a bíróság közreműködők nyilatkoztatására vonatkozó jogát szabályozza, a Pp. 279. § (1) bekezdése pedig a bizonyítékok szabad mérlegelésének elvét rögzíti. A bizonyítékok szabad mérlegelése során a bíróság értékeli, hogy a felek tényállításait az általuk rendelkezésre bocsátott bizonyítékok alátámasztották-e vagy sem. Ez utóbbi szabállyal tartalmában összecseng a fellebbezésben szintén felhívott Kp. 78. § (2) bekezdése, amely kifejezetten lehetővé teszi a megelőző eljárásban kialakított tényállás és bizonyítékok figyelembevételét, illetve értékelését. A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság e törvényi rendelkezéseknek megfelelően tárta fel a jogvita elbírálásához szükséges tényállást, és a vonatkozó jogszabályi rendelkezések helyes értelmezésével jogszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a felperesek keresete nem megalapozott. A felperesek a fellebbezésükben a keresetben foglaltakat ismételték meg, az elsőfokú ítéletet az alperesi végzéssel szemben már felhozott kifogások miatt sérelmezték, lényegében a bizonyítékok újraértékelését, saját álláspontjuk elfogadását kívánták elérni. Az elsőfokú bíróságként eljárt törvényszék azonban a keresetet a Kp. 85. § (1) bekezdésének megfelelően minden vonatkozásában elemezte és elbírálta, döntésének részletes, az alkalmazandó jogszabályok helyes értelmezésén alapuló indokát adta, kifejtett érveivel a Kúria egyetért. A Kúria hangsúlyozza, hogy a fellebbezési eljárás célja nem a közigazgatási döntés felülvizsgálata iránti elsőfokú peres eljárás megismétlése.

[29] A per érdemét tekintve az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette azt az ítéletében, hogy az alperesnek a Tpvt. 67. § (2) bekezdéséből következően – mely szerint a vizsgáló végzéssel vizsgálatot rendel el a Gazdasági Versenyhivatal hatáskörébe tartozó, valószínűsíthetően jogsértő magatartás észlelése esetén, ha a közérdek védelme versenyfelügyeleti eljárás lefolytatását szükségessé teszi – a kellő valószínűség szintjén kell állást foglalnia abban, hogy szükséges-e a sérelmezett magatartással összefüggésben a versenyfelügyeleti eljárás megindítása. A Kúria e körben kiemeli, hogy a bejelentés alapján folytatott eljárás során a

[30] A Kúria nem tartotta megalapozottnak a felperesek azon kifogását, mely szerint nem ismerhették meg az alperes által a védiratában felhívott bírósági döntéseket. Ezekre a – korábban nemperes eljárásban hozott – döntésekre az alperes a fentiek szerint kikristályosodott bírósági gyakorlat megerősítéseként hivatkozott, amely szerint a valószínűsítési kötelezettség Tpvt.-ben meghatározott szintje azt jelenti, hogy a bejelentés alapján folytatott eljárásában az eljáró hatóságnak nem kell kétséget kizáróan igazolnia, ill. bizonyítékokkal alátámasztania az álláspontját, hiszen az a versenyfelügyeleti eljárás érdemére tartozó feladat. Ezzel szemben elegendő az említett feltételek fennállásának vagy ezek hiányának olyan, az egyszerű lehetőség szintjét meghaladó megállapítása, ahol a rendelkezésre álló adatok nagyobb részt a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat felmerülésének hiánya irányába mutatnak. A felperesek a védiratban felhívott bírósági döntések valószínűsítési kötelezettségre tett megállapításait megismerhették, ezen egyedi döntések az idézett joggyakorlaton kívül a perbeli ügyre vonatkozó, a perben megállapított tényállást befolyásoló tartalmat nem hordoznak, ezért a felperesek perbeli jogait és kötelezettségeit a döntések teljes terjedelmében való ismeretének hiánya nem befolyásolta.

[31] A Kúria kiemeli, hogy a versenyhatóság az Fttv. rendelkezéseinek sérelmét, így a fogyasztói döntések eseteleges tisztességtelen befolyásolását a fogyasztók konkrét ügyleti döntése, vagy azok lehetősége mentén tudja értékelni. Ahogyan arra az Irányelv egyes rendelkezésein keresztül a felperesek is utaltak, a fogyasztó az ügyleti döntések széles körét hozhatja meg egy termékkel vagy szolgáltatással kapcsolatban. A jogi értékelés szempontjából relevanciával bíró fogyasztói döntés meghozatala egy folyamat, amelynek nem csak az egészét, hanem egyes szakaszait is védi a jog. A felperesek ugyanakkor sem a bejelentésükben, sem a keresetükben nem jelöltek meg olyan körülményeket, melyek alapján ezek – a szerződéskötés, mint ügyleti döntésen kívül – beazonosíthatók lettek volna. A Kúria hangsúlyozza, hogy az arra vonatkozó általános hivatkozás, mely szerint a termék megtartása is ügyleti döntés, a konkrét vitatott (megtévesztő) tájékoztatás (mulasztás) és az ennek folytán hozott ügyleti döntés vagy annak konkrét lehetőségének megjelölése nélkül súlytalan. Nem felel meg e kritériumnak az az általános hivatkozás, hogy a felpereseknek lehetősége lett volna „kárenyhítő lépéseket" tenni, mert ebből sem ügyleti döntés, sem annak a konkrét lehetősége nem azonosítható.

[32] A felperesek által a saját hitelszerződésükhöz kapcsolódóan kifogásolt, a hitelkonstrukció kiválasztását alapvetően befolyásoló tájékoztatási gyakorlatot az alperes csak a beazonosított ügyleti döntés (szerződéskötés) tekintetében vizsgálhatta, ezért alappal jutott arra a következtetésre az elsőfokú bíróság, hogy az Fttv. 13. § (1) bekezdésében meghatározott elévülési idő elteltére figyelemmel az alperesi döntés jogszerű és megalapozott. A felperesek azon hivatkozása, mely szerint az ERSTE a 2016. évi levelezéseikben sem válaszolta meg az általuk felvetetteket, továbbá, hogy a mai napig nem ismerte el, hogy „tudomása volt a várható árfolyamkockázatról" a szerződéskötést követő ügyleti döntéshez nem kapcsolható állítások, a kifogásolt magatartás folyamatosságát nem igazolják. Ugyanezen jogi megítélés alá esik a felperesek által hivatkozott tanulmány is. Ahhoz az állításhoz ugyanis, mely szerint e tanulmány alapján ismerhető meg a devizahitel jellegadó tulajdonsága, a felperesek ügyleti döntéséhez kapcsolódó konkrét kifogás nem társítható.

[33] A Kúria megállapította, hogy a más hitelintézetek megtévesztő tartalommal népszerűsített termékeire vonatkozóan tett bejelentés kapcsán a fellebbezés sem jelölt meg olyan, a fogyasztók ügyleti döntésének szempontjából releváns, konkrét hitelintézet által alkalmazott, beazonosítható tájékoztatási gyakorlatot, avagy/és pénzügyi terméket, amely a versenyfelügyeleti eljárás megindítását megalapozta volna.

[34] Alaptalanul kifogásolták a felperesek, hogy a korábbi eljárást megszüntető végzés az árfolyamkockázatra vonatkozó kérdéskört nem érintette. A jelen perben felülvizsgált alperesi végzés az eljárást a kölcsönszerződést megelőző, valamint a kölcsönszerződés megkötése során tanúsított azon bejelentetti magatartás vizsgálata tekintetében szüntette meg, mely szerint az ERSTE a lakáskölcsön terméke népszerűsítése során a felperesek számára kedvezőbbnek, előnyösebbnek tüntette fel a svájci frank elszámolási alapú hitelkonstrukcióját, mint a forint alapú hitelkonstrukcióját. A felperesek által megjelölt, az árfolyamkockázatról történő tájékoztatással összefüggésben előadott kifogásokat az alperes nem az eljárás megszüntetése körében (mint már elbírált kérdést) rögzítette, hanem az Fttv. 13. § (1) bekezdése szerinti elévülési idő elteltével kapcsolatban vonta értékelés alá.

[35] A fentiek alapján a Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a felperesek által megjelölt jogszabályhelyekbe nem ütközik, ezért azt a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A döntés elvi tartalma

[36] A versenyhatóságnak a Tpvt. 67. § (2) bekezdéséből következően a kellő valószínűség szintjén kell állást foglalnia abban, hogy szükséges-e a sérelmezett magatartással összefüggésben a versenyfelügyeleti eljárás megindítása. A fogyasztói döntések eseteleges tisztességtelen befolyásolását a fogyasztók konkrét ügyleti döntése, vagy azok lehetősége mentén lehet értékelni.

Záró rész

[37] A Kúria a fellebbezést a veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő átmeneti szabályokról és a járványügyi készültségről szóló 2020. évi LVIII. törvény 150. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[38] A Kúria az alperes másodfokú perköltségét a költségjegyzéken előterjesztettekkel egyezően állapította meg, és annak egyetemleges megfizetésére a pervesztes felpereseket kötelezte a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 82. §-a alapján.

[39] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdés d) pontja és 46. § (1) bekezdése szerinti mértékű fellebbezési illetéket a felperesek a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 101. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése alapján egyetemlegesen kötelesek megfizetni.

[40] Az ítélet elleni felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2020. szeptember 29.

Dr. Patyi András sk. a tanács elnöke Dr. Varga Eszter sk. előadó bíró Dr. Dobó Viola sk. bíró

A kiadmány hiteléül:
tisztviselő

GVH elutasító végzés – 2011.06.16.

GAZDASÁGI VERSENYHIVATAL

FOGYASZTÓVÉDELMI IRODA

1054 Budapest, Alkotmány u. 5.
Levélcím: 1245, Budapest 5. Pf. 1036
Telefon: (06-1) 472-8900,
Fax: (06-1) 472-8905
Vizsgáló:
dr. Grimm Kriszina **Tel.: 472-8968**
dr. Karádi Csaba **Tel.: 472-8930**
Ügyszám: **B-0043/2011.**
Iktatószám: **B-0043-[illegible]/2011.**

A Gazdasági Versenyhivatal az **Erste Bank Hungary Nyrt.** (1138 Budapest, Népfürdő u. 24-26.) bejelentett magatartása tárgyában tett, a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény 43/G. §-ának (1) bekezdése és 43/H. §-ának (1) bekezdése szerinti bejelentésével kapcsolatos eljárásban meghozta az alábbi

végzést.

A Gazdasági Versenyhivatal megállapítja, hogy a bejelentésben foglalt adatok alapján versenyfelügyeleti eljárás indításának feltételei nem állnak fenn.

E végzés ellen a közléstől számított nyolc napon belül a Gazdasági Versenyhivatalnál benyújtható, de a Fővárosi Bírósághoz címzett jogorvoslati kérelemnek van helye.

Indokolás

I.

Az Erste Bank Hungary Nyrt. (a továbbiakban: Erste Bank vagy bejelentett) magatartása tárgyában a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpvt.) 43/H. §-ának (1) bekezdése szerinti bejelentés érkezett a Gazdasági Versenyhivatalhoz.

A bejelentés szerint a bejelentő 20 éves futamidőre, 17.000.000 forint finanszírozási igény kielégítése céljából, svájci frank alapú lakásvásárlási hitelre vonatkozó szerződést kötött bejelentettel 2007. április 26-án. A bejelentő előadta, hogy a hitelfelvétel során a bejelentett tisztességtelenül járt el, információkat elhallgatott, a valóságosnál kedvezőbbnek tüntette fel a bejelentő által választott (és a bejelentő szerint a bank számára alacsonyabb kockázatot jelentő) konstrukciót.

A bejelentő előadása szerint a bejelentett a kockázatok tekintetében nem említett olyan tényezőket, melyekre hivatkozással később jelentősen emelte a kamatot, illetve nem ajánlott olyan konstrukciókat, melyek választásával csökkentett kockázatú hiteltermékét választhatott volna.

Továbbá a bejelentő szerint bár a bejelentett éveken keresztül rendkívül intenzív reklámkampányt folytatott, melyben lakáshitel felvételére buzdította a fogyasztókat, különféle címszavak alatt, ellenszolgáltatás nélkül több költségelemet is felszámolt, nem egy évre vonatkozóan adta meg költséget, valamint számára előnyös torz számítást alkalmazott abból a célból, hogy saját nyereségét maximalizálja. Ezzel a megoldással (több, kisebb mértékű költségelemet feltüntetve) a bejelentettnek nem kellett a svájci frank alapú termékekre vonatkozó hivatalos Termékismertetőjében olyan magas kamatmértéket közzétennie, melyet a svájci jegybanki alapkamat alakulásához viszonyítottan már nem tudott volna indokolni. A bejelentő előadta, hogy a kölcsöntügylet során fizetett olyan költséget is, mely sem a teljes hiteldíj mutatóban (a továbbiakban: THM) nem tükröződött, sem „a THM-ben nem szereplő költségelemeket" felsoroló Mellékletben nem szerepelt. Ez az eljárás a bejelentő véleménye szerint ellentétes a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Hpt.) több rendelkezésével, így a Hpt. 213. §-ának (1) bekezdésében foglaltakkal is.

Előbbiek révén a bejelentő szerint a bejelentett a maga számára előnyösen befolyásolta úgy a bejelentő, mint a többi hitelt felvevő fogyasztó döntését. A bejelentő nyilatkozata szerint a valós költségek és kockázatok ismeretében nem vett volna igénybe ennyire magas összegű kölcsönt, illetve komolyabban mérlegelte volna forinthitel igénybe vételét.

A bejelentő részletes észrevételei körében ismertette a következőket.

1. A kamatszámítás tekintetében a bejelentő kifogásolta, hogy a bejelentett kiszámolja az éves kamatot, majd 360-al osztja, és havonta a naptári napokkal szorozza, ezáltal 1,4 %-os nyereséget elérve.

2. Az átváltási költség kapcsán a bejelentő kifogásolta, hogy átváltásra ténylegesen nem kerül sor, bár erre hivatkozással alacsonyabb hitelösszeget folyósítottak részére, mint az a törlesztés során alkalmazott eladási árfolyammal számolva megalapozott lenne. Továbbá az átváltási költséget nem is tartalmazta az eredetileg ismertetett 6,72%-os THM, így a bejelentett megtévesztette a fogyasztókat ezen költség elhallgatásával. A bejelentő álláspontja szerint előbbieket alátámasztja, hogy a 6,72%-os THM-ből a kamat és a kezelési költség 5,6%-os mértékét levonva a vételi és eladási árfolyam 4% feletti különbségénél alacsonyabb a fennmaradó rész, továbbá a vételi és eladási árfolyam közötti különbség mértékét egyik bejelentetti irat sem tartalmazza.

3. A bejelentő kifogásolta, hogy a bejelentett azonos mértékű (2,29%-os) kamat esetében eltérő THM-et tüntetett fel a termékismertetőben (6,60%), a hirdetményben (7,00%), illetőleg a közjegyzői szerződésben (6,16%).

4. A bejelentő kifogásolta, hogy a bejelentett 1,5%-os kezelési költséget számol fel, amely mögött nem áll valós szolgáltatás – a bejelentő álláspontja szerint erre utal az is, hogy a bejelentett újabb termékmódozatai esetében ilyen költséget nem számol fel, illetve hogy a forinthitelek esetében a kezelési költség mértéke az 50%-a a svájci frank alapú hiteleknél felszámítottnak.

5. A bejelentő kifogásolta továbbá a bejelentett kamatemelésének mértékét. A bejelentő előadása szerint a kockázati elemek közül (bár a svájci frank árfolyama a vártnál nagyobb mértékben módosult) az árfolyamkockázatról megfelelően tájékoztatták. Ugyanakkor a bejelentett a kamat mértékét is drasztikusan emelte, holott a svájci jegybanki alapkamat mértéke időközben nem nőtt, hanem csökkent. A bejelentő álláspontja alapján a bejelentett belső ügye és kockázata, hogy milyen forrásból nyújt hitelt, és álláspontja alapján a gazdasági válságra/különféle mutatókra hivatkozással kamatot emelni tisztességtelen magatartás, mivel ennek kockázatáról/mérési módszeréről a fogyasztókat nem tájékoztatták. A bejelentő kéri annak vizsgálatát, hogy a kamatemelésre haszonszerzési célból vagy egyébként megalapozottan került-e sor.

Fentiek alátámasztására a bejelentő hivatkozott a bejelentett által kibocsátott szerződéses iratok tartalmára (a Hirdetmény esetében megjegyezve, hogy a bejelentő által igénybe vett konstrukciót a bejelentő által ismert megjelöléssel konkrétan nem nevesíti), és bejelentéséhez csatolta az érintett iratokat.

A bejelentő számításai alapján 2.251.739 Ft kárt szenvedett a bejelentett fentiekben sérelmezett magatartása révén.

A bejelentő álláspontja szerint a bejelentett a szerződéskötést követően írásban feltett kérdésekre is megtévesztő információkat adott.

A bejelentő kérte a Gazdasági Versenyhivatalt, hogy minden érintett ügyfél vonatkozásában kötelezze a bejelentettet a hitelszerződés ingyenes módosítására, és az okozott kár megfizetésére.

A bejelentéshez csatolt iratok alapján a bejelentett a bejelentőt megkereséseire válaszul tájékoztatta, hogy napi kamatszámítást (a szerződése IV/1-3. pontjaiban foglaltaknak megfelelően) a türelmi idő alatt alkalmaz, a törlesztés során a számlapénzzel/devizában törlesztendő összeget svájci frankból forintra átváltja, és a THM tartalmazza az átváltásból eredő költségeket.

A bejelentő véleménye szerint a bejelentett fenti magatartásával 2006. október 15-től megsértette a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvény (a továbbiakban: Fttv.) 6. §-ának (1) és (2) bekezdésében, 7. §-ának (1) és (5) bekezdésében, 8. §-ában foglaltakat. Az Fttv. 7. §-ának (1) bekezdésére figyelemmel sérelmezett magatartás tekintetében a bejelentő ismertette, hogy az érintett információ azért jelentős, mert speciális jogszabály, a Hpt. írja elő a vonatkozó tájékoztatási kötelezettséget.

II.

Az Fttv. 10. §-ának (3) bekezdése szerint a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértése miatt a Gazdasági Versenyhivatal jár el, ha a kereskedelmi gyakorlat a gazdasági verseny érdemi befolyásolására alkalmas.

Az Fttv. 2. §-ának a) pontja értelmében az Fttv. alkalmazásában fogyasztó az önálló foglalkozásán és gazdasági tevékenységén kívül eső célok érdekében eljáró természetes személy.

Az Fttv. 3. §-ának (1) bekezdése alapján tilos a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat. A 3. § (3) bekezdése alapján a (2) bekezdés értelmében tisztességtelen különösen az a kereskedelmi gyakorlat, amely megtévesztő (6. § és 7. §) vagy agresszív (8. §). Ezen túlmenően a (4) bekezdés értelmében a mellékletben meghatározott kereskedelmi gyakorlatok tisztességtelenek.

Az Fttv. 6. §-ának (1) bekezdése alapján megtévesztő az a kereskedelmi gyakorlat, amely valótlan információt tartalmaz, vagy valós tényt - figyelemmel megjelenésének valamennyi körülményére olyan módon jelenít meg, hogy megtéveszti vagy alkalmas arra, hogy megtévessze a fogyasztót az alábbiak közül egy vagy több tényező tekintetében és ezáltal a fogyasztót olyan ügyleti döntés meghozatalára készteti, amelyet egyébként nem hozott volna meg, vagy erre alkalmas:

b) az áru lényeges jellemzői,

c) az áru ára, illetve díja, az ár, illetve díj megállapításának módja, különleges árkedvezmény vagy árelőny megléte,

Az Fttv. 7. §-ának (1) bekezdése alapján megtévesztő az a kereskedelmi gyakorlat, amely

a) - figyelembe véve valamennyi tényszerű körülményt, továbbá a kommunikáció eszközének korlátait - az adott helyzetben a fogyasztó tájékozott ügyleti döntéséhez szükséges és ezért jelentős információt elhallgat, elrejt, vagy azt homályos, érthetetlen, félreérthető vagy időszerűtlen módon bocsátja rendelkezésre, vagy nem nevezi meg az adott kereskedelmi gyakorlat kereskedelmi célját, amennyiben az a körülményekből nem derül ki, és

b) ezáltal a fogyasztót olyan ügyleti döntés meghozatalára készteti, amelyet egyébként nem hozott volna meg, vagy erre alkalmas

(a továbbiakban: megtévesztő mulasztás).

Az Fttv. 8. §-ának (1) bekezdése alapján agresszív az a kereskedelmi gyakorlat, amely - figyelembe véve valamennyi tényszerű körülményt - pszichés vagy fizikai nyomásgyakorlással – akár a fogyasztóval szembeni hatalmi helyzet kihasználása, akár a fogyasztó zavarása révén – az adott helyzetben jelentősen korlátozza vagy alkalmas arra, hogy jelentősen korlátozza a fogyasztónak az áruval kapcsolatos választási vagy magatartási szabadságát, illetve lehetőségét a tájékozott döntés meghozatalára és ezáltal a fogyasztót olyan ügyleti döntés meghozatalára készteti, amelyet egyébként nem hozott volna meg, vagy erre alkalmas.

Az Fttv. 52. §-ának (1) bekezdése értelmében a törvény – a (2) bekezdésben meghatározott kivételekkel – a kihirdetését követő napon lép hatályba. A (2) bekezdés szerint az 1-31. §, a 33-47. §, a 48. § (1)-(7) és (10) bekezdése, a 49. § (1)-(10), (12) és (14) bekezdése, az 50. §, valamint az 54. § 2008. szeptember 1-jén lép hatályba.

2008. szeptember 1-jét megelőzően a Tpvt. III. fejezete tartalmazta a fogyasztói döntések tisztességtelen befolyásolását tilalmazó rendelkezéseket.

A Tpvt. 8. §-ának (1) bekezdése alapján tilos a gazdasági versenyben a fogyasztókat megtéveszteni. Az idézett szakasz (2) bekezdése szerint a fogyasztók megtévesztésének minősül különösen, ha a) az áru ára, lényeges tulajdonsága - így különösen összetétele, használata, az egészségre és a környezetre gyakorolt hatása, valamint kezelése, továbbá az áru eredete, származási helye, beszerzési forrása vagy módja - tekintetében valótlan tényt vagy valós tényt megtévesztésre alkalmas módon állítanak, az árut megtévesztésre alkalmas árujelzővel látják el, vagy az áru lényeges tulajdonságairól bármilyen más, megtévesztésre alkalmas tájékoztatást adnak; b) elhallgatják azt, hogy az áru nem felel meg a jogszabályi előírásoknak vagy az áruval szemben támasztott szokásos követelményeknek, továbbá, hogy annak felhasználása a szokásostól lényegesen eltérő feltételek megvalósítását igényli; c) az áru értékesítésével, forgalmazásával összefüggő, a fogyasztó döntését befolyásoló körülményekről – így különösen a forgalmazási módról, a fizetési feltételekről, a kapcsolódó ajándékokról, az engedményekről, a nyerési esélyről - megtévesztésre alkalmas tájékoztatást adnak; d) különösen előnyös vásárlás hamis látszatát keltik. A 10. § szerint tilos a fogyasztó választási szabadságát indokolatlanul korlátozó üzleti módszerek alkalmazása. Ilyen módszernek minősül különösen, ha olyan körülményeket teremtenek, amelyek jelentősen megnehezítik az áru, illetve az ajánlat valós megítélését, más áruval vagy más ajánlattal történő tárgyszerű összehasonlítását.

A Tpvt. jelenleg hatályos 67. §-ának (4) bekezdése szerint nem indítható vizsgálat, ha az e törvény III. Fejezetének rendelkezéseibe ütköző magatartás esetén az elkövetés óta három év, IV-VI. Fejezetének rendelkezéseibe ütköző magatartás elkövetése óta öt év eltelt. Ha a jogsértő magatartás folyamatos, a határidő a magatartás abbahagyásakor kezdődik. Ha a jogsértő magatartás azzal valósul meg, hogy valamely helyzetet vagy állapotot nem szüntetnek meg, a határidő mindaddig nem kezdődik el, amíg ez a helyzet vagy állapot fennáll.

A Tpvt. 45. §-a értelmében a Gazdasági Versenyhivatal jár el minden olyan versenyfelügyeleti ügyben, amely nem tartozik a bíróság hatáskörébe. A bíróság hatáskörébe a Tpvt. 86. §-ának (1) bekezdése alapján a Tpvt. 2–7. §-ában foglalt rendelkezések megsértése miatti eljárás lefolytatása tartozik.

Az Fttv. 19. §-ának c) pontja szerint a Gazdasági Versenyhivatalnak a kereskedelmi gyakorlat tisztességtelenségének megállapítására irányuló eljárására az Fttv.-ben meghatározott eltérésekkel a Tpvt. rendelkezéseit kell alkalmazni.

A Gazdasági Versenyhivatalnak a bejelentéssel kapcsolatos eljárására vonatkozó szabályokat a Tpvt. 43/G. §-ának (2) bekezdése, valamint 43/H. §-a állapítja meg.

A Tpvt. 43/H. §-a (8) bekezdésének a) pontja és az Fttv. 26. §-ának (1) bekezdése együttes alkalmazásával a Gazdasági Versenyhivatal akkor rendel el vizsgálatot, ha a sérelmezett tevékenység, magatartás vagy állapot a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmát sértheti, feltéve, hogy az eljárás a Gazdasági Versenyhivatal hatáskörébe tartozik.

A Tpvt. 43/H. §-a (8) bekezdésének a) pontja és 70. §-ának (1) bekezdése együttes alkalmazásával a Gazdasági Versenyhivatal akkor rendel el vizsgálatot, ha valamely tevékenység, magatartás vagy állapot a Tpvt. rendelkezéseit sértheti, feltéve, hogy az eljárás a Gazdasági Versenyhivatal hatáskörébe tartozik, és a közérdek védelme az eljárás lefolytatását szükségessé teszi.

A Gazdasági Versenyhivatal a Tpvt. 43/H. §-a (8) bekezdésének b) pontja alapján végzéssel megállapíthatja, hogy a bejelentésben foglalt, illetve a bejelentés alapján lefolytatott eljárásban beszerzett adatok alapján a versenyfelügyeleti eljárás megindításának feltételei nem állnak fenn.

A Tpvt. 43/H. §-a (8) bekezdésének c) pontja szerint, ha a bejelentésben foglaltakkal kapcsolatos eljárás más hatóság hatáskörébe tartozik, a Gazdasági Versenyhivatal a bejelentést végzéssel átteszi a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező hatóságnak

A Tpvt. 43/H. §-ának (10) bekezdése szerint a (8) bekezdés b) pontja szerinti végzést a bejelentővel minden esetben, a bejelentettel pedig akkor kell közölni, ha az eljárásban részt vett.

A Tpvt. 43/H. §-ának (11) bekezdése szerint a bejelentő a közléstől számított nyolc napon belül jogorvoslati kérelemmel élhet azon végzés ellen, amelyben a Gazdasági Versenyhivatal – a Tpvt. 43/H. §-a (8) bekezdése b) pontjának alkalmazásával – azt állapítja meg, hogy a versenyfelügyeleti eljárás megindításának feltételei nem állnak fenn. A jogorvoslati kérelmet a Fővárosi Bíróság a közigazgatási hatósági eljárásban hozott végzés elleni bírósági felülvizsgálatra vonatkozó szabályok szerint bírálja el. Ha a bíróság álláspontja szerint versenyfelügyeleti eljárás megindításának van helye, a vizsgálót a vizsgálat harminc napon belül történő elrendelésére kötelezi.

A 2010. december 31-ig hatályban volt, a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2007. évi CXXXV. törvény (a továbbiakban: régi Psztv.) 4. §-a (1) bekezdésének c) pontja alapján ha törvény eltérően nem rendelkezik, a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete látja el a Hpt. hatálya alá tartozó szervezetek, személyek és tevékenységek felügyeletét.

A 2011. január 1-jétől hatályos, a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2010. évi CLVIII. törvény (a továbbiakban: új Psztv.) 4. §-a (1) bekezdésének c) pontja szerint – törvény eltérő rendelkezése hiányában – a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete látja el a hitelintézetekről és a Hpt. hatálya alá tartozó szervezetek, személyek és tevékenységek felügyeletét.

A fogyasztónak nyújtott hitelről szóló 2009. évi CLXII. törvény 27. §-ának (1) bekezdése alapján e törvény és a végrehajtására kiadott jogszabály rendelkezéseinek betartását a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete ellenőrzi, és – ide nem értve a szerződés létrejöttének, érvényességének, joghatásainak és megszűnésének, továbbá a szerződésszegésnek és annak joghatásainak megállapítását, valamint a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – eljár e rendelkezések megsértése esetén.

A 2010. június 10-ig hatályos, a betéti kamat, az értékpapírok hozama és a teljes hiteldíj mutató számításáról és közzétételéről szóló 41/1997. (III. 5.) Korm. rendeletben a Hpt. 235. §-a (1) bekezdésének *c)* és *d)* pontjában, valamint a Magyar Köztársaság 1997. évi

költségvetéséről szóló 1996. évi CXXIV. törvény 97. §-a (1) bekezdésének *d)* pontjában kapott felhatalmazás alapján a 8-11/D. §-okban rendelkezett a THM számításáról – a deviza alapú kölcsönök esetén irányadó szabályokra is kitérve. A 11/D. § (1) bekezdése szerint a 13. § (1) bekezdésében meghatározott helyeken és a kereskedelmi kommunikációban a THM értékét az alábbi feltételekkel nyújtott, egyenletes törlesztésű hitelre kell meghatározni, amennyiben a pénzügyi intézmény kínálja az adott hiteltípust: (…) *b)* más pénzügyi intézmény által nyújtott lakáskölcsönnél a kölcsön összege 5 millió forint, futamideje 20 év (…).

2010. június 11-től a fogyasztónak nyújtott hitelről szóló 2009. évi CLXII. törvény 30. § a) pontjában kapott felhatalmazás alapján kibocsátott, a teljes hiteldíj mutató meghatározásáról, számításáról és közzétételéről szóló 83/2010. (III. 25.) Korm. rendelet 3-6. §-ai tartalmazzák a teljes hiteldíj mutató meghatározására és számítására vonatkozó szabályokat, így a deviza alapú hitelekre vonatkozó előírásokat is. A 9. § (1) bekezdése szerint ha a kereskedelmi kommunikációban szerepel a THM, annak értékét az alábbi feltételekkel nyújtott, egyenletes törlesztésű hitelre kell meghatározni: (…) *b)* más hitelező által nyújtott jelzáloghitelnél a hitel összege 5 millió forint, futamideje 20 év, (…).

A bejelentésben érintett szerződés megkötésének időpontjában hatályos Hpt. 203. §-ának (1) bekezdése szerint a pénzügyi intézmény egyértelműen és közérthetően köteles ügyfeleit, illetve jövőbeni ügyfeleit a pénzügyi intézmény által nyújtott szolgáltatások igénybevételének feltételeiről, valamint e feltételek módosulásáról tájékoztatni. A Hpt. 203 §-ának (3) bekezdése értelmében a pénzügyi intézmény köteles az ügyfélfogadásra nyitva álló helyiségeiben hirdetményben közzétenni, valamint elektronikus kereskedelmi szolgáltatások nyújtása esetén folyamatosan és könnyen hozzáférhető módon, elektronikus úton is elérhetővé tenni: *a)* általános szerződési feltételeit is tartalmazó üzletszabályzatait, *b)* az ügyfelek számára ajánlott pénzügyi és kiegészítő pénzügyi szolgáltatásokkal (ügyletekkel) kapcsolatos szerződési feltételeket, *c)* a kamatokat, szolgáltatási díjakat, az ügyfelet terhelő egyéb költségeket, a késedelmi kamatokat, valamint a kamatszámítás módszerét.

A Hpt. 2008. szeptember 1-jétől hatályos szövegében a 203. §-ának (1) bekezdésében foglaltak helyére a Hpt. korábbi 203. §-ának (3) bekezdésébe foglaltak kerültek.

A Hpt.-nek a bejelentő szerződéskötésekor és jelenleg is hatályos 209. §-a szerint a bankhitel- és a bankkölcsönügylet általános szerződési feltételeit magában foglaló üzletszabályzatnak tartalmaznia kell legalább a) a hitelintézet teljes nevét, a tevékenységi engedély számát és dátumát, b) azt, hogy változtatható-e, és ha igen, milyen módon a kamat, c) a kamatszámítás módját, d) az egyéb díjakat és költségeket, e) a szerződést biztosító mellékkötelezettségeket, f) a KHR-rel kapcsolatos adatkezelési szabályokat, a jogorvoslati lehetőségekre való figyelemfelhívással együtt.

A Hpt.-nek a bejelentésben érintett szerződés megkötésének időpontjában hatályos 210. §-ának (3) bekezdése szerint a kamatot, díjat vagy egyéb szerződési feltételt csak akkor lehet egyoldalúan, az ügyfél számára kedvezőtlenül módosítani, ha szerződés ezt – külön pontban – a pénzügyi intézmény számára meghatározott feltételek, illetve körülmények esetére egyértelműen lehetővé teszi.

A Hpt. 2010. január 1-jétől hatályos 210. §-ának (3) bekezdése szerint fogyasztóval kötött kölcsönszerződésben vagy pénzügyi lízingszerződésben az ügyfél számára kedvezőtlenül kizárólag a kamatot, díjat vagy költséget lehet egyoldalúan módosítani. Egyéb feltétel, ideértve az egyoldalú módosításra okot adó körülmények felsorolását is, egyoldalúan nem módosítható az ügyfél számára kedvezőtlenül. Az egyoldalú módosítás jogát a hitelező akkor jogosult gyakorolni, ha a módosításra okot adó objektív körülmények tételes meghatározását a szerződés tartalmazza, valamint a hitelező árazási elveit írásban rögzítette.

A Hpt.-nek a bejelentő által hivatkozott, a bejelentő szerződésének aláírásakor hatályos 213. §-ának (1) bekezdése szerint semmis az a fogyasztási, lakossági kölcsönszerződés, amelyik nem tartalmazza *a)* a szerződés tárgyát, *b)* az éves, százalékban kifejezett teljes hiteldíjmutatót, a hiteldíjmutató számítása során figyelembe nem vett egyéb - esetleges - költségek meghatározását és összegét, vagy ha az ilyen költségek pontosan nem határozhatók meg, az ezekre vonatkozó becslést, *c)* a szerződéssel kapcsolatos összes költséget, ideértve a kamatokat, járulékokat, valamint ezek éves, százalékban kifejezett értékét, *d)* azon feltételeknek, illetőleg körülményeknek a részletes meghatározását, amelyek esetében a hiteldíj megváltoztatható, *e)* a törlesztő részletek számát, összegét, a törlesztési időpontokat, *f)* a szükséges biztosítékok meghatározását, valamint *g)* a szerződéshez kapcsolódóan a fogyasztótól megkövetelt biztosítások megjelölését.

III.

Az I és II. pontban írtakra tekintettel a Gazdasági Versenyhivatal a Tpvt. 43/H. §-a (8) bekezdésének b) pontja alkalmazásával a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

A Gazdasági Versenyhivatal megállapításai a bejelentő által sérelmezettek kapcsán az alábbiak.

1. A bejelentő hitelfelvétele során/szerződéskötését megelőzően nyújtott tájékoztatások

A bejelentő a bejelentett magatartása kapcsán az Fttv. rendelkezéseinek megsértését sérelmezte. Tekintettel arra, hogy a bejelentésben érintett kölcsönszerződés megkötésére vonatkozó döntésre 2008. szeptember 1-jét, azaz az Fttv. tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmára vonatkozó rendelkezéseinek (3-8. §) hatályba lépését megelőzően került sor, így az Fttv. időbeli hatálya ezen időpontra nem terjed ki, azaz az Fttv. szerinti jogsértés nem állapítható meg.

Mindezek alapján a bejelentő hitelfelvétele során/szerződéskötését megelőzően nyújtott tájékoztatások, a bejelentő részére folyósított hitelösszeg átváltásával kapcsolatos tájékoztatások és magatartás a Tpvt. III. fejezetének 2008. szeptember 1-jéig hatályos rendelkezései alapján értékelhetők. Ezen rendelkezések tekintetében ugyanakkor megállapítható, hogy a kifogásolt magatartás óta három év eltelt, illetve a bejelentő az elévülési időtartamon belül észlelte a felmerült aggályait is. Fentiekre tekintettel a bejelentő által sérelmezettek tekintetében a Tpvt. 67. §-ának (4) bekezdésére figyelemmel esetleges jogsértés esetében sem áll módjában a Gazdasági Versenyhivatalnak versenyfelügyeleti eljárást indítani.

2. A bejelentett által a bejelentő észrevételeire válaszul 2008. júliusában, illetve szeptemberében kiküldött levelek tartalma, mivel a fogyasztó szerződéskötésre vonatkozó döntésének meghozatalát követően, a korábbi tájékoztatás értelmezésére kerültek kiküldésre, szintén nem értékelhetők.

3. A THM számítása

A bejelentő e tekintetben sérelmezte, hogy eltérő mértékű THM-eket tüntetett fel a bejelentett különböző tájékoztató anyagokban. A bejelentő által hivatkozott THM mértékek a következő anyagokban találhatóak meg:

- a 6,60%-os THM a 2007. február 12-től hatályos Termékismertetőben, amely a 2007. február 12-től hatályos Hirdetményre hivatkozik,

- a 6,16%-os THM a 2007. április 26-i közjegyzői okiratban, amely a szerződéskötés napján érvényes számlakonverziós devizaárfolyam figyelembe vételére utal, illetve

- a 7,00%-os THM a bejelentő beadványa alapján a 2010. október 1-jei Hirdetményben.

Fentiek kapcsán megállapítható, hogy

- az első két tájékoztató esetében az 1. pont szerintiek állapíthatóak meg, azaz a magatartás már nem vizsgálható,
- a harmadik tájékoztató anyag pedig a fogyasztó döntéshozatalát követően került kibocsátásra, így a fogyasztó hitelfelvételre vonatkozó ügyleti döntését nem befolyásolta, és így az Fttv. szerinti jogsértés sem valószínűsíthető.

Előbbieken túlmenően mindhárom tájékoztató eltérő időpontban, eltérő árfolyam mellett, illetve a második tájékoztató a jogszabályi előírások alapján THM számításakor figyelembe veendőtől eltérő hitelösszeggel megállapított THM mértéket tartalmaz. Így a rendelkezésre álló adatok alapján megállapítható, hogy ezen THM mértékek (még ha azonos kamatmérték mellett is, de) nem ugyanazon körülményekre vonatkozóan adnak eltérő információkat, az eltérő időpontokban történő kibocsátásuk ténye pedig az egyes tájékoztatókon szerepel. Önmagában azáltal, hogy eltérők az eredmények, a fentebb kifejtettekre tekintettel nem valószínűsíthető, hogy téves tájékoztatást nyújtott volna a bejelentett. Ugyanakkor annak kapcsán, hogy az eredmények pontosak-e, alapvetően a THM számításának jogszabályi előírásoknak való megfelelősége kérdéses (a jogszabályban előírt összeg, illetve a konkrét hitelösszeg alapul vételével), amely kérdés kapcsán megállapítható, hogy – a THM számítás időpontjától függetlenül– ennek értékelésére a Gazdasági Versenyhivatal hatáskörrel nem rendelkezik.

A THM számítására, így arra vonatkozóan is, hogy mely költségek és miként kerülnek beszámításra,

- a Hpt.-ben kapott felhatalmazás alapján kibocsátott, a betéti kamat, az értékpapírok hozama és a teljes hiteldíj mutató számításáról és közzétételéről szóló 41/1997. (III. 5.) Korm. rendeletben előírtak vonatkoztak, illetve
- a fogyasztónak nyújtott hitelről szóló 2009. évi CLXII. törvényben kapott felhatalmazás alapján kibocsátott, a teljes hiteldíj mutató meghatározásáról, számításáról és közzétételéről szóló 83/2010. (III. 25.) Korm. rendelet előírásai érvényesülnek.

Fenti előírások megtartásának ellenőrzésére a régi és az új Psztv. 4. §-a (1) bekezdésének c) pontja alapján is a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete rendelkezik hatáskörrel.

4. Kamatszámítás

Kamatszámítás módja

A bejelentő által becsatolt KÖZJEGYZŐI OKIRAT 6. oldalán olvasható szerződéses rendelkezések szerint a kamat „... havonta fizetendő együttes összege 422,16 CHF ... amely a türelmi idő alatt a napi kamatszámításra tekintettel az adott törlesztési esedékességi hónap napjai számának függvényében változik. Az adós tudomásul veszi, hogy ezen összeg tájékoztató jellegű, az a 30 napos hónapot figyelembe véve került megállapításra.".

A vállalkozások (a piaci viszonyok figyelembevételével) dönthetnek a kamatszámítás módjának megválasztásáról – megfelelő tájékoztatás mellett. A bejelentő döntéshozatali folyamata tekintetében az 1. pont szerintiek állapíthatóak meg. Emellett a bejelentett kamatszámítási módszerrel kapcsolatos tájékoztatási kötelezettségéről a Hpt. hivatkozott 203. §-ának (1) bekezdése és 209. §-a rendelkezik. Ezen rendelkezésekre tekintettel a szerződés és mellékletei szövegének felülvizsgálatára, megfelelőségük ellenőrzésére e tekintetben a Gazdasági Versenyhivatal hatáskörrel nem rendelkezik, a Psztv. 4. §-a (1) bekezdésének c) pontjára tekintettel a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete jogosult eljárni.

Kamatmérték emelése

A bejelentő által becsatolt KÖZJEGYZŐI OKIRAT 6. oldalán olvasható szerződéses rendelkezések szerint „A Bank a kamatnak és a kezelési költségnek az adós számára kedvezőtlen változtatására akkor jogosult, ha a tőke- és pénzpiaci kamatlábak változása, a Bank forrásköltségeinek a változása ezt szükségessé teszi.".

Kifejezetten a szerződés és mellékletei vonatkozó szövegének felülvizsgálatára a Hpt. 210. §-a szerinti előírásokra tekintettel a Gazdasági Versenyhivatal hatáskörrel nem rendelkezik, a Psztv. 4. §-a (1) bekezdésének c) pontjára tekintettel a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete jogosult eljárni.

A költségemelések mértéke kapcsán a Gazdasági Versenyhivatal jelzi, hogy Vj-122/2007. számon versenyfelügyeleti eljárást indított annak vizsgálatára, hogy a bejelentett megsértette-e a Tpvt. gazdasági erőfölénnyel való visszaélést tilalmazó 21. §-ának a) pontját azzal a magatartásával, hogy a kiegészítő kamattámogatású lakásépítési szerződéseivel kapcsolatban olyan egyoldalú szerződésmódosítást hajtott végre, aminek következtében a fogyasztók terhei jelentősen növekedtek. A Gazdasági Versenyhivatal a vizsgálatot kiterjesztette az Erste Bank által 2004 után jelzáloghitelek tekintetében végrehajtott egyoldalú szerződésmódosításokra is. A jelzálog-hiteltermékeknél bekövetkezett, 2004. január 1. és 2008. március 31. közötti kamatváltoztatások körülményei kapcsán az euró és svájci frank alapú jelzáloghitelek tekintetében a vizsgálat megállapította, hogy az Erste Bank kizárólag akkor hajtott végre az ügyfél számára kedvezőtlen kamatmódosítást, amikor megbizonyosodott az alapkamat változásának állandóságáról, s az így végrehajtott banki kamatemelés mindig összhangban volt az alapkamat változásának időszakaival, azok mértéke minden esetben alatta maradt az alapkamat változása mértékének. A fentiek alapján a vizsgálat megállapította, hogy az Erste Bank által a vizsgált időszakban a jelzáloghitel termékeknél bevezetett kamatváltoztatások nem sértik a Tpvt. 21. § a) pontjában meghatározott gazdasági erőfölénnyel való visszaélés tilalmát.

Előbbieken túlmenően a GVH jelzi, hogy ÁV-1/2007. számon ágazati vizsgálatot folytatott, amelynek során jelentésében számos, az ajánlatok összehasonlíthatóságát növelő ajánlást tett, így kezdeményezte a Hpt. bejelentő szerződéskötésekor hatályos, egyoldalú szerződésmódosítási lehetőségre vonatkozó részének módosítását is.

Továbbá 2010. január 1-jével ugyanakkor a szolgáltatók – így a bejelentett is – Magatartási kódex aláírásával vállalták a szerződési feltételek futamidő alatti egyoldalú módosításához kapcsolódó szabályok rögzítését. Az Fttv. 2010. január 1-jétől hatályos 10. §-ának (6) bekezdése figyelembe vételével, ha a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalma megsértésének részét képezi az olyan magatartási kódexben foglalt követelmény be nem tartása, amely magatartási kódex a (2) bekezdés szerinti vállalkozások (2) bekezdés szerinti tevékenységével összefüggő kereskedelmi gyakorlatok vonatkozásában követendő magatartási szabályokat állapít meg, a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértése miatt a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete jár el. Továbbá a Hpt. 210. §-ának szintén 2010. január 1-jétől hatályos (3) bekezdése szerint fogyasztóval kötött kölcsönszerződésben vagy pénzügyi lízingszerződésben az ügyfél számára kedvezőtlenül kizárólag a kamatot, díjat vagy költséget lehet egyoldalúan módosítani. Egyéb feltétel, ideértve az egyoldalú módosításra okot adó körülmények felsorolását is, egyoldalúan nem módosítható az ügyfél számára kedvezőtlenül. Az egyoldalú módosítás jogát a hitelező akkor jogosult gyakorolni, ha a módosításra okot adó objektív körülmények tételes meghatározását a szerződés tartalmazza, valamint a hitelező árazási elveit írásban rögzítette. Utóbbi rendelkezés megtartásának ellenőrzésére a Psztv. 4. §-a (1) bekezdésének c) pontjára figyelemmel szintén a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete jogosult eljárni.

5. Valamennyi költségtétel megismerhetősége / THM-be történő beszámítása

A bejelentő egyes költségek meg nem ismerhetőségét, THM-be be nem számítását sérelmezte, a szerződéses iratokra, azok mellékleteire történő hivatkozással. A tájékoztatási kötelezettségről e tekintetben is a Hpt. hivatkozott 203. §-ának (1) és 209. §-a rendelkezik, így kifejezetten a szerződés és mellékletei szövegének felülvizsgálatára, megfelelőségük ellenőrzésére, illetve a 3. pont szerintiek figyelembevételével a THM számításának ellenőrzésére a Gazdasági Versenyhivatal hatáskörrel nem rendelkezik, és a Psztv. 4. §-a (1) bekezdésének c) pontjára tekintettel a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete jogosult eljárni. A bejelentő marketinganyagokat, amelyek tekintetében a tájékoztatás eltérő/hiányos lenne, nem csatolt, így e tekintetben jogsértés sem valószínűsíthető.

6. A kezelési költség és annak mértéke

Ezen pont tekintetében is megállapítható, hogy a bejelentő a szerződésében 2007 év során rögzített mértékű kezelési költség felszámítását kifogásolja, amely döntéshozatali/tájékozódási eljárás kapcsán az 1. pontban rögzítettek állapíthatóak meg, a költségtétel megismerhetősége kapcsán pedig az 5. pont szerintiek.

A Gazdasági Versenyhivatal jelzi továbbá, hogy a Vj-122/2007. számú eljárásban rendelkezésre álló adatok alapján a bejelentett tájékoztatója szerint a 2004. január 1. és 2008. március 31. közötti időszak során a banki költségek között a kezelési költség, mint költség-általány jelenik meg, ami magába foglalja a hitel előkészítésének ügymenetével kapcsolatban felmerült munkadíjat, adminisztrációs költséget, továbbá minden olyan egyéb kapcsolódó kiadást, amely nem anyagi és személyi jellegű. A vizsgálat megállapította, hogy az 1. pontban részletezett 2004 februárjában végrehajtott kezelési költség módosításból a banknak nem származott indokolatlan többletbevétele, mivel az abból származó többletbevétel marginálisnak tekinthető, és a szerződésmódosítás megfelelt a forrásköltségek növekedésének. A bejelentő azon túlmenően, hogy arra hivatkozott, hogy új, aktuális konstrukciók esetében a költség nem felszámított, illetve forinthitelek esetén a költség alacsonyabb (bár a bejelentett honlapján elérhető Hirdetmény szerint forinthitelek esetében is felszámításra kerül hasonló mértékű kezelési költség), a korábban megállapítottaknak ellentmondó bizonyítékot nem csatolt.

7. A bejelentő hivatkozott továbbá a **Hpt. 213.** §-ának (1) bekezdésében foglaltak megsértésére. Azonban egyrészt a szerződések semmisségének érintett rendelkezésben foglaltakra tekintettel történő megállapítására a Gazdasági Versenyhivatal hatáskörrel nem rendelkezik, erre a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 7. §-ának (1) bekezdése alapján bíróság jogosult.

8. A bejelentő által jelzett **kártérítési igénnyel kapcsolatos kérdések** polgári jogi jogvita tárgyát képezhetik, amelyek elbírálására a Gazdasági Versenyhivatal nem jogosult, e tekintetben a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 7. §-ának (1) bekezdése alapján bíróság rendelkezik hatáskörrel.

9. Előbbieken túlmenően a **törlesztéskor alkalmazott árfolyamok** kapcsán a Gazdasági Versenyhivatal tájékoztatja, hogy a Hpt. 2010. november 27-től hatályos 200/A. §-ának (1) bekezdése szerint ha pénzügyi intézmény a fogyasztóval devizában nyilvántartott vagy devizában nyújtott és forintban törlesztett (a továbbiakban: deviza alapú) lakáscélú hitel- vagy kölcsönszerződést vagy pénzügyi lízingszerződést kötött, akkor *a)* a kölcsön folyósításakor a kölcsön, *b)* a havonta esedékessé váló törlesztőrészlet, valamint *c)* a devizában megállapított bármilyen költség, díj vagy jutalék forintban meghatározott összegének kiszámítása – ha a pénzügyi intézmény nem határoz meg saját deviza-középárfolyamot – a Magyar Nemzeti Bank által megállapított és közzétett, hivatalos devizaárfolyam alapján történik. A (2) bekezdés értelmében ha a pénzügyi intézmény meghatároz saját deviza-középárfolyamot, akkor az (1) bekezdés *a)-c)* pontjaiban felsoroltak forintban meghatározott összegének kiszámítása a pénzügyi intézmény választása szerint *a)* a pénzügyi intézmény által megállapított és közzétett, saját deviza-középárfolyama vagy *b)* a Magyar Nemzeti Bank által megállapított és közzétett hivatalos devizaárfolyam alapján történik. A (3) bekezdés szerint pedig a pénzügyi intézmény az (1) bekezdésben foglaltak alapján elvégzett átváltással és számítással összefüggésben külön költséget, díjat vagy jutalékot nem számíthat fel.

10. A Gazdasági Versenyhivatal hatáskörét a bejelentéssel összefüggő eljárásra a Tpvt. 43/G. §-ának (1) bekezdése állapítja meg, amely a Gazdasági Versenyhivatal hatáskörébe tartozó magatartás észlelése esetén bejelentés megtételének lehetőségét irja elő a Gazdasági Versenyhivatalhoz.

A jogorvoslati jogosultság a Tpvt. 43/H. §-ának (11) bekezdésén alapul.

IV.

A Gazdasági Versenyhivatal tájékoztatja, hogy tekintettel arra, hogy a fentiek szerint a bejelentésben foglalt ügy elbírálása a bejelentésben kifogásolt 3., 4. és 5. pontok vonatkozásában nem tartozik a Gazdasági Versenyhivatal hatáskörébe, valamint arra, hogy a rendelkezésre álló adatokból megállapítható, hogy a bejelentésben foglalt magatartás tekintetében történő eljárásra a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete rendelkezik hatáskörrel és illetékességgel az új Psztv. 4. §-a (1) bekezdésének c) pontja szerint alapján – ha a jelen végzéssel szemben határidőn belül nem terjeszt elő jogorvoslati kérelmet, vagy ha a bíróság a jogorvoslati kérelmét elutasítja – a Gazdasági Versenyhivatal a Tpvt. 43/H. §-a (8) bekezdésének c) pontja alapján a bejelentést a 2. 3. és 5. pontjai vonatkozásában átteszi az említett hatósághoz.

Budapest, 2011. június „16."

P.h.

GAZDASÁGI VERSENYHIVATAL

dr. Karádi Csaba
vizsgáló

dr. Grimm Krisztina
vizsgáló

Levél a GVH-hoz - 2011

Tárgy: **kérdés és kiegészítés a B-0043/2011 ügyszámú határozattal kapcsolatban**

Tisztelt Gazdasági Versenyhivatal!

A 2011. június 16.-án kelt határozatuk IV. pontja szerint a beadványunk 2. 3. és 5. pontjai vonatkozásában a GVH a vizsgálatot áthelyezte a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéhez.

Sajnos a PSZÁF nem értesített még bennünket a vizsgálat eredményéről, nem vont be a vizsgálatba, nem tett fel kérdéseket sem. Sajnos az érdeklődő levelünkre nem válaszol.

Kérjük a Tisztelt Gazdasági Versenyhivatalt, hogy vegye fel a kapcsolatot a PSZÁF-vel, annak érdekében, hogy beadványunkra választ kapjunk.

Kezdeményezzük alapos vizsgálat elvégzését korábbi beadványunk és a mostani levelünk megállapításai alapján. Szeretnénk beadványunkat új szempontokkal kiegészíteni.

1. A szerződésünk szövegéből nem állapítható meg, hogy „devizahitelünk" vagy „deviza alapú hitelünk" van.

„A Bank a kölcsönt – a jelen szerződésben írt ügyféligény alapján- minden esetben legfeljebb az I/1. pontban írt forintösszegben folyósítja, de ezt a folyósítás napján érvényes, a Bank által alkalmazott és a Bank Hirdetményében hivatkozott számlakonverziós deviza vételi árfolyamon kiszámított CHF összegben tartja nyilván"
(II.1. a szerződésünkben a 3. oldalon)

„A jelen kölcsönszerződés vonatkozásában a mindenkor esedékes törlesztések, törlesztő részletek, illetve bármilyen más pénzbeli kötelezettség CHF-ben teljesítendő. Más pénznemben való teljesítés esetén a Bank, a Bank által az esedékesség napján alkalmazott, a Bank Hirdetményében hivatkozott számlakonverziós deviza eladási árfolyamon kiszámított CHF összeget fordít az éppen esedékessé vált kötelezettség teljesítésére."
(IV.3. a 7. oldalon)

A PSZÁF honlapja egyértelmű eligazítást nyújt abban, hogy mi a különbség „devizahitel” és „deviza alapú hitel” között.

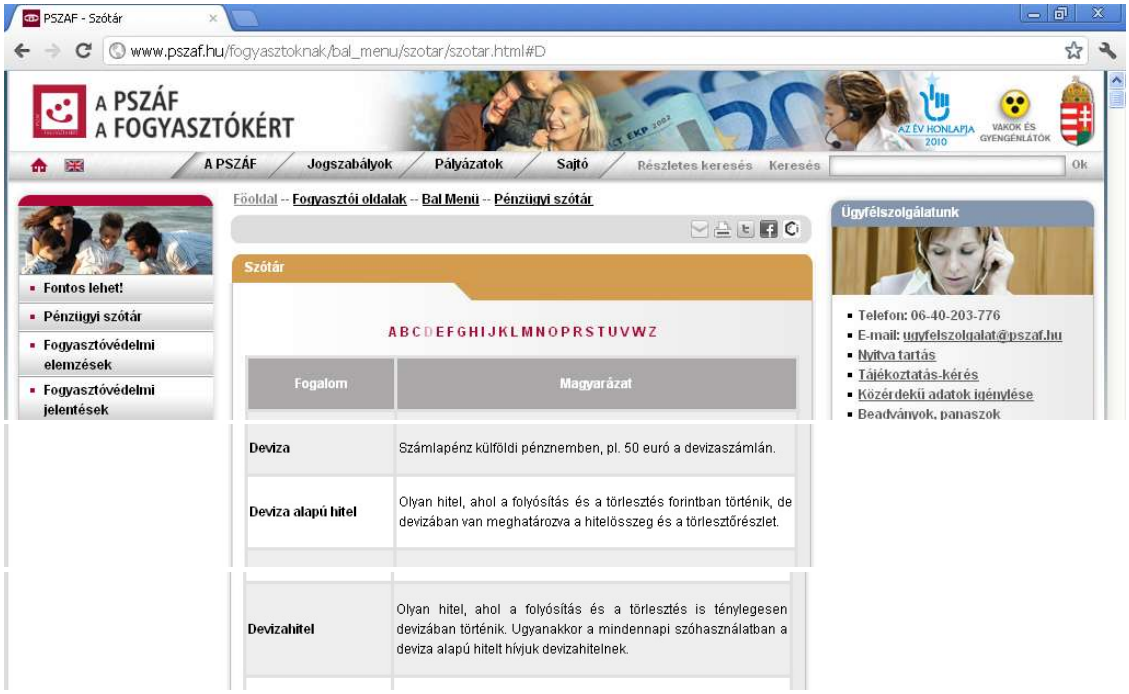

Esetünkben a folyósítás forintban történt, és nem „ténylegesen devizában”. A törlesztésünk is forintban történik.

A szerződésünket újra ás újra elolvasva, az a benyomásunk, hogy valamiféle „Általános Szerződési Feltételek devizahitelekhez és deviza alapú hitelekhez” című összeállítás lett kiegészítve személyes adatainkkal, és így született meg a szerződésünk. Ezért keverednek benne a kétféle hitel jellemzői.

A fentiek alapján nekünk és a hozzánk hasonló kölcsönszerződéssel rendelkező több ezer vagy több tízezer hitelfelvevőnek téves árfolyammal van meghatározva a kölcsön összege CHF-ben, mivel a bank tévesen nem deviza, hanem számlakonverziós deviza árfolyammal számolt.

A tévesen megállapított, CHF-ben kifejezett kölcsön összeg azt eredményezi, hogy a havi törlesztő részlet CHF összege sem helyes, valamint a nem megfelelő árfolyam (hibásan számla konverziós deviza árfolyam, a helyes deviza árfolyam helyett) alkalmazása miatt a havi törlesztő részletek forint értéke sem helyes.

2. Előre nem meghatározott költség felszámolása

„Az Adós az igénybevett kölcsön összege után jelen szerződés alapján kamatot és kezelési költséget köteles fizetni. Türelmi idős konstrukció esetében a türelmi idő alatt a kifolyósított kölcsönösszeg után kizárólag kamat és kezelési költség fizetés történik" (III.1. az 5. oldalon)
A bank évekig vételi-eladási árfolyamkülönbséggel számolta ki törlesztésünket, mely számunkra nagyon jelentős költséget eredményezett.
Az árfolyam különbségének a mértékét (százalékban vagy Ft-ban) nem tartalmazza sem a szerződésünk, sem a Hirdetmény.
A 41/1997. (III. 5.) számú kormányrendelet szerint nem számolható fel olyan költség, melyet a bank nem közöl és a THM nem tartalmazza, vagy nem szerepel szerződésben a THM-be nem beleszámolt költségek listáján.

A hozzánk hasonló kölcsönszerződéssel rendelkező több ezer vagy több tízezer hitelfelvevőnek jogtalanul számolt fel a bank jelentős költséget.

3. Hibás THM megadás napjainkban

„A második kamatperiódustól meghatározott THM értékét a Hirdetmény tartalmazza" (III.7. a 6. oldalon)

A Hirdetményben a Bank nem a valóságnak megfelelő értéket tünteti fel.

A 41/1997. (III. 5.) számú kormányrendelet hozta létre a Teljes Hiteldíj Mutatót, a THM-t, melyet a
A 83/2010. (III. 25.) számú kormányrendelet módosított. Az 1997-es és a 2010-es rendelet meghatározza, hogy a THM kiszámítása során a „kereskedelmi kommunikációban" a tárgynegyedévet megelőző hónap 1. munkanapján érvényes devizaárfolyammal kell számolni (11/B.§ illetve 6.§)

2008 második negyedévében a kamat 5% volt, ugyan annyi, mint most, 2012 első negyedévében.

http://www.erstebank.hu/file/LHH_m11_20101001.pdf

112 / 179 105%

ERSTE BANK HUNGARY NYRT. Lakossági Hitel Hirdetmény 11. számú melléklet

Jövedelem alapon - 2005.04.04-től folyósított és 2008.10.05-ig befogadott hitelek esetén – (FÉSZEKRAKÓ) – 2008.01.14-2008.03.24 között	4,70%	7,38%	Hó 15-e	egyenlő részletben (annuitással)
Jövedelem és fedezet alapon - 2005.04.04-től folyósított és 2008.10.05-ig befogadott hitelek esetén – 2008.03.25-2009.03.14 között	5,00%	7,71%	Hó 15-e	egyenlő részletben (annuitással)
Jövedelem és fedezet alapon - 2005.04.04-től folyósított és 2008.10.05-ig befogadott hitelek esetén – 2009.03.15-2009.05.14 között	5,30%	8,04%	Hó 15-e	egyenlő részletben (annuitással)
Jövedelem és fedezet alapon - 2005.04.04-től folyósított és 2008.10.05-ig befogadott hitelek esetén – 2009.05.15-2009.11.30 között	5,60%	8,37%	Hó 15-e	egyenlő részletben (annuitással)
Jövedelem és fedezet alapon - 2005.04.04-től folyósított és 2008.10.05-ig befogadott hitelek esetén – 2009.12.01-2010.03.11 között	5,30%	8,04%	Hó 15-e	egyenlő részletben (annuitással)
Jövedelem és fedezet alapon - 2005.04.04-től folyósított és 2008.10.05-ig befogadott hitelek esetén – 2010.03.12-től –	5,00%	7,71%	Hó 15-e	egyenlő részletben (annuitással)
Jövedelem alapon - 2005.04.04-től folyósított				

A THM mindkét esetben, 2008-ban és most, 2012-ben is, a Hirdetmény szerint azonos, 7,71%.

2008 második negyedévét megelőző hónap első munkanapja június 2, hétfő.

Magyar Nemzeti Bank | Magyar Nemzeti Bank

www.mnb.hu/arfolyam-tablazat?query=daily,2008-06-02

	AUD	BGN	BRL	CAD	CHF	CNY	CZK	DKK	EEK	EUR
	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
2008. 06. 02.	148,14	123,50	95,44	156,15	149,30	22,39	9,64	32,38	15,44	241,56

MAGYAR NEMZETI BANK

Aznap a MNB árfolyama 149,30 Ft/CHF

2012 első negyedévét megelőző hónap első munkanapja 2011. december 1, csütörtök.

	AUD	BGN	BRL	CAD	CHF	CNY	CZK	DKK	EUR
	1	1	1	1	1	1	1	1	1
2011. 12. 01.	229,89	155,15	124,34	220,68	247,36	35,31	11,98	40,83	303,4

Aznap a MNB árfolyama 247,36 Ft/CHF

Matematikai képtelenség, hogy ha egy képletbe egyszer 149,30-t, majd 247,36-t írunk be, akkor ugyanakkora számot kapjunk.

A rendeletalkotók célja egyértelmű volt, a pénzintézeti termékek esetén „az ügyfelek megfelelő tájékoztatást kapjanak, biztosítva legyen a különböző ajánlatok összehasonlíthatósága" (1§).

Most a bank több tízezer ügyfele téves tájékoztatást kap a Hirdetményben, mely a különböző bankok termékeit összehasonlíthatatlanná teszi.
Most, hogy újabb és újabb „deviza"hiteles megmentő csomagot dolgoz ki a Kormány, a bank ügyfelei saját szerződésük THM-jét figyelve, elkövethetik azt a hibát, hogy nem vesznek igénybe egy számukra előnyös állami megoldást, mert azt látják, hogy kedvező a hitelünk, hiszen csak 7,71% a THM.

4. Kockázatismertetés szándékos elmulasztása

„Az Adós a „devizafinanszírozás kockázata" c. nyilatkozatot aláírta és a Bank részére benyújtotta."
(II.3. a 13. pont a 4. oldalon)
A Bank nem ismertette velünk a „devizafinanszírozás kockázata" című Nyilatkozatot, így azt nem állt módunkban sem megismerni, sem aláírni. Egy általános Tájékoztatót kaptunk, mely semmi konkrétumot nem tartalmaz, ezt írtuk alá. Semmiféle Nyilatkozatot nem írtunk alá.

„Tájékoztatás a külföldi devizában történő finanszírozás Általános kockázatairól".
(19. oldal)

A Hitelintézeti törvény 203.§ (6) és (7) pontjai nagyon pontosan leírják, hogy a Banknak milyen módon kell a kockázatot ismertetnie. A Bank valójában a szerződésünk kockázatát nem ismertette velünk. A szerződésünk kockázatait elhallgatta.

A PSZÁF honlapja egyértelműen fogalmaz, 2005. január elsejétől kötelező a kockázatfeltáró nyilatkozat.

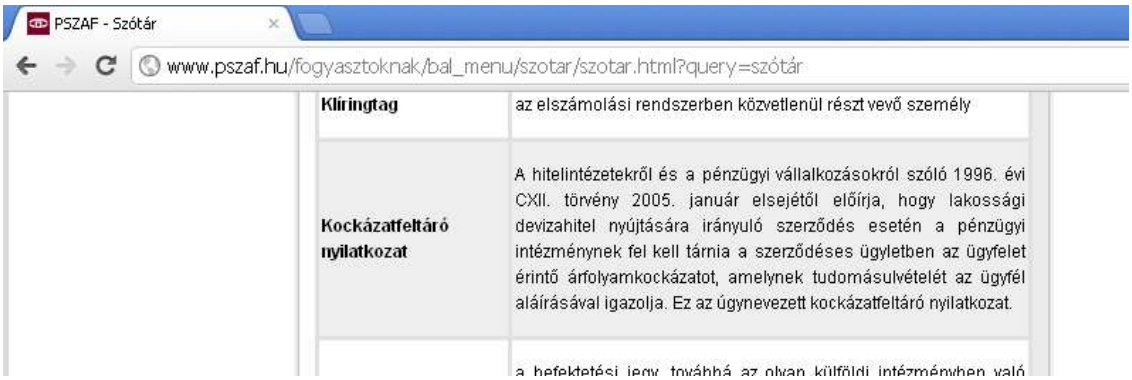

Mit tartalmaz ez az Általános tájékoztató?

A 2. bekezdésben: „Egy esetleges kedvezőtlen árfolyam változás/emelkedés Önnek előre nem látható, és előre ki nem számítható többletköltséget okozhat”

A törlesztés összege devizában ismert, egyértelműen meghatározza a kamatláb és a tartozás összege, így az árfolyam emelkedésből adódó többletköltség kiszámolható. Egy Bank ne tudná kiszámolni?

A PSZÁF egyértelműen megfogalmazta, hogy a többletköltséget ki kell számolni és ismertetni kell az Ügyféllel: „fel kell tárnia az árfolyamkockázatot”.

A Bank ezzel szemben számunkra semmiféle számítást nem mutatott be.

Valójában az árfolyam emelkedés automatikusan többletköltséget okoz. Nem „okozhat”, ahogy a „Tájékoztató” írja. Csak akkor beszélhetünk feltételes módról, ha a Bank az árfolyam emelkedés egy részét átvállalja. Vagy a szerződéskötéskor szándékában állt átvállalni.
A Bank ezzel a megfogalmazással a kockázatot kisebbnek mutatta be a valóságosnál.

A 7. bekezdésben: „…nem tudunk felelősséget vállalni arra, hogy a piac kedvezőtlen alakulása miatt, az Önnél adott esetben bekövetkező többletterheket átvállaljuk, különösen nem vállalunk kötelezettséget arra, hogy tájékoztassuk Önt egy esetlegesen

bekövetkező kedvezőtlen változásról, így Önön múlik – ennek megfelelően – a változások követése és az, ha ez alapján bárminemű intézkedést tegyen."

Nem zárja ki, hogy a „többlet terheket" átvállalja, nem zárja ki, hogy „tájékoztasson kedvezőtlen változásokról". Nem zárja ki, csak épp „nem vállal érte felelősséget", „nem vállal kötelezettséget". Azonban a Bank a saját magának biztosított lehetőségekkel nem él a továbbiakban.

Írhatta volna a Bank a „Tájékoztatóban" az igazságot is: *minden többletteher az Öné, figyelje a piac alakulását, mi semmilyen tájékoztatást nem adunk. Minden kockázat az Öné, semmilyen körülmények között sem számíthat a segítségünkre.*

A Bank semmilyen útmutatást nem ad. Nem mondja meg, hogy hol tudjuk „nyomon követni a változásokat", azt sem mondja meg a Bank, hogy milyen adatok változását javasolt figyelni.

Felmerül a kérdés, vajon szerződéskötésünkkor ismert volt-e a Bank számára az árfolyam és a kamat kockázat? Egyáltalában, vizsgálja ezt a Bank a működése során?

A Hitelintézeti törvény (Hpt) „kitettségnek" hívja a bankok pénzkihelyezéseit, hitelezéseit, befektetéseit. A törvény kitettség osztályokat határoz meg és előírja, hogy minden kitettséget be kell sorolni valamelyik osztályba. Néhány példa:

…..
e) nemzetközi szervezettel szembeni kitettség,
f) hitelintézettel és befektetési vállalkozással szembeni kitettség,
g) vállalkozással szembeni kitettség,
h) lakossággal szembeni kitettség,
i) ingatlannal fedezett kitettség,
j) késedelmes tétel,
……

Minden kockázati osztályhoz kockázati súlyt kell rendelni. A fenti műveletek elvégzésére a pénzintézeteknek vagy a „Sztenderd módszer" (Hpt 76/A.§) szerint vagy a „Belső minősítésen alapuló módszer" szerint kell eljárni. Gyakorlatilag a PSZÁF állapítja meg, hogy melyik módszert alkalmazhatja egy pénzintézet.

Az egész kockázat számítás nagyon szigorúan van szabályozva.

A részletes számításokat egyrészt a 250/2000 (XII.24) számú kormányrendelet „A hitelintézetek és a pénzügyi vállalkozások éves beszámoló készítési és könyvvezetési kötelezettségének sajátosságairól” másrészt a 196/2007 (VII.30.) kormányrendelet „A hitelezési kockázat kezeléséről és tőkekövetelményéről” írja elő. Szigorúan előírja a pénzintézeteknek, hogy mit hogyan kell számolniuk, csinálniuk.

A hitelintézetnek a kockázatkezelési és minősítési rendszereket kell kialakítaniuk, melyeknek megbízhatóaknak és átfogóaknak” kell lenniük, azaz biztosítani kell az ügyfél és az ügylet jellemzőinek meghatározását és minősítését, a kockázatok következetes becslését. (Hpt 76B.§).
A törvény tartalmazza, miként lehet csökkenteni a kockázatokat, „hitelezéskockázat-mérséklési eljárás” keretében a hitelező pénzintézet fedezetként ingatlant vagy vagyontárgyat fogadhat el (Hpt 76E.§). Ez szerepel a saját szerződésünkben is, a saját ingatlanunk, melyben lakunk, a fedezet, a szerződésünkben ez a „kölcsön biztosítékaként” kifejezéssel szerepel.

A hitelintézetnek „megbízható, hatékony és átfogó stratégiával és eljárással” kell rendelkeznie annak érdekében, hogy a jelenlegi és jövőben felmerülő kockázatainak fedezetéhez szükséges nagyságú és összetételű tőkét meghatározza és folyamatosan fenntartsa. A stratégiát és az eljárást legalább évente felül kell vizsgálni. (Hpt 76/K.§).

A pénzintézeteknek kell számolniuk
működési kockázatot
hitelezési, befektetési és országkockázatokat
kamat és árfolyamkockázat
mérlegen kívüli kötelezettségekhez kapcsolódó kockázat
„nagykockázat” vállalást
Előre nem látható, előre nem meghatározható veszteséget

Kívülállónak nagyon bonyolultnak tűnik a folyamat, azonban minden pontosan le van szabályozva, nincs szabad mozgásterük a bankoknak. Kellő szigorúsággal van szabályozva az eljárás, a jogszabályokat nézve látszik, hogy nagyon gyakran változtatnak a szabályzáson. Látszik, hogy a jogszabály gyorsan követi a külső hatásokat.

A pénzintézeteknek céltartalékot kell képezniük arra az esetre, ha egy kockázat bekövetkezik.

Például a pénzintézet a Hpt 87.§ (1) szerint felmerült kamat és árfolyamkockázat, valamint a mérlegen kívüli kötelezettségekhez kapcsolódó kockázat fedezetére kockázati céltartalékot képez.

Az előre nem látható, előre nem meghatározható veszteség fedezetére külön tartalék szolgál, ez az általános céltartalék.

A kockázatainak fedezetére a hitelintézetnek mindenkor megfelelő nagyságú szavatoló tőkével kell rendelkeznie

Tehát a Banknak számolnia kell kamat és árfolyamkockázattal. Valamiért a Bank nem tartotta fontosnak, hogy ezt a szerződésben, vagy a „Tájékoztatás a külföldi devizában történő finanszírozás általános kockázatairól" című tájékoztatóban közölje ezt a kockázatszámítást velünk.

A vállalati beszámolók tartalmazzák a céltartalékok nagyságát. A kockázati céltartalék alakulása az Erste Bank esetében:

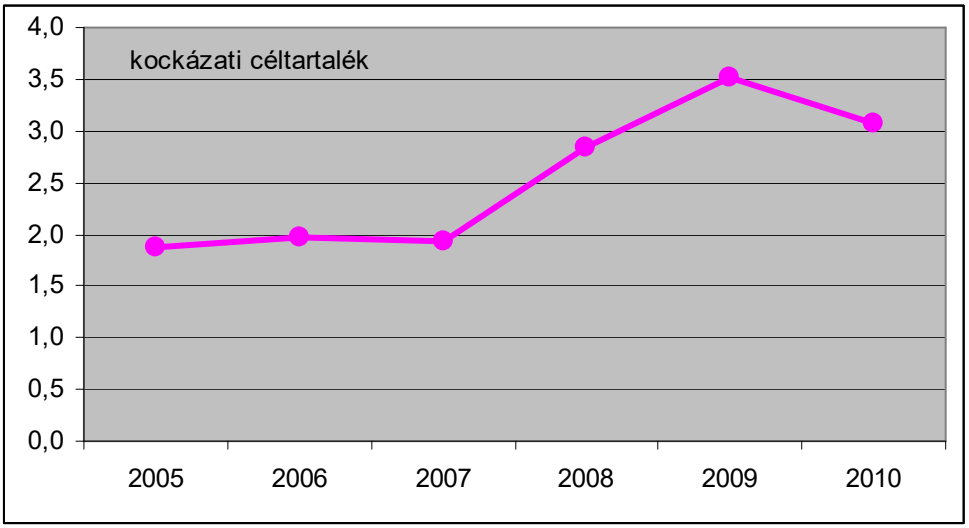

A diagramban látható céltartalék tartalmazza az árfolyamkockázatot és a kamatkockázatot.

A Bank kockázatszámítási kötelezettségéről 2007-ben, a szerződésünk aláírásakor nem volt tudomásunk, most, idén tavasszal ismertük meg. A Bank viszont nyilvánvalóan „tisztában volt" azzal, hogy végez ilyen számításokat.

A szerződésnek tartalmaznia kellett volna, hogy miként alakult az elmúlt években az „árfolyam és kamatkockázat”, amit neki folyamatosan kötelező kalkulálnia, és tartalékolnia kell a kockázat esetleges bekövetkeztére. A Banknak meg kellett volna adnia, hogy ez hol érhető el a honlapján. A Bank nem volt tekintettel az érdekünkre, és nem tájékoztatott megfelelően arról a kockázatról, melyről tudott.

A bank több tízezer ügyfele téves tájékoztatása alapján kötött szerződést, illetve a nem kapott értesítést a kockázatok emelkedéséről. Szeretnénk felhívni a Gazdasági Versenyhivatal figyelmét, hogy egy nemzetközileg is jelentősnek mondható professzionális pénzintézetről beszélünk az ERSTE bank esetében.

Felhelyezte a Bank a honlapjára azt, hogy hol tudjuk nyomon követni a kamatemelés összetevőinek a változását, hogy hol látjuk a kockázati számításokat, a számunkra szükséges információkat, adatokat?

Nem.

Viszont a Bank jelentős mértékben növelte reklám tevékenységét, melynek hatására 2009-ben, a válság alatt, még tovább növelte a hitelállományát.

A lakossági hitelállomány pl 2009 első 3 hónapja alatt 154 milliárd Ft-tal nőtt, melynek 80 %-a CHF elszámolású volt.

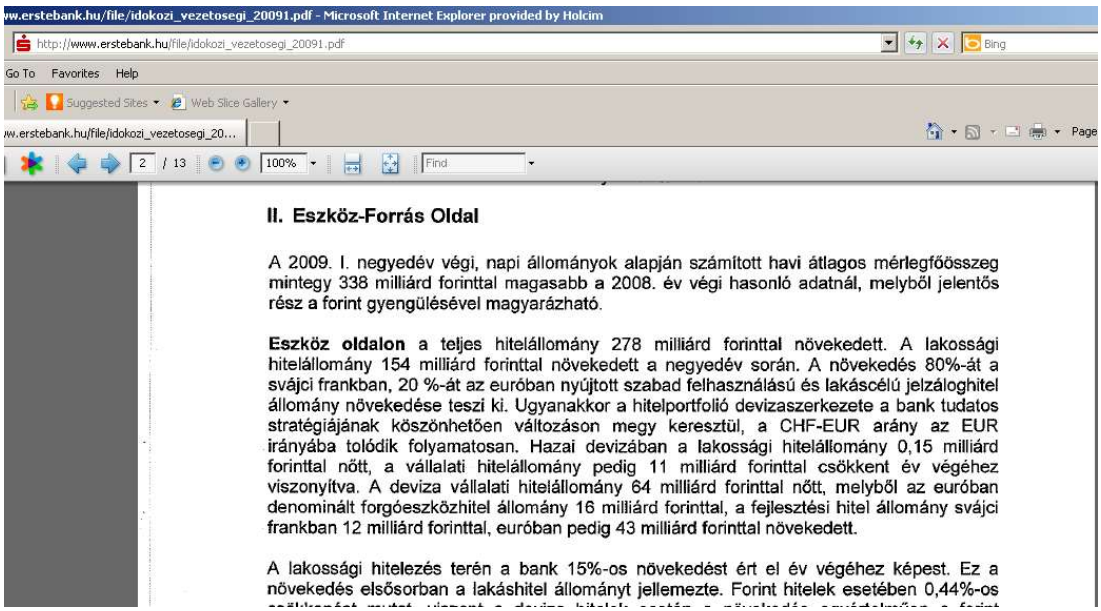

II. Eszköz-Forrás Oldal

A 2009. I. negyedév végi, napi állományok alapján számított havi átlagos mérlegfőösszeg mintegy 338 milliárd forinttal magasabb a 2008. év végi hasonló adatnál, melyből jelentős rész a forint gyengülésével magyarázható.

Eszköz oldalon a teljes hitelállomány 278 milliárd forinttal növekedett. A lakossági hitelállomány 154 milliárd forinttal növekedett a negyedév során. A növekedés 80%-át a svájci frankban, 20 %-át az euróban nyújtott szabad felhasználású és lakáscélú jelzáloghitel állomány növekedése teszi ki. Ugyanakkor a hitelportfolió devizaszerkezete a bank tudatos stratégiájának köszönhetően változáson megy keresztül, a CHF-EUR arány az EUR irányába tolódik folyamatosan. Hazai devizában a lakossági hitelállomány 0,15 milliárd forinttal nőtt, a vállalati hitelállomány pedig 11 milliárd forinttal csökkent év végéhez viszonyítva. A deviza vállalati hitelállomány 64 milliárd forinttal nőtt, melyből az euróban denominált forgóeszközhitel állomány 16 milliárd forinttal, a fejlesztési hitel állomány svájci frankban 12 milliárd forinttal, euróban pedig 43 milliárd forinttal növekedett.

A lakossági hitelezés terén a bank 15%-os növekedést ért el év végéhez képest. Ez a növekedés elsősorban a lakáshitel állományt jellemezte. Forint hitelek esetében 0,44%-os

http://www.erstebank.hu/file/idokozi_vezetosegi_20091.pdf

A 2007 évben hatályos jogszabályokon alapuló fenti szerződéspontok három nagyon fontos dologban adtak tág mozgásteret a Banknak.
Lehetőségük volt az árfolyam kockázatok tekintetében kevesebb vagy több információt közölni Ügyfelükkel.
Lehetőségük volt a kamatláb és költségemelkedés tekintetében kevesebb vagy több információt közölni az Ügyfelükkel.
Lehetőségük volt a várható terheket egyedül az Ügyfelekre hárítani vagy lehetőségük volt megosztani a Bank és az Ügyfelek között.

A Bank azt választotta a létező lehetőségek közül, hogy a várható terheket (árfolyam emelkedés valamint kamatemelés) egyoldalúan ránk terhelte, miközben mélyen elhallgatta a szerződés napján ránk helyezett kockázatokat. Rendkívül kedvezőnek és biztonságosnak mutatta a CHF elszámolású hitelt, ezen belül is a legkedvezőbbnek a türelmi idős kombinált hitelt.

A forint hitel számunkra nem volt elérhető 2007-ben. Jövedelmünk alapján nem feleltünk meg a Bank feltételeinek.

A Bank az információk, adatok eltitkolásával számára nagyon kedvező helyzetet teremtett, lehetővé tette magának több tízezer hitelre vágyó ügyfél megszerzését.

A Bank a szerződés megkötésekor a kihasználta az általa teremtett helyzetet és számára feltűnően aránytalanul előnyös szerződést kötött ki. Minden kockázatot és terhet ránk és a többi hitelfelvevőre helyezett.

A Bank számunkra feltűnően aránytalanul kedvezőtlen szerződést dolgozott ki.

A szerződés szövegéből nem lehet kiolvasni a máig bekövetkezett és mai nap is tartó Banki viselkedést, Banki hozzá állást, a terhek korlátlan áthárítását.

Kérjük a Versenyhivatalt, vegye számításba, hogy a felsorolt, szerződésünkkel kapcsolatos problémák már évekkel korábban ismertek voltak a politikusok és a pénzügyi szereplők előtt. Sajnos hozzánk, érintettekhez nem jutottak el a figyelmeztető megállapítások.

Részletek egy 2006-os kormányzati Bizottság anyagából:

Lakossági Pénzügyi Szolgáltatásokat Vizsgáló Szakértői Bizottság

JAVASLATOK A LAKOSSÁGI BANKSZOLGÁLTATÁSOK PROBLÉMÁINAK KEZELÉSÉRE

Budapest, 2006. december

Előszó

A miniszterelnök a 1097/2006.(X.5.) számú kormányhatározattal létrehozott Lakossági Pénzügyi Szolgáltatásokat Vizsgáló Szakértői Bizottság (továbbiakban Bizottság) elnökévé dr. Várhegyi Évát, az MTA doktorát, tagjaivá Dietz Gusztávné dr.-t, dr. Király Júliát, a közgazdaságtudományok kandidátusát, dr. Kovács Surdot és dr. Németh Györgyöt, a közgazdaságtudományok kandidátusát nevezte ki. A Bizottság – a kormányhatározattal összhangban – azt tekintette **feladatának**, hogy a hazai helyzet és a nemzetközi tapasztalatok áttekintése alapján a fogyasztóvédelem szempontjából tegyen javaslatokat a hitelintézetek lakossági szolgáltatásaival kapcsolatos kormányzati lépésekre, a vonatkozó jogi szabályozás felülvizsgálatára és a pénzügyi intézmények tevékenységének fejlesztésére.

„A Bizottság a pénzügyi szolgáltatások területén különösen fontosnak tartja a fogyasztók megfelelő tájékoztatását és a termékek, kamatok, díjak összehasonlíthatóságát. Az előírt hozam- és hiteldíj mutatók alkalmazásának problémái miatt szükségesnek tartja, hogy a vonatkozó kormányrendelet módosítása és/vagy az érintett szolgáltatók önszabályozása egyértelműbbé tegye a mutatók számításának és közzétételének módját.”

„A Bizottság azt is fontosnak tartja, hogy a hitelintézetek termékeinek, szolgáltatásainak árazása kellően átlátható legyen az ügyfelek számára.”

„A Bizottság úgy látja, hogy a hiteldíjmutató számításáról és közzétételéről szóló kormányrendelet nem biztosítja minden esetben az ügyfelek egyénre szabott tájékoztatását (például a lakáshitelek esetében), ezért ebben a vonatkozásban is indokolt lehet a szabályozás fejlesztése. Az ügyfélre szabott tájékoztatás elterjedéséhez az állami szabályozás mellett a szolgáltatók önszabályozása is szükséges.”

„Az egyes pénzügyi szolgáltatók oldalán meglévő piaci hatalmat jelenleg nem kielégítő mértékben korlátozza a többi piaci szereplő által jelentett verseny-nyomás.”

„Az információs rés mérséklésének hatásos módja a pénzügyi termékek összehasonlíthatóvá tétele, aminek következtében a termékek közérthetőbbé, átláthatóbbá és jobban megítélhetővé válnak. A Bizottság különösen a teljes hiteldíj mutató alkalmazásánál lát problémákat, például annak „sávos" megadása esetében, ami ahhoz vezethet, hogy az ügyfelek képtelenek a mutató alapján értékelni az ajánlatokat."

„Komoly problémát jelent a nem megfelelő ügyfélre szabott egyéni tájékoztatás: A Bizottság úgy látja, hogy a 41/1997 (III.5.) kormányrendelet nem biztosítja minden esetben az ügyfelek egyénre szabott tájékoztatását (például a lakáshitelek esetében), ezért a szabályozás fejlesztése is indokolt lehet.
A hivatkozott kormányrendelet szerint ugyanis például lakáskölcsönök esetében a teljes hiteldíj mutatót egy meghatározott összegre és futamidőre kell kiszámolni. Ez a gyakorlatban azt eredményezi, hogy az ügyfelek nem a saját kölcsönszerződésükre vonatkozó információt kapnak, ami gátja lehet a racionális döntés meghozatalának, mivel a hivatkozott mutató nem teljesen megfelelően tölti be a szerepét."

„Fontos, hogy az ügyfél még a szerződés megkötése előtt olyan egyéni tájékoztatást kapjon, amely lehetővé teszi az összehasonlítást más szolgáltatók ajánlataival. Vizsgálni kell azt is, miképp növelhető a szolgáltatók felelőssége annak elérésében, hogy a fogyasztók érdekeinek felismerésére is alkalmas, megfelelő információk kerüljenek a fogyasztókhoz, milyen eszközökkel és módon érhető el, hogy a fogyasztó a lehető legjobb tanácsot kapja a döntéséhez. Az ügyfélre szabott egyéni tájékoztatás elterjedését azonban nem lehet csak állami szabályozó eszközökkel elősegíteni, ehhez a szolgáltatók önszabályozása is szükséges."

„A felek rendszerint nincsenek gazdaságilag egyenlő erőpozícióban, a fogyasztói oldalon gyakran hiányos az informáltság, elégtelen a pénzügyi kultúra. A feltételek megismerésére az ügyfelek, megismertetésére pedig a pénzügyi közvetítők nem fordítanak kellő energiát."

„Megfelelő szabványok hiányában a fogyasztóknak juttatott információk a szolgáltató érdekei szerint befolyásolhatók. Az ügyletek bonyolultsága, a hosszadalmas szerződések, a szokásostól eltérő nyelvezet, az alkupozíció hiánya és gyakran a sürgetettség miatt is az ügyfelek leginkább az ügyintéző előadása alapján ismerik meg a feltételeket. Nem kerül sor a jogok és kötelezettségek szerződési egyensúlyának kialakítása, a fogyasztók választási joga arra terjed ki, hogy megkötik-e a szerződést."

„Az általános szerződési feltételeket kidolgozók saját érdekeiket érvényesítve egyoldalú előnyöket alakíthatnak ki, amelyek jellemzően csak problémás esetben – a szerződés megkötését követően – kerülnek felismerésre, amikor a fogyasztói igényérvényesítés már korlátozott vagy lehetetlen."

„Ma általánosan alkalmazott, jellemző üzletszabályzati és általános szerződési feltétel: a bank jogosult a hitel ügyleti kamatát, egyéb költségét és erre vonatkozó szerződési feltételeit egyoldalúan módosítani, ha a bankközi hitelkamatok, a fogyasztói árindex, a jegybanki alapkamat, az állampapírok hozama, a lakossági hitelek kockázati tényezőinek alakulása és a bank forrás-, valamint hitelszámla-vezetési költsége változik. Az egyoldalú szerződésmódosítás ilyen feltétele a gyakorlatban a pénzügyi intézmény javára korlátlan, indoklás nélküli módosítást alapoz meg."

„A Bizottság álláspontja szerint az egyoldalú szerződésmódosítás lehetősége jelentős piaci hatalmat teremt a pénzügyi szolgáltatók oldalán, éppen ezért indokolt lehet a szerződésmódosítási lehetőség szabályozási szintű korlátozása. A jelenlegi szabályozás, illetve gyakorlat alapján a pénzügyi szolgáltatók szerződésmódosítási joga indokolatlanul széles körre terjed ki, annak nincsenek megfelelő korlátai, valamint a fogyasztók informálása a változtatásról meglehetősen korlátozott, így gyakorlatilag a fogyasztók teljesen kiszolgáltatottak az ilyen jellegű módosításokkal szemben."

Kérjük a Gazdasági Versenyhivatalt a szükséges vizsgálatok elvégzésére, a jogsértések nyilvánosságra hozására, hogy az érintettek meg tudják tenni a szükséges jogi lépéseket.

Kérjük, hogy használják a korábban benyújtott dokumentumokat, szükség esetén szívesen adunk szóbeli vagy írásbeli tájékoztatást az üggyel kapcsolatban.

Kérjük a Gazdasági Versenyhivatalt, hogy amennyiben bűncselekményre utaló jelet talál, hivatalból tegyen feljelentést a Legfőbb Ügyészségen.

2. **A bankrendszer felelőssége**

- ✓ A hazai bankok úgy emelték a lakossági szektor devizahitelezését növekedési versenyük központi termékévé, hogy kezdetektől tisztában voltak a kockázatok aránytalan megosztásával.

  A kidolgozott szerződéses megoldások eleve abból indultak ki, hogy jelentősebb sokkok vagy rendszerszintű problémák fellépése esetén azokat az ügyfelekre – kritikus tömeg elérése esetén rajtuk keresztül az aktuális kormányra – lehessen továbbhárítani.

  Tették mindezt annak tudatában, hogy az ügyfelek elsöprő többségének nyilvánvalóan nem álltak, és nem is állhattak rendelkezésre olyan eszközök, amelyek segítségével e kockázatokat fedezhették volna.

  A moral hazard fogalmát ez a magatartás biztosan kimeríti.

- ✓ Az ügyfelek kockázati tájékoztatása a formális előírásoknak ugyan megfelelt, de a ténylegesen fennálló információs aszimmetriák felszámolása tipikusan nem is állt a bankok szándékában.

  Sőt mi több: az információs aszimmetriákra alapozva igyekeztek versenyelőnyt szerezni a termékek valós tulajdonságait elrejtő konstrukciók (halasztott törlesztés, kezdeti akciós kamatidőszak, stb.), és manipulatív információk, ill. reklámok alkalmazásával.

A fenti idézetek az Országgyűlés Alkotmányügyi, igazságügyi és ügyrendi bizottságának jelentéséből származnak (Jelentés a 2002-2010. közötti lakossági deviza-eladósodás okainak feltárásáról, valamint az esetleges kormányzati felelősség vizsgálatáról).

Úgy véljük az általunk felsorolt visszásságok az Erste Bank gyakorlatából összhangban vannak a mind a 2006 évi mind a 2012 évi kormányzati megállapításokkal.

Egy óriási társadalmi katasztrófa küszöbén állunk.

A GVH-nak megvannak az eszközei arra, hogy alapos vizsgálatot indítson ebben az elképesztő ügyben.

Üdvözlettel: ……..

Budapest, 2012.05.07.

A GVH behajtóval fenyegetett

Úgy vélem, egyedül elvégzetem azt a munkát, amit a GVH évek alatt, a rendelkezésre álló munkatársakkal és költségvetési támogatással képtelen volt. Mi volt a köszönet a GVH részéről? Behajtóval fenyegettek, ha nem fizetem ki a bíróság által megítélt 70.000 forintot.

GAZDASÁGI VERSENYHIVATAL

Szabó József
1182 Budapest,
Nagyenyed utca 62.

Iktatószám: B/14- 26/2019.
Ügyintéző: Nagy László
Telefon: (06-1) 472-8890
E-mail: nagy.laszlo@gvh.hu

Tárgy: **Fizetési felszólítás**

Tisztelt Szabó József Úr!

Nyilvántartásunk szerint a Fővárosi Törvényszék 107.K.700.149/2019/9. számú ítéletében megállapított 30.000,- Ft perköltséget valamint a Kúria Kf.IV.38.106/2019/14. számú ítéletében megállapított 40.000,- Ft perköltséget a mai napig még nem fizette be.

Tájékoztatom, hogy a fizetési kötelezettség teljesítési határideje lejárt.

Kérem, hogy a fizetési felszólítás kézhezvételtől számított 15 napon belül fizessenek meg a Gazdasági Versenyhivatal 10032000-01468223-00000000 számú számlája javára 70.000,- Ft perköltséget.

A fizetési felszólítás eredménytelensége esetén a végrehajtási eljárás megindítását kezdeményezem.

Amennyiben a perköltséget már befizette, kérem, szíveskedjenek igazolni azt.

Budapest, 2020. december 10.

Üdvözlettel:

Hauberl Judit
Költségvetési Irodavezető

GAZDASÁGI VERSENYHIVATAL

Nagy László
megbízásából: Nagy László
pénzügyi munkatárs

Kapják: 1. Címzett
2. Jogi Támogató Iroda
3. Költségvetési Iroda

Nincs semmilyen ésszerű magyarázata annak, hogy miért volt ilyen passzív és érdektelen a GVH az elmúlt időszakban.

Ha megnézzük pl. a 2018-as éves költségvetési beszámolóját, látszik, hogy volt elegendő létszáma és volt elegendő pénze is a működéshez.

PIR: 325279
Éves költségvetési beszámoló
Gazdasági Versenyhivatal
Fejezet: 30/00 Címrend: 0100 ÁHT: 040101
Szakág: 841318 Szektor: 1051 Időszak: 2018.2

08 - Adatszolgáltatás a személyi juttatások és a foglalkoztatottak, vál							
#	Megnevezés	Létszám fő (Tervezett átlagos statisztikai állományi létszám, éves)	Törvény szerinti illetmények, munkabérek	Normatív jutalmak, céljuttatás, projektprémium	Készenléti, ügyeleti, helyettesítési díj, túlóra, túlszolgálat	Végkielégítés, jubileumi jutalom	Bére
1	2	3	4	5	6	7	
11	számvevő főigazgató, főtitkár, igazgató, Gazdasági Versenyhivatal elnöke, Gazdasági Versenyhivatal elnökhelyettese	4	78 032 300	22 948 600	0	0	
12	számvevő igazgató-helyettes, elnöki (alelnöki) főtanácsadó, Versenytanács tagja	6	82 206 142	27 557 500	0	0	
13	számvevő osztályvezető-főtanácsos, elnöki (alelnöki) tanácsadó, ellenőrzésvezető, vizsgáló vezető főtanácsos, vizsgáló főtanácsos	26	290 504 160	108 044 231	638 478	10 213 300	
19	I. besorolási osztály összesen	77	448 607 255	145 882 338	7 678 650	7 008 000	
20	II. besorolási osztály összesen	3	9 281 729	3 071 800	601 423	0	
22	**KÖZTISZTVISELŐK, KORMÁNYTISZTVISELŐK, ÁLLAMI TISZTVISELŐK ÖSSZESEN (=01+...+21)**	**116**	**908 631 586**	**307 504 469**	**8 918 551**	**17 221 300**	
62	fizikai alkalmazott, a költségvetési	3	16 308 182	6 678 750	0	0	

Amennyiben lett volna szándék, ám hiányzott volna a pénzügyi, bankügyi szaktudás, lett volna lehetőségük külső szakcégekhez fordulni. Volt erre bőven forrás…

PIR: 325279
Éves költségvetési beszámoló
Gazdasági Versenyhivatal
Fejezet: 30/00 Címrend: 0100 ÁHT: 040101
Szakág: 841318 Szektor: 1051 Időszak: 2018.2

		12/A - Mérleg
#	Megnevezés	Előző időszak
1	2	3
179	G/III Egyéb eszközök induláskori értéke és változásai	785 520 190
180	G/IV Felhalmozott eredmény	-932 258 725
182	G/VI Mérleg szerinti eredmény	194 695 732
183	**G/ SAJÁT TŐKE (= G/I+…+G/VI)**	**2 214 320 074**
186	H/I/3 Költségvetési évben esedékes kötelezettségek dologi kiadásokra	1 489 140
209	**H/I Költségvetési évben esedékes kötelezettségek (=H/I/1+…+H/I/9)**	**1 489 140**
212	H/II/3 Költségvetési évet követően esedékes kötelezettségek dologi kiadásokra	19 000 930
233	**H/II Költségvetési évet követően esedékes kötelezettségek (=H/II/1+…+H/II/9)**	**19 000 930**
234	H/III/1 Kapott előlegek	2 000 470
240	H/III/8 Letétre, megőrzésre, fedezetkezelésre átvett pénzeszközök, biztosítékok	44 287
243	**H/III Kötelezettség jellegű sajátos elszámolások (=H/III/1+…+H/III/10)**	**2 044 757**
244	**H) KÖTELEZETTSÉGEK (=H/I+H/II+H/III)**	**22 534 827**
247	J/2 Költségek, ráfordítások passzív időbeli elhatárolása	87 981 751
248	J/3 Halasztott eredményszemléletű bevételek	933 308
249	**J) PASSZÍV IDŐBELI ELHATÁROLÁSOK (=J/1+J/2+J/3)**	**88 915 059**
250	**FORRÁSOK ÖSSZESEN (=G+H+I+J)**	**2 325 769 960**

Amennyiben lett volna szándék, ám hiányzott volna a jogkör és hatáskör, indíthattak volna pereket a fogyasztók érdekében a bankok ellen.

A GVH azonban inkább a fogyasztó elleni pert választotta, az helyett, hogy a bankokat perelje.

Talán lesz még olyan vezetése országunknak, hazánknak, mely számon fogja kérni a pénzügyi fogyasztóvédelem mulasztását, hanyagságát.

Zárszó és ajánló

2018 őszén Mesterházy Attila, Szakács László és Hegyesi Beáta parlamenti képviselőkkel illetve szakpolitikussal elkezdtük járni az országot. (Időnként sikerült meghívnunk más pártok parlamenti képviselőit is, illetve több alkalommal is velünk tartott Erdősi Éva szakértő). Próbáltunk ismereteket, információkat átadni a devizahitelről a sorstársainknak, az érdeklődőknek.

Azt tapasztaltuk azonban, hogy amiről beszélünk nem nagyon értik a jelenlévő banki károsultak. A sorstársaim.

Az egyik ilyen rendezvény után merült fel bennem a kérdés: milyen szervezetnek kellene értenie minden összefüggést, kellene tisztában lenni a tényekkel? Milyen szervezetnek kellene felügyelnie azt, hogy megfelelő tájékoztatást kapjunk? Van egyáltalán olyan állami szervezet, melynek ez a feladata?

Természetesen vannak ilyen állami szervezetek, az egyik a Gazdasági Versenyhivatal (GVH). Elhatároztam, hogy eljárást indítok a GVH-nál. (Az MNB-nél indított eljárásom egy másik történet.) Nem gondoltam akkor, hogy a Kúrián fog kikötni a kezdeményezésem…

Ebben a könyvemben a GVH eljárás és a per lényegesebb dokumentumait adtam közre. Olyan ismereteket összesítettem, olyan összefüggéseket találtam, melyek egyáltalán nem ismertek a társadalom előtt.

Korábban már felhívtam az Ügyészség figyelmét a devizahitelezés jogsértéseire. Az alábbi könyvből megismerhető:

DEVIZAHITEL – Tisztelt Ügyészség…
https://mek.oszk.hu/18300/18357/
https://mek.oszk.hu/18300/18357/18357.pdf

A Kúria figyelmét is több alkalommal felhívtam arra, hogy valótlanságokat állít a devizahitelezéssel kapcsolatban. Ezt szintén könyvben jelentettem meg:

DEVIZAHITEL – A megtévesztés esetei
https://mek.oszk.hu/19100/19109/
https://mek.oszk.hu/19100/19109/19109.pdf

DEVIZAHITEL – A Kúria valótlan állításai
https://mek.oszk.hu/18300/18356/
https://mek.oszk.hu/18300/18356/18356.pdf

A politikusok, és az érdeklődők számára egy rövid összesítésben foglaltam össze, hogy képben legyenek:

DEVIZAHITEL – Kézikönyv képviselőknek
https://mek.oszk.hu/18300/18360/
https://mek.oszk.hu/18300/18360/18360.pdf

Nem csak a problémákat tártuk fel, hanem megoldási javasaltokat is kidolgoztunk az Adóskamarában együttműködő érdekvédőkkel. Ez a könyv konkrét törvényjavaslatot is tartalmaz:

DEVIZAHITEL – Adóskamara dokumentumok 2018.Q1-Q2
https://mek.oszk.hu/18500/18504/
https://mek.oszk.hu/18500/18504/18504.pdf

Az első devizahiteles könyvem 2014 őszéig foglalja össze a történteket:

DEVIZAHITEL – Hol az (i)gazság?
https://mek.oszk.hu/18300/18355/
http://mek.oszk.hu/18300/18355/18355.pdf

Született egy nemzetközi szerzőgárda által készült devizahiteles könyv is. Megtiszteltetés volt, hogy közre adhattam benne a tanulmányomat (melyet a GVH perhez is becsatoltam)
Devizahitel – adós és érdekvédő civil szemszögéből
A 105 oldaltól a 129. oldalig

Devizahitel? Tanulmányok, esszék vitairatok a „speciális banki termékről”
https://mek.oszk.hu/19100/19119/
http://mek.oszk.hu/19100/19119/19119.pdf